

AHMET ÇITAK

-Hayatı ve Şiirleri-

Hazırlayan:
Serdar YAKAR

AHMET ÇITAK

-Hayatı ve Şiirleri-

Hazırlayan:

Serdar YAKAR

Editör

Cevdet KABAKCI

Yayın Koordinatörü:

M.Fatih ERTAŞ

İSBN:

978-605-4996-14-8

Kapak / Sayfa Uygulama:

Halil AYDIN

Görsel Yönetmen:

Uzm. Eshabil YILDIZ

Mehmet CANLI

Mali İşler:

Celal BOZDAĞ

Kadir ÇAKMAK

Baskı:

Öncü Basımevi

Kazım Karabekir Caddesi

Ali Kabakçı İşhanı No 85/2

İskitler / ANKARA

Tel: (0216) 384 31 20

Baskı Tarihi:

Şubat 2014

İletişim Adresi:

Kahramanmaraş Belediyesi

Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü

Tel: (0344) 228 46 00

e.posta: kultursosyal@kahramanmaras.bel.tr

Bu Eser Kahramanmaraş Belediyesi'nin Bir Kültür Hizmetidir

Mustafa POYRAZ*

TAKDİM

Şair, şehir ve şiir Maraş'ın ruhunda birleşmiş kavramlardır. Anadolu'da her şehrin bir ruhu vardır, Maraş ise şiir ruhlu bir şehirdir. Ülkemizin kültürel yapısına baktığımız zaman Edebiyat dünyasında, sanat dünyasında, Maraş'ın izinin olduğunu görüyoruz. Maraş ülkemizin önde gelen birçok isme yuva olmuş onların dünyalarına ilham olmuştur.

Ondan dolayı bu şehirde hangi sokakta yürüsen, hangi kapıyı çalsan yolunuzun bir şiir dünyasına çıktığını söylemek zor olmasa gerek. Dünya edebiyatında kendine yer bulacak bir birikimin, bu şehrin doğasında var olduğunu söylemek abartı olmasa gerek.

Bizler şiirle yaşar, sanatla çoşar ve edebiyatla var oluruz. Şehrimizdeki bu donanımı önemseyen yöneticiler olarak Maraş'ın şiir ruhunu yapmış olduğumuz şiir festivalleriyle tüm dünyaya duyurmaya çalıştık. Bunun yanında şehrimizde unutulmuş şairlerimizi de insanlarımızla tekrardan buluşturmanın gayreti içerisinde olduk.

Bu sebeple gönlündeki sızıyı, sadrındaki yangını kaleme alarak anlatan Ahmet Çıtak'ın şiirlerinin kitaplaştırılarak gelecek nesillere aktarılmasına çalıştık. Bizler kültürel belediyeciliği önemsiyoruz. Çünkü bir milletin kültürünü ayağa kaldırmak o milleti ayağa kaldırmaktır. Kadim uygarlıklar sözlü kültürlerini yazılı hale getirdikleri için gelecekte anılmışlardır. Umarım bizimde gelecekte anılmamız bu yayınlar sayesinde olacaktır. Bu çalışmaya emek veren tüm arkadaşlarımı kutluyorum.

---

* Kahramanmaraş Belediye Başkanı

Ahmet ÇITAK

Serdar YAKAR*

AŞKIN VE MUAMMA'NIN ŞAİRİ AHMET ÇITAK

“Âlem de hiç sevmem insanın puştun,
Mertliğin yüzünden girdaba düştüm,
Feleğin çemberin kaç defa geçtim,
Henüz üzümedi dilimiz bizim.

Ahmet Çıtak der ki tükendi sözüm,
Bir muradım kaldı Kabe'de gözüm,
Hacer'ül esved'e sürseydim yüzüm,
Azap görmez idi ölümüz bizim.”

Şairler kenti Maraş'ın son yüzyılda yaşamış en büyük halk şairi Ahmet Çıtak'dır dense yeridir ama ne var ki bu hükme itiraz edecekler de çoğunlukta olacaktır. İşin ehli olanların itirazsız kabul edecekleri bu hükme itiraz edeceklere de hak vermemek elde değildir.

Bu güçlü şairin şiirleri ne var ki yeterince tanınmamıştır. Şairin 1920'li yıllardan itibaren irticalen söylediği şiirlerin çok az bir kısmı kayda geçmiş ve bunlar da gün ışığı görmeden yok olmaya mahkûm edilmiştir. Şair şiirlerinin kayda geçenlerini 1950'li yıllarda yayınlamak için çaba göstermiş, eserinin “takdim” yazısını dahi kaleme almış ise de bu da mümkün olmamış, eser kendisinin vefatı ile uzun bir süre yok olmuştur.

Elbistan'da 1893'de doğup yetmiş yaşına erdiği 1963'ün ilk günlerinde (13 Ocak) bir trafik kazası sonucu vefat eden şairin şiirleri de kendi ile birlikte yok olup gitti sanılmıştır. Bu yanlış sanı onun şiirlerinin antolojilerde bile yer almasının önüne geçmiş, bir bakıma unutulmaya mahkûm edilmiştir.

İsmi çok duymakla birlikte şiirlerine ulaşamadığımız şair meçhullerimiz arasında idi. “Maraş Meşhurları”nı kaleme alırken de Ahmet Çıtak maddesinde bir hayli zorlanmıştık. Yaşar Alparslan hocam ile birlikte bir dönem sık sık çıktığımız bölge gezilerinin birinde Elbistan'da Ahmet

---

* Kahramanmaraş Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürü

Çıtak sevenleri ile bir araya geldiğimizde şair ve gazeteci Mehmet Göçer'in bu alandaki çalışmalarına şahit olduk. Merhum Ahmet Çıtak'ın aile bireyleri ile irtibat halinde olan Mehmet Göçer şiirlerin önemli bir kısmına ulaşmıştı. Bu konuda bir dönem Elbistan da hakimlik yapmış olan Av. Vecdi Yarman'ın katkıları unutulacak gibi değildi. Elbistan da Mehmet Göçer'in yanı sıra emekli imam hatip Arif Tapan hocaefendi de Ahmet Çıtak'ın şiirlerini kendi imkanları ile derlemiş, ortaya bir dosya çıkartmıştı.

Ayrıca merhum Ahmet Çıtak'ın şiirlerine “Engizek” ve “Demokrasiye Hizmet” gazetelerinde de rastlamıştım. Uzun bir çalışma sonucu gazete arşivlerinden bu şiirlerin tamamını çıkartıp bilgisayarıma aktardım. Mehmet Göçer ve Arif Tapan'ın dosyalarını da önüme koydum ve merhum Ahmet Çıtak'a bir vefa borcunu yerine getirmeye çalıştım. Bu çalışmanın son halini almasında en büyük destekçim ise Mehmet Göçer'in vasıtası ile tanıdığım Celal Çıtak Paşa oldu. Celal Çıtak, merhum Ahmet Çıtak'ın torunu olup 1963'de meydana gelen trafik kazasında dedesi ile birlikte babasını da kaybetmişti. O tarihte henüz beş yaşında olan Celal Çıtak okumuş, Tuğgeneral rütbesine kadar yükselmiş ama hiçbir zaman dedesinin şiirlerinin izini sürmekten de geri durmamıştı. Süleyman Köleoğlu ile birlikte 2000'li yıllarda bu şiirleri kitaplaştırmak için büyük çaba göstermiş ise de ne var ki bu çaba da belli bir noktadan ileri gidememiş, şiirler yine dosya aralarında ve gazete köşelerinde kalmaya mahkûm olmuştu.

Ulaştığım şiirler ve bilgiler Ahmet Çıtak merhumun gerçekten de büyük bir şair olduğunu ortaya koyuyordu. En başta büyük bir aşk şairi idi. Naciye'ye olan aşkını anlattığı şiirler bile onun “büyük şair” olmasına yeterdi. Ayrıca döneminin şairlerinin dilini bağlayacak denli muamma ustası olduğu görülüyordu. Arapça ve Farsça kelimeleri şiirlerinde ustaca kullandığı gibi ayet ve hadisleri şiirine mısra yapacak denli usta idi.

Her gerçek şairin şiire başlamasının ilginç bir öyküsü vardır. Ahmet Çıtak'ın öyküsü de bu manada ilginçtir ve iki ayrı rüya üzerine kuruludur. Öyküyü bizzat Ahmet Çıtak'tan dinleyelim:

“Ben daha doğmamışım. O zaman merhum babam tüccar olarak Halep'e gitmiş. Orada bir rüya görüyor. Rüyasında, ihtiyar nurani yüzlü iki zat:

“-Bir oğlun oldu, adını Ahmet Zeki vuracaksın.” diyorlar.

Babam Halep'ten dönmeden ben doğmuşum. Merhume anam adımı “Şeyh Hamit” koyuyor. Babamın dönüşünde önüne müjdeciler çıkıyor. Merhum; müjdecilere diyor ki:

-Müjdenizi biliyorum, bir oğlum dünyaya geldi.

Rüyasında olduğu gibi adımı Ahmet Zeki koyuyor. Sekiz yaşına geldiğim zaman ikinci rüyayı ben görüyorum. Pir, nurani yüzlü ve beyaz sakallı iki ihtiyar, elimden tutuyorlar:

“-Senin ismini de biz vurduk” diyerek üzerimden ufak ve beyaz darıdan

dökmeğe başladılar. Öyle döktüler ki boğulacak bir hale geldim. Uyandığım zaman ter içinde titriyordum. Hemen Anamı uyandırdım ve rüyamı anlattım. Anam da:

“-Oğlum sen güçlü bir şair olacaksın” dedi. Bundan sonra bende şiir sevgisi başladı.”

Sekiz yaşında şairin içine düşen bu ateş şiir okuyarak söndürülmeye çalışılırdursun yaş yirmi iki'ye ulaştığında o ateş “Naciye olup söndürülmez bir hâl alır. Yaşadığı acı ve ıstırap kelimelere dökülür ve ilk mısralar vücud bulur:

“Yeni bir sevdaya düştüm
Günden güne artar Nazlım!..
Yemeden içmeden geçtim
Bu ölümden beter Nazlım!..”

Âşık Ahmet Çıtak'ın Naciye'ye olan aşkı Kamber'i, Ferhat'ı ve hatta Mecnun'u kıskandıracak denli büyük de olsa Naciye'ye hiç de fer etmez.

“Kahrım çok minnetim geçmiyor yâre
Perişan gönlümü yorarsın Nazlım!.
Aşk Allah'tan, gönül düştü ne çare?
Ele uyup hatır kırarsın Nazlım!..”

Şair başlangıçta sevdiğinin ismini ele vermese de aldığı olumsuz tepkiler karşısında artık her şeyi dile dökmenin vakti zamanı geldi diyerek sevdiğini ele veren “Naciye'm” şiirini dillendirir:

“Şu dünyada aradığım bulaydım;
Gam mı idi bana ölüm Naciye'm?
Hakk nasip eyleyip seni alaydım;
Gam mı idi bana ölüm Naciye'm?
Olmayaydı dünya malım Naciye'm!..

Sallanarak gele idin karşıma
Beşi birlik taka idim döşüne
Beyaz kol olsaydı yastık başıma
Gam mı idi bana ölüm Naciye'm?

Cennete dönerdi evim Naciye'm!..

.....

Ahmet ÇITAK, bu muradın olursa;
Yaradan derdine çare bulursa
Salınarak dostum gelin gelirse
Gam mı idi bana ölüm Naciye'm?
Doğrulurdu kırık belim Naciye'm!..”

Ahmet Çıtak'ın Naciye'si için yazdığı şiirlerin sayısı yüze yakındır. Naciye için yazılan bu şiirlerin sonuncusu “Şükür” adını taşır. Âşık artık Naciye'sine kavuşmuştur.

“Kavuştum sunaya gülüyom gayri
Hakkın niğmetine secdeler olsun.”

Şükür şiirinde geçen bir dörtlük onun evlilik tarihini de bildirmektedir.

“Binüçyüzkırk senemizde
Dostu sardım sinemizde
Mahzun duran hanemizde
Şükür oldun gelin gayri.”

Ahmet Çıtak'ın derlenen beşyüz'ü aşkın şiirinin beşte biri kadarı Naciye için söylenmiş olanlardır. Geri kalan beşte dört'ün içerisinde bölgenin yakın tarihi ile ilgili bilgiler, şair atışmaları, övgüler ve yergiler yer almaktadır.

Bir Kurtuluş Bayramı vesilesiyle davetli olduğu Maraş'ta kürsüden Maraş'ın methini ettikten sonra gezip gördüğü “otçular” için de şu yergiyi dile getirir:

“Bir çirkin iş gördüm edemem karar
Sonu fena bir yol tutar otçular
Meclisi mülemma vücudu zarar
Müzmehal bir hafta katar otçular.

Kim görse bunları bir deli beller
Duluğu şişirir dilini sallar

Tükürür döşüne dökülür seller
Ağzının barını yutar otcular.

Otu atar ağızların yumarlar
Acı külü şeker gibi emerler
Soluğu kesilir çatlar damarlar
Bu rezalet size yeter otcular.

Rakı içen ağzın siler oturur
Günah ederse de bir keyif yetirir
Bunlar da ağzından yere tükürür
Culuk pisi gibi atar otcular.

Bu çirkin hal islamlığa yarar mı
Şeytan pisin insan dişe sürer mi
Kur'an çıkan yere zibil girer mi
Korkuyom eviniz batar otcular.

Göbekten yukarı ibretle bakın
Yedi kat kudreti burada Hakk'ın
Yedin helali selavat okun
Dar yerde sizinle yatar otcular.

Tavşan gibi yürekleri efilen
Deve gibi dudakları pufular
Ot kalmazsa eyvah eder ofular
Geder avradına çatar otcular.

Menfaat olur mu tütünden külden
Allah'tan sakının utanın elden
Ahmet ÇITAK sizi esirger zülden
Her sözünde bir gül biter otcular.”

Ahmet Çıtak'ın şiirlerinde 1920-1960 arası kırk yıllık bir kültür birikimi vardır. Bu kırk yıllık dönemi şiir olarak Çıtak'tan okumak şüphesiz ki yeni ufuklar açacaktır okura.

Gerek Celal ıtak Paşa aracılığı ile Şair Mehmet Gcer'e intikal eden dosya, gerek Arif Tapan hoca efendinin derlediği dosya gerekse de benim Engizek ve Demokrasiye Hizmet gazetelerinden derlediğim Şiirleri bir araya getirdikten sonra aşk Şiirlerini bir bölüm halinde eserin en başına almayı uygun buldum. Bu Şiirlerin 1920'li yıllarda yazıldığı için eski Türkçe olarak (Osmanlıca) kaleme alınıp Şairin akrabası olan Mehmet Ali Kılıç tarafından günümüz Türkçesine aktarıldığı yine Şair tarafından belirtilmektedir.

Şiirler arasında müstakil bir kitap olacak denli uzun olan Eshab-ı Kehf zerine yazılmış olan Şiiri diğer dini Őiirlerle birleŐtirerek eserin ikinci bölümünü oluŐturduk.

Diğer Şiirleri de konularına göre tasnif ederek eseri altı bölüme ayırarak okura sunduk.

Eserin bu hale gelmesine katkı sağlayan başta Celal ıtak Paşa olmak üzere Mehmet Gcer Bey'e ve tüm emeği geçenlere teŐekkür ediyorum.

Mehmet GÖÇER*

BU KİTABIN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Evet, bâzı kitaplar okununca neş'elendirmesine ilaveten düşündürür ve akıl da öğretir.

Emekli Tuğgeneral Sayın Celâl Çıtak Paşa; “Dedemin şiir kitabının ön sözünü senin yazmanı rica ediyorum” dedi. İlk satırda da değindiğim gibi, bu kitap hem neş'elendirecek ve hem de düşündürecek kitap olduğunu bildiğim için memnuniyetle kabul ettik Çıtak Paşanın teklifini.

1896'da Elbistan'ın Kızılcaoba Mah. Hasan-Teslime ailesinden Dünyaya gelen, 13/01/1963 günü, Türkoğlu ilçesi Ceceli köyü yakınındaki bir kavşakta, 17 yurttaşımızı kaybettiğimiz elim bir trafik kazasında oğlu Abdurrahman (o tarihte 5 yaşında olan emekli Tuğgeneral Celâl Çıtak Paşanın babası) ile birlikte Hakk'ın rahmetine kavuşan ve de küçük yaşta şiir yazmaya başlayan Ahmet Çıtak, adı en çok konuşulan dönemin tanınmış halk şairlerinden idi.

Meydan Larousse Ansiklopedisi'nin -Ç- harfine bakılınca: “Eseri henüz yayınlanmamıştır” ibaresi görülür ki, bu da bir eksikliği hem kabilesi, hem de bizim gibi yakın dostları için. Kaldı ki, edebiyat tarihine geçen aynı mahalle ve yakın komşusu Derdiçok'un (Lütfü Pişkin) şiirlerinden farksızdı Ahmet Çıtak'ın şiirleri.

Dahası var; daha sosyal, daha detaylı ve ülke sorunlarını daha çok dile getiriyordu Ahmet Çıtak şiirlerinde. Öyle ki, Ankara'ya yolu düştüğünde kaldığı oteli öğrenen gazeteciler etrafını sarar, saatlerce faydalanmaya çalışırlardı. Bunu yakından bilen dostlarımdanım.

Örneğin, 1957'de olsa gerek, milletvekillerinin, durup dururken aylık ücretlerine yaptıkları zammı öğrenince; “Vurun Babam Vurun” şiiri yurttaki günün konusu olmuştu o tarihte..

O tarihte, Elbistan'da hâkim, yakın dostu ve de kendisi gibi halk şairi olan Vecdi Yarman'a verdiğini söylemişti daktilo yaptırdığı şiirlerinin bir kopyasını.

Kendisindeki şiirlerin bu faciadan sonra kayıp olduğunu düşünerek, aradığım Vecdi Yarman'ı İstanbul'da buldum. Emekli olmuş, avukatlığa başlamıştı. Bu şiir kitabını bana vermesini arz ettim. “Bastıracak kim ise, düzeltmesini benim yapmam kaydı ile verebilirim” dedi. Cevap veremedim. Çünkü hazırlıksızdım.

Bu görüşmeden 15 yıl kadar sonra tekrar aramaya başladım Vecdi

* Gazeteci / Yazar

Yarman beyi. İstanbul'dan ayrılmış. Bir tanışını da bulamadım. Aradan 10 yıl daha geçti. Bir gün, elime geçen İstanbul PTT rehberinde “Yarman” soyadını taşıyanları telefonumla sıra ile çevirmeye başladım Şardağı eteğindeki evimde. “Sizin sülâlede Vecdi Yarman adında bir hukukçu var mı?” diye soruyorum.

Nihayet biri; “Senin aradığın adam, Eskişehir-Deliktaş Mahallesi bilmem ne sokakta oturuyor” dedi. Bu adrese yazdığım mektup kendisine ulaştı. Aldığım cevap nakarat; “Kim bastırıcaksa düzeltmesini benim yapmam şartıyla bu şiirleri verebilirim” diyordu.

Ümidimin kırılmasına karşın azmim ve gayretim sürdü. Aradan birkaç yıl daha geçti. Aynı adrese, oldukça acıklı bir mektup daha yazdım; “Sayın Vecdi bey, senin yaşın 90’ları aşıyor. Benimki de hayli ilerledi, ilerliyor da. Sen de gidiyorsun, ben de gidiyorum. Biz gidersek bu cönkün kaybolma ihtimali yüksek. Eskişehir Şeker Fabrikası Müdürü Sayın Evirgen Güney samimi dostum olur. Selâmımı söyle. Bir fotokopi bana, sen de yenilemiş olursun, birini de sana yapsın” dedim.

Bu mektubum gönlünü fethetti. Bir sayfası her nasılsa kaybolmuş şiirler geldi. O zaman, Diyarbakır Jandarma Bölge Komutanı olan Tuğgeneral Celâl Çıtak Paşaya gönderdim. Bunu bilgisayara geçiniz, çıktısını bana gönderiniz ki, düzeltmesini yapayım diye hatırlattım. Bu kitabın basılmasını en çok isteyenlerden Celâl bey gereğini yaptı.

Düzeltmeye başladım. Çok yanlışlar vardı. Hâkim Sayın Yarman gibi ben de şiirin yanlışsız çıkması konusunda hassasım. İşi-gücü bir tarafa bıraktım. Tam 5 ay düzeltmesine uğraştım. Müteakiben kitabın basılmasını sağlayacak öpülesi bir el aramaya başladım. Bu uğraşım da 2 yılı aşkın sürdü.

“Darda kalmayınca Hızır yetişmez” misâli bir gelişme oldu. Nurhak Kullartatlar beldesinden olup İstanbul’da Avukat Sayın Şaban Kurt ile Elbistan’ı görüp gezmeye gelen, Başbakanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan’ın Başdanışmanı, İstanbul Başbakanlık Ofisi sorumlusu Prof. Dr. Sayın Bekir Karlığa Hoca ile kısa tanışmam sırasında; “Ben Elbistan’a 1950’de gelmişim. İmam Hatip Öğrencisiydim. Ulu Cami’de vaaz vermişim. O tarihte Ahmet Çıtak ile tanışmışım. Onun hakkında neler biliyorsun? Ben O’nun hayranlarındanım” deyince, 1952’de şahsıma yazdığı şiirden birkaç kıt’a okudum. Memnun oldu. “Seni, Bahçeşehir Üniversitesi salonunda tertiplenecek Kahramanmaraş Tanıtım Paneline çağıracağım. Bunu orada okumanı rica edeceğim” dedi. Kıramadım, zira, kırılacak şahsiyet değildi. 20 Mayıs Pazar günü tertiplenen panele katıldım.

Elbistan’ın Sesi Gazetesinin başyazarı Eğitimci Sayın Arif Bilgin Hoca da, Ahmet Çıtak’ın hayat felsefesini anlatması için çağrılmıştı.

Gelelim merhum Ahmet Çıtak ile ilk tanışmamıza; yıl 1952. Mevsim sonbahar. Askere gitmeye hazırlanıyorum. Engizek Gazetesinde yayınlanan şiirlerinden tanıdığım Ahmet Çıtak’ı bizzat görüp tanışmaya karar verdim.

Köyüm olan Darende'nin Yenice'den kalkıp, 70 km. mesafede bulunan Elbistan'ın Akpınar köyüne yaya geldim.

Selamün aleykûmden sonra tanışıp-kucaklaştık. Elini öptüm. Akşam'dan sonra derin bir sohbet. Bu misafirlikten memnun ayrılmam dolayısıyla, kendisine yazıp Engizek Gazetesi'ne gönderdiğim şiir yayınlandı. Ben askere gittim. Kütahya'da hava askeriyim. Önce benim şiirimden üç kıtasını, sonra da onun bana yazdığı cevabi şiiri sizlerle paylaşmak istiyorum.

Ahmet Çıtak'a ithaf :

Hem ziyaret ettim, hem ilham aldım
Hakk'a bağlı özü Ahmet Çıtağın
Derler inanmazdım şimdi inandım
Nur saçıyor yüzü Ahmet Çıtağın

Aslı Hürü Naciye'dir yoldaşı
O kendine lâyük bulunmaz eşi
Konuşsa unutulmuş ekmeği aşısı
Baldan tatlı sözü Ahmet Çıtağın

Misafirden esirgemez emeği
Koç keser mihmana, börek yamağı
Kırmızı elmadır yatsı yemeği
Gayetten bol gözü Ahmet Çıtağın

Bu şiirimi Engizek Gazetesi'nde okur. Son derece duygulanır. Kendisinin ifadesi; "Gece yarısı kan uykudaydım. Birden gelen aşk ile uyandım. Yaktığım çaranın ışığında yazdığım şiiri nasıl yazdığımı ben de bilemedim. Sabahleyin okudum ki böyle olmuş.

Mehmet Göçer'in methine cevabım:

Mehmet Göçer medih nâmeni aldım;
Boş oldu emeğim sızlarım kuzum!..
Haberin yok benden gaflete daldım;
Kış oldu Nevbahar yazlarım kuzum!..

Nezâket icabı methim veriyon,
Bu güzellik sende şahsın görüyon,
Fısk'ı fücûr içim boşa kuruyon,
Azgın filim nasıl düzlerim kuzum?

Şeytanın elinden yakam alamam,
Camiye giderim adam olamam,
Ayakkabım nere korsam bulamam;
Cemaat sonunu gözlerim kuzum!..

Yaşım altmış duydum ahret sesini,
Pâklemedim hâlâ yürek pasını,
Edemedim mihman haslar hasını;
Konduramam Hakk'ı özlerim kuzum!..

Zekât vermek haram bütün malımız,
Gönül mağrûr gıybet eder dilimiz,
Korkarım ki murdar gider ölümüz;
Dinler mi? Zebani nazlarım kuzum!..

Suratıma bakma, sîretim sahta,
Gönlümdeki dünya gözüm yok Hakk'ta,
Tuzaktan kurtulmam kuyruğum fak'ta;
Temiz değil daha özlerim kuzum!..

Dıkmadım kalbime Hubbilillâhi,
Ziyaret etmedim Resûlullahi
Gaflete kapılmış gönül billâhi;
Basiret kör siyah yüzlerim kuzum!..

Nefse esir cahillerin gözüyüm
Kötülüğmün hangi birin yazıyım?
Şu kadcılık bir huyumdan razıyım
Riya bilmez şükür sözlerim kuzum!..

Gören pişman bizi bir de görmeyen,
İslâm değil Hakk'tan haber vermeyen,
Dürüst olmaz sözlerinde durmayan
Bu yolda gezerken hızlarım kuzum!..

İsyân, hatam, cürüm, suçum, çok benim,
Sabır, şükür kanaatim yok benim,
Kusurumu affetmezse Hakk benim
Havada savrulur tozlarım kuzum!..

Ahmet ÇITAK bab-ı Hakk'a dayanmaz;
Feryat edip gece gama boyanmaz
Bu kadar hikmeti görür uyanmaz;
Bakar kör değil mi? gözlerim kuzum?

Zaman geldi. Bekir Karlığa Hocamın işareti üzerine, 20 Mayıs 2013 günü, İstanbul Bahçeşehir Üniversitesi salonunda tertiplenen Kahramanmaraş Paneline çağrıldım, Arif Bilgin Hocamla. Sıra bize geldi. Yukarıda ki esprili şiir ile şahsıma yazdığı şiiri okudum. Sayın Arif Bilgin de hayat felsefesinden kısa pasajlar sundu.

Ahmet Çıtak'ın hem hikâyeli, hem de Celâl Çıtak Paşa'nın gönderip bilgisayarına geçirdikten sonra aktardığım flashı Sayın Bekir Karlığa Hocama, izleyiciler huzurunda takdim ettim ve yineledim:

“Bu kitap basılmak için öpülesi bir el beklemektedir. Kahramanmaraş Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürü Sayın Serdar Yakar bey de burada. Sevindirici haber alırsam sevinirim. Zira, Sayın Karlığa Hocam gibi bendeleri de Ahmet Çıtak'ın hayranlarındım.”

Bu ağırlığın kendisini göstermeye başlamasından son derece memnuniyetimi bildirirken yine sadede geçiyorum:

Dönemi içinde baş döndürücü hizmet ve eserler sergileyerek kültürümüz dalında da toplumumuza yine baş döndürücü eserler sunan Kahramanmaraş Belediyesi'nin Ahmet Çıtak'ın şiirlerini yayınlama kararı aldığını memnuniyetle öğrendim.

Bu hususta, Sayın Mustafa Poyraz'a, mesai arkadaşlarına ve büyük bir emek vererek eseri basıma hazırlayan Serdar Yakar'a böyle bir değerli eseri toplumumuza sundukları için; ilçemiz, bölgemiz ve tüm Kahramanmaraş sınırları içi hemşehrilerimiz adına teşekkürümü sunuyorum.

BİRİNCİ BÖLÜM:

AŞK'A DAİR

NAZLIM*

Yeni bir sevdaya düştüm,
Günden güne artar Nazlım!..
Yemeden içmeden geçtim,
Bu ölümden beter Nazlım!..

Beni sana karar muzum,
Hiç birine kanma gözüm;
Dert yürekte yanar özüm,
Duman başta tüter Nazlım!.

Engel sözü bütün yalan,
Ele uyup yakma kalan,
Zahmet çekip seni alan,
Dünyasını utar Nazlım!..

Baş tacısın yere komam,
Kaçma benden seni yemem,
Can gırtlakta vadem tamam,
Hayatımı kurtar Nazlım!.

Hiçbir karar yoktur bende,
Lokman'ımsın; merhem sende,
Yaralarım sızlar tende,
İnsaf eyle, yeter Nazlım!.

Felek bana bir don biçik,
Bağrım başın yakıp geçik,
Kalbim gamlı gözüm açık,
Kuru gövdem yatar Nazlım!..

Başıma taç ettim gamı,
Hiç görmedim dünya demi,
Ahmet ÇITAK bülbül gibi,
Gece gündüz öter Nazlım!..

---

* Âşık olduğum Naciye için yazdığım ilk şiirim:

HACCE HANIM*

Ceset bende amma, ruh sana yakın;
Yanında maşukum var Hacce Hanım!..
Emaneti sana, incitme sakın;
Eyleme kalbini dar Hacce Hanım!.

Güplüce köyünde aslın sorarsan,
Cennette bulunur mislin ararsan,
Gözlerin öperek zülfün tararsan,
Dünyalar durdukça dur Hacce Hanım!.

Sakın ele dünür olup kızdırma,
Sanma bana muzır olup azdırma,
Boynu buruk kalbi mahzun gezdirme,
Öksüzlük ölümden zor Hacce Hanım!.

Gözlerimin ruhu, canımın içi,
Binde bir olursa bağışla suçu,
Tararken incitme ibrişim saçı,
Tel tel eyle, yavaş ör Hacce Hanım!.

Kızarmış yanağı gül gibi kokar,
Bu hasret evimi başıma yıkar,
Gönül gamlı gözüm yoluna bakar,
Dünya zindan başa dar Hacce Hanım!.

Ahmet ÇITAK kimse bakmaz düşküne,
Ateş düştü yanar gönül köşküne,
Başın için olsun, Allah aşkına;
İsterse canını ver Hacce Hanım!.

---

* Naciye'mi üvey annesi Hacca (Hatice) Hanım'a emanet ediyorum:

SEVDİĞİM*

Senden vaz mı gelirim?
Yakma beni sevdiğim!
Ya alır ya ölürüm,
Etme kanı sevdiğim!.

Aşk hikmeti ilâhi,
Kül etti nice şahı,
Yaktı Kerem'in ahı,
Aslı hanı sevdiğim!.

Neden böyle pahılsın,
Niçin gönül yihılsın,
Cömertlere dahılsın,
Keremkani sevdiğim!..

Bülbül konar güllere,
Destan oldum dillere,
Gülünç etme ellere,
Aman, beni sevdiğim!.

İçerimi dert aldı,
Kuru kemiğim kaldı,
Kurban et bayram geldi,
Kes bu canı sevdiğim!..

Engel daim kin etti,
Hasret bağrım hun etti,
Mevlam bana don etti,
Kara günü sevdiğim!..

---

* Sevgilimin üvey annesine gönderdiğim bu iki manzumeyi Hacce hanım; başkasının şiiri diyerek okuduğu zaman, durumu anlayan Naciye şiddetle tepki gösterir. Bunun üzerine şu manzumeyi gönderdim.

Başım belâda koyma!
Düşman sözüne uyma,
İnsaf et cana kıyma,
Dünya fani sevdiğim!..

Aşkî suvak mı sanın,
Başına gelse tanın,
Ben yanıyorum senin,
Rahmin hani sevdiğim?

Gözüm yolda gözletin;
Muhabbetin gizletin,
Feryadımdan sızlatın,
Dört bir yanı sevdiğim!..

Doğmuş; parlar ışığın,
Sanki cennet eşiğin,
Ahmet ÇITAK âşığın,
Kadrin tanı sevdiğim.

KADAR*

Çok emek sarfettim tekmil yoruldu,
Gönül arzusunu bulana kadar.
İstemem huriyi sana vuruldum,
Bir selamın yeter ölene kadar.

Kimse rızasıyla sevdaya yelmez,
Yakma beni dünya kimseye kalmaz,
Ne mümkün bu gönül senden vaz gelmez,
Gözlerime toprak dolana kadar.

Neden gamlı durun eller yüzünde,
Benim gibi ateş mi var özünde?
Bütün dünya pul kadar yok gözümde,
Şu nazlı yâr benim olana kadar.

“Öl!” desen hazırım canıma minnet,
Sen niçin bir cevap etmedin himmet,
Emrine itaat boynuma zimmet,
Gönlüne merhamet gelene kadar.

Ahmet ÇITAK güzel sevmek hata mı?
Can için çekilmez dünya sitemi,
Bahtı kara hayatımın hitamı,
Naciye’ mi eller alana kadar.

---

* Münevver bir kadın olan Hacce Hanım, benim sevgilime bütün benliğim ile bağlandığımı bildiği için kendisine gönderdiğim bu manzumeyi (şiiri) Naciye’ye okumak istiyor. Fakat Naciye dinlemeyi reddediyorsa da Hacce Hanımın ısrarı ile kız arkadaşları Naciye’nin el ve kollarını tuttuktan sonra, şiiri okuyorlar. O sırada parmakları ile kulağını kapatıyor gibi yaparak; dinlemek istemediği imajını vermeye çalışıyorsa da, şiiri dinliyor. Böylece Naciye’nin nazlandığı anlaşılıyor. Çünkü, sevinci hırçınlaşmasına galebe çaldığı anlaşıldı. Bu durum, ben âşıkına büyük bir ümit ve teselli olduğu için derhal harekete geçtim.. Amcam Durmuş Ali Efendi başta olmak üzere diğer akrabalarımızla gidip hakiki aşkıma tercüman oldular. Heyhat; reddedildiler. Bunun üzerine uykularımı elimden alıp beni mecnun gibi çıldırtan sevgilime yine minnete başladım

NAZLIM*

Kahrım çok minnetim geçmiyor yâre,
Perişan gönlümü yorarsın nazlım!
Aşk Allah'tan, gönül düştü ne çare,
Ele uyup hatır kırarsın nazlım!.

Kararım yok hiçbir yerde duramam,
Çirkin kaderinen murat göremem,
Mahrum kalıp almadığımı aramam,
Korkarım bir kötü sararsın nazlım!

Yanarım; hayâlin akla gelirse,
Ölürüm derdinden eller alırsa,
Yoluna bu canım telef olursa,
Boyunca günaha girersin nazlım!.

Gece gündüz efkâr fikrimi yordu,
Hasreti iştiyak belimi kırdı,
Kolay mı çekmesi bu zâlim derdi,
Ne zaman halimi sorarsın nazlım!.

Kem haberin aldım dayın zalimden,
İnsafı yok anlamıyor halimden,
Yoksa bir hata mı çıktı dilimden,
Doğru söyle niçin yerersin nazlım!.

Şunun bunun niçin sözüne uydun,
Çürüttün cesedim canıma kıydın,
Derdinden ölüyom gözlerin aydın,
Gayrı muradına erersin nazlım!.

Sana vuslat diler Ahmed'in canı
Başıma tac etmek efkârım seni
Bilmedin kadrime hor gördün beni
Bir zaman olur ki ararsın nazlım!.

---

* Bu yalvarışlar ve inleyişler içimin ateşini asla söndürmüyordu. Yukarıdaki şiiri annemle gönderdim. Annem oraya vardığı zaman katı yürekli sevgilimin dayısı ve ileri gelen akrabaları tarafından kovulmaktan kötü sözlerle tekdir edilmiş. Bunun üzerine sevgilime tükenmeyen sitemlerimden biri daha...

AŞK*

Aşk büyük nimet olmasa
Resul miraca gelmezdi.
Nazımda kıymet olmasa
Kur'an da vezin olmazdı.

Aşk evvel Mevlam buldu
Habibine âşık oldu
Sırrı levlâk bundan geldi
Yoksa; "kün" emrin salmazdı.

İki harf, nokta ezelden
Kâinatı bu düzelten
Beş nokta üç harf güzelden
Zevk duyan mahrum kalmazdı.

Rehberimiz Habibullah
Aşka canın yaktı billah
Aşk olmasa Halilullah
Nemrut narına dalmazdı.

Aşktan göğe çıktı İsa,
Tur'da yanıyordu Musa
Fatımay-ı Hayrünnisa
Aşkın elinden gülmezdi.

---

* Yukarıda yazdığım şiiri tesbih gibi dilimden düşürmüyör, içimden gelen ince bir ses ile onu âdeta besteliyordum. Ketizmenli saz şairi Osman'a bize gelmesi için haber gönderdim. Geldi.. Sazı ile dertlerimi paylaşmasını rica ettim. Sağolsun kabul etti. O da benim gibi dertliymiş. Naciye'lerin evinin bitişiğinde bulunan dayımın evine Osman'la beraber gittik. Dayım, Naciye'nin amcasıdır. Naciye'nin odası bulunduğumuz eve çok yakındı. Pencereyi açtırdım Osman, sazının telleriyle dertlerimi terennüm etmeğe başladı. Ben de ağlayarak saza iştirak ediyordum. Katı yürekli sevdiğim acaba dinliyor mu? Yoksa; "Ahmak, serseri" diyerek bana gülüyor muydu? İşte burası bana karanlıktı. Sonra hepsini anladık, penceremizin önüne bütün köylüler toplanmışlardı. Benim gibi dertli olanlar göz yaşı dökmüşler; merhametsiz sevgili de; "Allah derdine kuvvet versin" demiş. Ben bu haldeyken Amcası Hacı Bektaş odamıza girdi. Ayağa kalktım, oturması için rica ettim. Oturdu. Biraz düşündükten sonra bana acıdığını söyledi. Ve; "soracağım bir suali cevaplandırırsan, derdine derman olmaya çalışacağım" dedi. Cevaba hazır olduğumu söyledim. "Hakiki âşık olduğunı ispat edebilir misin?" dedi. Evet dedim. "Hakiki aşkı şiirle tarif etmeni isterim" dedi. Ben de arkadaşına sazı al bakalım dedim ve başladım.

Aşk olmasa İmam Ali
Hayber'e ermezdi eli
Bu kadar kâfire veli
Can atıp kılıç çalmazdı.

Yediler gördüler keder;
Çoban-Kıtmîr bile gider
Aşk olmasa zerre kadar
Hızır gaipten bilmezdi.

İbrahim tahtı bırakıp
Beline bir örme takıp
Pervaneler canın yakıp
Bülbüller feryat kılmazdı.

Hakikat aşk esas durak
Yakın olur bütün ırak
Aşkla dağlanmasa Burak
Fahri âlemi bulmazdı.

Zeliha'nın gör derdini;
Yırttı Yusuf'un ardını
Olmasa aşkın yardımı
Miktat Meyse'yi almazdı.

Bir dervişe aşk gelmese
Ham kalır cezbe dolmasa
Aşkın eseri olmasa;
Ferhat kayayı delmezdi.

Aşka kıymet yoktur hâşâ,
Aşk düşürür dağa taş
Mecnun yuva yapıp başa
Leylâ göz yaşın silmezdi.

Ahmet ÇITAK aldın meşkin;
Aşk var niden cennet köşkün?
Sen olmasan nazlı aşkın
Kimse kadrini bilmezdi.

BEKTAŞ*

Tarihlerde yâd ederim methini
Şu dertli isteğim veresin Bektaş
Bundan sonra Lokman bilem zatını
Derdime bir merhem sarasın Bektaş.

Kötülerin dalı çürük, kırılır
Yiğidin başına yiğit derilir
Sen himmet edersen bu iş görülür
Şu mühim işimi göresin Bektaş.

Hadisi şerif var peygamber sözü
Düşeni kaldırmak Ali'nin izi
Karanlıkta kaldım beklerim sizi
Söndürme gönlümün çirasın Bektaş.

Ayrılamam nazlı yarin boyundan
Bu yiğitlik miras kalık soyundan
Bu işim bitmezse haki payenden
İki bardak ağı veresin Bektaş.

Göz açtırmaz engel eder piyayı
İcat eder binbir çeşit boyayı
Tutarsan yerinden söken kayayı
Ararsan çaresin bulursun Bektaş.

Derdim büyük her adama denmiyor;
Meşhur kelam bıçak sapın yonmuyor
Her ne etsen dost yönünü dönmüyor
Ne imiş kusurum sorasın Bektaş.

Aklıma düştükçe sızılar içim,
Felek de kahreder ne imiş suçum
Resulü muhterem Kâbe başıçin
Bu gafleti baştan ırasın Bektaş.

Ahmet ÇITAK seni kapladı zulüm
Her yandan kırıldı kanadım kolum
Kesme ümidimi beklerim yolun
Gayret et uzatma arasın Bektaş.

* Bunun üzerine hakiki şair olduğuma kanaat eden Naciye'nin amcacı Hacı Bektaş da samimi ve büyük bir heyecan duyarak bana arkadaş oldu. "Kardeşimin kızını senden ayırmam" diye de vadetmesi üzerine hemen kendine hitaben şu şiiri söyledim:

NACİYE'M*

Şu dünyada aradığım bulaydım;
Gam mı idi bana ölüm Naciye'm?
Hakk nasip eyleyip seni alaydım;
Gam mı idi bana ölüm Naciye'm?
Olmayaydı dünya malım Naciye'm!..

Sallanarak gele idin karşıma
Beşi birlik taka idim döşüne
Beyaz kol olsaydı yastık başıma
Gam mı idi bana ölüm Naciye'm?
Cennete dönerdi elim Naciye'm!..

Ak gerdandan akan teri yutaydım
Bülbül gibi etrafında öteydim
Saray gibi ak göğsünde yataydım;
Gam mı idi bana ölüm Naciye'm?
Bağlasan durmazdı elim Naciye'm!..

Gereklini istemedem salaydım
Kuşun sütü lazım ise bulaydım
İkimiz bir تنها yerde kalaydım
Gam mı idi bana ölüm Naciye'm!..
Olaydı yatağım kilim Naciye'm!..

Al yanağın terlerini süzeydim
Mor zülûfün tellerini düzeydim
Sen yanımda has bahçede gezeydim
Gam mı idi bana ölüm Naciye'm?
Bülbüle dönerdi dilim Naciye'm!..

---

* Böylece Bektaş'tan ayrılıp oradaki hazır bir çok cemaat de benimle beraber olup bu hakikat aşkın ve bu aşkın ateşinin söndürülmesine delâlet edip vuslata ermesini istediler. Oradan memnun gibi gönülsüz ayrıldım ve deli gibi ortada kaldım. Çiftliğim olan Akpınar köyüne geldim. Fakat ne malım ne servetim gözümde yoktu. Yatarken hakikaten uyku görmeyen gözüm özümle birleşip ağlayarak Naciye'ye şu şiiri söyledim:

Söyledikçe güle idim sözüne
Aşklandııkça baka idim yüzüne
Yoruldukça yata idim dizine
Gam mı idi bana ölüm Naciye'm?
Gel bırak yanında kalım Naciye'm!..

Ahmet ÇITAK, bu muradın olursa;
Yaradan derdine çare bulursa
Salınarak dostum gelin gelirse
Gam mı idi bana ölüm Naciye'm?
Doğrulurdu kırık belim Naciye'm!..

ARKADAŞ*

Hasret ile kutluyorum bayramın
Hatırınız olsun salim arkadaş.
Kâbe’de zamanı şimdi seyranın
Siz de göresiniz gülüm arkadaş.

Daim ol sıhhatte gitsin kederin
Şerefini şanlandırısın kaderin
Kurban bayramını tebrik ederim
Sarılmaya yetmez kolum arkadaş.

Çok bayram geçirsin vicdanı pâkin
Rızık seni orda eyledi sakın
Bu gönül, kavuşmak istiyor lâkin:
Talihim bağlıyor yolum arkadaş.

Bu sene bayramı eyledin elde
Hayâlin gözümde yediniz dilde
Müsafaha etmek için bu yıl da
Elimin vekili dilim arkadaş.

Ahmet ÇITAK bağlı İslam dinine
Hürmet eder kurban bayram gününe
Hazreti İsmail zatın şanına
Ben de bugün kurban olum arkadaş.

---

* Benim bu aşk ıstırapı içinde çırpındığımı bilen arkadaşlardan Mustafa Efendi Maraş’tan bir bayram tebriki gönderiyor ve “çektığın ıstırapı biliyorum. Allah yardımcın olsun” diyordu. Bu arkadaşına içimin acılarını dökerek cevap veriyorum:

TREN KATARI*

Bir dağ gibi heybetini görünce
Aşk'landırıdı beni tren katarı.
Makinistler hızlandırıp sürünce
Basıp gider ünü tren katarı.

Ne güzel sesi var başında tütün
Güç yetip parayla alınmaz satın
Mühendis memuru sağ olsun bütün
Yürütürler seni tren katarı.

Uçar gider müşkülleri bitirir
Hasretleri menziline yetirir
Her gidişte incitmeden götürür
Beş yüz elli tonu tren katarı.

İstasyonlar büyük eser kuruluk
Her vadiye şehir süsü verilik
Kutnu yatak odalara serilik
Evde görmek bunu tren katarı.

Yel gibi dolanır gider uçarak
Tünel, yarma, köprüleri geçerek
İçinde oturup kahve içerek
Rahat tutar canı tren katarı.

---

* Malatya'da bulunan samimi bir arkadaş beni oraya davet etti. Gitmek icap ediyordu. Fakat bu ayrılıktan hiçte memnun değildim. Değildim ama arkadaşları da kıramazdım. Beraberce yola çıktık. Trende kompartımanımız sıkışık bir vaziyette idi. Bu kalabalığa sebep benim aşkımın ilhamları idi. Arkadaşım tarafından onlara takdim edilmişim. Bir ara tren memurları da gelmiş ve beni tecrübe etmek için bir manzume okumamı rica ediyorlardı. İmtihan edildiğimi biliyordum. Ne istiyorsunuz? Emredin? dedim. Tren memurları da bizim mesleğimizden bir şey söyle dediler. Trene şu manzumeyi söyledim.

Bu şiirim hazırda bulunanların hoşuna gitmişti. Not defterine yazanlar oldu. Bu şiirimi okuyan Demiryolları Umum Müdürlüğü yetkilileri bana iki mecediye ödül teklif ettilerse de almadım. Hilali Ahmer'e yani hazinemize kalsın dedim..

Katırcının kokmuş keyfin güderdik
Bin türlü mihnetle yola giderdik
Bir daha gitmeye tövbe ederdik,
Yok eyledin bunu tren katarı.

Postamızı eşkıyalar alırdı
Bir gün süren yolu ayda gelirdi
Emanetler aralıkta kalırdı
Dertli günler hani tren katarı.

Kar yağardı aşamazdık belleri
Tulum ile geçer idik gölleri
Gelip şen eyledin ıssız elleri
Harap yurdun şanı tren katarı.

İki de bir dert sorardık falcıya
Bitli hanlar mesken idi yolcuya
Bac verirdik kâhya, gizir, kolcuya
Bitirdik o günü tren katarı.

Yaşasın yapanlar var olsun millet
Tükendi derdimiz yok oldu illet
Selamet yolculuk, kayboldu zillet
Parlattın her yanı tren katarı.

Ahmet ÇITAK gözlerinden öpüyor
Arabistan atı gibi kopuyor
Daha noksan kalan yeri yapıyor
Şefimiz İnönü tren katarı.

EDEPSİZ*

Sen de bu otele olmuşsun mihman
İhsanın yok himmet bilmen edepsiz.
Ne borcum var çevirirsin her yanım;
Zengin misin zimmet bilmen edepsiz..

Dışiyin değdiği piri muğandır
Yavruların şahin, kendin doğandır
Nerde görsem senden işim figandır
Misafire hürmet bilmen edepsiz.

Rüsvay-ı âlemsin rezalet kâni
Zalim-i gaddarsın incitin canı
Bey, paşa tanıman cesaret gani
Hiç kimseye minnet bilmen edepsiz.

Kaçan giden deliklere düzülün;
Ne pis kokan, el değmeden ezilin
Derdi olmaz senin gibi rezilin
Hasta olman, illet bilmen edepsiz

Suçlu, suçlu deliğine yan giden
Kımıldasan vazifeni kon giden
Ne kâfirsın, İslam ile cenk eden
Kabıklısın, sünnet bilmen edepsiz.

Bahtın beyaz yüzün siyah kör şeytan
Kız, gelin gerdanı kendine vatan
Dünya güzelinin koynunda yatan
Sabah olur hizmet bilmen edepsiz.

Ahmet ÇITAK gibi yüreğin yansın
Yılandan bozüksun, fenadır cinsin
Sivri sineği de kandıran sensin
Garip demen, gurbet bilmen edepsiz..**

* Malatya'nın Yeni Otel'ine yerleştik. Gece herkes uyuyordu. Bana uyku haram olmuştu. Çünkü Naciye bütün uykularımı istila etmişti. Ben bu dertle uğraşırken tüylerim ürperiyor, vücudum âdetâ yanıyor. Bir de ne göreyim tahta kuruları yatağımı ve duvarları bürümüş. Yani ben ablukaya alınmışım.. Bu Tahtakurusu için hemen kaleme sarıldım. Fakat kâğıdım yoktu,. Otelin duvarına yazmaya başladım:

** Malatyalı arkadaşımın birlikte Çırmıklı nahiyesinden Paşa namında bir arkadaş bizi davet etti. Çırmıklı'ya her gün bir otobüs sefer yapıyordu. Otobüse bindik. Bindik ama; bin defa da pişman olduk.. Kadın, erkek, genç, ihtiyar üst üste

İLBAY..

Çarmıklı'nın nahyesini boyladım
Darıldım, şoföre uymadım İlbay!
Otobüsün zahmetinden söyledim
Vicdanın emrini sıymadım İlbay!

Tahtaları sanki lastik yapısı
Sürgüsü cendere zalim kapısı
Gelen girdi yüz kişinin hepsi
Ufak tefekleri saymadım İlbay!

Sanki bir kazana koyduk nohudu
Pancar girdik, olduk şeker akidi
Belediye rüsvay olsa hak idi
Ne ise bu sefer kıymadım İlbay!

Bu rezalet olmaz çingen göçünde
Bu kabahat memurların üçünde
Yirmi beş yaşadım ömrüm içinde
Böyle serencamı duymadım İlbay!

Başımıza geldi püsküllü belâ
Kabirde bu azap olur mu ola?
Tövbe olsun binmez olaydım nola
Tozlandı paltoğum soymadım İlbay!..

Dinle şoför sözüm, gözün ayırma
Bir defa fazla git nefsin kayırma
Kadınlar içine erkek koyurma
Bu işi vicdana koymadım İlbay!

Ahmet ÇITAK der ki belâyı bulduk
Sağ iken dünyada mezara dolduk
Esirden ziyade malamat olduk
Çektiğim zahmete doymadım İlbay!..

---

birbirimizi eziyorduk âdeta.

Bu durumdan ilgilileri haberdar etmek için dönüşte Vali Beye gittim. O zaman Malatya Valisi merhum Nevzat Tandoğan idi. Aşağıdaki manzumeyi Vali'nin huzurunda okudum. Allah rahmet eylesin, duruma derhal el atılar. Halk ta bu izdihamdan kurtuldu.

Bu şiiri hayretle karşılayan Vali manzumedeki üç memurun kimler olduğunu sordu. Birisinin kendileri, diğerlerinin de Emniyet müdürü ve Belediye reisi olduklarını söyledim.

ALİ KAHVESİ*

Bir tuhaf iş gördüm duymayan duysun:
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi...
Olur ki yol uğrar kalbine koysun
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

Elbistan'ın Kapudere oteli
Hep mikroplar birbirine katılı
Kime değse hemen alır fitili
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

Ofise daire bunun yarısı
Şebeke, odunluk, ocak gerisi
Müşteriye düşman tahta kurusu
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

Bir yanında ambar fare ötüşür
Bir yanında çifte ceran çatışır
Soğuk çayı bir âleme yetişir
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

Küp akar çölüne ördek, kaz gelir
Bir gün alay tabur, bir gün az gelir
Bir günse tiyatro oynar saz gelir
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

Radyo çalar bataryası boşanır
Sarı hasır kuru yere döşenir
Kuşluk olur Ali kalkmaz üşenir
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

Girmek kolay geri çıkmak zor olur
Ocağın isinden gözler kör olur
Zibile karışan insan sır olur
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

---

* Malatya'da hoş günler geçiriyorduk. Fakat yine de hiçbir teselli çaresi bulamıyordum.. Naciye'ye dönmek istiyordum. Tren yolculuğu yine başladı. Kapudere istasyonunda bir kahveye vardım. Külhanlık gibi bir yer.. Bir tarafta yatılıyor, gûya ötel. Bir tarafta malzeme yığılı. Demek ki hem de ambar.. Bir tarafta çay ve kahve içiliyor. Bu dört bina vazifesini bir tek oda görüyor. Beni kaleme sarılmaya mecbur eden bu fevkalâde nahoş binaya şunu söyledim:

El değmeden kapı kaçır ardına
Belediye yok ki baksın derdine
İstasyon merkezi derler yurduna
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

Yanar gider müşterinin ciğeri
Şam'da, şarkta, garpta yoktur benzeri
Mecburiyet yeri nami diğeri
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

Adam eti arar bitler düşmandır
En küçüğü üç yaşında şişmandır
Gidenler kurtulur gelen pişmandır
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

Bir göz oda onbir metre arası
Misafire hizmet eder faresi
Yorganlara nakış döker piresi
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

Gurbet kuşu danışmadan yatarlar
İki de bir gırtlığından tutarlar
Kımıldasan kanepeden atarlar
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.
Mustafa, Mehmet'in tapulu malı
İro, Şiro, İbik sahibi dolu
Müsteciri Yusuf, hem Zıban Ali
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

Beyaz yatak siyah olmuş pasından
Çatlak çıra görünmüyor isinden
Yatılmıyor it eniği sesinden
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

Ahmet ÇITAK latifesi hoş görün
Hep sözleri hasbi temiz baş görün
Boş kat alın güzel güzel iş görün
Ne güzel bir otel Ali Kahvesi.

ÇEVİRME ÇAYI*

Dosta halim bildirmeye gitmezsin
Azgın azgın akan Çevirme Çayı.
Yarimi almaya yardım etmezsin
Canımı çok sıkkan Çevirme Çayı.

Baharda bulanık akan boyuna
Kavuşun, birleşin Sürgü suyuna
Kapuderesi'nden Göksu çayına
Karışıp da akan Çevirme Çayı.

Çıkan gelin Tatlar köyü sağından
Dört tarafın güzel cennet bağından
Kur'anda yazılı Nurhak dağından
Gürleyerek çıkan Çevirme Çayı.

Benim gibi dertli misin, taşarsın?
Yoksa sen de yarine mi koşarsın?
Dolanarak dağı taşı aşarsın
Canından mı bıkan Çevirme Çayı?.

Cennet bağı ırmağından seçilmez
Deli akan bahar günü geçilmez
Buzlar gibi soğuk suyun içilmez
Yüreklere yakan Çevirme Çayı.

Ahmet ÇITAK gibi var mıdır yasın?
Abu hayat mısın bilmem ki nesin?
Dağları inletir firkatli sesin
Dereleri yıkan Çevirme Çayı...

---

* Kapudere'den ayrıldım. Yolları bir hamlede katetmek istiyordum âdeta. Ağaçların sallanması, yaprakların hışıltısı, kuşların ötüşmesi sanki bana bir haber vermek istiyordu. Çevirme denilen bir çaya geldik. Nurhak Dağı'nın bağrından fişkıran bu çayın akışı beni öyle içlendiriyordu ki bazen ağlamayı, bazen inlemeyi ve bazen de kahkahalarla gülmeyi hatırlatan içli sesine ses vermek istiyordum.

SEVDİĞİM*

Ne kadar güzelsin tarif edemem;
Cennetteki Huri misin sevdiğim?
Nerde görsem sevdan tutar gidemem;
Zaloğlu'nun zoru musun sevdiğim?

Çevirme yönünü canımı sıkan
Gösterme gamzeni ciğerim yakan
Gül gibi parılar misk gibi kokan
Muhammed'in teri misin sevdiğim?

Bir selamın oldu sanki tutiye
Ne ettim nerede vardım hataya
Beni görse yönün dönen öteye
Melek misin, peri misin sevdiğim?

İnsafa gelmedin evimi yıktın
Varana darıldın canını sıktın
Parçaladın bağrım ciğerim yaktın
İmansızın biri misin sevdiğim?

Ferhat Şirin değil benim yorulan
İstemez cenneti sana sarılan
Muhammed'in kuluncuna vurulan
Nübüvvetin mührü müsün sevdiğim?

Karanlıkta şavkın düşer yüzüme
Siyah giysen al görünür gözüme
Daim kaçan, kulak vermen sözüme
Başkasının yârî misin sevdiğim?

---

* Çevirme Çayı'nın sahralı ve çayır çimenli neşe veren bir mahallinde öğle namazını eda edip melül mahzun Naciye'yi düşünerek Güplüce köyüne geldim. Gözüm evlerinden ayrılmıyor. Bacalarının dumanı dahi bana teselli veriyordu. Bu arada Naciye'yi evlerinin balkonunda gezerken gördüm. İrademi kaybederek yüksek sesle söylemeğe başladım.

Akla gelin yatağımdan kalkmadan
Daha kakül tarar Hak'tan korkmadan
Ne anlarsın beni boşa yakmadan?
Merhametten geri misin sevdiğim?

Gönlümün ilacı elimin varı
Yağma ettin bende namusu arı
Ziyaret ediyom bastığın yeri
Musa kelim Tur'u musun sevdiğim?

Ahmet ÇITAK mor zülüfe hayranım
Beyaz gerdan hayâldeki seyranım
Firkatinden ateş oldu her yanım
Görmen dünya körü müsün sevdiğim?.

BAHAR GÜLLERİ*

Bülbül ile gül halini söyleyim;
Bulmuş dertli yâri bahar gülleri
Bülbül âşık gül vefasız neyleyim...
Gel bu işten fari bahar gülleri.

Kan kırmızı rengin, misk gibi kokun
Tarife ne hacet hikmeti Hakk'ın
Şu sefil bülbülün haline bakın
Vermek ister seri bahar gülleri.

Aşık olmuş maşukunu gözlüyor
Melul mahzun gece gündüz sızlıyor
Figandan maksadı vuslat gözlüyor
Boşa değil zarı bahar gülleri.

Kel kargayı öldürseler öter mi?
Bunlar da aşkından yerde yatar mı?
Hikmet ve sırrına akıl yeter mi?
Hakkın gizli sırrı bahar gülleri.

Hicabından kızıl donu bürünür
Âşığın halini sormaz erinir
Güzel amma merhametsiz görünür
İnsafsızın biri bahar gülleri.

Aklı olan senden ibret almaz mı?
Bir çiçekten Allahını bulmaz mı?
Her güzelin bir muzusu olmaz mı?
Hamaz etmiş harı bahar gülleri.

Bu rengi acaba aldın nereden
Sana da tabiat derler aradan
Bilmeyenler bilsin seni yaradan
Ol Hüda'yi bari bahar gülleri.

Ahmet ÇITAK hem dem olmuş gülünen
Tarifine gücüm yetmez dilinen
Nuru azam parçasından bölünen
Muhammed'in teri bahar gülleri.

---

* Bunu dinleyen ahbab ve arkadaşlar beni teselli etmek için alıp bahçeye götürdüler.. Bahçede konuşmamız esnasında öten bülbülün feryadını işitince sen figan edersin de ben ne dururum diye söylemeğe başladım.

BAHAR AYINDA*

Güz gelince giden sökün kuşları
Yerinden ayrılır bahar ayında.
Türkmen eli aşiretin göçleri
Yurduna derilir bahar ayında.

Giden kuş sâhilden yerine gelir
Çiftleşir her biri yoldaşın bulur
Kınalı keklikler hükümdar olur
Koyağa kurulur bahar ayında.

Şahinler sağılır, turnalar öter
Çam dalın sızlatır hozayı atar
Can gelir otlara yeniden biter
Ölüler dirilir bahar ayında.

Ötüşür bülbüller, açılır güller
Dağları donatır lale sümbüller
Yarin yüzündeki sallanan teller
Gerdana sarılır bahar ayında.

Koyaklar şenlenir, çiçekler güler
Binbir çeşit koku yüreği deler
Davarlar doğurur kuzular meler
Sürüler sürülür bahar ayında.

Soğuk gider haber gelir sıcaktan
Hazna damı şekva eder bucaktan
Tatlı can kurtulur isli ocaktan
Dışarda durulur bahar ayında.

---

* Arkadaşlar; “Şair, bize çok heyecan verdin. Madem ki bahar gülü diye bülbülün derdine ortak oldun. Bir de baharı tarif et de yadigâr kalsın” dediler.

Bunu işiten arkadaşlar fazlaca duygulandılar. “Öyle ise bir de Naciye’ye yaz, götürüp kendisine okuyalım. Bakalım insafa getiremez miyiz” dediler. Hemen şu şiiri yazdım:

On sekiz bin âlem anar Hüdâ'yı
Bezendir nimete payı gedayı
Hepisi bu ayda alır gıdayı
Tam kısmet verilir bahar ayında.

Güzeller derilir rahi güzere
Dostu ile sahra yapmak üzere
Göverti görmeyen çarşı pazara
Sebzeler serilir bahar ayında.

Mart nisan yağmuru derdin devası
Yeşerir ekinler parlar ovası
Yaz mevsimi bağı irem havası
Cennete girilir bahar ayında.

Yaprağını açar bahçeler bağlar
Coşkun akar sular dereler çağlar
Ahmet ÇITAK der ki bozaran dağlar
Al yeşil görünür bahar ayında.

NAZLIM*

Kavuşamam yâre, çaresiz kaldım;
Günden güne derdim azıyor nazlım.
Ateşi aşkımdan yandım kül oldum
Dumanım havada tozuyor nazlım.

Pervaneyim; ışığına dönerim,
Bülbül oldum, daldan dala konarım,
Ben burada, ateşine yanarım;
Kayıtsız evinde geziyor nazlım.

Azrail dokunmaz yüzün görene
Cehennem ilişmez seni sarana
“Yakma bunu” diye öğüt verene
Ne ise darılıp kızıyor nazlım.

Kadir Mevlâm; pek özenmiş nakışın
Gezdirmeye gönlünü bana yakışın
Gül pembe gerdanın ispir bakışın
Katlime fermanın yazıyor nazlım.

Ay yıldız veçhinden şûle alıyor,
Güvercin topukta gözüm kalıyor
Ok kirpikler ciğerimi deliyor
Ellerin kabrimi kazıyor nazlım.

Güldükçe gamzeler parçalar özüm,
Kavuşmak istiyom tutulmaz sözüm,
Hasret yollarını kesmekte gözüm,
Gittikçe aramız uzuyor nazlım.

Âşıkı hakikî geçmez yârinden,
Gözlerim kamaşır yüzün nurundan,
Feryat figanından ahu zarından,
Ahmet ÇITAK candan beziyor nazlım.

* Bu şiiri duyan arkadaşlarım çok duygulandılar. “Bizi de ateşledin. Hele bir de biz varıp görelim” diye rica etmek için diğer manzumeleri de birlikte alıp kızın amcası Bektaş ile Naciye'nin yanında okuyup feryadı aşkımdan haberdar ettiler ise de hiç insafa gelmeyen maşukam merhametini kapadı. Hal böyle iken, bir de duydum ki, Elbistan'ın belli ailelerinden 4-5 düğürcü gelip Naciye'yi istemişler. Bu haberi de duyunca, bir derdim âdetâ beş katlandı.

ARKADAŞ*

Güç yetmez bir öğüt salıyom sana
Tac eyle mektubu atma arkadaş.
Kabul etmediğin geri ver bana
İçin almadığın yutma arkadaş.

Maksat siper seni, var sanma suçum
Kadrin bilsen öpen ağzımın için
Çok çayır dişlemiş şarmıta için
Antep'in caddesin tutma arkadaş.

Beş on gün alırlar seni melaza
Can damarın döktürürler kalaza
Aldanırsın üstündeki palaza
Meyil verip rağbet etme arkadaş.

“Dostum sensin” diye kaldırır salar
Yüzünün ilacı gidince solar
Ayağın çıkmadan ellisi dolar
Namussuzca çalım satma arkadaş.

Yaşın ufak ergenlerin gencisin
Mayısa döker mi, insan incisin
Nice binin savmış, bin birincisin
Mundar üleş ile yatma arkadaş.

Niceleri bu marazdan kan etti
Göz görmedik sarayları han etti
Rehberimiz bizi bundan men etti
Doğrusu harama batma arkadaş.

---

* Çok samimi ve sevgili arkadaşım olan Mehmet Özdoğan'ın yanına varıp kendisinin de şair olduğu için derdimi paylaşmak istedimse de Mehmet Özdoğan'ın da bir saz kızına aşık olup onun peşinden Antep'e gittiğini işittim. Nereye gitsem dertlilerle karşılaşmaya başladığımdan müteessir olarak Mehmet Özdoğan'a bir mektup yazarak şu şiiri gönderdim.

Dört Őart ile bu dert hitam bulacak
Rezalet, nedamet, başa gelecek
Biri katil bir de müflis olacak
Şeytanı işine katma arkadaş.

Sen tıfilsın onlar azgın ekdir
Ahmakları kandırmakta bkedir
Meclisi mülemma, temas lekedir
Őekerleri aşu, tatma arkadaş.

Ahmet ÇITAK boşa nefesin yorar
Meşhur kelim; "Kursak danesin arar"
Canına sıkıntı, malına zarar
Tvbe eyle gayri gitme arkadaş.

KAMALAK*

Geriden methini duydum da geldim
İptida halini sordum kamalak.
Âdeti kadime riayet kıldım
Hakkın selamını verdim kamalak.

Benim gibi garip düşüp yandın mı?
Aşkın şarabını içip kandın mı?
Ağlayarak dosta selam sundun mu?
Baştaki belamı gördüm kamalak.

Âdem ata zamanına erdin mi?
Hazreti Nuh tufanına girdin mi?
İbrahim'in ateşini gördün mü?
Etti Mevlâm ona yardım kamalak.

Yusf'u kardeşleri kuyya atınca;
Kervancıya köle diye satınca
Hasan, Hüseyin şehit düşüp yatınca
Feryat figan mıydı derdin kamalak?

Alişar'da Osman yurdu ellerin
Gidiyorum hoşça kalsın hallerin
"Hak" diyerek sızlandıkça dalların
Gönlüme bir hüznün verdin kamalak.

Kim yaptı bilin mi Kâbe yapısın?
Ahmet ÇITAK var git bekle kapısın
Gördün ise ahir zaman nebisin
Dünya muradına erdin kamalak.

---

* Bu şiiri gönderdikten sonra çiftliğim olan Akpınar'a geldim. Yerde mi, gökte mi, gezdiğimi bilemiyerek hiç bir işe alâka göstermeyince akşam validem çok nasihat etti. Civarımızda bulunan Alişar yaylasında tebdil hava etmemi tavsiye etti. Bunun üzerine çamlık bir yayla olan Alişar'ın Osman Sekisi Ballık kayasındaki mevkide nazarı dikkatimi celbeden ulu bir kamalak tabir edilen ağaca şu manzumeyi söyledim:

ALİŞAR DÜZÜ*

Çok severim seni Alişar düzü
Bağ bahçeniz çoktur geniş iliniz
Hadden çekmeyince söylemem sözü
Her ne desem sözüm ferman biliniz.

Bayırda cılgılar harap nitmeli?
Hepinize gerek; tamir etmeli
Ayak sığmaz yoldan nasıl gitmeli?
Sırat köprüsünden kötü yolunuz..

Kâhyanızın gölgesi yok kovulur
İki de bir jandarmaya dövülür
Dini bütün ahaliniz sevilir
Hacı Halil içinizde deliniz..

Şaşarsınız iki atlı gelirse
İşi bitmez hanginizi bulursa
Kasım Çavuş uğrunuzda olursa
Karakol da uzun olur diliniz..

Âleme sevilir düşman olsa da
Memnun olur çok misafir gelse de
Her ne kadar nahak yere alsa da
En doğrusu Kasım Çavuş ulunuz...

Ahmet ÇITAK öğüt verir özünden
Aman ayrılmayın kitap sözünden
Günahtır sakının gıybet yüzünden:
Ahirette yaman olur haliniz...

---

* Havası ve suları meşhur olan bu yaylada birkaç gün kaldıktan sonra yüksek dere kıyılarından, dar patikalardan güç belâ yola devam ettim. Benim gibi bu yollara alışkın olmayanlar yuvarlanmaktan kendilerini kurtaramazlar. Ben de yuvarlanmaktan kendimi koruyamadığım için şu manzumeyi söyledim.

SEVDİĞİM*

Merhamet hanene delalet ettim,
Vicdaninin emrin sıydın sevdiğim!.
Düşmanın değilim bilmem ki nettim?
Zulüm hil'atini giydin sevdiğim!..

Gözlerim kararır, "ah!." çeker özüm
Böyle iş şakaya gelir mi gözüm?
Kaya mısın, tesir etmiyor sözüm
Ciğerime ateş kaydın sevdiğim!..

Merhamet umarım düştüm koluna
Yüzlerimi türap ettim yoluna
Vicdanını alamadın eline
Her daim canıma kıydın sevdiğim!.

Düğürücü varanı darılıp salar
Hasreti iştiyak bağrımı deler
İki gün görmesem benizim solar
Başımı belâda koydun sevdiğim!.

Bu nasıl iş idi geldi başıma?
Ellerimi tokmak ettim döşüme
Düşmanları karıştırdın işime
Her daim ellere uydun sevdiğim!..

Gece gündüz zâr ederim boyuna
Layık görmem bunu temiz soyuna
Gördüğümü saldım hâki payına
Varanı darılıp kovdun sevdiğim!.

Ervahı ezelden yazıldın bana
İşte canım hazır kurbanım sana
Pervaneye döndüm kim ne der buna?
Bülbülü şeydayı duydun sevdiğim!

Ahmet ÇITAK geçmez ne mümkün senden
Gam değil ayrılmak yoluna candan
Kabristan durağım, ümit yok benden
Bayram et gözlerin aydın sevdiğim!

* Bu şiiri de söyledikten sonra yoluma devam ederek Güplüce köyüne geldim. Orada Naciye'nin gönlünü yapmak için çalışan aracılarım çok çalışmışlarsa da bir türlü yola getirememişler. Bu haberi duyunca yine eski dertlerim tazelenerek kendimi teselli etmek maksadı ile aynı köyde bulunan saz şairi Abdullah'ı çağırıp feryadıma tercüman olmasını rica ettim, gözlerimden yaş dökerek söylemeye başladım:

MERT OLAN*

Üç ay evvel vâdeyledi almaya
Hilaf çıkmaz böyle ele mert olan...
Şu asırda kimse dertli olmaya
Dünya azdı var mı ola mert olan?

İnsan olan sözün bırakmaz güder
Ağu olsa hemen çekinmez yutar
Vadini gözetir riayet eder
Edep, erkân, usul yola mert olan...

Kurşuna tutsalar sözünü arar
Yerine yetmezse eylemez karar
Mal, can verip eğer eylerse zarar
Yönün dönüp bakmaz mala mert olan...

Alçak olup düşmektense eleme
Cevher olup aranmalı âleme
Değeri yok malın bir çift kelama
Telef eder canı bile mert olan...

Hüseyin Yezit'e bir söz söyledi;
Dönmedi ömrünü heder eyledi
Kerbelâ'da gam deryasın boyladı;
Destan olur böyle dile mert olan...

---

* Bu kadar feryat ve figanım asla tesir yapmıyor. Her uçan kuştan bile âdetâ yardım bekliyordum. Naciye'nin amcası Bektaş'ın evvelce bana yardım edeceğine dair verdiği sözü hatırladım ve çağırarak kendisini ikaz ettim. Saz şairi arkadaşım da beni destekleyerek; "Yahu, bu ateşe nasıl dayanılır? Siz bu lâkayitlikle bunun hayatına sebep olacaksınız" dedi.. Hacı Bektaş da; "Zamanını gözlüyorum. Sabırlı ol." dedi. Arkadaşım Abdullah Bektaş'ın samimi olmadığını söyleyerek, "Ben biraz şüpheliyim. Bu adama, mertliği anlatan ve izah eden bir şiir yaz" demesi üzerine aldım kalemi elime:

Baksana resuller ne zahmet gördü
İbrahim dağ gibi ateşe girdi
İsmail bıçağa boynunu verdi
Zevk duyar görse de belâ mert olan...

Bir kıza söz verdi İngiliz şahı
Tahtından ayrıldı etmedi ahı
İbrahim Ethem de giydi külahı
Saltanatı verir yele mert olan...

Namert, nakes alçaklığa can verir
Bazı kimse kötülüğe yan verir
Ahmet ÇITAK doğru sözün şan verir
Minnet etmez hiç bir kula mert olan...

MİSAFİR*

Peygamberden miras ümmetlerine
Ahvali hatırın sor misafirin.
Uğramak istersen himmetlerine
Hürmet et, gözüne gir misafirin.

İster çingen olsun, isterse fellah
Saygı duy, eksilmez şerefin billah
Emretti Kur'an da Hazreti Allah
Tükenmez sevabı var misafirin.

Misafire hürmet sevaplar başı
Acıtma çehreni tatlı dil taşı
Elin kanda ise terk eyle işi
Daim divanında dur misafirin.

Memnun olmaz konuk şekerden baldan
İnsan kaderince davransın elden
Gayet nazik ol ha; kırılır telden
Gönlü yapılması zor misafirin.

Misafirden evvel atına bakın
Arpayı kâr edip saklama sakın
İncitme çarpılın hışmına Hakk'ın
Eyleme gönlünü dar misafirin.

Verir mükafatın Hüda'yi bari
Misafir sahibi görür mü narı
Teklif eder ise bir an miktarı
Çabukca işini gör misafirin.

* Bunu işiten Hacı Bektaş; "Ben, mertliğimi muhafaza ediyorum. Sendeki ateş kadar bende de var" dedi. Bu söz bana çok sevinç verdi. Birkaç gün aynı evde muhabbet ettik. İstemezler tarafından mani olunmak gibi haller görülüyorsa da bir netice alamayacaklarını anlayınca geriden bakmaya mecbur olmuşlardı. Ben de Naciye'nin bulunduğu evin pencere ve duvarlarını görmekle ferahlanıyordum. Benimle beraber bulunan bir kaç misafir daha vardı. Ev sahibimiz misafirlere bir manzume söylememi rica etti:

Şu dünyaya malik olsam niderim
Vadem tamam olur bir gün giderim
Ahmak olan der ki ziyan ederim
Halbuki zararı kâr misafirin.

Ahmet ÇITAK durma odanı döşe
Beyhude ömrünü geçirme boşa
Firdevsi âlâ da istersen köşe
Canını yoluna ver misafirin.

YETMEZ Mİ*

Nazlı yârim yeter, düşün hâlimi;
Bunca gündür çekticeğim yetmez mi?
Döşlerime vura vura elimi
Ömrüm, özüm söktüceğim yetmez mi?

İnsaf eyle elim belimde koma
Acı bu halime; “müstahak” deme,
Feryadı zârimden deryayı gama
Mecnun gibi çöktüceğim yetmez mi?

Aşkımın efkârı güzel huyunda
Gözlerim kalıyor usul boyunda
Öksüz gibi her gün haki pâyinde
Garip boynum büktüceğim yetmez mi?

Böylesi dert bülbül eder sakçayı
Gözde koymaz emlâk, akar, akçayı
“Gel gez” diye cennet gibi bakçayı
Senin için dikticeğim yetmez mi?

Ahmet ÇITAK terk eder mi eşini?
Saçın kıskandırır tavus kuşunu
İradesiz gözlerimin yaşını
Gece gündüz döktüceğim yetmez mi?

---

* Naciye'ye olan aşkım gittikçe artıyordu. Geceleri hiç uyumuyor, sabahlara kadar şiirlerimi sizin iştirakile terennüm ediyordum. Bu hâl böyle devam ediyordu. Bir gün gezmeye çıkmıştım. Ansızın bir sokaktan geçerken Naciye'nin komşularından geldiğini gördüm. Bu ani karşılaşmanın verdiği heyecan ve firkat irademi elimden aldı, hemen orada söylemeye başladım.

KUZUMUZ*

Eş, dost, ahbap, yâren seni görünce
Sardılar koluna pendî kuzumuz.
Yol üzeri bahçemize girince
Teslim bayrağını sundu kuzumuz.

İçmenin keşfini âlet ettiler
Koç gibi kuzuyu alıp gittiler
Kuyruğunu çiğnemedен yuttular
“Sahibine rahmet” dendi kuzumuz.

Zalim Hamit dört yanını çevirdi
Özdoğan bey ciğerini kavurdu
Hacı Kadir makineyi devirdi
Kurtların evine indi kuzumuz..

Kadir iken hacı sınıfına giren
Haramdan kaçmadı Kâbe’yi gören
Hacer-ül esved’e yüzlerin süren
Haccül harameyne kandı kuzumuz.

İlk sebebin benim sürüden seçen
Kanların akararak canından geçen
Duru suyu on kez üfürüp içen
Saatçıyı emin sandı kuzumuz.

---

* Bu şiiri ben söylerken Naciye köşe başından dinlemiş. Şiirimi bitirip gözümü açtığımda Naciye ortada yoktu. Bu kız böyle benden niye kaçar, hele bir kaç gün Akpınar’a gideyim, diyerek oradan ayrıldım. Akpınar’a geldiğimde Mehmet Özdoğan Antep’den dönerken Akpınar’a uğramış. Bahçemizde otlatılan kuzularımdan beğendiğini tutup bindiği cipe atıp içmelere gitmiş. Bana da (Celâ Belediye Reisi ile içmeceye gidiyoruz kuzuyu orada kestireceğiz. Ahmet ÇITAK oraya gelirse bizi bulur) diyerek haber göndermiş. Ben de bunu işitince hemen şu şiiri yazdım.

Bu latife dolu şiirimi arkadaşlara gönderdim. Derdime çare olmazsınız. Üstelik bir dertte siz açarsınız. Yolunuzu bekliyorum. Gelirken içme suyundan biraz getirin de hararetim teskin olsun dedim. Geldiler. Bir kahve içtikten sonra biraz latife etmek istediler.

Ayağında kement belde kemerin
Hasret bıçağına değdi damarın
Ammucemin oğlu Çıtak Ömer'in
Otomobiline bindi kuzumuz.

Gülü idin bahçelerin bağların
Eridi gövdenden aktı yağların
Beldemiz reisi Arif Çağlar'ın
Şöhreti namına yendi kuzumuz.

Atalardan bize böyle buyruluk
Ziyade sevginin sonu ayrılık
Gül ciğerin tavalarda kavruluk
Sinekler kanına kondu kuzumuz.

El yanında şairliğim zemmoldu
Duyan dedi bu iş buna ammoldu
Sekiz kurda biraz çakal zammoldu
Onsekiz kişiyle yendi kuzumuz.

Ben yok idim sana etmişler kemlik
Ahab şerefine gittin bir demlik
Dışarı görmiyen üç aylık emlik
Gurbete yönünü döndü kuzumuz.

Emsalin bulunmaz Çukurova'da
Sandımkiine kartal geldi havada
Sekiz kişi avladılar yuvada
İşte böyle elin fendi kuzumuz.

Güplüce de yandı canım köz oldu
Çektğim dert sanki bana az oldu
Fırsat verdik şahinimiz kaz oldu
Ele gitti böyle kendi kuzumuz.

Ahmet ÇITAK bu dert seni deliyor
Çifte koyun yavrusunu diliyor
İkisi bir acı acı meliyor
Seni arzuluyor şimdi kuzumuz..

PAŞA*

Emsalin bulunmaz Anadolu'da
Sana kıyas kimi görmeli Paşa...
Kumandansın itibar yok sözünde
Âleme methini vermeli Paşa.

Aslan gibi duman tüter serinde
Kafa, kulak, kuyruk tamam yerinde
Bu çalımın görülmüş mü birinde?
Üç yıldız çaputtan formalı Paşa.

İtiraz yok şekli insan resminiz
Paşa gelir paşa gider nesliniz...
Horasan'da şahlık etmiş aslınız...
Harap mı yurdunuz sormalı Paşa.

Çok akıllı boş kafan var kulaksız
Nice yerde yaylanız var sulaksız
Havalarda bankanız var yolaksız
Tayyareye binip varmalı Paşa...

Boş kafada yok aklını el almış
Horasan da tarlaların sel almış
Havadaki bankaları yel almış
Dil yitti kasayı kırmalı Paşa.

Ahmet ÇITAK methin eder burada
Kabak gibi nefer oldun kur'ada
Her şeye karışma kalın arada
Evinde rahatça durmalı Paşa.

---

* İçme safasına katılan on sekiz kişinin biri de "Paşa" adında latifeci bir arkadaş idi (ki paşa olmayıp neferi merkur) bu arkadaşını hedef alarak şaka şeklinde şu şiiri yazdım.

ARKADAŞ*

Geçer bu hasretlik encamı boştur
Meşakkat Mevlâ'dan iner arkadaş.
Hak için çalışmak ne kadar hoştur
İkide bir sabrın sınar arkadaş.

Takdiri ilahi yerin alacak
Nere gitsen rızık seni bulacak
Vakit tamam olup bir gün gelecek
Mülâkat kolunu sunar arkadaş.

Günahınız gider orda kaldıkça
Tahammülü tac etmeli oldukça
Kırmızı bayrağa hizmet kıldıkça
Cennette çıkarınız yanar arkadaş.

Kötü fikirleri geri komalı
Zahmete katlanıp; "şükür" demeli
Mihnetle yoğrulmuş dünya temeli
Çarkı âlem böyle döner arkadaş.

Yaşımız genç sakat sayrı değiliz
Vatana hizmetten geri değiliz
Başımız üstüne, karı değiliz
Bu şeref yiğide konar arkadaş.

Bazı yatarsınız kuru yerlerde
Harp zamanı ağır şelek bellerde
Anasız babasız gurbet ellerde
Sabır da bir büyük hüner arkadaş.

Rızık kalkıp künyelerin dolunca
Günün bitip tezkireni alınca
Nasip olup vatanına gelince
Başındaki ateş söner arkadaş.

Ahmet ÇITAK sözün yabana atma
Yaramaz yerlere sakın ha gitme
Ayıp askerlikten şikayet etme
Eller duyar seni kınar arkadaş.

---

* Ertesi gün Elbistan'a gittiğimde, askerde bulunan bir arkadaşımın, teselliname olarak bir mektup aldım. Cevaben şu şiiri yazıp gönderdim:

SARHOŞLAR*

Sayın arkadaşlar dinleyin nazım;
Selamete kolun takar sarhoşlar...
Kadrini bilene kıymetli sözüm
Anormal, anormal kokar sarhoşlar...

İlk def'ada gülüşerek başlarlar
Sonu kavga birbirini taşlarlar
Daha sonra bıçak ile haşlarlar
Başını hapise tıkar sarhoşlar...

Haddinden ziyade içip sızarlar
Birbirine kafa tutup kızarlar
Çamur yerde sürünerek gezerler
Aileniz sizden bıkar sarhoşlar...

Sel akar ağzından sözünü bilmez
Dayak yer polisten kötekten yılmaz
Öldürür adamı haberi olmaz
Başını belâya sokar sarhoşlar...

İki de bir karakolu boylaman
Hiç olsun az içip fazla söylemen
Kanundan çekinin har güreylemen
Sonra canınızı yakar sarhoşlar...

Parçalar mideyi bu genç yaşında
Nice hukuk yanar masa başında
Türlü belâ gezer yanı başında
Bulanık su gibi akar sarhoşlar...

---

* Elbistan'a beraber gittiğimiz arkadaşlar; "Biz senin kuzunu yedik, buyur, sen de bizde davetlisin" dediler. Ben de davete icabet ederek gittim. Vardığımda arkadaşlarımdan bazıları içki sofrasını kurmuşlar. Bu vaziyeti görünce ben çok çok rahatsız oldum. Bu dinimizde haram dedim. Sizler de bu harama el sürmeyiniz dedim. Ocaklar söndüren bu menhus alışkanlığı terk etmeleri için şu şiiri yazdım:

Gece yarısında yüreği yanar
“Su!” diye elini yastığa sunar
Sabah işi bütün aksine döner
Öğle olur yerden kalkar sarhoşlar...

Ne desen anlamaz püsküllü belâ,
Müptelâsı canın verir bu yola
Akraba atası dursunlar hele
Komşunun canını sıkar sarhoşlar...

Para kalmaz satar bahçeyi bağı
Ben yarattım sanır ufacık dağı
İmana küfreder yarıdan çoğu
Din gider kitaptan çıkar sarhoşlar...

Can için etmedim eylemem keder
Ne ise görülür yazılan kader
Biliyorum âlem bana buğzeder
Doğru dürüst değil, sakar sarhoşlar...

Halbuki bu sözler Habibi pâkin
Ümmeti izinde olmalı sakin
İnhisara irat oluyor lakin
Evini başına yıkar sarhoşlar...

Para ile belâ alıp kurulman
Size acıyorum bana darılman
Kör Şeytan'ın eteğine sarılman
Sonra boyunuzda bakar sarhoşlar...

Ahmet ÇITAK böyle öğüt özürdür
Kadir Mevlam üstümüzde nazırdır
Asi için cehennemi hazırdır
Mahşer-i Kübra da korkar sarhoşlar...

GAZİMİZ*

Türkiye namına bir isteğim var;
İçkiyi vatana koyma Gazimiz!...
Yapar isen; eden beni minnettar
Bir emir ver geri sıyma Gazimiz!..

Şimdiye dek nice zahmet boyladın
Radyoda işittim neler söyledin
Selametimize yemin eyledin
Verdiğin ikrardan cayma Gazimiz!..

Bu muzır içkiyi bizden ırak et
Hazreti Resul'den fazla merak et;
Vekilisin, döşeğinde durak et,
Dalkavuk sözüne uyma Gazimiz!..

Düşmanımız iki, Moskof birisi
O biri de işret daha irisi
Nicesinin dul kalıyor karısı
Sarhoşu adamdan sayma Gazimiz!..

Teklif eyle noksanını görelim
Vatan için mal, can kurban verelim
İnhisarı ara yerden ıralım;
“Dokunma” diyeni duyma Gazimiz!..

Yunan'ın harbinden aldınız bizi
Bundan da kurtarın yâd edek sizi,
Mes'ut yaşattınız gelini kızı
Verdiğin hil'atı soyma Gazimiz!..

---

* İçki meclisindeki arkadaşlara bu manzumeyi nasihat olarak yazdıktan sonra; vatanın selameti ve gençlerimizin kurtuluşu için vatanın kurtarıcısı Gazimiz Mustafa Kemal Atatürk'e niyazla şu şiiri yazdım:

Atatürk'e hitaben yazdığım bu şiirin arkadaşlar üzerinde pek iyi tesir etmediğini gördümse de ne olursa olsun gazeteye intişarını kararlaştırarak gönderdim. Atatürk üzerinde ne derece tesir ettiğini bilmiyorum.

Layık değil içki Türk'ün şanına
Pis mikrop giriyor temiz kanına
Vatandaşın selâmeti namına
Düşün de, görsen de yorma Gazimiz!..

İyi diyen buna dünyada azdır
Sahip olan bize boynuna farzdır
Haram servet kumaş olsa da bezdir
Yakışmaz boyuna giyme Gazimiz!..

Bulgur, un, yağ satıp rakı içerler
Haysiyeti aralığa saçarlar
Can zaten mihenkli maldan geçerler
Saraylar oluyor hayma Gazimiz!..

Mazarratı faydasından ziyade
Sarhoş olan gezer sarpta kayada
Nice can zay olur hep bu sayede
Yazık bu millete kıyma Gazimiz!..

Ahmet ÇITAK anlatmıştır derdini
Himmetinle âbâd eyle yurdunu
Olur mu insana pisin yardımı
Kârın hazineye koyma Gazimiz

YÜZBAŞIM*

Gece yarısında huzura geldim
İnsafın yürekte boldur yüzbaşım!
İhtiyat askerim, çaresiz kaldım
Derdimi lütfuna daldır yüzbaşım!.

Umarım fermanın koluna düştüm
Başıma tükenmez bir kale açtım
Selamet yolları kapandı şaştım
Nere gideceğim bildir yüzbaşım?.

Derdime çareyi istersen bulun
Gidersem Naciye'm olacak elin
Azrail elimden canımı alın
Şu zulmü üstümden kaldır yüzbaşım!.

Şâdeden ruhumu katlimi yazsan
Bırakmam kapını boynumu kessen
Darağacın hazır kurtullum assan
Bayram etsin yarım öldür yüzbaşım!.

* Ben bu halde aşkımla ve derdimle uğraşırken Dersim hareketi baş gösterdi. Al sana bir dert daha.. Eli silah tutanların bu harekate katılması emri gelmişti.. “Emir demiri keser” ata sözüdür. Biz, devletine, milletine bağlı insanlarız. Devlete isyanın cezası bilindiği gibi çok ağırdır. Kaldı ki, bizler Ordumuzu seven ve sayanlarız. Bu, her Türkün aslı görevidir. 1312 doğumlu olmam hasebile harekate iştirak edeceklerin başında geliyordum. Mükellef olan herkes asker oldu. Bana gelince; o günlerde Naciye'yi isteyenler çoğalmıştı, ne yapacağımı şaşırılmıştım. Kendi kendime düşünüyör, derdimi ancak külahıma anlatabiliyordum. Diyordum ki “Ahmet, bir tarafta gidip gelmemek var. Gittiğin takdirde, Naciye'yi kaybetmek var ki bunun aklıma gelmesi bile beni deli etmeye yeter.” Bu iki şıkkın birisini tercih etmek için günlerce düşündüm ve Naciye'den ayrılmamaya karar verdim. “Ne olursa olsun, ne ceza verilirse verilsin, ben gidip de Naciye'yi eller aldıktan sonra yaşamama imkân yok. Naciye'nin başkasıyla evlendiğini görmem, bana ölümden beter,” diyordum.

Aşk derdi çekilecek gibi değil. Askerlik Şube Reisi Yüzbaşı Selâhittin Bey'e her şeyi açıkca söylemeyi düşündüm ve uygulamaya koydum. Kapısı kapalı olduğundan duvardan atlayarak yatak odası kapısına vardım. Bekâr olan yüzbaşı beni odasına aldı. Vaziyeti anlattım. Artık hayatımdan ümidi kesmiştim. Yüzbaşı; ”ÇITAK senin hakiki âşık olduğunu anladım. Fakat derdini şiirle izah et. Çaresine bakarız.” dedi. Ben de hemen başlayıp şu şiiri söyledim:

Gözyaşım kanından destan yazarım
Hayatım berhava candan bezerim
Ayırma dostumdan mecnun gezerim
Kavuştur yüzümü güldür yüzbaşım!.

Bir kız için Ali boynunu verdi
Bağlattı kolunu hayatın serdi
Gayri müslim iken gönlünü gördü
Cömertlik cennete yoldur yüzbaşım!.

Ne aksi talihim feleğe kahrım
Himmet et sayenden eyleme mahrum
Şubenin umuru emrine mahkum
İsmimi defterden sildir yüzbaşım!.

Ervahı ezelde bahtı siyahım
Bağışla kusurum affet günahım
Bırakmam zatini sensiz penahım
Ahmet ÇITAK size kuldur yüzbaşım!.*

---

* Yüzbaşı bu şiirimi dinledikten sonra; “böyle bir şaire her zaman ihtiyacımız vardır. Madem ki hakiki âşıkısın, beni de seninle beraber cezalandırsalar, seni bu dertten kurtaracağım. Var aşkının derdiyle uğraş. Yalnız istediğim zaman yanıma gel” dedi. Elini öpüp müsterih olarak yanından ayrıldım. Beş ay sonra affımı yine yüzbaşından işittim. Bu dertten de böylece kurtuldum.

AŞK OLSUN*

Bir dilber gördüm; halini
Soran yiğide aşk olsun!.
Değer dünyanın malını
Saran yiğide aşk olsun!.

Başta duman, bağrım baca
Yaşı on üç gönlü yüce
Soyunup koynuna gece
Giren yiğide aşk olsun!.

Durmaz kine soram halin
Bütün değer dünya malın
El değmedik gonca gülün
Deren yiğide aşk olsun!.

Beyaz göğsü cennet bağı
Henüz gelmiş sevgi çağı
Kiraz dudak al yanağı
Gören yiğide aşk olsun!.

Kurbanım saçın teline
Bülbülün nazlı gülüne
Tatlı canını yoluna
Veren yiğide aşk olsun!.

Ahmet ÇITAK kıy canına
Bu düştü senin şanına
El bağlayıp divanına
Duran yiğide aşk olsun!.

---

* Bu sıkıntıyı biraz atlattıktan sonra Güplüce köyüne gittim. Naciye, daha insafa gelmedi mi? dedim. Köye girer girmez Naciye'nin bağdan geldiğini gördüm.. Kendi beni görüncə kaçtı ise de iradesiz söylemeye başladım.

GÖZÜM*

Tarihlerde yâd ederim methini
Derdime bir merhem sarasın gözüm!
Bunun için taciz ettim zatini
İsteğim var senden veresin gözüm!.

Kötülerin dalı olmaz kırılır
Yiğit gölgesine yiğit derilir
Himmetin olursa bu iş görülür
Gayret et uzatma, arasın gözüm!.

Ayrılamam nazlı yarin boyundan
Bu semahat miras kalık soyundan
Umarım çaremi haki pâyinden
Şu mühim işimi göresin gözüm!.

Göz açtırmaz engel eder piyayı
İcat eder bin bir çeşit boyayı
Tutarsan yerinden söken kayayı
Ararsan bulursun çaresin gözüm!.

Hadisi şerif var peygamber sözü
Düşeni kaldırmak Ali'nin izi
Karanlıkta kaldım beklerim sizi
Söndürme gönlümün çirasın gözüm!.

Derdim büyük her tabibe denmiyor
Meşhur kelâm bıçak sapın yonmuyor
Her ne etsem dost yönünü dönmüyor
Ne imiş kusurum sorasın gözüm!.

Aklıma düştükçe sızılar içim
Felekte kahreder var mola suçum
Muazzam Kâbe'nin sahibi için
Bu gafleti baştan ırasın gözüm!.

Ahmet ÇITAK seni kapladı zulüm
Her yandan kırıldı kanadım kolum
Kesmem ümidimi beklerim yolun
Açma çiğerimin yarasın gözüm!..

* Anam; "gel oğlum, eve gel de söyle" dediyse de ben eve varmayıp doğru Naciye'nin amcası Hacı Bektaş'ın evine gittim.Vardım ki köy imamı ile birlikte oturuyorlar. Kıyam edip oturmamı söylediler. Ayakta söylemedikçe oturmam dedim ve imama da söylediğimi yaz dedim.

HAK KUŞU*

Ne tükenmez her gün feryadın senin?
Âlemi başıma yıktı Hak kuşu!..
Ervahi ezelde o, dostum benim
Aşkımı bağırımaya soktu Hak kuşu!..

Rahat duran aşk deryamı çağlattın
Uyartıp uykudan canım dağlattın
Elde kalem gözlerim kan ağlattın
Ne bu derdin gece vakti Hak kuşu?

Hakk dedikçe ciğerinden tutuşun
Mahrum etmez muradına yetişsin
Benim gibi dertli dertli ötüşün
Yüreğimin başın yaktı Hak kuşu!.

Aşka düşen işte böyle çabalar
Dostun arar karye, kaza obalar
İbrahim şah gibi nice babalar
Bıraktılar tacı tahtı Hak kuşu!.

Kelâmullah gelir kâmil dilinden
Figân eder bülbül geçmez gülünden
Azdı zaman asrımızın elinden
“Hakk!..” diyenler candan bıktı Hak kuşu!..

Çoğaldı dinsizler yola gelmezler
Yumruk kadar kuştan ibret almazlar
Kalıbı kurusun kendin bilmezler
— Şeytanın sözüne baktı Hak kuşu!.

* Bu şiiri dinledikten sonra hiddetle kalkan Hacı Bektaş Naciye'nin yanına gitmiş. O'nun da aşağıda bu şiiri dinlediğini görmüş. Lâzım gelen şeyi söylemiş. Naciye de; “Benim de içim yandı amma, yine de benden ümidini kessin” diye aksi cevap vermiş. Biraz sonra sıkıntı ile gelen Hacı Bektaş; “Bu işin çaresi yok. Ne yapalım?” dedi. Beni de, çok sıkıntı alarak pişen kahveyi dahi içmeden kalkıp evime gittim. Öyle ki; bir ay kadar ahu zar ile dolaştım. Bir gece kan uykuda iken Hakkı terennüm eden Hak Kuşu'nun feryadına uyandım. Âdetâ aşka gelerek şu şiiri yazdım:

Bir yanlış fikir var bay ile bayda
Cevher mi bulunur bulanık çayda
Senin ile iş bitmiyor ne fayda
Bir çokları yoldan çıktı Hak kuşu!.

Münkirlerin yanlarına gitsene
Kulakları diplerinde ötsene
Açık gezenlere çalım satsene
Ar namus aradan kalktı Hak kuşu!.

Çağırın Mevla'yı Muhammet demen
Kadrini tanısan dilinden koman
Resülü anmazsan rahmet mi uman
Hak nuru kalbine dıktı Hak kuşu!.

Yakup musun Yusuf'unu arıyon?
Pervane mi oldun şevka giriyon?
Müftü müsün bana fetva veriyon?
Ahmet ÇITAK çoktan kalktı Hak kuşu!.

GERİ*

Bütün dünya senin olsa nitmeli?
Çekip zahmetini yıldıkdan geri...
Zevali yok bir paraya satmalı
Toprağı gözüne dolduktan geri...

Seher ibadeti ruhlara gıda
Ferayizi hamsi etmeli eda
Cennette cemalin gösterir Huda
Emrine itaat kıldıktan geri...

Cömertler cenneti satın alacak
Beynamaz her şeyden mahrum kalacak
Mağfireti Hakk'a mazhar olacak
Tevbe istiğfara geldikten geri...

Ehli zina cehennemde kurulur
Zâlimin zulmüne Allah kırılır
En iptida komşu hakkı sorulur
Can cesetten çıkıp öldükten geri...

On iki imam bize ata değil mi?
Cennet cehennemden öte değil mi?
Hakk'a karşı isyan hata değil mi?
Gizli günahını bildikten geri...

Kul hakkını yiyip nere gedicin?
Her halde sorulur nasıl edicin?
Aza şükret, elde çoğu nidicin?
Malın mirasçıya kaldıktan geri...

---

* Böyle söyledikten sonra Caminin hücreğine vardığımda uyumadığımı yakından gören komşumuz İmam'a Hak kuşu ile uğraştığımı anlattım ve şiiri okudum. Bunun üzerine imam da Kur'an-ı Kerim'in emir ve nehyini bildirir bir nasihat hatırası yazmamı söylemesi üzerine şu şiiri yazdım:

Altında ateşi, köprüsü kıldan
Atasına âsi, geçmez o yoldan
Mahşer de yakayı alamaz elden
Katili zebani bulduktan geri...

Rah-ı müstakimden ayrılman sakın
Utanın Allah'tan kulluğa bakın
Ümmete Muhammet Resuli Hakk'ın
Emrini Mevlâ'dan aldıktan geri...

Ahmet ÇITAK hiç kimseyi kovlama
Çıkman cehennemden küfrü söyleme
Ahtı intikama heves eyleme
Akibeti ölüm olduktan geri ..

ZENGİNİN*

Zenginlik bir cevher tarif edeyim;
Nere sunsa varır kolu zenginin...
Çok ahmak kadrini bilmez nediyim
Tamahlık başının keli zenginin...

Faize verirse eğer parasın;
Üleşini cehennemde arasın
Mahşerde görürler yüzü karasın
Orda yaman olur hali zenginin...

Fakirlerin işin zora çekerse;
Ortalığa tohum fesat ekerse
Tarhana çorbama gözün dikerse
Yüzüne sıvansın balı zenginin...

İstekçiyi kapısından kovarsa,
Kerhaneye gidim diye everse,
Rakı, kumar, sefaleti severse,
Gözüne çakılsın malı zenginin...

“Hayır işi yapım” deyi koparsa,
Hacer-ül Esvet’i gidip öperse,
Kırık gönül, yıkık köprü yaparsa;
Cenneti âlâdır yolu zenginin...

Varlığa şükredip Hakk’tan bilmeli
Odasını açıp hazır kılmalı
Gönlü alçak, yüzü yerde olmalı
Gayet şirin gerek dili zenginin...

---

* Cemaatımızda bir çok da zenginler bulunuyordu. İmam, bir de zenginlerin din bakımından hareketlerinin tarifini rica etti. Baş üstüne dedim.

Yürümesin dini yıkmak kastine,
Vicdanını önder etsin destine,
Fakir yetim gariplerin üstüne,
Göstermeli gölge dalı zenginin...

Komşuların hallarını sormalı,
Düşkünlerin mabeynini görmeli,
Sadaka, fitreyle, zekat vermeli,
Daim açık gerek eli zenginin...

Ahmet ÇITAK doğru sözün haklanır,
Zengin gölgesinde fakir saklanır,
Kulun kalbi günde bin yol yoklanır,
Ahrette suali dolu zenginin...

GÜPLÜCE ELİ*

Dinleyin derdimi Güplüce eli;
Ne ise çaresin bulmalısınız...
Coşar gider gönül baharın seli
Nazlı yâri bana almalısınız!..

Eridi yüreğim kemiğim kaldı
Dermansız bir yara her yanım aldı
Bu sevda başıma Allah'tan geldi
Âşıkın aşkından bilmelisiniz...

Yıl oldu günlerim hallarım yaman
Yanıyor yüreğim geçiyor zaman
Damarım kurudu başımda duman
Düşünüp fikire dalmalısınız...

Ahmet ÇITAK bırakamaz burayı
Bağınız gözüdür cennet sarayı
Bu dertten kurtarın bahtı karayı
Düşküne merhamet kılmalısınız....

---

* Orada bulunanlar “var olasin” diyerek memnun olduklarını söylediler. Ben de; sizden memnun değilim dememden sonra Naciye'min köyü Güplüce'ye şu şiiri yazdım:

PUŞT OLUK*

Şu dünyanın hali beni şaşırır;
Yer sallanır dipten, taban puşt oluk...
Âşık maşukunu dağa düşürür;
Al yanaklı mahi civan puşt oluk...

Nahiye, vilayet kaza merkezler
Kırsalda canavar, gökde kerkezler
Aşiret, göçebe, Çeçen, Çerkezler;
Sırtına giydiğin urban puşt oluk...

Eğer fırsat verir isen işinde
İptida dostunu görün düşünde
Can gömleğin gömlek canın peşinde
Arkana giydiğin aban puşt oluk...

Bu öğüdü yazın altın harf ilen
Ana kızı düşürüyor alınan
Gözüm korktu konuşamam elinen
Dağda gezen sefil çoban puşt oluk...

Verme sırrın, verenlere nazar et
Peşin al parayı, sonra pazar et
Orman, ova, derya, dağdan hazer et,
Dere, tepe, yazı yaban puşt oluk..

Bir dostunu vâkıf etsen sözüne
Yetmiş arşın kuyu kazar izine
Arama kimseyi yazık gözüne
Belinden indiğin baban puşt oluk...

Ahmet ÇITAK bu dert seni çürütür
Dünya azmış toprak taşı eritir
Çift sürdüğün öküzlerden geri dur
Kulpundan tuttuğun saban puşt oluk..**

* Cemaatta bulunan Güplüce köyünün ileri gelenleri derdime derman olmaya ve ellerinden geleni yapacaklarını vaad ettiler. Yalnız bir ay müsaade istediler. Ve günleri saymaya başladım. Bana çok uzun gelen bir ay bittikten sonra lehime çalışmaya söz verenlerin bir kısmının aleyhime geçtiklerini gördüm. Bu vaziyete son derece kızarak şu şiiri yazdım:

** Bu şiirimden birer tane yazıp zarfa koyarak aleyhime geçenlere gönderdim. Yine hayâli inkisara uğrayıp ümitsizlikle dolaşmaya başladım. Artık işimi elimle yapmaya karar vermiştim. Hacı Bektaş'tan başkasına itimadım kalmamıştı. Hacı

NACİYE’M*

Sabır bırakmadın bende
Havalanma in Naciye’ m!
Ben bülbülüm, durma sen de
Gel bu dala kon Naciye’ m!

Gittikçe artıyor derdim
Yönümü Hakk’a dönderdim
Bir boğum altın gönderdim
Geri saldın dün Naciye’ m!

Bektaş’la görüştüm. Naciye kızı kaçırmaya karar verdim. Geceyi bekledik. İki silahlı arkadaş olarak kızın evine vardım. Kızın yanında yatan amcası Hacı Bektaş benimle beraber olduğundan eve girmekte zorluk çekmedik. Eve girince beni bir düşünce aldı. Kendi kendime; “Bu insanlığa yakışacak bir iş değildir” dedim. İnsan sevgilisinin izzeti nefsinin kıracak bir hareketi nasıl yapabilir? “On sene daha aşk ateşi ile yansam, bu işi yapmam doğru değildir, alırsam şerefi ile alırım” dedim ve arkadaşlara vazgeçtiğimi bildirdim. Onlar da, “Aman olmaz. Gelmişken bu işi bitirelim” dedilerse de razı olmadım. Oradan tekrar döndük. Bir müddet böyle mecnun gibi gezdikten sonra köyün çeşme başından geçerken Naciye'nin kendi hizmetçisinin su götürdüğünü gördüm. Zaten işimi elimle yapmaya karar vermiş olduğumdan bu hizmetçiyi çevirerek Naciye için evelden toplayarak hazırlattığım dizili seksen beş Reşat altınını (Naciye'ye benden bergüzâr olarak) şunları götür dedim. Kadın beni döver-kovar dedi. Ben dinlemeyip seni öldürürüm diye tektir ederek altınları su dolu kovanın içine atarak gönderdim. Sonra kadından öğrendiğime göre; suyu götürünce Naciye küpe koymak üzere kovayı aldığı anda altınları görmüş ve kadına bunlar nedir, diye sorunca kadın da benim gönderdiğimi söylemiş. Bunu işiten Naciye son derece kızarak kadını dövmeye başlamış. Beni düşürmeye mi çalışıyorsun diye evden kovmuş. Yüzü gözü kan içinde gönderdiğim altınları eline alarak evime gelen kadın serencamı olduğu gibi anlattı. Anama bu kadını incitmeyeceklerini tembih ederek bizim evde kalmasını ve rahat etmesini söyleyerek kadına elbiseler aldım ve artık hiç bir yere gitmemesini tembih ettim. Bu hareketinden son derece üzüldüğüm Naciye'ye yine söylemeye başladım.

* Kaleme aldığım bu şiiri ara ara terennüm ederek ince bir ses ve uzun hava ile söyleye, söyleye teselli oluyordum. Artık çaresiz kalmıştım. Naciye'ye, ipekten bir sicim yaparak gönderdim ve dedim ki sana altın gönderdim almadın. Hiç olmazsa bu gönderdiğim ipi münasip bir yere asarak bir darağacı hazırla da vatan müdafaasına gitmeyip devletin kurduğu darağacına asmaya kıyamadığım canımı orada asayım dedim. Naciye'de bahçedeki güllerin yanında bir ağaç var oraya asılsın diye haber gönderiyor. Naciye'yi kaçırmaya beraber gittiğimiz arkadaşım da bu haber gelince yanımda idi. O da “Amma söylemiş, diline sağlık. Gittiğimizde kaçırmadın, şimdi karşılığını aldın” dedi. Ben de arkadaşıma hak vererek kaçırmadığıma pişman oldum.

Kötülük etmez hanedan
Asâletin var binadan
Senin gibi bir sunadan
Kim esirger can Naciye'm!.

Cennet sanyom elini
Dünya da vermem telini
Yat koluma ver dilini
Gerdanını sun Naciye'm!.

Kalbim verem, gönlüm sayrı
Kurtar beni başın hayrı
Vebal olur yakma gayrı
Günahından yun Naciye'm!.

Seni bırakıp gidemem
Hasret ağıdır yutamam
Başka intizar edemem
Benim gibi yan Naciye'm!.

Bir öğüt ver ki tutayım
Bu derdi kime satayım
Ben Kerem'in beş katıyım
Sen de Aslı han Naciye'm!.

Düşte gönül düştü çoktan
Bu dert fazla ateş toktan
Sevdan başa geldi Hakk'tan
Aramadım ben Naciye'm!.

Kader bana yâr olmadı
Arzum yerine gelmedi
Kimseye yüzüm kalmadı
Gitti şöhret şan Naciye'm!.

Saatte bir dalga gelir
Dünya başa zindan olur
Nere gitsem beni bulur
Böyle kara gün Naciye'm!.

Ahmet yanar kimse duymaz
İçerimden ateş koymaz
Kaçırmaya özüm dövmez
Düşünmezsin sen Naciye'm!...

SEVDİĞİM*

Merhamet hanene dehalet ettim;
Vicdanının emrin sıydın sevdiğim!.
Düşmanın değilim; bilmem ki nettim?
Her daim canıma kıydın sevdiğim!..

Ettiğin iş gidiyor mu hoşuna
Hicran donun hilat ettin düşüne
Bu nasıl iş idi geldi başıma
Bunca figanımı duydun sevdiğim!.

Aşk hali bir ateş gelmez oyuna
Gördüğüm salarım hâki pâyine
Kim varsa darılır kovar boyuna
Zulüm kaftanını giydin sevdiğim!

Bu iştihak her gün gönlümü bular
Kuruttun kanımı irengim solar
Böğründen bakışın ciğerim deler
İşpir gözlerini ıydın sevdiğim!.

---

* Ben Güplüce'den ayrılmıyordum. Akpınar'daki mallarım ne haldeydi bilmiyorum.. Bir gün kardeşlerim gelerek bu işten vazgeçmemi, malıma, mülküme bakmamı söylediler. Ben de bunlara darıldım. Küçük kardeşim Emin; "Âbi, ne yapalım? Benden mal, can ne istiyorsan yoluna vereyim, hele şimdi çiftliğe gidelim. İşlerini yoluna koy ondan sonra çaresine bakarız" dedi. Ben de; öyle ise, Naciye'nin yanına bir de siz gidin, derdimi anlatın belki bir cevap alırsınız diye oraya gönderdim. Anam da kardeşlerimle beraber gitti. Esasen anamın yeğeni olan Naciye ne anamın gönlünü kırdı ne de müsbet bir cevap verdi. Anam ve kardeşlerim meysus bir vaziyette geri geldiler. Güplüce'deki mallarıma bakması için bir kâhya bırakarak beni Akpınar'a getirdiler. Akpınar'da dört ay kadar durdum. Fakat ara sıra Güplüce'ye de gidip geliyordum. Artık Akpınar'da da durmaya tahammülüm kalmamıştı. Naciye orada dursun da ben mal mülkle mi uğraşayım diye bırakıp tekrar Güplüce'ye gittim. Naciye'nin evinin alt katında oturan amcası Hacı Bektaş beni evine davet etti. Bizzarur gittim. Ben odada otururken Naciye'nin avludaki çeşmeden su alıp gitmekte olduğunu gördüm. Yine iradem elimden gitmişti. Hemen söylemeye başladım:

Yüzlerimi turap ettim yoluna
Merhamet etmen mi geldim eline
Vicdanını alamadın eline
Ellerin sözüne uydun sevdiğim!.

Boyunca ateşe bıraktın özüm
Bu kadar zulmetten rahmeyle gözüm
Gittikçe arıyor bitmiyor nazın
Ölürsem gözlerin aydın sevdiğim!.

Düşte görüm boş bulurum yatağı
Kavuş diye gönül çalar köteği
Ferhat, Mecnun gibi Ahmet ÇITAK'ı
Bir alev içinde koydun sevdiğim!.

SUNAM*

Çok göresim geldi o nazlı yâri
Sana da bu haller gelir mi sunam?
Al yanağın ab-u hayat pınarı
Damlasını içen ölür mü sunam?

Ne var, zâlim bir yol halimi sorsan?
Kanım çıkmaz oldu hançeri vursan
Şeyhzâde, vezirin oğluna varsan
Ben kadar kadrini bilir mi sunam?

Aklımı yitirrim seni görürsem
İkelim kırılısın fiske vurursam
Ah çekerek bu derd ile ölürsem
Maksadın yerini bulur mu sunam?

Zindan oluk dünya başıma dardır
Çekilmez bu derdin ölümden zordur
Zulmünüze karşı Allah'ım vardır
Ettiğin yanına kalır mı sunam?

Ahmet ÇITAK razı olmuş ölmeye
Ağlamaktan elim değmez gülmeye
Bir selam da salmaz hatır almaya
Bu kadar haksızlık olur mu sunam?

---

* Ben bu manzumeyi bestesiyle söylerken Naciye'nin dinlediğini ve biraz da tefekküre vardığını söylediler. Bunu işitince Hacı Bektaş'ın getirdiği yemeği dahi yiyemedim. Artık şuursuz hareket ediyordum. Gitmemek üzere geldiğim Akpınar'a tekrar dönmek istedim ve Güplüce'den ayrıldım. Akpınar'da bir kaç gün kalınca Naciye'nin hasretiyle tekrar yanmaya başladım...

YANAĞIN*

Görünce şaşırđım eğlendim kaldım
Çengeli boynuma takar yanağın
Bütün vücudunun meftunu oldum
Hepsinden ziyade yakar yanağın.

İnciniyor göğsün düğme sıktıkça
Can çıkar gözümdeñ ümit kestikçe
Bad-ı saba zülüfüne estikçe
Miski amber gibi kokar yanağın.

Candan yandığıma yaratan isbat
Ne ettim feleğede ediyor nisbet
Mazallah ellere olursan kısmet
Başımı belaya sokar yanağın.

Güldükçe gamzeler peydah oluyor
Bütün ciğeriñi iki bölüyor
Rengini görünce benzim soluyor
Oğul balı gibi akar yanağın.

Söyle gerdanına niçin kurulur
Mor zülüfün gönlü düşmüş sarılır
Kiraz dudak gazap eder darılır
Korkarım canını sıkar yanağın.

Yakışır eline elvan kına yak
Ne güzel yaratmış her yanını Hak
İnanmazsan aynayı al sen de bak
Evimi başıma yıkar yanağın.

Ahmet ÇITAK sana kul olmak çok mu?
İnsaf eyle bu dert boynuna tok mu?
Yaralı yüreğim merhemini yok mu?
Hançeri bağrıma çakar yanağın.

* Bu manzumeyi üvey annesine gönderdim. Bana müspet menfi bir cevap göndermesini istedim. Aldığım cevap çok fena idi. Naciye, “daha benden ümidini kesmedi mi?” demiş. Deliye döndüm.. Ben daha ölmedim ki ümidimi keseyim deyip hemen Güplüce’ye hareket ettim. Vardım ki üvey annesi Naciye'nin saçlarını tarıyor. Onlardan habersiz seyreyledim. Sonra üvey annesi beni gördü işaretle şiir söylememi istedi. Naciye sesimi işitince kaçmak istediye de mani oldular ve odaya koyup üzerinden kilitlediler. Ben de pencereye varıp söylemeğe başladım. Naciye köşeye büzülmüş mecburi dinliyordu.

GERDANIN YANAĞIN*

Bölük bölük ciğerimi
Böler gerdanın yanağın
Vaden yetmeden ölmemi
Diler gerdanın yanağın.

Mecnun'um eller koynunda
Daim hayalim aynımda
Muhkem takılmış boynumda
Yular gerdanın yanağın.

Huri misin bilmem nesin
Ömrüm artar duysam sesin
Bahtı kara gönlüm pasın
Siler gerdanın yanağın.

Gitsem gözüm burda kalır
İsteğimi versen nolur
Korkarım ki birgün olur
Solar gerdanın yanağın.

Bırakmam yarin peşini
Durduramam göz yaşını
Kara bağrımın başını
Deler gerdanın yanağın.

Yalvarırım ben gülüme
Rahmedip baksın halıma
Korkarım beni ölüme
Salar gerdanın yanağın.

Ahmet ÇITAK gelmez yola
Bülbül olmuş gonca güle
Beni bir onulmaz dala
Çalar gerdanın yanağın.

---

* Orada bulunan kızlardan biri; “Böyle güzel bir yanağa bu kadarcık türkü az olur” deyince öyle ise bir defa daha göreyim de söyleyeyim dedim. Bir kaç kız Naciye’yi sürüyerek pencereye kadar getirip başını kaldırdılar, ben de bakıp hemen söylemeye başladım. Kızların ricası yanağı ile gerdanına birlikte söylememde idi.

SİTEM*

Felek beni bu sevdaya uğrattın
Derdimin çaresin bulamıyorum
Ciğerimi firkatine doğrattın
Matem var serimde duramıyorum.

Her gece köz ile dağlıyom için
Ayrılık şerbetin sunarsın niçin
Can hazır eyledim bergüzar için
Cesaret edipte salamıyorum.

Durman felek kolum bağlamayınca
Hasrete canımı dağlamayınca
Ne etsem çare yok ağlamayınca
Biraz soluğumu alamıyorum.

Ferhat, Şirin, Mecnun benzer mi bana
Yoluna ölürsem el ne der buna
Adavet gösterin ne ettim sana
Desene suçumu bilemiyorum.

Gece gündüz bülbül gibi ötüp de
İflah mı olurum yanıp tütüp de
Kollarım kırılmış elim tutup da
Gözlerimin yaşın silemiyorum.

Elimi yıkadım dünya malından
Haber ister gönül yarin halinden
Ahmet ÇITAK şu sevdanın elinden

— Ya kurtulup ya da ölemiyorum.

* Orada hazır bulunan kadın ve kızlar çok memnun oldular. Biraz şakalaşmak maksadile “Naciye burada nur parçasıdır buralara sığmaz sizin gözünüzü patlatır” dedim. Onlar da “buna alışkınız sana öyle gelir senin gözünü patlatır” dediler. Bir defa sesini duymak için rica ettim. Çok minnet ettilerse de muvaffak olmadılar. Meyus mükedder oradan ayrıldım. Bu şaka ve Naciye'yi yakından görmem beni bir müddet teselli etti. Bu arada yine hatırlı adamları düğür göndermekte geri kalmıyordum. Bir gece tahammülüm son haddine geldi feleğe kahrederek söylemeye başladım.

GİBİ*

Yar akla düştü bulandım
Akan bahar seli gibi
Pervane gibi dolandım
Mecnun gezdim deli gibi.

Sen bir şahsın ben gizirim
Ne emreylesen hazırım
Teklifine muntazırım
Hükmün geçer vali gibi.

Yakma beni görme horap
Ayağına yüzüm turap
Derdim derin gönlüm harap
Bak benzime ölü gibi.

Aşkı ateş vermek için
Hükümdarsın onüç yaşın
Cellat isen işte başım
Zati gövdem ölü gibi.

Sen hemen sevgini gizle
Ettiğini bulun gözle
Dakikam saatten fazla
Günüm elin yılı gibi.

Söyle nerde hatam oluk
Sevdan başta atam oluk
Yaş gözüme vatan oluk
Çeşmin çayır çölü gibi.

Ahmet ÇITAK der ki nolsam
Yar ile tenhada kalsam
Daim hizmetine yelsem
Boynu toklu kulu gibi

---

* Aynı gece söylediğim ikinci şiir.

Artık çarem kesilmiş ne yaptığımı bilmeden sabahlara ahüferyat ederek gözyaşı döküyordum. Bu intizarımı işiten anam ve hemşirem odamın kapısına gelerek onlar da göz yaşlarıma iştirak etmişler ve bana duyurmadan ağlamışlar. Dayanılmaz halimi yakından gören hemşirem “Ben kardeşimin böyle ömrünü feryatla geçirip ızdırıp çekmesine ve ölüp gitmesine asla tahammül edemem yarın gidip Naciye’nin elini eteğini öperim bir çaresini bulurum” diyor ve Naciye’nin evine gidiyor Naciye ile biraz konuştuktan sonra Naciye işte ben evimi terk ediyorum diye kalkıp bir komşuya gidiyor, hiçbir cevap vermiyor. Hemşirem Naciye’nin evinde üç gün bekliyorsa da Naciye eve gelmiyor ve evimden gitsin ki ben evime geleyim diye hemşireme haber gönderiyor. Hemşirem çaresiz ağlıyarak dönüyor. Naciye’nin bu sözünü işiten amcası Bektaş “Kızım çok ayıp ettin bir hafta daha gelmeyeydin de bu sözü sarfetmiyeydin” diyorsa da iş işten geçiyor. Hemşiremin gözyaşlarını aktarak gelip bu vaziyeti anlatması üzerine şaşırıp bikarar kaldım.

Artık kat’i kararımı verme zamanı gelmişti her çareye baş vuracaktım. İyilikle yola gelmeyen Naciye’yi kaçırmaktan başka çarem yoktu. Kararımı verdim: Adamlarımdan ikisine silahlanmalarını emrettim. Silahlandılar. Evvelce kaçırmaya beraber gittiğimiz arkadaşım; “sözüme geldin mi bu sefer de kaçırmaktan geri dönersen elimdeki silahla seni vururum” diye çıktı. Ben de pişman olduğumu söyleyip yola devam ettik. Güplüce köyünün hemen yakınındaki bir ağaca atımızı bağlayıp arkadaşlarla birlikte Naciye’nin amcası Bektaş’ın evine vardık. Evin avlusunda Bektaş’ın karısı bizi silahlı vaziyette görünce birden bayıldı ve yere düştü. Ne yapacağımızı şaşırdık. Kimimiz su döktük kimimiz masaj yaptırıp kadını ayıltık. Bu sırada kocası Bektaş geldi. Kararımı anlattım ve ilave ettim; “Bektaş, buraya kadar bu niyetle geldik. Fakat son olarak Naciye’ye birisini gönderip bir kez daha fikrini alalım” dedim. Ve Bektaş’ın hemşiresini, yani Naciye’nin halasını gönderdik. O gitti, geldi. Eskisi gibi nuh deyip peygamber demediğini söyledi. Bu sefer de Bektaş’ın karısını gönderdik. Onu da reddetti. Bektaş’a kendisinin gidip kat’i bir cevap getirmesini rica ettim. Bektaş gitti. Bir müddet sonra tahammül edemeyerek ben de gittim buldukları kapıya hafifçe dokunarak azıcık araladım. Bu aralıktan tam karşıda oturan Naciye’yi gördüm o anda iradem ve şuurum kaybolmuş bir vaziyette sözlerini dinlemeye başladım. Bektaş:

-Kızım gel bu adamı helak etme, sana hakikaten aşiktir, seni mes’ut ettirir, bu işe son verelim. Dediğinde Naciye;

-Amca ben ne diye elin adamını helak ediyorum. Helak olmasın. Beni kendi halime bırakın, benden ümidinizi kesin. Cevabını verdi.

-Naciye böyle deme hiç olmazsa zorluk göster, birden kesip atma. Bir dağı öbür dağa taşırsa varırım de, kat’i olarak varmam deme. Zira bu adam her şeyi gözüne almış, ne istersen yapmaktan çekinmeyecek buna meydan verirsene hem aile şerefimiz ve hemde kendi şerefın kötülenir. Ne istersen onu yapalım istediğin kadar para verelim.

-Amca ben para aşıklısı değilim sen de onun namına mı çalışıp bana para teklif ediyorsun. Hem senin paran varmı ki böyle konuşuyorsun.

Demesi üzerine:

-Onda para yoksa bende çoktur, diye şuarsuz olarak yanımda bulunan yüz kadar altını Naciye'ye doğru serptim.

Neye uğradığını bilmiyen Naciye müthiş bir çılgılık kopararak yerinden fırladı başladı bağırmağa. Ben Naciye aklını kaybetti zannettim. Altınlar odanın içine serpilmiş, Bektaş olduğu yerde donmuş vaziyette dimdik duruyor Naciye ise pencerelerin demirlerinden tutmuş boyuna feryat ediyor. Ben de olduğum yerde bir müddet şaşkın ve bikarar kaldım. Sonra biraz öteye gizlendim ve bekledim.

Bu sırada Naciye'nin feryadı kesilmiş sesi hıçkırıklara boğulmuş, boyuna hıçkırıyordu. Amcası; "gördün mü Naciye bu adam hakiki aşıktır, eğer aşık olmasa içeri girer seni daha fazla üzerdi. Şimdi çekildi gitti, parasının bile yüzüne bakmadı" dedi. Naciye biraz teskin olmuştu. Oradan epey bir zaman geçtikten sonra öğütlerine devam eden Bektaş'a Naciye cevaben: "Ne yapayım al kaderim böyleymiş, yarın bu hadise duyulacak Ahmet Naciye'ye altın atmış diye dedikodu edecekler ve namusumu lekeleyecekler çare yok kaderime boyun eğeceğim" diye yumuşadı. Ben bunu duyunca bulunduğum yerden sevinçle fırladım, bu fırlayışla birkaç metre yukarı olan damdan sokağa düştüm, hemen arkadaşlarımın yanına vardım. Birisi uyumuş öbürü de tüfeğine yaslanmış kestiriyor. Tüfeğine dokandım, adamcağız yere kapandı ve ne var diye fırladı. Bunun sesine öbürü de uyandı vaziyeti haber verdim. Onlar da çok sevindiler. Hepimiz sevinçten oynuyorduk. Yine Bektaş'ın karısını gönderdim "aman rüya olmasın hakikaten Naciye razı oldu mu git tahkikat et bir haber getir" dedim. Kadın gitti biraz sonra gülererek ve elindeki altınları göstererek; "tamam Naciye razı olmuş, al şu altınlarını götür sonra parayı görünce razı oldu der evine varınca başıma kakar" dedi diye paraları uzattı. Ben paraları almadım ve geri götürüp Naciye'ye vermesini söyledim. Naciye de kabul etmemiş ve Bektaş'a; "amca sizin sandığa koyup muhafaza edin sonra kendisine iade edersiniz ben almam" demiş.

Bektaş'la karısı gelip tekrar müjdelediler. Artık sevinçten duramıyordum. Bir an evvel Akpınar'a gidip vaziyeti haber vermeye can atıyordum. Daha fazla duramıyarak pür neşe oradan ayrıldım ve Akpınar'a geldim. Akpınar'a geldiğimde gün ağarmak üzereydi. Evime varmadan doğruca amcam Durmuş Ali Efendinin yanına vardım. Amcama akşam ki vaziyeti anlatmadım, yalnız bir defa daha düğür gitmesini diledim. O da; "yavrum birkaç defa gittim bir iş yapamadım şimdi de boşa gitmiş olacağım amma senin hatrın için yine de gideyim" dedi. Amca sağol kardeşlerimi de al birkaç komşu ile bir defa daha git dedim. Sağ olsun razı olup gitti. Amcamgil Güplüce'ye varıp Bektaş'ın evine misafir olmuşlar ve kızı Allah'ın emri ile istemişler. Naciye'de "peki" demiş. Amcam hemen uşaklarından birini bana göndermiş. Uşak

geldi, işin bittiğini ve nişan hazırlığını yapmamı, yarın nikah yapılacağını söyledi. Hemen bir kurban kestim ve iki kurbanlıkla birlikte birçok hediye de oraya gönderdim. İkinci günde nikah için üç at arabası koşturarak komşu ve akrabaları gönderdim. Akşam olur olmaz ben de Güplüce'ye hareket ettim. Memleketimizin adetine göre nikah düğünle yapılır çalgı vesaire çalınır gençler eğlenirler. Benim şerefime yapılan bu şenliği seyretmekten son derece haz duyuyor sevinçten kabıma sığmıyordum. Şunu da burada söylemek yerinde olur ki: Naciye'nin köyümüze yakın Cela köyünde dayısı Hacı Ahmet Ağa ve diğer dayıları Yusuf ve teyzeleri vardı ki bunlardan büyük dayısı Hacı Ahmet Ağa ile Naciye'nin teyzesinin kocası Sabri daima benim aleyhimde bulunurlar, Naciye'yi bana vermemek için ellerinden geleni geri koymamağa çalışırlardı. Hatta nikah gecesini dahi Hacı Ahmet Ağa işi bozdurmak için küçük kardeşi Yusuf'u göndermiş ise de Naciye verdiği sözden dönmeyeceğini benimle evleneceğinin kat'i olduğunu söylemiş. Onlar da ümidi kesmek mecburiyetinde kaldılar.

Şimdi asıl mevzua gelelim.

GAYRİ*

Ağlama gözlerim müjdeler olsun
Kavuştum sunaya gülüyom gayri
Hakkın niğmetine secdeler olsun
Ne zaman dilesem buluyom gayri.

Bererim her zaman gülü bağından
Kamaştı gözlerim göğsü ağından
Ciğerimi yakan al yanağından
Teklifsiz buseyi aliyom gayri.

Verem idim yeni buldum emini
Zahmet çeken sürer imiş demini
Vuslatı yar ile gönül gamını
Aşk ile arıdıp siliyom gayri.

Bazı gün olur ki candan bezerdim
Hem ağlar hem söyler derdim yazardım
Mecnun gibi sefil sersem gezerdim
Aklımı başıma aliyom gayri.

Kızarmış yanağı güllere karşı
Bal akar lebinden dillere karşı
Düşmanlık eyliyen ellere karşı
Eşkere bergüzar saliyom gayri.

Yara duacıyım ölmesin deyi
Düşmanın dediği olmasın deyi
Sanımız gözlerde kalmasın deyi
Allah'tan çok ömür diliyom gayri.

Ahmet ÇITAK eski ateşin nerde
Şükrolsun Mevlâ'ya komadı darda
Yar elime geçip bulduğum yerde
Sabahlara kadar kalıyom gayri**

---

* Nikah gecesini ben köyde bulunan evimin bir odasına çekilip düğünün bitmesini bekliyordum. Eğlencenin bitmesi Naciye ile görüşmemizi mümkün kılacağından sabırsızlanıyor, yerimde duramıyordum. Eğlence uzadıkça uzadı. Nihayet misafirin yatma zamanı geldi. Naciye halâ görünmüyordu. Küçük kardeşim Emin'in karısı Naciye'yi yatak getirme bahanesiyle kandırarak benim bulunduğum odaya getirdi ve kendisi kaçtı. Ben Naciye'nin kaçmasına meydan vermeden yakaladım ve koluma yatırarak sabaha kadar öyle yüzüne bakarak donmuş gibi hareketsiz durdum. Sabaha yakın uykudan uyanır gibi ayıldım. Ne göreyim Naciye hala kolumda, ben onun yüzüne gözümü kırpmadan bakıp duruyorum. Hemen aklım başıma geldi söylemeğe başladım.

** Sabah oldu, bütün arkadaş ve akrabalar hayırlı olsuna geldiler. İcap

ŞÜKÜR

Şükür Mevlam nasip etti
Sardım yarin belin gayri
İş görüldü nikah bitti
Yatırıldı kalın gayri.

Yanar gider duramazdım
Sırım ele veremezdim
Tırnağını göremezdim
Yastık ettim kolun gayri.

Uzun gerdan dili şeker
Baktıkça gamımı döker
Ela göze sürme çeker
Kınalıyor elin gayri.

Kasavetimden yunuyom
Bülbülüm güle konuyom
Kurulu cennet sanıyom
Güplüce'nin elin gayri.

Başıma şah tacı geldi
İçerimi sürur aldı
Aradığım benim oldu
Nidem dünya malın gayri.

Binüçyüzkırk senemizde
Dostu sardım sinemizde
Mahzun duran hanemizde
Şükür oldun gelin gayri.

Ahmet ÇITAK azad oldun
Yenile rahatın buldun
Dünyadan muradın aldın
Düzelt ahret yolun gayri.

---

edenlere bahşişlerini bol keseden ikram ediyordum. Artık sevincime peyan yoktu. Gündüz gelip gidenden fırsat bulup Naciye'yi göremediğimden akşamı sabırsızlıkla bekliyordum. Akşam oldu artık nişanlı olduğumuz için ben Naciye'nin evine gittim. Naciye ile odada yalnızdık, geçen maceralardan konuşuyorduk. Söylediğim şiirlerden bahis açılınca Naciye madem aşıksın söyle de dinliyeyim dedi. Hemen başım üstüne deyip başladım söylemeye:

ELİNDEN*

Bin üçyüz otuz dokuzda
Öldü düşmanın elinden
Akibet ecel şerbeti
Geldi düşmanın elinden.

Beklendi belen sekisi
Taşa sıvandı dikisi
Hemi baba hemi oğul
Üç günde gitti ikisi.

Eli bağrında basılı
Beşli dalında asılı
Güveylik ile gömüldü
Bu mu şehitlik usulü.

Hep ağladık döne döne
Belende vurdular yine
Taze gelin üç dört çocuk
Bir kimsesiz koca hane.

Mavizerin ağzı boşa
Düşman almış yan ateşe
Açık gözü yumulmadı
Hasret gitti üç kardeşe.

Yollarını bekler anan
Parçalandı söndü hanen
Söyle küsme vakti değil
Nere gitsin evde sunan.

---

* Bunun üzerine Naciye dua ettikten sonra “bir de babama söyle de yadigar olsun” dedi. Düşmanları tarafından iki defa vurulan Naciye’nin babası birinci defa da ölmemiş, ikinci defa da yirmi yedi kurşunla öldürülmüştü. Naciye’nin annesi babasından önce öldüğünden babası vurulduğunda üvey annesi altı aylık gelin idi ve Naciye ile beraber bulunuyorlardı. Bunlardan bahisle şu manzumeyi söyledim.

Geleceği yol gözlendi
Düşman siperde gizlendi
Döşeli durur gerdeğin
İpekli sedir tozlandı.

Misafir geldi kalksana
Melül odayı yaksana
Yeni gelin gerdek mahzun
Nasıl olucu baksana.

Sene geçti sızılarım
Dayım oğlun arzularım
Genç yaşında yazık oldu
Öksüz kaldı kuzuların.

Zalim kurşun tez ulaştı
Birden tebdilin dolaştı
Servi boy kara bıyığın
Kızıl kanlara bulaştı.

Ahmet ÇITAK söyler serden
Düşman kurtarmadı dardan
Ana, baba, oğul gitti
Altı ayda üçü birden.

ECEL GELİNCE*

Gelince nöbetin vakti
Çengelini takar ölüm
Bir gün olur tacı tahtı
Bu dünyayı yıkar ölüm.

Gelirse kapudan gitmez
Padişahıtan hazer etmez
Hiç kimsenin sözün tutmaz
Hak emrine bakar ölüm.

Ne hoca kor ne hacısın
Hep görür ölüm acısın
Akıllının baş tacısın
Ahmak canın sıkır ölüm.

Kalmaz gider gelen kişi
İltimas yok doğru işi
Dünya'ya sığmayan başı
Dar yerlere tıkar ölüm.

Bir mahbub dost bulum derken
Oynayıpta gülüm derken
Biraz murat alım derken
Ayağını sokar ölüm.

Ecel gelir çarhı döner
Ana baba bütün yanar
Bazı yiğitlere konar
Ateş gibi yakar ölüm.

Nişanlılı gence yazık
Komazkine alsın azık
Azgın çehre fikri bozuk
La temelli sakar ölüm.

Yeter Ahmet ÇITAK uslan
Dinin direğine yaslan
Veli olmaya heveslen
Evliya'dan korkar ölüm.

---

* Bundan son derece mahzun olan Naciye'nin kederini dağıtmak için ona bu çarhı alemin esasen böyle kurulmuş olduğunu bundaki hikmetin ilahi ve takdirin anlaşılmasız bir hüner olduğunu, sebebin bahane, hakiki ecelin değişmeyeceğini anlatıp teselli ettikten sonra şöyle söyledim.

ÖLÜM*

Azraile boşa eylemen minnet
Vakti gelmiyeni göremez ölüm
Dünyada kazanın cehennem cennet
Günahı olana yaramaz ölüm.

Gitmek sannık bu dünyaya gelince
Zulmederiz bir hükümdar olunca
Ecel gelip vade hitam bulunca
Polat bendi kırar duramaz ölüm.

Çalışıp da kazancını yer iken
Noksanım çok tekmil edem der iken
Daha gözde nice sanın var iken
Çevirir kapıyı yıramaz ölüm.

Kimi zelil gezer kimi şahane
Ecel gelir baş ağrısı bahane
Gavs-ı azam nebi kutbu cihana
Hiç kimseye mühlet veremez ölüm.

Karanlıkta görür demeden duyar
Beş on gün arada hatırın sayar
Padişah bangiri hurcuna koyar
Fakiri zengini aramaz ölüm.

Aşıkı maşuktan ayırır terkler
Dünya benim diyen zahmeti yükler
Yalınız Allah'ın emrini bekler
Kimsenin hükmüne giremez ölüm.

Ahmet ÇITAK bir gün bu dert bulaşır
Nere gitsen senin ile dolaşır
Şahin olsan kurtulaman ulaşır
Gel denmeyen yere varamaz ölüm.

* Bundan da teselli bulmayan Naciye'ye yine söyledim:

NAZLIM*

Aşık maşukuna kavuştu bugün
Arada ne güzel iş oldu nazlım
Ateşler söğündü çalındı düğün
Düşmanların gözü keş oldu nazlım.

Vermek deyi nice ahmak koştular
Varma deyi dost payına düştüler
Düğünü görünce tek mil şaştılar
Hele bu hepinden hoş oldu nazlım.

Kurbanlar kesilmiş davul düzülü
Rezil rüsvay ettin nice rezili
Çok engel var amma dördü azılı
Kötü Sabrı'yınan beş oldu nazlım.

Dost himmeti Hak lutfunu görünce
İki aşık muradına erince
Soyunupta yar koynuna girince
Gördüğüm zahmetler düş oldu nazlım.

Merhem geldi yürekteki yaraya
Bir gün verdi Mevlâm bahtı karaya
Mahzun duran gönül çıktı saraya
Havalandı bugün kuş oldu nazlım.

Nimeti ilahi hikmeti Hüda
Ümitsiz vuslatı eyledi peyda
Bu nimetin şükrü olur mu eda
Naciye Ahmed'e eş oldu nazlım.

---

* Düğün merasimi için lüzumlu eşyaları alıp bütün işleri bitirdim. Artık düğün yapacaktım. Kız evine haber gönderdim onlar da hazır olduklarını bildirdiler. Bir hafta sonra düğüne başlanması kararlaştırıldı ve bir hafta devam eden azim bir düğün yapıldı Naciye eve gelir gelmez bu şiiri söyledim.

Bunca günler çekmiş olduğum ızdırabım bu suretle dinmiş, benim için saadet güneşi üzerime doğmuştu. Allah'a hamdü senalar olsun. Kendimiz için dikilen beş altı bin kadar meyve ağaçlarının içerisinde bu suretle vaktimizi geçirmeye başladık. Bütün vatandaşların da böyle neş'eli günler geçirmelerini temenni ederim. Bundan sonra hemcinsime Cenab-ı Halık'tan aldığım ilhamı hüsnüniyetle sarfetmeye azmetmek suretile her kimin hakkına iğne kadar tecavüz görsem İslâmiyet ve insanlık namına canım pahasına olsa bile nazımla ilan ederim.

Hayatımda en büyük mevzu olan bu aşk hikayemin böylece iyi neticelenmesinden sonra yine şiirlerime devam ediyordum.

İKİNCİ BÖLÜM:
DEĞERLER

TÜRK BAYRAĞI

Daim söylenir dillerde
Şöhret şanın Türk Bayrağı!..
İntikam koman ellerde
Gitmez kinin Türk Bayrağı!..

Geri dönmen vardığından
Hisse alın gördüğünden
Kanlı harbe girdiğinden;
Kızıl donun Türk Bayrağı!..

Yaşa al bayrağım yaşa
Hükmün geçer dağa taşa
Türk gençleri nefer, paşa
Bekçin senin Türk Bayrağı!..

Ateşe giren korkmadan
Geri çekilmen yıkmadan
Düşmanı görün bakmadan
Hemen tanın Türk Bayrağı!..

Cinpolat ettin yolağın
Yerine geldi dileğın
Harb sesi duydu kulağın
Kaynar kanın Türk Bayrağı!..

Askeriyin kan gözünde
Bir cevher var her sözünde
Bin üçyüz kırk yeryüzünde
Arttı ünün Türk Bayrağı!..

Atamızdan miras kaldı
Hükmün ile hakim oldu
Asker, silah, kuvvet doğdu
Her bir yanın Türk Bayrağı!..

Seni beklemiş neslimiz
Daim emrine teslimiz
Muharip devlet aslımız
Sıkma canın Türk Bayrağı!..

Ahmet ÇITAK tut kulpundan
Ölsem ayrılmam kapından
Düşmanın tüfek topundan
Dönmez yönün Türk Bayrağı!..

ADLİYE

Adliyemizin hali
Bağrımızı deliyor
Kazanım derken malı
Merak bizi alıyor.

Yoktur kanunun dengi
Aslana benzer rengi
Kazansak bir üzengi
At arada ölüyor.

Cevher bulanık çayda
Ne etsek yoktur fayda
Bir dosyaya üç ayda
Bir yol nöbet geliyor.

Oğlak kalıyor camız
İşte bu yüzden hamız
Bir keşf için davamız
Üç dört sene kalıyor.

Söz bilmeyen sefiller
Haktan vaz geldik derler
Nice masum tıfillar
Candan bezip yılıyor.

Buradan iş gözlemek
Saçı sıykıl düzlemek
Fakirlere sızlamak
Daim kısmet oluyor.

Olur isen parasız
Kurt düşüyor yarasız
Haklı mahkum çaresiz
Haksız şorda gülüyor.

Müfettiş köyü gezsın
Yağdaki kılı süzsün
Olan halleri yazsın
O da boşa geliyor.

Mahkemenin işinin
Kolayını düşünün
Adliyenin başının
Gözüne kül doluyor.

Ahmet ÇITAK suç senin
Derdin deme kimsenin
Vatan hain insanın
İsmin yurttan siliyor.

HAKİMLER

Müstakim hakim olanın her işi düzgün gider
Hatıra, paraya bakmaz hak işi takip eder.

Hakimin her sözü bıçak, özü Hakk'a bağlıdır
Hükmüne razı bulunmak bize mirası peder.

Verilen hükmün ziyası gündüz eder geceyi,
Zalimin zulmünü kırıp mazluma olmaz keder.

Sahip olur vicdanına versen almaz cevheri;
Sıkleti dağlar misali, gölgesi arşa kadar.

Himmeti yoldaş olursa gizli hak zahir olur,
Hâkim olmazsa cihanda çok hukuk olur heder.

Bu vazife pek mukaddes Ömer'in döşegidir,
Dinini alır eline Allah'ın emrin güder.

Kötülerinden hazar kıl sakın Ahmet bunların;
Zerre yan baksa birine, dünyayı zindan eder.

ESHAB-I KEHF*

Bir rivayet edem, olsun yadigar
İzhar olsun hikmeti perver digar.

Hükmü Tevrat ibtab olduğu zaman
Ehli kitap kalmamıştı bi güman.

Bu asra dek nice bir şah gelüpdur
Ta Takyanus zamanını buluptur.

Şimdi hükmün ilan etti burada
Karşı duran kalmamıştı arada.

Otuz sene ağrımadı başı hiç
Bu ana dek aksamadı işi hiç.

Fırsat bulup girdi şeytan burnuna
Tanrılık davasın soktu karnına.

Allah'ım ben diye ilan eyledi
Kendi tabiine şunu söyledi.

Toplanıp hep emrime kopun dedi
Göz görmedik bir saray yapın dedi.

Efsus şehri diyarı durak idi
Dostu şeytan Allah'tan ırak idi.

---

* Afşin ilçesi civarında bulunan mübarek Yediler makamına Naciyemi götürmeye ve kurban kesmeyi vait etmiştim. Düğünden sonra Naciye'yi de beraber alarak Yediler makamına gittik. Bu makamı gören Naciye, bana hitap ederek; "sen aşık olduğunu daima söylüyorsun. Kur'an da mevcut bu Yediler makamı Eshabul Keyf'e uzun bir manzume söyle de dinleyeyim" dedi. Ben de zaten bu tatlı ve kıymetli teklifi bekliyordum. Hemen Yediler makamını Sure'i Keyf'in buyruklarına göre tarif etmeye başladım:

Bu zamanda Hakk'a talip yok idi
Mevla'sına asi kullar çok idi.

Emri ile derildiler buraya
Ne gerekse getirdiler saraya.

Bir mühim teşkilat oldu arada
Hep ustalar birleştiler burada.

Seksen metre boylu bina düzdüler
Ortasına tahtı yapup gezdiler.

Altun ile bezenmişti her yanı
Cennet diye düzelmişti bir yanı.

Bu altun taht içinde otururdu
Civan çocuk buluban getirirdi.

İki sene çalıştılar buraya
Altın tacı vurup girdi saraya.

Altın halhal ile daim yürüdü
Tanrı demiyenin boynun vururdu.

Ben Allah'ım zikreylesin diliniz
Bundan sonra bana kulluk kılınız.

Yeşil atlas serdi yere ol zaman
Göm göv ettim dedi cihanı heman.

Ortalığa fiskı fücür saçardı
Gelip giden elin öpüp geçerci.

Kızgın suda yaratırdı böcüğü
Başına toplardı civan çocuğu.

Yeşil beyaz donlar ile bürürdü
Gece bunlar melek gibi yörürdü.

Altın şem'a üstüne mum takardı
Ellerine verip mumu yakardı.

Kendine tanrı diyeni severdi
Demiyeni ya keser ya kovardı.

Bu zamanda bir hükümdar var idi
Ehli salah Allah'ına yar idi.

Buna name yazıp teslim ol dedi
Canın kurtar bana kulluk kıl dedi.

O da heman aksi cevap söyledi
Kafir olduğunu ihtar eyledi.

Teslim olmam kıyarım da canıma
Küfrü layık görmezem hiç şanıma.

Bu sebepten kavgaya duruştular
Hayli müddet bir zaman vuruştular.

En nihaye mağlup etti bunları
Dakyanus'a kaldı bütün malları.

Muazzam bir şah oldu ol zamanda
Velakin yok idi gözü imanda.

Yılda bir gün bayramları olurdu
O gün geldi mağrur ana dururdu.

Hep orada keyf eder iken heman
Gaygulu bir haber geldi ol zaman.

Gulgula düştü o sahra içine
Duyuldu bu haber ulu gencine.

Acem Fas askeri geldi dediler
Nice şehirlerin aldı dediler.

Gazaplanıp bir ah çekti döşünden
Korkusundan tacı gitti başından.

Bilesin de altı vezir var idi
Altısı da Allah'ına yar idi.

Korktuğunu bakıp heman gördüler
Derin gaygu tefekküre girdiler.

Zati hayret ederlerdi işine
Rıza ile düşmezlerdi peşine.

Fikirleri gizli demezler idi
Dertlerini meydana komazlar idi.

Çar-ı naçar geldiler bu zamana
Bak ki nasıl kavuştular imana.

Allah olan böyle korkmaz dediler
İbret ile baktı buna yediler.

Dediler var yaratan dağı taşı
Ancak o düzer bu ayı güneşi.

Nerde ise gidip anı bulalım
Bunun şerrinden biz azat olalım.

Konuşuben böyle tedbir ettiler
Üç gün sonra altısı bir gittiler.

Dediler Allah'a asi olmayak
Bunun hükmettiği yerde kalmıyak.

Canların gözüne alıp gittiler
Dağa varıp bir çobana yettiler.

Dedi çoban at gerekmez nidelim
Yaya olun rahi Hakk'a gidelim.

Hayvanı bura bırakak dedi ol
Bir selamet dağa çıkak dedi ol.

Çobanın sözünü kabul ettiler
Davarı atı bırakıp gettiler.

Altı sultan yedi olup dolaştı
Heman köpek artlarından ulaştı.

Dedi ben de gideceğim sizinle
Dediler ki ne işin var bizimle.

Ben de Halik'ımı bulmak isterim
Başka Allah var mı bana gösterin.

Dinleyip sözünü hayret kıldılar
Bunda hikmet olduğunu bildiler.

Kabul edip bunda alıp gettiler
Dihlanus dağına varıp yettiler.

Vasın adlı mağaraya girdiler
Gizlenip gayri burada durdular.

Kutnu kumaş yatağı terk ettiler
Bir kuru toprağa düşüp yattılar.

Uyudular taşa koyup başını
Bu yanadan gör Hüda'nın işini.

Kudreti destine alıp bunları
Zerre kadar incimedi canları.

Dû cihanın zararından sakladı
Emri Hakla hep melekler bekledi.

Feriştahlar geliben gider idi
Bunların hizmetlerin eder idi.

Hem Cebrail alır idi destine
Dönderirler idi böğrü üstüne.

Gövdeleri ölü lakin gözleri
Diri idi temiz idi özleri.

Şimdi Dakyanus'tan verek haberi
Bunu duyup hemen giydi teberi.

Nice asker alıp girdi yollara
Bulmak için vardı ıssız ellere.

Çok dolaştı her tarafı bir zaman
Dediler bir mağra var ora güman.

Varuben buldular anın içinde
Köpekte başını koymuş kışına.

Yedisi bir bu mağaraya doluklar
Görülmedik bir uykuya varıklar.

Sual etti ki bunlara nidelim
Duyulmadık azim ceza edelim.

Sarayımı değişmişler buraya
Yoksa geri götürerek mi oraya.

Mağranın ağzını tutak dediler
Helâk olsun acından bu yediler.

Bu tedbiri burda kabul kıldılar
Böylece emir veruben geldiler.

Rutanus'la Tedüs adlı kişiye
Ferman verip saldı dört bir köşeye.

Tedbirine bak bu iki yarenin
Ağzını örer iken bu mağranın.

Yazdılar kurşuna halın bunların
Beyan etti tarihini canların.

Gizli koyup kapadılar kapıyı
İki günde bitirdiler yapıyı.

Dakyanus'un devri geçti aradan
Bak ne hikmet gösterecek Yaradan.

Yeller esip Dakyanus'un yerine
Bivefa bu dünya kalmaz birine.

Yüz on sene bunun hükmü işledi
Bundan sonra devri İsa başladı.

Bu da geçti gör ki noldu yurduna
İki sultan kondu ardı ardına.

Biri kafır biri bulmuş imanı
Döğüş ile geçirdiler zamanı.

Birisi İsa izini güderdi
Biri Dakyanus'u kabul ederdi.

Bu kafirin içi dışı kir idi
Ölen kimse dirilir mi der idi.

Nice cidal geçti tam o zamanda
Ehli batıl kuvvet buldu o anda.

Şahı İslâm işine bak neyledi
Ehli evlâdını üryan eyledi.

Her biri bir kıl çuvala girdiler
Halik'a hem yalvaruban durdular.

Bu kafiri rüsvay eyle dediler
Buna karşı bizi toyla dediler.

Bu duayı kabul etti Yaradan
Ehli şirkin şerri kalktı aradan.

Dinle bakım ol Hüda'nın hikmetin
Yüzlerin kararttı böyle nekbetin.

Yedilerin kim olduğun bildirdi
İslâm şanının yüzünü güldürdü.

Bir ağılcı ağıl yaptı orada
Güzel taşlar hazır idi burada.

Alıp taşları söktüler yapıyı
Adam olur kadar açtı kapıyı.

O esnada diriluben kalktılar
Birbirine hayret ile baktılar.

Kemlebistüm deyerek dirildiler
Birbirine şevk ile sarıldılar.

Bir günde hem yedisi bir uyandı
Varıp bu hal nazargaha dayandı

Allah böyle sevdiğini dost eder
Bir nazarda üç yüz on yıl mesd eder.

Dediler kim geçti namaz kılalım
Birimiz gedüben ekmek alalım.

Dedi Yemliha durun ben giderim
Bu işi ben anca beşir ederim.

Pare alıp geydi çoban donunu
Hayret içre şehre döndü yönünü.

Tebdil olmuş dört yana bakar idi
Dakyanus'u fikredip korkar idi.

Düşünüp sakalın aldı destine
Baktı gördü kapıların üstüne.

Yazılıpdur LÂİLAHE İLLALLAH
Hem nebimizdir İsa'yı Ruhullah.

Hem evlerde İncil sesi duyardı
Hak sevgisi içerisin boyardı.

Acayip bir hal görerek dolaştı
Ekmekçinin dükkanına ulaştı.

Ekmeği alınca sundu pareyi
Nere baksa bilmiyordu orayı.

Fırıncının adı Abdullah idi
Bu parayı geri önüne kodu.

Dedi ekmekçi bu pare defnedir
Bu asırda geçmez akça köhnedir.

Bu defneye bizi ortak et dedi
Yoksa haydi şah yanına get dedi.

Şahı Dakyanus sanuben sızladı
İsmi demedi gendin gizledi.

Korku düştü yüreğine gülmedi
Dünya kurulalı bu iş olmadı.

Bu onları onlar bunu bilmezler
Söylediği sözden bir zevk almazlar.

Mecnun diye hükmettiler zatine
Aluben vardılar şahın katına.

İslam şahı huzuruna vardılar
Bir define bulmuş bu zat dediler.

Dakyanus parasın ora kodular
Bu zata yabancı kimse dediler.

Nerden almış bu Dakyanus parasın
Defne bulmuş bu adamdan sorasın.

Şah da sordu bunun bir bir halini
Hem geçimi hem vatani, elini.

Hem de dedi Dakyanus'un öldüğün
Temam üçyüz dokuz sene olduğun.

Bu yanadan gör Yemliha halını
Öldüğün duyunca açtı dilini.

Baştaki halını birbir söyledi
Vezir olduğunu tarif eyledi.

Dakyanus'tan kaçıp dağda kaldığın
Şerri zulümünden bizar kıldığın.

Ta o anda ne olduysa sepaser
Deyip şahla oturdular beraber.

Altı arkadaşım daha var dedi
Bekleşirler yoluma bakar dedi.

Tarif etti babasile anasın
Hem de dedi nerde ise hanesin.

Kendilerin şehri imiş burası
Üçyüz dokuz sene geçmiş arası.

Acayip bir fikre düştü şah heman
Götürün evine dedi ol zaman.

Yanına adamlar katup saldılar
Arayı arayı evin buldular.

Biri çıktı tam yüzonbeş yaşlıdır
Gözlerini örtmüş uzun kaşlıdır.

Tanıttılar bu kişinin halını
İhtiyarlık bükmüş idi belini.

Yemliha'yı anlayınca dirildi
Elin öpüp ayağına sarıldı.

Ecdadından duymuş idi aslını
Görünce tanıdı heman neslini.

Hem de İsa dedi bize sizleri
Bunu deyip yaş akıttı gözleri.

Bu hali görünce izzet kıldılar
İşittiler görmek için geldiler.

Ana baba günü oldu bir zaman
Bu mübarek korkudan buldu eman.

Kafıa kafıa huzuruna vardılar
Ayağına yüzlerini sürdüler.

Toplanıp mağraya varak dediler
Onları da böyle görek dediler.

Yemliha dedi ki onlar sakınır
Yedisi de gül hatrına dokunur.

Ben de gidem sizinle korkmayalar
Telaş edip canların sıkmayalar.

Söz bir edüp yola revan oldular
Ulu mes'ut ol makamı buldular.

Yemliha der ki önce ben varayım
Dakyanus öldüğün haber vereyim.

Kabul edip Yemliha'yı saldılar
Hep cemaat orda aram kıldılar.

Şimdi bu zat vardı ora yalnız
Viran olmuş dedi tamam eliniz.

Dakyanus'a tutuldun mu dediler
O zalimden kurtuldun mu dediler.

Dedi tozu çıkıp gitmiş havaya
Viran olmuş baykuş konmuş yuvaya.

Dedi hikmet karışıptır bizlere
Üçyüz dokuz sene olmuş sizlere.

Anladım ki Hak yolunu tutmuşuz
Bu sebepten bunca yıldır yatmışız.

Gördüğü halleri tarif eyledi
Başındaki serancamı söyledi.

Dedi şonlar görmek ister sizleri
Şimdi şaha götürecektizleri.

Bunlar bizi davet için geldiler
Hikmetullah olduğunu bildiler.

Bunu duyup düşündüler Yediler
Bu dünyanın lüzumu yok dediler.

Lûtfu Lillah olduğunu bildiler
Yemliha'ya rica minnet kıldılar.

Dua et ki terki dünya edelim
Hepimiz bir gayıp olup gidelim.

Yemliha da bunu kabul eyledi
Yalvarıp Allah'a karşı söyledi.

Heman burda karıştılar nihana
Görülük mü hele sorun cihana.

Hak için etmişler toprak yatağı
Şefaata eyleyin Ahmet Çıtağı.

Bu canipten bunca mahluk gözledi
Hikmetullah hepisini gizledi.

Bekleyenler gayri karar kılmadı
Yemliha'yı gözlediler gelmedi.

Varuben hep mağraya yığıldılar
Baktılar ki kimse yok dağıldılar.

Her tarafa duyuldu bu halleri
İşte bunlar Evliya'nın gülleri.

Devri fitratta Hüda'yı buldular
Bu sebepten kadri âli oldular.

Adları bu idi eski zamanda
Dinle diyem koma gönlün gümanda.

Birisi Yemliha evliya piri
Biri Mekselina, Sadenus biri.

Kestunis dördüncü sultan bitteman
Mertilyos beşinci dedi ol iman.

Kertunis'i altıncısı dediler
Çoban ile tekmil oldu yediler.

Kefeştunis çobanın adı idi
Bu yedi er dünyanın tadı idi.

Sekizinci Kıtmir hakka geliptur
Hayvan iken cennet nasip oluptur.

Ne mutlu kelp imiş girdi Kur'an'a
Bildirip şanını Allah her yana.

Şimdi bunların mekânın bulalım
Bastığı yeri ziyaret kılalım.

Var delili dinle tarif edelim
Hakikat durağın bulup gedelim.

Elbistan şarkına düşer buranın
Efsus elinde binası varanın.

Ceyhan nehri yakınından çıkıyor
Gün doğarken tam mağraya bakıyor.

Çeşit çeşit eserleri doludur
Bu yerde eğleşen yedi velidir.

Yediler durağı herhal burası
Üçler makamına yakın arası.

Nice eser ile isbat olundu
Elbistan, Efsus olduğu bilindi.

Tarsus şehri uzak ceyhan gözüne
Ora değil kanma elin sözüne.

On iki gün Tarsus ceyhan arası
Yediler makamı tahkik burası.

Bunu gören İslam şahı gör neder
Bir bina yapılmasını emreder.

Çünkü dua etmiş idi evvela
Ailecek girmiş idi kıl çuvala.

Hakka karşı kabul oldu duası
Mamur oldu makamı masivası.

Niyet etti güzel mescit yapmağa
Eşiğinin taşlarını öpmeğe.

On bir şah da dedi yaptırmam sana
Dakyanus'tan miras kalmıştır bana.

Bizim ayinimiz dedi dinleri
Manastır yaparız dedi bunları.

Dakyanus'un izine ben giderim
Her ne yapmak lazım ise ederim.

Dedi bunun vezirleri ırkımız
Neslimiz bir, yoktur asla farkımız.

Birbirine aksi cevap verdiler
Askerlerin bir araya derdiler.

Her ne dendi ise kabul etmedi
Biri birinin sözünü tutmadı.

İki şah geldiler asker önünde
İslâm şahı galip geldi sonunda.

Yedi ölü dirilir mi der idin
Münkür olup nice herze yer idin.

Yedilerin bu halini söyledi
Dini batıl şahı rüsvay eyledi.

Dakyanus'u seven şahı sürdüler
Şimdi bina yapmak için vardılar.

Hep beraber ol makama geldiler
Yazılı tarihi orda buldular.

Üçyüz dokuz defa köpek tüllemiş
Mağranın içini kıla belemiş.

Temam tarih bilindi bu kıssadan
Akıl isen ibret al bu hisseden.

Kadri ali kim ki hakka yar ise
Sen de çalış durma aklın var ise.

Ne anladın bu beyhude fenadan
Ayırma izini hamdü senadan.

İşit yine söyleyim bir hoş haber
Şöyle demiş raviyanı muteber.

Göreceksin burada bir mucizat
Bak ne yaptı ol resulü pakizat.

Dinle bu sırrı hüdayi söyleyem
Bak ne olmuş ise tarif eyleyem.

Ol Resulün vuslatını yâd edem
Yedilerin ruhlarını şâd edem.

Cebrail'in emri üzre ol zeman
Fahri alem hırkasın açtı heman.

Çağırıp istedi sıddık ekberi
Hazreti Ömer'e dedi gel beri.

Nerde ise Ali de gelsin dedi
Ebuzer Gaffar'ı da alsın dedi.

Çağıruben bu dört yari buldular
Emret deyip mescidine geldiler.

Dedi varın Yedileri görmeğe
Selâmım iletip ora vermeğe.

Çünkü böyle emrediptir Yaradan
Hırkam ile gediciniz buradan.

Bu emrini başlarına kodular
Canımız yoluna kurban dediler.

Bu dört hünkâr hırkaya oturdular
Hak Resulün selâmın götürdüler.

Emrolundu Süleyman'ın yeline
Kavuştular Yedilerin eline.

Göz açıp yumana kadar vardılar
Ol makama saadete girdiler.

Yedisi bir dirulüben kalktılar
Çariyarlar ibret ile baktılar.

Heman köpek hücum etti o anda
Sanmışkine insan gelmiş yabanda.

İşaretle köpeğe dur dediler
Tazim ile karşıladı Yediler.

Varıp köpek yüzün sürüp büküldü
Hörmet edip hemen geri çekildi.

Tebliğ ettiler selamın Resulün
Nebiler serveri ol pür usulün.

Sevinerek selâm aldı Yediler
Şefaata eylesin bize dediler.

Birbirine izzet ikram kıldılar
Biraz durup heman geri geldiler.

Anladın mı Yediler'in şanını
Gör ne yaptı nebiler sultanını.

Bunca mahluk Resulü tavaf eder
Kendi de Yediler'in gönlün güder.

İbret alıp hikmete bakmaz mısın?
Geçti vaktin uykudan kalkmaz mısın?

Hitam buldu burada tam sözümüz
Eşiği tozuna sürek yüzümüz.

Ziyaretçün her taraftan gelirler
Nice nice kerametler görürler.

Bu Yediler'i ziyaret kılalım
Bastıkları yere kurban olalım.

Eşiği tozuna sürek yüzümüz
Pak olunsun günahlardan özümüz.

Müyesser kıl ümmeti Muhammed'e
Vadediksin cenneti Muhammed'e.

Yediler'in yüzü suyu hörmeti
Mağfiret kıl ya Rab ÇITAK Ahmed'i.

YEDİLER

Evliyalar serdarı
Sırrı süphan Yediler
Hakk'ın sevgili yarı
Vechi nuran Yediler.

Hikmet karıştı size
Nihan oldunuz göze
Tanıtmak için bize
Geldi Kur'an Yediler.

O Dakyanus şaşkından
Ayrıldılar köşkünden
Hubbülillah aşkından
Barı püryan Yediler.

Aşkın şarabın yutup
Dağlara düşüp gedüp
Dünya malın terkedüp
Kaldı üryan Yediler.

Cibril gelir giderdi
Hak emrini güderdi
Size hizmet ederdi
Bu ne seyran Yediler.

Vurdu çoban döşüne
Geldi kendi başına
Dakyanus'un işine
Dedi yalan Yediler.

Yemliha serdar veli
Meksenna dünya gülü
Sazenuş hak bülbülü
Hepi sultan Yediler.

Mernuş Tebernuş vezir
Hepine Allah nazır
Mağaraya gelüp Hızır
Hizmet kılar Yediler.

Mislina destan dile
Kıtmir dolaştı bile
Keleş Tedayyüş ile
Sekiz olan Yediler.

Albustan'ın sağında
Efsus şehri dağında
İsa devri çağında
Hakkı bulan Yediler.

Hasin mağranın ismi
Sakladı sekiz resmi
Üçyüz dokuz yıl cismi
Yerde kalan Yediler.

Yattılar bu mağrada
Durdular bir arada
Hepisi bir sırada
Kalktı hemen Yediler.

Ayak yalın gittiler
Kuru yere yattılar
Sizi takdir ettiler
Cümle cihan Yediler.

Şanına Kur'an inüp
Sure-i Kehf'e konup
Zevk ü alemde Yunup
Hakka dönen Yediler.

Dakyanus'un kahrından
Ayrıldılar şehirden
Maneviyat bahrinden
Oldu umman Yediler.

Kaldırdılar gümanı
Parlattılar imanı
Devri fetret zamanı
Buldu iman Yediler.

Bak şu yedi güllere
Destan olmuş dillere
Bazı münkir kullara
Haktan bürhan Yediler.

Evliyalar seridir
Hakk'ın gizli sııdır
Manen bunlar diridir
Gezer her an Yediler.

Allah methetti bunu
Göge yükseldi şanı
Ahmet ÇITAK'ın canı
Size kurban Yediler.*

* Yedilerin makamı olan Eshab-ül Keyf'i ziyaretle kurbanları kestirdik. Hamdolsun maneviyatım kuvvetli ve yaradılıştan beri kalbim imanla doludur. Dinime candan bağılıyım. Bu muhterem Evliyalara karşı içimde daima bir saygı, sevgi ve inanç mevcuttur. Zaten dolu olan içimi boşaltmak için bir vesile arıyordum. Bundan daha aziz vesile olur mu? Naciye'den aldığım sürurunla bunlara olan imanımın birleşmesi gece sabaha kadar uyumayıp püryan olarak yazma ve söyleme hislerimi kamçıladiğından hemen yazmaya başladım. Ve yazdım. İki gün kaldıktan sonra tekrar Güplüce'ye avdet ettik. Şunu da burada arzetmeden geçemeyeceğim. Memleketimizin örf ve adetine göre bir delikanlı bir kızla nişanlandığı vakit dini nikâhı muhakkak yapılır. Nişanlı kalmaktan maksat kız tarafının cehiz tedariki için verilen bir kaç ay veya bir sene mühlet. Haddi zatında dini nikâh yapıldığı için gençlerin birbirleriyle görüşmelerinde bir mahzur yoktur. Bazı yerlerde yalnız nişan yapılır nikâh yapılmadığı için gençler birbirlerini evleninceye kadar göremezler. Bunu yazmaktan maksadım benim Naciye ile nikah gecesi görüştüğümü okuyucularım

AYDIN GÖZÜNÜZ*

Vatandaşlarıma bir tebşirim var
Kalmadı hocalar aydın gözünüz
Kimi mesrur kimi ediyorlar zar
Kalmadı hocalar aydın gözünüz
Bayram edin hep tükendi muzunuz.

Meyhaneye giden hoca aramaz
Kerhane var size bir şey yaramaz
Kesildi arkası gayri töremez
Kalmadı hocalar aydın gözünüz
Mahşer günü kara olur yüzünüz.

Azim Kur'an bürhan iken elinde
Tenkit oldu komiklerin dilinde
Sevinelim Türkiye'nin elinde
Kalmadı hocalar aydın gözünüz
Umduğunuz oldu geldi sazınız.

Sene bindokuzyüzotuzu buldu
Hocayım diyenler perişan oldu
Ne iyisi ne de kötüsü kaldı
Kalmadı hocalar aydın gözünüz
Şeytanın yolundan gider iziniz.

Aldanmam dünyanın temeli yalan
İman cevher, mes'ut kadrini bilen
Garip dinin hasbi bekçisi olan
Kalmadı hocalar aydın gözünüz
Panos manos sarsın kefen beziniz.

---

arasında tan edenler bulunabileceği içindir.

* Elbistanda yetim çocuklar yararına bir müsamere yapıyordu. Bana da davetiye geldi ve gittim. Müsamerenin mevzuu hocaların ahmak ve cahilliği hakkında ve halkı körü körüne kandırdıkları mealinde idi. Sahnede de hocanın gülünç vaziyetleri temsil ediliyor, hocayı olmaz derecede küçültüyorlardı. Bundan ilham alarak hemen orada şunu söyledim:

Ahirette bulur yoldan sapanlar
Masum hocaları rezil yapanlar
Dans oyunun mabut edip tapanlar
Kalmadı hocalar aydın gözünüz
Tiyatura gibi oynar kızınız.

Ölüyü yumadan kabre götürün
Başucunda rakı için oturun
Yasin'in yerine çalgı getirin
Kalmadı hocalar aydın gözünüz
Havada savrulur birgün tozunuz.

Varlığını inkâr edenler Hakk'ın
Mahşer günü nerde, keyfize bakın
Sürmeler çekin kınalar yakın
Kalmadı hocalar aydın gözünüz
Tanrınıza bu mu idi sözünüz.

Sonu berbat hele şimdi öğünün
Aklınız var ise durman döğünün
Yel esti yerine gayri sevinin
Kalmadı hocalar aydın gözünüz
İmanın zevkinden mahrum özünüz.

Ayıp değil tavuk gübre didecek
Kör gelen dünyadan murdar gidecek
Kırıldı mı başka tahkir edecek
Kalmadı hocalar aydın gözünüz
Din olmazsa Hakk'a geçmez sözünüz.

Ahmet ÇITAK kalktı bizden şefaât
Nasip olur arayana Arafat
Oruç, namaz, zekât şimdi horafat
Kalmadı hocalar aydın gözünüz
Pantolun ütüsün bozar diziniz.

ALLAH'IM

Azgınlar dünyada çoğaldı şimdi
Bunlara musibet hani Allah'ım
Başlarına bela beklerim şimdi
Utandırma aman beni Allah'ım.

Yarattın cihanı Kaf ile Nun'dan
Göge bakıp ibret almazlar bundan
Tabiata tapıp çıkarlar dinden
Kabul etmez vicdan bunu Allah'ım.

Neye baksam binbir hikmet doluktur
Dü cihan lütfüne muhtaç kalıktır
Bir kuru topraktan adam oluktur
Balçıktan yarattı canı Allah'ım.

Gökteki kudretin hepine baştır
Ruhtaki meziyyet ne kadar hoştur
Azametın büyük bilgimiz boştur
Kim tarif edici seni Allah'ım.

Al yeşil donatın bir kuru yeri
Bazısın öldürün diriltin geri
Bazı da olur ki bin eden biri
Bazı da yıl eden günü Allah'ım.

Ahmet ÇITAK aciz ne etsin buna
Din elden gidiyor eriştik sona
Bolşevik türedi şek koşar sana
Terkeder şu güzel dini Allah'ım.

BAŞKA

Gönül hakka nazar eyle
Bak Şu apkın peri başka
Kaç, gūnahtan hazar eyle
Cehennemın narı başka.

Nefis zalim haktan korkmaz
Dört yana ibretle bakmaz
Gön gözünden bir Şey ıkmaz
Kalp gözlerin körü başka.

Dünya fani olma yaren
Var mı göster fayda gören
Hak yoluna canın veren
Sadıkların yarı başka.

Ayağına kemend atar
Büzölerek yerde yatar
Derdin demez yanar tüter
Evliyanın sırrı başka.

Cevher alır Hakk'a dönen
Geç bu candan sen de yönen
Pervaneye bak da inan
AŞıkların piri başka.

Dört kitap levhi kalemde
Nur saçılır her kelamda
Çok dağ var amma alemde
Musa kelim Tur'u başka.

Turap ol aleme sevil
Dik dolaşma biraz eğil
Tonbustanın haddi değil
Balı yapan arı başka.

Kelamullah Kur'an haktır
Başkasından fayda yoktur
Göz görmedik saray çoktur
Beytullah'ın yeri başka.

Hak nurun ademe saldı
Şulesi cihanı aldı
Nice nice resul geldi
Muhammed'in nuru başka.

O! Hüda'nın aslan kulu
Tarikat bağının gülü
Zülfikar sahibi Ali
Bu hünkarın zoru başka.

Gel yüzü ağ git buradan
Bul Mevla'yı çık aradan
Yoktan alemi yaratan
Bin bir ismin biri başka.

Ayılın kardaşlar kalkın
Allah'ın emrine bakın
Bu kapıya girin çıkın
Hak yolunun eri başka.

Dünya fani vefa umma
Aç gafletten gözün yumma
Kel karga da öter amma
Bülbüllerin zarı başka.

Ahmet ÇITAK hikmet söyler
Başka serencamı neyler
Hak ile pazarlık eyler
Hak yolunun eri başka.

BAKSINLAR

Hakk'ın varlığını inkâr edenler
Şu alem-i intizama baksınlar
Bön gelip dünyadan hayvan gidenler
Gafletten uyanıp gayri kaksınlar.

Hata var mı dinsiz, Hakk'ı tarifte
Temiz ruh olur mu aklı zarifte
Miraca merdiven kuds-i şerifte
Muallakta duran taş baksınlar.

Var desen Mevlâ'nı olur mu ziyan
Uzak yol gidemen yorulun yayan
Ot gibi bitip de yetirik diyen
Yüz numraya kafaların tıksınlar.

Aramıyan Mevlâ'sını bulur mu?
Sanısız meydana masnu' gelir mi?
Nemrut gibi inat etmek olur mu?
Kul olanlar terbiyesin taksınlar.

Bel vermen dünyaya ziyneti yalan
İman cevher mesut kadrini bilen
Zerre kadar aklı efkârı olan
Azameti ilahiden korksunlar.

Ahmet ÇITAK niden belaya girme
Ervahı bozuğa nasihat verme
Yüreği taş olmuş gendini yorma
Bırak iti cehennemde yaksınlar.

DİNSİZ

İslâm hükümeti hükmünde yaşan
Gavura uzadın kolunu dinsiz
Din deyince kaçıp dağlara düşen
Yola gel terk etme elini dinsiz.

Hakikati inkâr eden din verin
Nemrut musun inadına yan verin
Eşek gibi zırlayarak can verin
Dependen çekerler dilini dinsiz.

Bu dünya kimseye kalmadı baki
Boynuna takdığın iblisin toku
Dibinde çakıldak kalbinde rakı
Hele sil ağzının selini dinsiz.

Kafirler de nezaketin bozmazdı
Ramazanda oruç yeyip gezmezdi
İslâm olan tarikattan azmazdı
Sen neden sapıttın yolunu dinsiz.

Ervahı ezelde nasip olmadı
Bunun için köyfü Hüda gelmedi
Allah senin orucuna kalmadı
Sen gendin kırıyor kolunu dinsiz.

Yen orucu iftiharla yay asan
Başında boynuzun nereye pusan
Geberin kabirde yediğin kusan
Dar yere tıklarlar ölünü dinsiz.

Muradına erdin fikrin buyusa
Pak nimeti koymak günah mayısa
Lâyık değil senin gibi deyyusa
Bu şeref tutar mı kolunu dinsiz.

Altın ol kıymeti yoktur penesin
Sıfatını dakınıyon minesin
Senin gibi böyle azgın könesin
Birgün keser Mevlâ yalını dinsiz.

Ahmet ÇITAK görmek arama körde
Bozulan mayada olur mu perde
İbadet, kabahat gizlenir burda
Mahşerde sorarlar halini dinsiz.

RAMAZAN

Sefa geldin başımızda yerin var
İhsan etti seni Allah ramazan
Tutan için hazırlanmış nurun var
Parlatın imanı dini ramazan.

Kadrini tanıyan yörür bu rahta
Uyanık durmalı böylesi mahda
Yüzünü ağardır huzurullahda
Artırır şöhreti şanı ramazan.

Sultanı ibadet riyadan arı
Korkusundan söner cehennem narı
“Ecrin ben bilim” dedi ol bari
İhsan etti bize bunu ramazan.

Kar gibi eritir ihsanın suçun
Nuri iman ile doldurur için
Mahluku Halik’a bağlamak için
Vesile yarattı seni ramazan.

Günaha kefarete Allah’a rıza
Cuş eder rahmeti ref olur ceza
Ne büyük bir fırsat ne müjde bize
Kim taktir eylemez bunu ramazan.

Bu ayda İslâm’a hulle biçilir
Cehennem kapanır cennet açılır
Leyle-i Kadir de rahmet saçılır
Mevlâ'nın mukaddes günü ramazan.

İbtida Kur'an'ın geldiği gece
Bir günü bin aydır şerefi yüce
Günah geder kabul olunur rica
Mağfiret füyuzat kani ramazan.

Kur'an Mustafa'ya bu ayda indi
Hem tacı nübüvvet başına kondu
Din İslâmı muhkem bürhanı bendi
Muhammet ümmeti şanı ramazan.

Akıl olan gafflet etmez gününü
Senin ile irşat eder dinini
Sure-i Bakara söyler şanını
İslâm'ın hil'atı donu ramazan.

Cihana nur saçan parlar ışığın
Ahmet ÇITAK senin dertli aşığın
Yüzü kara sail bekler eşğin
Kurtar bu bir bağır-ı hunu ramazan.

YARABBİ

Kapına gelmişem tükenmez suçum
Hata, isyan, günah cürüm Yarabbi
Fitne-i dünyadan dolukdur içim
Huzuruna nasıl varım Yarabbi.

Sıhhat geldi candan tabib bulmuyom
Fırsat getti elden yola gelmiyom
Bir ahmak sersemim ibret almıyom
Yüzü kara gözü körüm Yarabbi.

Lataknetu ferman başta taç bize
Deryayı lütfundan rahmet saç bize
Gizli hazineni göster aç bize
Tükensin feryadı zarım Yarabbi.

Şu alemi yoktan abad eyledin
Şek koşan münkiri berbad eyledin
Kim gelse kapına imdad eyledin
Rahmetle murada erim Yarabbi.

Alemi doyurur nimetin nanın
Sultanı azamsın kâinat senin
Ne gelir elinden bir kuru canın
Onu da yoluna korum Yarabbi.

Şu mevcudad gösteriyor kemalin
Celali kibriya vechi cemalin
Nur'ı Muhammed'in kurdum temelin
Eşiğine yüzüm sürüm Yarabbi.

Bir şeyim yok anca yanık özüm var
Allah'ımsın kurtar sana nazım var
Ölmeden dünyada ölmek gözüm var
Bağrımı yerlere serim Yarabbi.

Ruhum senin sen de ruhu vekilsin
Fena fillah eyle günah dökülsün
Ne gerek bu cesed geri çekilsin
Aha emanetin derim Yarabbi.

Gaybı hazineden zerre miktarı
Derdime bir deva ulaştır bari
Hakikat isterim nedem ağyarı
Dû cihanda sensin yârim Yarabbi.

Güle meftun bülbül külhan aramaz
Dünyaya meyleden sırra eremez
Affet günahımı fiilim yaramaz
Mağfired deryana girim Yarabbi.

Toprağı lutfundan insan eyledin
Ahseni takvimi ihsan eyledin
Aşığa vuslatı asan eyledin
Göster didarını görüm Yarabbi.

Vasfını diyemem ne mümkün haşa
Neye baksam heman geliyon başa
Onsekiz bin alem eder temaşa
Hiç birisi bilmez sırrın Yarabbi.

Uluhiyet sarayında oturun
İrşad ağacında iman bitirin
Bir nazarda nice hamı yetirin
Bu hikmeti kimden sorum Yarabbi.

Ahmet ÇITAK durma her zaman inle
Rızayı Hakkı bul nasihat dinle
Gözüm yaşlı daim meşgul seninle
Gece gündüz ismin derim Yarabbi

NAAT

Melekler bihuş oldular Resulullah risalinde
Kamu dil aciz kaldılar naziri imtisalinde

Şefaata tacı başında mübarek hil'atın levlak
Muhibbin hak sıfatın nur akar sükkar lisanında.

Nebiler umdular rahmet şefaata bahr-i katrından
Ki hayrüş-şafiisin sen ta Hazret-i İsa'nın da

Çıkıp miraca seyrettin cemali nurun ol zatin
Nihayet menzile vardın neler oldu visalinde

Tecelli etti zatiyle taaşşuk eyledi Mevlam
Muazzam enbiyalar hep vatan tutmuş hisarında

Mükerrem padişah oldun hicabi nuri ekberden
Adem'den doğdu mevcudat o nurda infisalinde

Sıfat-ı şamayın methin diler bu ahgar-i Ahmet
Kısa dilde uzun gaya ne haddim var misalında

NAAT

Ruhun baisi alem
Ya Hazret-i Muhammed
Sıfatın levhi kelam
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Sirri subhan cevheri
Kabe gavseyñ gevheri
İki cihan serveri
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Hükmetti gökde aya
Emrinle durdu kaya
Mucizad bi nihaye
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Çar-i yari dosd ettin
Kâfirlere kasd ettin
Aşıkları mesd ettin
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Özün dertlere derman
Yüzün rahmeti rahman
Sözün hikmeti iman
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Cibril sadrını yardı
Nübüvvet mührün vurdu
Ukkaşe yüzün sürdü
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Doğduğu gün söyledi
Ümmetini toyladı
Kâbe secde eyledi
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Gövden belenmiş nura
Kalbin karışmış sıra
Gölgen düşmezdi yere
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Başta şefaata tacı
Seyreyledin miracı
Günahların ilacı
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Aşık oldu zülcelâl
Bu ne kudret ne kemal
Yusüf ü Kenan cemal
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Hüccet fermanın aldın
Varıp Mevla'nı buldun
Nurün ala nur oldun
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Veşşemsi vedduhasın
İki ilme ziyasın
Hatemül enbiyasın
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Kadri ali ümmetin
Baş tacımız sünnetin
Daşa geçer minnetin
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Tecelli etti zati
Cemalullah sıfatı
İnsi cinin hayatı
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Ruhu azam ummansın
Nuri sırrı sübhansın
Bize şefaaf kânsın
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Gökte levhi kalemsin
Yerde fahri alemsin
Salatü vesselâmsın
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Geldi Refref burağın
Yakın oldu yırağın
Firdevs alâ durağın
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Dendi levkake levlak
Lemmahalaktül eflak
Vech-i enver ismi pak
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Cibril geldi yanına
Kur'an endi şanına
Kurban olum canına
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

Ahmet ÇITAK var canın
Yoluna artsın şanın
Vasfın tükenmez senin
Ya Hazret-i Muhammed
Ahmet Mahmud-i rahmed.

MUHAMMED'İN

Allah kokusun sürmüş
Gülüne Muhammed'in
Şefa'at emrin vermiş
Eline Muhammed'in

Şanına Kur'an endi
Hürmetine kün dendi
Nübüvvet mührü konu
Beline Muhammed'in

Ayağının tozuna
Kurban olam izine
Hem çariyar güzine
Aline Muhammed'in

Hicabi nurdan inmiş
Ferman elinde denmiş
Bütün kâinat konmuş
Dalına Muhammed'in

Livayil hamdi gören
Kabul et orda duram
Nasip et mevlâm varam
Eline Muhammed'in

Yüzüm sürem nuruna
Nurdan hikmet görüne
Akıl ermez sırrına
Halına Muhammed'in

Dergahından hal gelmiş
Terlerinden gül gelmiş
Kur'andan bülbül gelmiş
Diline Muhammed'in

Allah aşığın senin
Gün gibi parlar dinin
Ahmet ÇITAK ver canın
Yoluna Muhammed'in

BASD-I MUKADDİME

Söyle hey dil durma daim bülbülü şeyda gibi
Var mı bizim sahibimiz misli yok Hüda gibi.

Biz uyuruz Mevlâ arar rızkımızın çaresin
Rüsvay etmez kimselere yüzümüzün karesin.

Hak mübarek hazır iken şunu bunu nidelim
Pak hamamı geri koyup külhana mı gidelim.

Ne kadar günahkâr olsak rahmi boldur kuluna
Böyle şefkat böyle rağbet söyle kimde buluna.

Dünyalara malik olsak para vermek hak için
Fırsat elden çıkmayınca bilmedi Karun suçun.

Hizmetinde çok kusurum bilmiyom ki nedelim
Yüzü kara sailinem hangi yola gedelim.

Tanı küfrü söylemekçün bülbül oluk dilimiz
Şeytanın mekrine uyduk azdı doğru yolumuz.

Doldu günah ile bütün dağı taş ruy-i zemin
Elde hünerin var ise göreyim kurtar gemin.

Korkarım ki bu günahlar gönderir belamızı
Asla haya etmiyoruz görüyon halimizi

Mahşerin meydanı sanki babamızın bostanı
Terki iman sevdasıdır dilimizin destanı.

Rahmi bol bir padişahsın arama günahımız
Nere gitsek yine sensin hasseten penahımız.

Ziyneti dünyaya düştük babı lutfu bakarız
Mağfiret ırmaklarından anca bunu yıkarız.

Elde vesile Habib'in güvencimiz uludur
Hazreti mahbubu Mevla rehberimiz Ali'dir.

KERBELA*

Kufeliler birgün feryat kılarak
Medine şehrine doğru geldiler
Onbeşbin imzalı defter salarak
Yezid'i Hüseyin'e şekva kıldılar.

Nice hiyanetin gördük dediler
Zulüm deryasına girdik dediler
Senin hakkın ona verdik dediler
Feryad edip saçlarını yoldular.

Hem mirasın hem de hakkı şer'indir
Sen asilsin bunlar hilaf fer'indir
Hakikat sultanı temiz ırkıdır
Diyerekten bu davayı çaldılar.

Her ne dendi ise asla tutmadı
Böyle bir teklifi kabul etmedi
Üç defa geldiler yine gitmedi
Dördüncü de yüreğini deldiler.

Mal can kurban sana ne etsek azdır
Ceddiyin tariki İslama izdir
Sahip olmak bize boynuna farzdır
Deyip bu noktadan gönlün gördüler.

* Birgün Elbistan'da dolaşırken vücuduma bir kırıklık geldi ne olduğunu bilemedim. Gözümü açtığımda kendimi yatakta buldum. Çok fena hastaydım. Bu hastalığım uzun zaman devam etti. Artık herkes benden ümidini kesmişti. Fakat Allah öldürmedi. Hastalığımın kırk ikinci günüydü, rüyamda bir akarsu kıyısında bulunan ufacık tepenin çimenleri arasında dolaşıyordum. Bir de baktım Hazreti Ali Efendimiz tepeden aşağı iniyordu. Hemen koşup boynuna sarıldım. O da bana sarılıp arkamı sıvazlıyordu. Uyandım. Öldüğüme inanıyordum. Diyordum ki: "Yarab sen bana şairliği nasip ettin fakat ben Kerbela vak'asını nazımla yazmaya niyetleniyordum yazamadım." Hazreti Ali Efendimizi rüyamda gördüğümü de bu vak'ayı yazmaya niyet ettiğim için bana ihtara geldiğine yoymuştum. Ve de Allah'a bana biraz kuvvet verirse hasta hasta yazacağım hususunda dua edip yatağın içerisinde doğrularak Kerbela vakasını yazmaya başladım.

Öyle ise durun danışım dedi
Akraba dostumla konuşum dedi
Söz verirsem olmaz dönüşüm dedi
Gelenler getmedi burda kaldılar.

Kime danıştıysa vermedi rıza
Kufeli bi vefa ederler ceza
Ne çekti pederin Ali Murtaza
Gıybetine kuyu yüze güldüler.

İbn-i Abbas her hal şöyle et dedi
Valiyi kovsunlar sonra get dedi
Ehli beyti bırak sözüm tut dedi
Bunun için yalvarmadan yıldılar.

Gedeyim olmazsa gelirim dedi
Din İslam'a rehber olurum dedi
Babamın hayfını alırım dedi
Gönülsüz bu fikre razı oldular.

Nusratı İslam'a has niyet ile
Kadere bağlanıp çıktı gayt ile
Yetmiş iki aslan ehli beyt ile
Yola düşüp Kerbelâ'ya geldiler.

Yezit duyup hemen hasmı dayadı
Milleti İslamı kana boyadı
Basra'nın valisi İbn-i Ziyad'ı
Hazreti Hüseyin'e karşı saldılar.

İbn-i Ziyad gece Kufe'ye geldi
Hüseyin'im diyerek desise kıldı
Hubbi hanedanı bu çeşit buldu
Turabı olanın ismin sildiler.

Ömer İbn-i Vakkas kumandan olup
Şemer mel'un candan adavet kılıp
Fırat kenarında Hüseyin'i bulup
Kerbela'ya onbin atlı doldular.

Bazı gel diyenler kılıcı dakıp
Bayrakları çekip karşıya çıkıp
Bu feci halete hayretle bakıp
Birden bire bilmedi ki noldular.

Harptan gelir iken birgün ol Ali
Kerbela çölüne uğradı yolu
Kabirini Hüseyin'e gösterdi veli
Şehit olacağı bundan bildiler.

On bin karga çevirdiler şahini
Duymadılar ehli beytin ahini
Ali etbaini haya gahini
Utanmadan ortalığa aldılar.

Başladılar harbe döktüler kanı
Evladı resulün teşnedir canı
Hüseyin çağırıp vadiniz hani
İnkâr edip yanlış fikre daldılar.

Hüseyin Yezid'e biat etmeyip
Bu ehli fesadın sözün dutmayıp
Azim cenk eyledi yerde yatmayıp
Tenlerini dilik dilik dildiler.

Ahmet ÇITAK neler oldu bu dem de
Hemi kan döktüler su yoktu hem de
Yürekte hararet gönüller gamda
Susuzluktan sümbül gibi soldular.

KARBELA-II

Kerbela'nın toprağı
Lanet okur dilinde
Ağaçtaki yaprağı
Feryat eder dalında.

Bu ne hikmeti hüda
Hüseyin görsün cefa
Çeşmi paki Mustafa
Kaldı bela çölünde.

Çocukluğu çağında
Melekler kucağında
Rehberimiz sağında
Cibril emin solunda.

İki sultan kul oluk
Bunları mevlam salık
Kırmızı kanla doluk
Yanağının gülünde.

İsmi levhi balada
Ruhi arş-ı alada
Sahrayı Kerbela da
Yatar kendi halinde.

Göge yükseldi şanın
Melekler saklar kanın
Mübarek nazik canın
Şemer mel'un elinde.

Seyitler oldu helak
Bu hala yandı eflak
Ferman yazılır levlak
Dedesinin kolunda.

Yetmiş iki gül öldü
Gözyaşı umman oldu
Toprak kanıla doldu
Çamur oldu selinden.

İmam olana ceza
Yezit gösterdi rıza
Ceddi Ali Murtaza
Ne çekti din yolunda.

Perverdigari nasin
Hala çekerler yasın
Ömer İbn-i Vakkas'ın
Gözü rayin elinde.

İbn-i Ziyad hamlesi
Asi oldu cümlesi
Kanının bir damlası
Yüzbin melek elinde.

Yıkılasın Küfe, Şam
Davete getti imam
Bela tarihi tamam
Altmışınca yılında.

Ölmen Hüseyin bakisin
Şehitlere sakisin
Ahmet ÇITAK kokusun
Arar ahret yelinde.

KARBELA-III

Çevirip şahi dini
Onbin atlı yordular
Şehit edip Hüseyin'i
Muradına erdiler.

Merdanları bitirip
Cesetleri yatırıp
Hep başları getirip
Nolacağıın sordular.

Durman getirin dendi
Atlı atına bindi
Başlar hizaya kondu
Kulakları yirdiler.

Pehlivanları derip
Mühim teşkilat kurup
On üç baş gavs'e verip
İleriye sürdüler.

Kabile-i Havazin
Yaktı seyyitler özün
Yirmi iki güzin
Başı alıp durdular.

Beni Esat hilale
Aver oğlu melale
El edip altı lale
Mızrağına sardılar.

Kabile-i Erdeşir
Olmaz mı yarın haşir
Baş mübariz nerdeşir
Verip gönlün gördüler.

Ayak bastılar yine
Şehitler sinesine
Sakif kabilesine
On ikisin verdiler.

Ben-i Temimler geldi
Göveden başı böldü
On dördün hasin aldı
Tam donandı ordular.

Oldu Yezit efkarın
Tükendi inkarın
Yetmiş iki hünkarın
Defterini dürdüler.

Tabiatı Yunan'ın
Bunu yapmaz inanın
Şamer zer'a Sinan'ın
Ellerine verdiler.

Yüzün kana beledi
Böyle varmak diledi
Uyan Ali evladı
Baştan başa kırdılar.

Nedir şahın kusuru
Bu mu şerin usulu
Ehli beyti Resulu
Bir araya derdiler.

Matem geldi dayandı
Kızıl kubar uyandı
Dünya kana boyandı
Bir zulmete girdiler.

Kufe şamın kurtları
Kestiler seyyitleri
Kellesiz şehitleri
Kerbela'ya serdiler.

Bu mu takdir Yaradan
Perde kalktı aradan
Yetmiş iki yaradan
Sonra bağrın yardılar.

Zülcenah şahı arar
Bir yerde etmez karar
Olmasın derken zarar
Yaralayıp ırdılar.

Nerde eshabı güzin
Hani iman hani din
Fırat suyu etrafın
Kemend ile ördüler.

Bu ne zulmettir yahu
Nuri ilahidir bu
İçerken bir avuç su
Kanı suya kardılar.

Canı cennette gezer
Kanı Allah'ı yazar
Ahmet ÇITAK kıl nazar
Bütün zulma vardılar.

HEYYEZİD*

Nurundan yarattı Mevla'm ceddimi
Fahri alem kibriyayım hey Yezid
El çek alkanımdan tanı haddini
Pakize-i Fatıma'yım hey Yezid.

Eflak'a yetişti o günkü ahım
Sen zulmette kaldın ben yine şahım
Firdevsi alada hurşidi mahım
Mahşer günü pür ziyayım hey Yezid.

Halimi görenler kaldılar dona
Ziyneti dünyayı bıraktım sana
Düşünmen ceddimi hışmeden bana
Nuri çeşmi Mustafa'yım hey Yezid.

Sekiz kardaşımı burda yuttunuz
Yedi evladımı şehit ettiniz
Gözlerim yaşını kana kattınız
Ehli beyti dilnevayım hey Yezid.

Nuri Huda karışiktır kanıma
Sabi iken Cibril geldi yanıma
Ayet-i kerime indi şanıma
Ben evladı haletayım hey Yezid.

Biat etsen bana, ceddine zülmü
Koluma sarılmış ledünnü ilmi
Nehak yere boşa ettiğin zulmü
Dilim tutmaz nasıl deyim hey Yezid.

* Hüseyin efendimiz ve pehlivanlarını şehit ettikten sonra başlarını gülbent ile götürürken bu şehitlerin aileleri bu feci manzarayı seyrediyorlardı. O zaman ondört yaşında bulunan Zeynel Abidin'i yaşının küçük olmasından dolayı kesmemişlerdi, bu da seyrediyordu. Ve diyordu ki: "Dedemin ümmetleri bunlar mıdır?" diye halasından soruyordu. Halası da: "Bunlar dedenin zamanından beri ihanet ederler" diyor ve takdire razı olmaları için orada bulunanlara nasihat ediyordu. Bu vaziyeti Hazreti Hüseyin efendimizin ağzile Yezid'e hitaben şöyle dile getirdim.

Aslan etti Yezdan babam Haydar'ı
Ele aldı Zülfikarı ejderi
Nice pehlivanı babı Hayber'i
Parçalıyan murtazayım hey Yezid.

İslam olan şeriatten çıkar mı
Ehli beytin hanümanın yıkar mı
Şehit oğlu şehitlikten korkar mı
Emri Hakka çün rızayım hey Yezid.

Yokluktan varlığın sebebi bizik
Zalimin zulmünden yüreğim ezik
El vurman gövdeme membaı nazik
Şem-i nure pervaneyim hey Yezid.

Tesbih oldum meleklerin dilinde
Ehli sema ruhum okşar elinde
Şefaati fermanı ceddin kolunda
Derde deva hem şifayım hey Yezid.

Sana biat etsem ceddin kırılır
Kılıcından korksam babam darılır
Ahrette elime ferman verilir
Dünyada şehitlik payım hey Yezid.

Mel'un şemer busegahı çiğneme
Şu ehli fesadın sözün dinleme
Değmedik hañçer mi kaldı sineme
Hangi birisini sayım hey Yezid.

Sensin koyan bizi bela çölünde
Al kan dolu yanağımın gülünde
Aman bilmez on bin atlı elinde
Kerbela'da pür cefayım hey Yezid.

Vuramadım zülcenahın gemini
Yaram çoktur süremedim emini
Kan ile bezettim ruy-i zemini
Bak Resulü müştabayım hey Yezid.

Dost yoluna terki hayat şanımız
Şehit olmayınca çıkmaz canımız
Kanımızı sebil eder dinimiz
Böyle geçti günüm ayım hey Yezid.

Ahmet ÇITAK şaşır divane oldu
Dögünü dögünü bağrını deldi
Bu dava divanı mahşere kaldı
Ben de ateşini kayım hey Yezid.

VELİYE*

Fırat sana küstürdün
Ne den yarin Ali'ye
Hanedanı kestirdin
Ne den yarin Ali'ye
Keremkarı Veliye.

Düşmandan oldun Fırat
Cihanda görme murat
Cürmün çok etmen berat
Ne den yarin Ali'ye
O hünkarı Veliye.

Anlaşılmaz bu derdin
Adaya hep su verdin
Şah Hüseyin'i hor gördün
Ne den yarin Ali'ye
O haydarı Veliye.

Belene idin zehre
Göstere idin behre
Hepin alaydın nehre
Ne den yarin Ali'ye
O serdarı Veliye.

Hallerine bakaydın
Yanlarına akaydın
Ecdadından korkaydın
Ne den yarin Ali'ye
O sırdarı Veliye.

---

* Susuz şehit olan bu mübareklere yanı başlarında gürleyerek akan Fırat suyu bir damlasını bile vermeyip lakayıtane hallerine baktı. Halbuki Nil nehri asi bir Firavun için yolunu değiştirip yukarı aktı. Hey Fırat sen niçin bir damla suyunu nasip etmedin, yarın ruzi mahşerde şefaatkaniye ve Hazreti Ali'ye ne cevap vereceksin diye şu manzumeyi yazdım.

Mahşeri yok mu sandın
Sen de Yezid'e kandın
Ehli beyte yan döndün
Ne den yarin Ali'ye
O kerrarı Veliye.

Aktın suyun dolaştı
Gavmi Yezid ulaştı
Günahından bulaştı
Ne den yarin Ali'ye
O şübrarı Veliye.

Dinimizin imadı
Ehli küfrü komadı
Nebiyullah damadı
Ne den yarin Ali'ye
O dindarı Veliye.

Sen Yezid'e ırk mısın
Lanetine tok musun
Çalı kadar yok musun
Ne den yarin Ali'ye
O hakyardı Veliye.

Zeyneb'i şehri banu
Bunlara rahmin hani
Sevdin Ali Süfyanı
Ne den yarin Ali'ye
O sükkarı Veliye.

Ahmet ÇITAK kıy cana
Eridim yane yane
Varınca ol divana
Ne den yarin Ali'ye
Namüdarı Veliye.

KADERİM*

Kûfe'ye giderken sultan olmaya
Kerbela da beni buldu kaderim
Haline bakıpta ibret almıya
Aleme nümune oldu kaderim
Zeynebim zineti gayri niderim.

Nübüvvetin mehterini vurdular
Risaletin dallarını kırdılar
Kellesiz şehidi yere serdiler
Bilmiyom ki sana noldu kaderim
Bu toprağa yazalandı biderim.

Kerbela'dan vardık İbn-i Ziyad'a
Gün görmezken yola düştük piyade
Mübarek başları düzdük hayada
Dişlerine çomak çaldı kaderim
Bir kat daha fazla arttı kederim.

Sardı babam zülfıkarı göğsüne
Lebbeyk deyüp erdi dedem sesine
Burda girdim sekiz kardeş yasına
Gül benzim kül gibi soldu kaderim
Acı bu halime yetiş pederim.

Şehr-i Banu ağlar arar eşini
Döğünü döğünü kırdı döşünü
Yaktı fırak bağrımızın başını
Dünyadan payını aldı kaderim
Bu yola canımı kurban ederim.

* Şehitlerin başlarını Kufe'ye götürdüklerinde esasen Musul valisi olan İbn-i Ziyad, Yezid tarafından Kufe'ye davet edilmiş ve Hüseyin'in öldürülmesi için ondan akıl istemişti. O da lazım gelen tedbiri almış ve bunların şehit olmalarına yardım etmişti. Başlar Kufe'ye geldiğinde İbn-i Ziyad Hüseyin'in başını değnekle yuvarlayıp; "işte böyle insanın boynunu kırarlar" diye istihza ediyordu. Bu esnada yanlarında bulunan hemşire-i Hüseyin Zeynep, İbn-i Ziyad'ın sırtına vurarak "kafir orayı Hazreti Muhammet öpmüştü niçin hakaret edersin" demiş ve şöyle feryat etmişti.

Durma Yezid durma sürme çek sevin
Nur-u Muhammedi söğündü bugün
Askerlerin eder karşımda düğün
Bizi de mateme saldı kaderim
Ağu olsa düşünmeden yutarım.

Sabi sübyan öksüz yetim kaldılar
Ağlayı ağlayı beni buldular
Kûfe, Şam'a kadar yayan geldiler
Feryad-ı zarımdan yıldı kaderim
Masumların gönlün nasıl güderim.

Kardeşim kabrini vatan tutayım
Nişanlıydı kızın kime satayım
Bikes koydun beni nerde yatayım
Gözlerim ardında kaldı kaderim
Erkeksiz vatana nasıl giderim.

Merhameti olan şu zulme bakın
Nurundan bölündü Hüseyin Hakkın
İncitmeyin kuşlar gövdeden kalkın
Kerkezler de bizi buldu kaderim
Boynum buruk boydan aştı kederim.

Ahmet ÇITAK söyler şehidi şanı
Milleti İslam'ın istinatgahı
Tükenmez bağrımın ateşli ahı
Bol dünyamı zindan kıldı kaderim
Canımı yolunda kurban ederim

TAKDİRİ İLAHİ

Hakka teslimi umur ol dolaşma habi gaflette
Muradullah yerin alır gezer herkes hayalette

Bu şehidi Kerbela'nın ali oldu rütbesi
Bazı İslamık diyenler boyun büktü rezalete.

Ziyneti dünyaya getti şahı şehidi Hüseyin
Aman ya Rab bu ne haldır bezendiler delalette

Gizli name gönderuben istediler seyyidi
Bu vadini sıyıp Kufe çekildiler selamette.

Her işte türlü hikmet var bulur takdir yerin ancak
Sırrı ilmi bilmeyenler dolaşırlar cehalette

Bu bir sırrı hüdadır ha sakın karışma hey Ahmet
Göz yaşın döktürmek için dolaş ancak delalette.

DİNLE YEZİD

Dinle Yezid dinle sözümü dinle
İslam olan kör şeytana uyar mı
Lanet olsun düşman oldum seninle
Bunu duyan hatırını sayar mı?

Yakışır mı Muhammed'in şanına
Mahşer günü nasıl varın yanına
Dünya için şah Hüseyin'in canına
Zerre kadar dini olan kıyar mı?

Münkürullah oldun dini yıkıp
Bunca şahın boşa canını yakıp
Evladı Resulü susuz bırakıp
Gamlı yüreğine ateş kayar mı?

Zora mücrim kesti mübarek eli
Zırhını giyenler oldular deli
Üstünü soyanın kurudu kolu
Zalimlerin hepsi bir ayar mı?

Salih bini vahip attan düşürdü
Mızrak ile sol böğrünü pişirdi
Onbin atlı hücum edip şaşırdı
Bir kişiyi insan darda koyar mı?

Beni Kende Beşir bir kılıç vurdu
Kast eyleyip Sinan bağrını yardı
Şemer mel'un hayat defterin dürdü
Düşte görse insan bunu yoyar mı?

İshak Hazram gömleğini alıktır
Kırk sene yatakta hasta kalıktır
Desdarını saran cüzam oluktur
İslam olan Hüseyin'i soyar mı?

Dayanır mı buna bağı üzgünler
Kellesiz gövdeye döner kuzgunlar
Dedesine ümmet olan azgınlar
Ehli beytin kanlı donun giyer mi?

Merhamet olur mu imanı yokta
Dürüst maya olmaz bozulan ırkta
Mübarek vechinin nuruna bakta
Kesme Yezit kestiğiniz hıyar mı?

Firavun Musa'ya yapmadı bunu
Ahmet ÇITAK der ki hüccetin hani
Elinde Hüseyin'in haklı fermanı
Din imanı olan emri sıyar mı?

O GÜN

Ben de bu davanın içinde olup
Hüseyin'le kılıç çalaydım o gün
Ya terki can ya da bir fırsat bulup
Yezid'in bağrını böleydim o gün.

Risaletin dallarını budarken
Nasıl kıydın Yezid bunu ederken
Ehli beyt Kûfe'ye yayan giderken
Ayağına turap olaydım o gün.

Kavmi Yezit aldı her bir yanını
Darda kodu ehli beytin canını
Busegahtan akan kızıl kanını
İpek mendil ile sileydim o gün.

Ecdadının ruhu bu hali dener
Su olsa her biri dünyayı yener
Hiçbir şey elimden gelmezse eğer
Can verip yolunda ölseydim o gün.

Böyle bir matemî gören varmola
Tugyan etti Yezit gelmiyor yola
Bin canım olaydı gövdemde nola
Hep gelen belayı alaydım o gün.

Tahtı kademine başım koyarak
Elini öpeydim emret diyerek
Uğruna düşüpte yare yiyerek
Leşkeri aduya dalaydım o gün.

Sinesinde şemer hançer elinde
Hani paki akdi Allah yolunda
Zeynel Abidin'in hasta halinde
Emrine itaat kılaydım o gün.

Ağladı çocuğu Şam'a varınca
Gösterdiler başı güllü görünce
O çocuk kelleye yüzün sürünce
Başımı taşlara vuraydım o gün.

Ahmet ÇITAK söyler Yezid'in suçun
İmanı olanın yakıyor için
Hak rızası Ali hatırı için
Kerbela çölünde öleydim o gün

ETTİLER

Nazar et Şu ehli fıskı böyle tugyan ettiler
Ehli beytin bağrın ateş hem de uryan ettiler.

Hazret-i fahri cihanın ulviyyatın grmeyp
Bi vefayı mücrim anlar cümle iŐyan ettiler.

Hepsi dünya çeşmi ama bi haya kavmi Yezid
Bu ne iŐyan bu ne vicdan hükmün ilan ettiler.

Böyle bir nuri ilahi vahŐiyana çiğneyip
Şahı sultana hakaret Şeytanı burhan ettiler.

Ali Süfyan-ı yezidan saltanat sevdasına
Yelmek için Şerri izhar hakkı pnhan ettiler.

Söyle Ahmet yadigar et Kerbela'nın Şanını
Şam elini Őadedip Kâbe'yi viran ettiler

DUA

Kerbela tac etti meydanı gamı
Fatiha okun şehide her demi

Beni de unutman arada hemi
Ol Resul'ü kainatın aşkına.

Akil isen koy fena pazarını
Tezyin eyle ol beka gülzarını

Sahip olma kimseye vermez aman
Boyun kesmek değil mi işi heman.

Şu cihanda olsa idi bir vefa
Baki kalırdı Muhammed Mustafa

Kimse buradan bir mûrad almış değil
Hazreti Ali bile kalmış değil.

Alet olup düşme cazu cengine
Köhne yerdir dünya bakma rengine

Ahmak isen kandırır bu ruzigar
Bu aciz hatıram kalsın yadigar.

BEDİÜZZEMAN

Elbistan elinden duydum şanını
Mevlanı buluksun Bediüzzeman
Münevver kılarak her bir yanını
Nur ile doluksun Bediüzzeman
Huzurunu diler gönül her zaman.

Bir milyon taleben söyler dilinde
Tasnifin yazarlar kalem elinde
Hapishanelerde Allah yolunda
Nice yıl kalıksın Bediüzzeman
Hak seven kimseye vermezler eman.

Hakikat yollardan gider iziniz
Merkezi Kur'andan bürhan sözünüz
Ağı verip dağladınız özümüz
Gül rengi soluksun Bediüzzeman
Tabanında ağı başında düman.

Ne suçun var acep ettiler mekir
Gördüğün zahmete eyledin şükür
İlmine bakıp da etmezler fikir
Ummana dalıksın Bediüzzeman
Neşrolan keramet bahşeder iman.

Sehba size sanki cennet sarayı
Işıttın alemi yaktın çarayı
Tenvir ettin asarınla burayı
Çok kitap salıksın Bediüzzeman
Azgınları yola getirdin heman.

Dini olmayana İman kapısı
Hazine-i Rahman muhkem yapısı
İlim tahsiliyin üç ay hepsi
Bir ilham alıksın Bediüzzeman
Parlıyan güneşe edilmez güman.

Risaleniz iman saçar ellere
Var olasın destan oldun dillere
Şöyle bir zamanda azan kullara
Mürebbeh oluksun Bediüzzeman
Yoksa hallarımız olurdu yaman.

Tarikat merkezi Hazreti Ali
Varisi embiya sultanı veli
Fenafillah olup dutmuşsun yolu
Ölmeden ölüksün Bediüzzeman
Kutbu cihan işi bu sıfat heran.

İrşat ettin İstanbul'u her yanı
İnkâr etmez bunu yurdun bir yanı
Onbeş gün içinde azim Kur'anı
Ezbere alıksın Bediüzzeman
Dilerse hatiftten erişir ferman.

Ahmet ÇITAK nasıl vafeder zatin
Kısa dil diyemez uzundur methin
Risaley-i Nur'u aleme bütün
Hediye kılıksın Bediüzzeman
Busegahimizdir şerefli daman.

DÜŞMANA KARŞI*

Ümerayı zabitanın hepsi
Göğüs gerersiniz düşmana karşı
Kahraman ordunun hayat kapısı
Beller kırarsınız düşmana karşı.

Şahin gibi harp yerine yığılıp
Yıldırım misali gökten sağılıp
Her biriniz bir cepheye dağılıp
Kuvvet derersiniz düşmana karşı.

Bizim için kanımızı aktırıp
Canınızı ateşlere yaktırıp
Süngüleri mavizere taktırıp
Harbe girersiniz düşmana karşı.

Noktaları gezersiniz boyuna
Kimse sizi getiremez oyuna
Vatanın düşmanı gözü haine
Çorap öfersiniz düşmana karşı.

Gezersiniz din İslâmın çığrında
Toplar hazır mermi düşman bağrında
Vatan millet namusumuz uğrunda
Baş can serersiniz düşmana karşı.

Mevlâm ömür versin nefer, paşaya
Bizim ömrümüzden alıp yaşaya
İhtiyaç görürse hangi köşeye
Hemen erersiniz düşmana karşı.

---

* Askeri bir manevrayı yakından seyrettim ve galeyana gelerek bütün zabitanaya hitaben şu manzumeyi yazdım.

Bir hasım gelirse çok kin tutarak
Karşı varırsınız kurşun atarak
Proğram çizip de kafa çatarak
Çare ararsınız düşmana karşı.

Peygamber yoluna gider iziniz
Meydanı mahşerde cihan yazınız
Çok gün var ki uyku görmez gözünüz
Fikir yorarsınız düşmana karşı.

Düşmanın hilesin görmeden sezip
Başın kaldıranın beynini ezip
Torpilleri döküp istihkam kazıp
Dağlar yararsınız düşmana karşı.

Ahmet ÇITAK yolunuza ölücü
Günahtan kurtulup şehit olucu
Ejderha biçimi eğri kılıcı
Bele sararsınız düşmana karşı.

DERVİŞLER

Talib-i Yezdan'ın halin yazarım
Ancak sizi bilen bilir dervişler
Sahte seyratınan yoktur pazarım
Her sözünde sadık olur dervişler.

Azameti ilahiden korkarlar
Mahlukata ibret ile bakarlar
Aşkın ateşine canı yakarlar
Bir nazarda Hakkı bulur dervişler.

Sıddık-i Ekber'in izin güderler
Şeytanı kapıya bocu ederler
Altı aylık yoldan hacca giderler
Bir nefeste geri gelir dervişler.

Muhammed'in envarından iz gelir
Has mürşit bulana irfan tez gelir
Dünya yansa aramazlar vız gelir
Her işi Allah'tan bilir dervişler.

Kurbanı olurlar Allah yolunun
Dini muhkem olan sizde bulunun
Yolunu tutarlar Haydar Ali'nin
Cezbe gelir candan solur dervişler.

Ledünni sırrına mahzar olurlar
Bin yıl sonra geleceği bilirler
Zikri İlâhiden gıda alırlar
Allah Allah diye ölür dervişler.

Kafası kesilse yalan söylemez
Kurşuna dizilse gıybet eylemez
Dünya malı ile gönül eğlemez
Arar mevlâsını bulur dervişler.

Hiç biri bir kalbi hasar eylemez
Top sıksan dinine eser eylemez
Zalimden sözünü püser eylemez
Her biri bir medi dilir dervişler.

Gece gündüz işi feryadı ahdır
Yürekleri temiz sözleri sahdır
Zahire bir derviş manevi şahdır
Şahlara hükümdar olur dervişler.

Görüşürler ruhu çar-i yar ile
Meclisleri dalgalanır nur ile
Ahmet ÇITAK kalbin dolu kir ile
Beni de alsanız nolur dervişler.

KURTULAK*

Yeni bir makale gördüm Ulus'ta
Düşünüp fikire dalak kurtulak
Gözlerimiz kanlı Panos Toros'ta
Bunların izinde kalak kurtulak.

Kur'anı Türkçeye nasıl alıruz
Bir noktaya bin can kurban oluruz
On üç harf noksan nerden buluruz
Bu sevdadan beri gelek kurtulak.

Örfü ilahiyi kalbe koymuyan
Ömründe bir kere Allah demiyen
El sunan Kur'ana kılıç yumuyan
Şaştık elinizden ölek kurtulak.

Göz kör olur dursun yapman kaşını
Kul kadar bilmez mi Allah işini
Din için bekleriz devlet başını
Yoksa bir deryaya dolak kurtulak.

Allah Allah diye siperden kalktık
Din kuvveti ile düşmanı yıktık
Bayrakların yırtıp hilali taktık
Dinimize kurban olak kurtulak.

Dilimiz dolanır yanlış kelimada
İlahiyat zihniyeti alemde
Kur'an'ın bir aynı levhi kalemde
El yetmez ki onda silek kurtulak.

---

* Ulus gazetesinde Kur'an-ı Kerim'in Türkçeye çevrilmesi hususunda bir makale görmüştüm. Bunu okuyunca şu manzumeyi söylemek zorunda kaldım.

Cahil değil millet ahmak bellemen
Pervanenin ışığını sallaman
İşinize bakın bizi ellemen
Sahip olduğunuz bilek kurtulak.

Karanlıktan kurtulmuyor gecemiz
Küskün bize yücelerden yücemiz
Elham bilmez darülfünun hocamız
Böylesi tahsile gülek kurtulak.

Hür bırakın dinimizi yayılsın
Şöhret şanı her tarafa duyulsun
Dinsiz olan yüznümreye koyulsun
Moskof'a armağan salak kurtulak.

Ahmet ÇITAK durmaz yanar sızlarım
Daha nice çok derdim var gizlerim
Ne durursun ağlasana gözlerim
Nereden bir sahip bulak kurtulak.

KURTULUN*

Bir kısım münkirler yanlış yelıyor
Doğru yolunuza gelin kurtulun
İnsanlık şerefi nerde kalıyor
Böyle yaşamaktan ölün kurtulun.

Muharrirler Hakk'ı reye koyuklar
Beş tanesi kör şeytana uyuklar
Bir damla su derya olmak sayıklar
Tanın haddinizi bilin kurtulun.

Tuttuğunuz yollar yanlış billahi
Nasıl inkar eden Resulullah'ı
Kendiniz de bakın bulun Allah'ı
Gövdenizden ibret alın kurtulun.

Kur'an-ı Kerim'e boynunu uzat
Nazar et ahseni vechini gözet
Allah var düşünme fikrini düzelt
Sözüme itimat kılın kurtulun.

Tabiat doğruya dolaşık getmez
Avradın yüzünde niçin kıl bitmez
Akciğerle kalbe aklınız yetmez
Şu hikmete bakın gelin kurtulun.

Bir meniden yaptı bay-i gedayi
Benzetmedi kulda vech-i sedayi
Göbekten yukarı lutf-u Hüda'yı
Şeklinizde aran bulun kurtulun.

Zevki cima, hissi dimağ nerede
Sanki hakiki mevcut burada

* Yine bu sıralarda idi gazete muharrirlerinden beş tanesi bir taraf diğer dört tanesi de bir taraf olmak üzere Allah'ın varlığını tartışıyorlardı. Beş kişi olanlar Allah'ın yokluğunu ve tabiatın varlığını iddia ediyorlar. Öbürleri de Allah var tabiat yoktur diye müdafı ediyorlardı. Bunu işitince insanın göbekten yukarısında Allah'ın azameti ilahisinin mevcut olduğunu kendilere duyurmak üzere şunu söyledim:

Tabiat bu işi nasıl yarada
Düşünün fikire dalın kurtulun.

Bir damla su gözde alemleri görür
Siper için burun, kaş, kirpik verir
Boz bir su mideden yüreğe varır
Ne çeşit kan olur bilin kurtulun.

Yapmış olsun haydi tabiat bizi
Aklı yok ki düze kaş, kulak, gözü
Kör şeytan maskara eylemiş sizi
Başınızı taşa çalın kurtulun.

Ellerin gavuru yola geliyor
Hakikatı hidayeti buluyor
Bizim de İslamlar asi oluyor
Kalbinizden pası silin kurtulun.

Murdar vücudunuz kabre koyulur
Topuzu yeyince kafa ayılır
Aslı yoksa eğer idman sayılır
Oruç tutun, namaz kılın kurtulun.

Nur gelir yüzüne Allah'ı insan
Ne değerini olur dünyayı yensen
Zibil geç gelesi ham kalan insan
Hakikatte adam olun kurtulun.

Hakka karşı içinizde şişmanlık
Yazık nefsinize etmen düşmanlık
Bu dünya bir hayal sonu şişmanlık
Biraz da ahrete yelin kurtulun.

Ahmet ÇITAK vaz gel fikir üzmeden
Karar verme incisini süzmeden
Dere tepe yazı yaban gezmeden
Kesenden gedin yolun kurtulun.

HAFIZ*

Çeşmeli Cami de bir imam gördüm
Tam dünyayı değer teli hafızın
Vazifesi hasbi aslını sordum
Kayseri durağı eli hafızın.

Ruha gıda mest-ü madem sedası
İsmi Seyyit düzgün kelim edası
Hacca getmiş nasip etmiş Hüdâ'sı
Hidayete ermiş eli hafızın.

Sesi güzel ruhu iki biçiyor
İradesiz duyan candan geçiyor
Mahreçleri piriç gibi seçiyor
Tecvitten çıkmıyor yolu hafızın.

Vessemai suresini dinledim
Manasının meziyetin anladım
Aşk ile okudu ben de inledim
Yüreğinde iman dolu hafızın.

Elimiz Elbistan hakkı güderiz
Şeriat izine düşer gideriz
Nerde dindar görsek takdir ederiz
Ne güzel ahvali hali hafızın.

Hıfz-ı Kur'an dolmuş dimağı seri
Hazinei rahman dolmuş her yeri
Yüzüne aksetmiş imanın nuru
Alnında parlıyor gülü hafızın.

Kayseri evliya alim yatağı
Mukaddes bir diyar dinin tutağı
Ardında ağlattı Ahmet ÇITAK'ı
Bülbül gibi öter dili hafızın.

---

* Birgün Kayseri Çeşmeli Cami de namaz kılariken bu caminin imamı olan hafızın içimi yakan sesi beni ağlatmıştı. Sesine ve edasına hayran olduğum bu hafız efendiye hitaben şunu yazdım.

EFENDİM

Hacı Mustafa Efendiye..

Şule veren çarkı alem çırası
Uğradı mateme söndü efendim
Yürekdeki derdim yoktur çaresi
Hasretten bağrımız yandı efendim.

Sonu yok bu fani alemden çıkıp
Bunca İslamları ateşe yakıp
Niçe müridanı öksüz bırakıp
Bir kuru toprağa konu efendim.

Diller aciz faziletin metinden
Soyadın Paksoy aslı zatinden
Sermest-i velinin tarikatından
Hicaz iden nakşibendi efendim.

Dokuz yüz kırk dokuz eylülün onu
Büründü Kâbe'den aldığı donu
Taş oluk böğrüne perşembe günü
Menzil-i alaya konu efendim.

Habibullah meclisine karıştın
Çar-i yarı güzün ile görüştün
Saadeti ebediye eriştin
Cennet şarabından kandı efendim.

Kim abad eylemiş dünya harabın
Ziruhun üstüne örter turabın
Devranı bi minnet ecel şarabın
Akibet sana da sundu efendim.

Varisi enbiya sultanı veli
Mateme belendi Elbistan eli
Boş kalmaz Sıddık-ı Ekber'in yolu
Kim ola bekçisi şimdi efendim.

Sahabeye resul vasiyet kıldı
Veysel Karani'ye hırkasın saldı
Senin de başından tacı kim aldı
Hangi bahtiyara kondu efendim.

Vermedi cevherin bile götürdü
Ahmet ÇITAK leylasını yitirdi
Dünyasın değiştı hükmün artırdı
Kını yok kılıca döndü efendim.

SEVİLİR

Çok vilayet gezdim bunlara karşı
Efsus nahyesinin eli sevilir
Ezan okununca kitlenir çarşı
İçlerinde iman dolu sevilir.

Eshab-ül Keyf parılıyor bağrında
Üçlerin makamı öte böğründe
Belediye hamamının uğrunda
Ne güzel yapılmış yolu sevilir.

Yaylası Binboğa tarif edilmez
Temmuz da buz tutar ora gedilmez
Subat'ının suyu meşhur yutulmaz
Tikenli'den bostan beli sevilir.

Munbit araziler geniş ovası
Yemliha meskeni aslan yuvası
İnsanları sağlam temiz havası
Serin serin eser yeli sevilir.

Veliler ulusu arifi billah
Oldular bu yolda vasıl-ı lillah
Kur'an da methini eyledi Allah
Yediler kadri ulu sevilir.

Bir sürü davarı daş edip çıkan
Koyun yatmış sanır geriden bakan
Kışın sıcak yazın buz gibi akan
Çoban Pınarı'nın gölü sevilir.

On üç saf cemaat öğleyi kıldım
Tam İslam diyarı olduğun bildim
Bıçakçı Mahmud'da misafir oldum
Dokuzu bir kıyas dölü sevilir.

Ahmet ÇITAK mesrur bura basalı
Biberleri deli eli asalı
Bağ bahçe etrafı cennet misalı
Ötüşür bülbüller gülü sevilir.

ABDURAHMAN ALİ'MİZ*

Gazeteler ilan etti şanını
Duyan bildi Abdurahman Ali'miz
Kur'an ile tenvirledin dinini
Kalbim güldü Abdurahman Ali'miz
Meyve verdi bir kuruyan dalımız.

Hidayeti hak kavuştu canına
Dereceyi ulya kondu şanına
Türelinin İslamları yanına
Mektup saldı Abdurahman Ali'miz
Rağbet edip geldi dindar gülümüz.

Bir yıl önce haber oldu halinden
Muhabere devam etti dilinden
İngiliz'in Liverpool elinden
Bura geldi Abdurahman Ali'miz
Huzurunda malum oldu halımız.

Rimont Pual adı imanı metin
Bu şeref parayla alınmaz satın
Yer yüzünde olan İslam'a bütün
Kardeş oldu Abdurahman Ali'miz
Takdir etti mezardaki ölümüz.

Ne yüksek bir ilham ne güzel bir fikir
Kılıyon namazı ediyon zikir
Yirmi yaşında gönlüne şükür
İman doldu Abdurahman Ali'miz
Saygı duyup alkış etti elimiz.

---

* Gazeteden İngiliz bir şahsın İstanbul'a gelerek Müslüman dinini kabul ettiğini ve ismini de Abdurahman Ali koyduğunu okuyup öğrendim. Genç yaşında batıl itikadlara inanmayıp hakiki dini seçerek Müslüman olan bu yeni dindaşa içim kaynıyarak şöyle yazdım:

Davete icabet uçakla gelüp
Asarı abide müşerref olup
Hırkayı şerifi ziyaret kılıp
Kadrin bildi Abdurahman Ali'miz
Memnun oldu resulullah ulumuz.

Bahtın beyaz imiş o dinden çıkıp
Tarikatın şerin emrine bakıp
Hubb-i ilahiyi kalbine dıkıp
Aşka daldı Abdurahman Ali'miz
Zevki sefa bulur içen dolumuz.

Asalet var imiş temiz soyunda
Nolur ben de olsam haki payında
Dokuz yüz ellinin şubat ayında
Teşrif kıldı Abdurahman Ali'miz
Çok sevindik şereflendi elimiz.

Kadrini yükseldir insanın iman
Her taraf davete istedi heman
On beş gün müddetle bir kısa zaman
Mihman kaldı Abdurahman Ali'miz
Selam etsin badi saba yelimiz.

Dağlar erir Mevlam emir verince
Yola gelir hidayete gelince
Tasvirine gönlüm düştü görünce
Gözüm kaldı Abdurahman Ali'miz
Destan yazar yorulmadı kolumuz.

Müftü vaiz imam ile görüşüp
Halilullah gibi aklan erişip
Feyyuzat-ı rahmaniye karuşup
İlham aldı Abdurahman Ali'miz
İncil iken Kur'an oldu yolumuz.

İstanbul'un nezaketin anladın
Hasan Akkuş Kur'an'ını dinledin
Yakdı seni yüreğinden inledin
Bağrın yaktı Abdurahman Ali'miz
İkamete kabul etti valimiz.

Bunu duyup zail oldu kederim
Bu nimeti nasip etti kaderin
Ahmet ÇITAK buradan tebrik ederim
Hakkı buldu Abdurahman Ali'miz
Tarihlerde destan eder dilimiz.

TÜRKLERİN*

Tarihe şan verdi boylu boyunca
Kore'deki kahramanı Türklerin
Harbe gideceğini hemen duyunca
Yıldız gibi doğdu günü Türklerin.

İngiltere Amerika dostumuz
Kâinata hizmet etmek kâstımız
Yazıcıoğlu Tahsin Paşa üstümüz
Vur dedikçe kaynar kanı Türklerin.

Kore ülkesine ordu kuruldu
Kunuri'de kızılara vuruldu
Bir tümeni kırk dakkada kırıldı
Dillerde söylendi şanı Türklerin.

Kominist Çinliler delik ararlar
Cesur Türkler ulaştığın kırarlar
Ölümden çekilmez göğüs gererler
Gözüne görünmez canı Türklerin.

Aslana dönerler harbe kalkınca
Düşman şaşar şimşek gibi şakınca
Allah Allah diye süngü takınca
Dağları devirir dini Türlerin.

Hazret-i Resule bağlı kolumuz
Harb ederek Kur'an okur dilimiz
Ölürsek şehidiz cennet yolumuz
Kalırsa gazilik şanı Türklerin.

---

* Bir gün kalabalık bir mecliste bulunuyordum. Gençlerden bir tanesi Kore hakkında bir şiir okuyordu. Kulak misafiri oldum. Benim de içime milli ilhamlar dolmaya başladı. Türk milletinin asil evladlarının harikalar yarattığı ülkeler ve ecdadlarının aştığı Çin seddi aklıma geldi. Kalbimde bir volkan fişkırdı, içim kaynıyarak şunu söyledim:

Azrail olurlar harbe girince
Ejderha olurlar hasmı görünce
Üç bin kişi yüz taburu yarınca
Al kana boyandı donu Türklerin.

Amerika uçakları sağılır
Koministler boncuk gibi dağılır
İstihkâmda korkusundan boğulur
Üleş doldu her bir yanı Türklerin.

Birleşik devletin gayreti ciddi
Dört yüz milyon Çin'in bağlandı haddi
Karşınızda durur canlı Türk seddi
Ordunuza yeter onu Türklerin.

Albay Celal Dora yüzer deriniz
İşarete bağlı hazır gerimiz
Üç yüz Çin'i teslim aldık birimiz
Manevi hünerin tanı Türklerin.

Bir senelik yoldan ora vardılar
Gözlerinin gördüğünü kırdılar
Sevul şehri etrafını sardılar
Kim alır elinden bunu Türklerin.

Kominist Çin Moskof düşman azılı
Çok gördük böylesi alçak rezili
Dört bin yıllık tarihlerde yazılı
Düşmandan dönmemiş yönü Türklerin.

Görülük mü tavşan fili yutar mı
Kel karga şahine kafa tutar mı
Ahmet ÇITAK söylemekle biter mi
Şan vermiş cihana ünü Türklerin

BAKIN*

Şu deccal devrinin mesaneleri
Yok demen Allah'a Kur'an'a bakın
Bırakın gönülden efsaneleri
Güneşten saçılan nuruna bakın.

Asil Türkler doğru gitsin iziniz
Taç ederim başa ayak tozunuz
Ya mahşerel İslam açın gözünüz
Hikmet-i Hüda'ya her yana bakın.

Zalimleri Allah harap eyledi
Nice bin şahları turap eyledi
Yıktdı sarayları harap eyledi
Ötüşür baykuşlar örene bakın.

İncitmesin bizi alan destine
Yerimesin İslamiyet kaskine
Varmazlar mı cehennemün üstüne
Ateşler savurur nirana bakın.

Bize tesir etmez amma bu zaman
Sabi çocukların halları yaman
Düşünün Firavn'ı nicoldu Haman
Tanrılık devrini sürene bakın.

Hınzır etin şifa deyi yiyorlar
İtikat yok ecnebiye uyolarlar
Dini terakkiye mani diyorlar
Sözünü bilmeyip ürene bakın.

---

* Ankara da bir lokantaya vardım. Garson hangi etten getireceğini sordu, ben de sığır eti yemem koyun eti isterim dedim. Garson bu sefer “nefis domuz eti var ondan da emretmez misin” dedi. Hemen çıldırdım ona bir şey demeden deli gibi kalktım sokakta söylenerek yazıp gidiyordum:

İslam oğlu tabiata tapıyor
Dizi dutan dans evine kopuyor
Keşişler adetin serbest yapıyor
İslam'dan mahpusa girene bakın.

Yalan ise ahret ziyanımız yok
Esas ise hanı uyanımız yok
Baldırın açmıyan bayanımız yok
Namusunu yere serene bakın.

Ol nebi-i şana var mı sözünüz
Mahşer günü kara olmaz mı yüzünüz
Kör müsünüz kapandı mı gözünüz
Şu çarh-ı alemi kurana bakın.

Suyu koysak yağ çıkmıyor havana
Damar bozuk gövde dönmüş kovana
Allah senin maskaran mı divane
Sözlerini hakir görene bakın.

Kün emrinden alem ne büyük sırdır
Gökteki hikmete bak neler vardır
Dolaşır yıldızlar kubbesi birdir
Serapa direksiz durana bakın.

Yeryüzünü bütün Bolşevik aldı
İşimiz Hazreti İsa'ya kaldı
İslahımız için Resule geldi
Ahkâmı nerede Kur'an'a bakın.

Allah'a kulunun gücü yeter mi
Demeden işitir dolma yutar mı
Parlıyan güneşi bulut örter mi
Boş yere fikrini yorana bakın.

Ahmet ÇITAK şimdi ne desen haktır
Daha bu sözlerin noksanı çoktur
Topraktan alçağım değerim yoktur
Bu ilhamı bize verene bakın.

GAMLİ ARZUHAL*

Azdı zaman asrımızın elinden
Zalimin zulmünden yıldırı Allah'ım
Dini İslâma yazık çıktı yolundan
İslahımız sana kaldı Allah'ım.

Seçilmez İslama karışdı gavır
Yeter Yarab bize yönünü çevir
Kim ise sebebi temelin devir
İslamlık hayatı öldü Allah'ım.

Arada namusun izi kalmadı
Savruldu havaya tozu kalmadı
Karısı gelini kızı kalmadı
Hepisi dalbacak oldu Allah'ım.

Papazın emrine boyun bükülür
Bin hicası haddelerden çekilir
Seni zikredenin ömrü sökülür
Bu dert sinemizi deldi Allah'ım.

Hanadallar oldu küllük kargası
Dansa gider olur domuz fırkası
Alnımızda imansızlık markası
Devrimize hain doldu Allah'ım.

Ahmet ÇITAK yine derdin ziyade
Dağa düşüp gezme sarpta kayada
Her kime bağlansak dinde piyade
İslahımız sana kaldı Allah'ım.

---

* Bu lokanta hadisesinden sonra içim bulandı Hazreti Allah'a yazdım.

GAYRI

Bir gamli arzuhal saldıık ya Resul
Kahreyleme yönün dön bize gayrı
Ümmetine oldu azgınlık usul
Gettikçe uzuyor din bize gayrı.

Allah'ı sevenin mahpus durağı
Ulemanın zati kaktı gereğı
İş işret oldu dinin direğı
Şeref yok gerekmez can bize gayrı.

Hayat veren pınar gözün kuruttuk
Ecnebinin gedişatın yerittik
İslamiyet şöhretini çürüttük
Haya yok ne gerek şan bize gayrı

Kabirlerde Kur'an çelenk tuzağı
Bıyık sakal sanki gavır kazağı
Kuruldu millete fare tuzağı
Zindan oldu şimdi in bize gayrı.

Bir parti diyorlar ilan olundu
Din İslama yazık iki bölündü
Adalet nerede adı silindi
Şüle vermez doğan gün bize gayrı.

Hazreti Hüseyin'in başıçin olsun
Ehli beytin gözü yaşıçin olsun
Hacer-ül Esvet'in daşıçin olsun
Yeter durma yetiş sen bize gayrı.

Eğer devir deccal zamanı ise
Nerde kaldı hanı gelmedi ise
Bütün ümmetlerin büründü yasa
Acı halımıza yan bize gayrı.

Ahmet ÇITAK kimse bakmaz ahına
Dünya azdı yalan derler sahine
Yüzlerim sürerim habegahına
Mübarek kolunu sun bize gayrı.

GİDERİZ*

Hafız Ali Efendi'ye;

Gezerken Maraş'a uğradı yolum
Şairiz her yana aşar gideriz
Müftüsü elinden görüyor zulum
Tel dokunsa dine coşar gideriz.

Meclisinde gül kokuyor alan yok
Emri ilahiye vakıf olan yok
Cevher satar pazarına gelen yok
Meyhaneye olsa koşar gideriz.

Şöyle bir alimin eşin bulamak
Nur akar özünden kadrin bilemek
Hocayı sevmezsek İslam olamak
Yoksa cehennemde pişer gideriz.

Kitap da yerini gördüm billahi
Temsil eder alim Resulullah'ı
Bunları bilmiyen bulmaz Allah'ı
Ne için sevmezler şaşar gideriz.

Şahsa değil hürmetimiz sözüne
Tutar bizi salmaz şeytan izine
Öğüt verse çemkiririz yüzüne
Bir de İslam gibi şişer gideriz.

Şunu bunu elde alet kılarak
Dört tarafın kokmuş keyfin bularak
Defe koyup yağlı boya çalarak
Basdıkları yeri ezer gideriz.

---

* Maraş'ta İmam Hatip mektebinde okuyan oğlumu görmek üzere Maraş'a uğradım. Bu münasebetle bazı arkadaşlarla da görüştüğümde yüksek fazilet sahibi, maneviyatına kail olduğum Müftü Hacı Ali Efendi hakkındaki yanlış efkârları anladım. İçim sızlıyarak şunu söyledim:

Nasihat dinleyip ibret alalım
Din zayıf düşüyor kadrin bilelim
Siyaset ne gerek Hakk'ı bulalım
Dolmadan dökülür taşar gideriz.

Terk ettik Allah'ı yüzde kırkımız
Azdı zaman bozdu temiz ırkımız
Karıştık gavıra var mı farkımız
Bir karanlık yola düşer gideriz.

Ne büyük saadet halların sormak
Ellerini öpüp yanında durmak
Sanki bir kabahat hücreye varmak
Yollarına diken döker gideriz.

Başımız ağrıyor vaiz olunca
Keyfimiz geliyor çalgı çalınca
Meşhur kelimeler ite ölüm gelince
Kilime halıya işer gideriz.

Ellaham Deccal'in devri bu zaman
Hocayım diyenin halleri yaman
Tilki gibi kulak dikerik heman
Gıyabına kuyu eşer gideriz.

Birkaç hoca kaldı göreyim sizi
Şunları da kesin kurtarın bizi
Yanar gider Ahmet ÇITAK'ın özü
Ne çirkin zamanda yaşar gideriz.

ALLAH

İnsanım diyenler zulümden korkun
Zalimin işini bitirmez Allah
Utanın Allah'tan kulluğa bakın
Başınıza bela getirmez Allah.

Zabt eyle nefsini dokunma tele
Zerre kadar mekrin değmesin ele
Her nereye gitsen seninle bile
Mekânı yok haşa oturmaz Allah.

Daldan dala çarpar Allah adamı
İflah etmez eğri yola gideni
Bol dünyada zulüm günah edeni
Dar kabirde rahat yatırmaz Allah.

Zor ile şah olsan dağılır hanen
Kül etme temeli devrilir binan
Mahşeri kübrada hınzıra dönen
Bu dünyada boynuz bitirmez Allah.

Ettiğini bulun eyleme keder
Hak bizi burada imtihan eder
Her işi adalet bir kıyas gider
Kimsenin keyfini yetirmez Allah.

Cehennemden gelir zulmün havası
Altın olsa derya dolmaz kovası
Zalimin hanesi baykuş yuvası
Ocakları boşa batırmaz Allah.

Ahmet ÇITAK etme zulümden çekin
Turap et yüzünü azalsın yükün
Her şeye katlanır sabrı var lakin
Zalimin zulmünü götürmez Allah.

GÖRDÜM*

Maraş otelinde yatarken bugün
Makam-1 Resul'ü düşümde gördüm
Hülyasın okşardım bu ana değin
Muazzam Kâbe'yi karşımda gördüm.

Bir kimse rüyada söylerse yalan
Şefaat-1 Resul uğramaz kalan
Dağlardan ziyade şeleşim olan
Döküldü günahım dışında gördüm.

Bastığı toprağa serildi yüzüm
Lal oldu dillerim mest oldu özüm
Yüreğimde ateş yaş dolu gözüm
Uyanıp aklımı başımda gördüm.

Para pul soran yok elde çekimiz
Başı boydak idi yoktu yükümüz
Bir otomobile bindik ikimiz
Naciye hanımı peşimde gördüm.

Hayvan kurban layık değil şanına
Beni kessin diye geldim yanına
Tatlı canım kurban olsun canına
Aşk zevkini sevgi işinde gördüm.

Tavaf ettim peygamberler pirini
Yenemedim gönlün ah-u zararını
Beleş gidip dolaşınca yerini
Dünyanın yağını aşımında gördüm.

Şu dünyada hırgür etmek bu nedir
Tavaf-1 Beytullah dine binadır
Ahmet ÇITAK der ki bunca senedir
Bu düşü elli beş yaşında gördüm.

---

* Maraş'ta Otelde yatarken bir rüya gördüm. Rüyamda ailem ile birlikte Kâbe'ye gittim ve tavaf ettim. Manzume söylemeye başladım. Uyandığım zaman hâlâ manzume söylüyordum, kesmedim devam ederek şunu yazdım:

KÂBE'YE*

Kâbetullah'ın şanından söyleyim
Evvel ahirini tarif eyleyim.

İstinatgâh oldu Kâbe kullara
Söyleyim gel destan olsun dillere.

İbtida cennette bina olundu
Ondan sonra yer yüzüne alındı.

İnci yakuttan yapısı var idi
Yeşil zümrütten kayısı var idi.

Emri hakla indi dünya yüzüne
Heyet ile kondu dünya yüzüne.

Hacer-ül Esvet de geldi oradan
İki bin yıl geçmiş idi aradan.

Geldi Adem gördü kahrı minneti
İndi yere terk eduben cenneti.

Yoldaş oldu Adem'e Havva heman
İkisi bir tard edildi ol zaman.

Bu mübarek hepimizin annesi
Sebep olmuş iki buğday tanesi.

İşte bu dört geldi cennetten bize
Bak ne hikmet gösterir Mevlâ size.

Bin azil ol Zülcelâl'i padişah
Emredüpdür Kuran'ında ol ilah.

---

* Rüyamda gördüğüm mukaddes makam Kabe'nin tarifini şöyle yazdım:

Her işimde binbir hikmet var dedi
Her ne etsem mahluk için kâr dedi.

He ne salsa ibret için gönderir
Zati şanına yönümüz dönderir.

İki bina yaptı Rabb'il alemin
Biri yerin biri levh-i kalemin.

Gökte beyti mamuru melek için
Yerde Kâbe bizlere dilek için.

Çünkü Adem çıktı cennet bağından
Kavuştu Havva'ya Mina dağından.

Bu toprakta Hakka reca eyleyip
Kusurunun affi için ağlayıp.

Kabul oldu burda heman minneti
Beytullah'tır yeryüzünün cenneti.

İkisi bir birleşben kaldılar
Kırk bir defa gelüp tavaf kıldılar.

İşte Adem kondu dünya köşküne
Bu hikmetler hep Muhammed aşkına.

Hak dedi mahluka beni biliniz
Dört tarafa bakıp ibret alınız.

Şimdi bizim bahsimiz Kâbe için
Geri koyak Adem'i Havva suçun.

Rağbet eyle Kâbe dünya gülüdür
Dû cihanda kadri yüce âlidir.

Ol nebi zişana Allah söyledi
Bura gelen misafirimdir dedi.

Dedi nurum nasip ettim bunlara
Nar-ı cahim haram olsun onlara.

Dünyada kim ki tavaf etti bunu
Mahşer-i Kübra'da görecek beni.

Bu sebepten farzı ilahi olup
Atamızdan ta bize miras kalıp.

Müstecap olur düalar burada
Kavuşur Allah'a erer murada.

Ne kadar günahlar olsa def olur
Kadri ta semaya kadar nef olur.

Gücü yeten durmayıp getmek gerek
Dünya fani ahreti utmak gerek.

Tavaf eyle eşîğine sür yüzün
Nur dolar kalbine pak olur özün.

Bak şu hikmeti Hüda'nın işine
Neler geldi Beytullah'ın başına.

Hazreti Nuh'un tufanı gelince
Bütün dünya derya olup dolunca.

Hakk'ın emri ile geldi melekler
Dördüncü kat göğe aldı melekler.

Zerre kadar bozulmadı yapısı
Hizmet etti gök ehlinin hepisi.

Getti tufan dünyaya geldi heman
Geri indi yeryüzüne bigüman.

Nice bin yıl zaman geçti aradan
Beytullah'ı kaybettiler oradan.

Bu ana dek yerin altında kalıp
İntizamı alemin tebdil olup.

Halilullah zamanı geldi bu dem
Cebrail'i yanına saldı bu dem.

Selam eder sana dedi ol Celil
Harab olan Kâbe'yi yapsın Halil.

Hem de olduğu مکانı söyledi
Gizlendiği yeri tarif eyledi.

Emri hakkı söyledi peyk-i emin
Şadü hurrem oldu bu ruyi zemin.

Emri tutup rah-i Hakk'a gittiler
Kesip kurbanları tavaf ettiler.

Hemen çıktı ol taburun dağına
Haber etti hem soluna sağına.

Dedi geldi bana bu emr-i Huda
Çağıruben her yana etti nida.

Toplanın Kâbe'yi bünyad edelim
Dini İslam kulları şad edelim.

Bu canipten ne yaptı gör Hüda'sı
Uzak yerlere ulaştı sedası.

Duyup kavmi davete geldi hemen
Gayret edip eriştiler ol zaman.

Ma-i emlakini veren çok idi
Başladılar yapmağa taş yok idi.

Geldi Cibril taşı gösterdi bu dem
Dağların da adını söyledi hem.

Hira ile Tur-i Sina dağından
Lübnan ile Cudi Mina dağından.

Bu beş dağdan getirin taşı dedi
Bunlar ile bitirin işi dedi.

Hepisi bir toplanıben yaptılar
Eşiğine yüzler sürüp öptüler.

Hem Halil'in vakti geçti hem Adem
Şahı sultan zamanı geldi bu dem.

Nice bin yıl geçmiş idi aradan
Tamirini diledi ol Yaradan.

Harap olup amelden kalmış idi
İçine çok putperest dolmuş idi.

Fahri alem geldi cihana heman
Yüzü üzre düştü putlar ol zaman.

Vasfi levlak anla sözün başını
Dedi Kur'an Kâbe kavseyn kaşını.

Bu aleme rahmet için gelüptür
Yüzü şemsi kamer mahi oluptur.

Ol cenabı kibriyadır aşığı
Nuri veçhi tutiyadır eşiği.

Bu işler hep Muhammed'in şanına
Saldı Cebrail'i geldi yanına.

Selamım alsın dedi habibim
Dermansız dertlere odur tabibim.

Durmayıp hem emrime kopsun deyi
Harab olmuş Kâbe'yi yapısın dedi.

İş bu emri aldı Fahr'ıl Mürselin
Dört tarafa name gönderdi hemin.

Her taraftan kabailden geldiler
Kafıa kafıa Beytullah'a doldular.

Şimdi burda tamire başladılar
Münafıklar gör bakam nişlediler.

Dedi bunlar bulacaklar belasın
Yıkıyorlar lat-i üzza kalasın.

Gûya putlar intizar eder imiş
El vuranlar mahvolup gider imiş.

Hey ahmaklar taştan Allah olur mu
Putun sözü ile insan ölür mü.

Fahri cihan emir verdi Velid'e
Dedi al kazmayı sen vur kilide.

Aldı Velid kazmayı hem destine
Yıktı heman vardı Kâbe kasdına.

Yarı yerine kadarını söktüler
Toprağı taşını yere döktüler.

Bu sırada çok harap olmuş idi
Kis yapılar hep turap olmuş idi.

Velakin bir siyah yılan fışkırıp
Yaklaşanın üzerine kıçkırıp.

Gözü gördüğüne eder hamleyi
Bu arada taciz etti cümleyi.

Bunu duyup Resulullah ulaştı
Dua etti bir kuş gelip dolaştı.

Görüp buradan pençeye aldı anı
Götürüben tarimar kıldı anı.

Söktüler ta yeşil taşa varınca
Geri sıçradı kazmayı vurunca.

Buraya gelince duvar titredi
Ol Resulullah yeter yıkman dedi.

Adam boyu yeri temel tuttular
Ondan yukarıyı tamir ettiler.

Uzun müddet eğleştiler burada
Nihayette fesat oldu arada.

Hacer-ül Evset için oldu niza
O bir taraf der ki koydurmak size.

Bir taraf derkine biz koyacağız
Bu sevapla günahlar yuyacağız.

İş bu taşı koymak için yerine
Çok kahir eylediler birbirine.

İttifakla böyle tedbir ettiler
İşte bu söz doğru diye tuttular.

Gözler iken geldi ol sultanı din
Dinledi hem bunların nizalarını.

Dedi hepiniz beraber götürün
İncitmeden menziline yetirin.

Bu teklifi hepi doğru dediler
Kendi de birlikte tutup koydular.

Bu sebepten dendi Muhammed Emin
Böyle bir şah görmedi ruy-i zemin.

Sekiz ayda tamam oldu yapısı
Sıvaktandı takıldı hem kapısı.

Neler gelip geçmiş idi başına
Nice suret yapılmıştı taşına.

Bunların hepinden arıttı Resul
Emri ilahiye yeritti Resul.

Bütün putları toprağa beledi
Ümmetinin mağfiretin diledi.

Dedi durman bura gelip gediniz
Allah'ın evin ziyaret ediniz.

Aman Mevla'm mahrum etme kulların
Nasip eyle bize Kâbe ellerin.

Kıl müyesser ümmeti Muhammed'e
Vād ediksin cenneti Muhammed'e.

Ehli İslam'ın saadet kapısı
Rahmet için bina oldu yapısı.

İndi Kur'an-ı Kerim de söyledin
Asi kullarını tebşir eyledin.

Konuklarım dedin bizi buradan
Ol misafir hakka çekil aradan.

Ne istersin behey divane daha
Dikkat eyle şu söze var mı paha.

Gücü yeten dini İslam getmeli
Emri ilahiyi sertaç etmeli.

Tavaf eyle al yakayı aradan
Cümlemize nasip etsin Yaradan.

Tâ varalım ol huzur-u Ahmed'e
Kavuşalım ravza-i Muhammed'e.

Çar-i yarı hem ziyaret kılalım
Bastıkları yere kurban olalım.

Hey birader vakti yoktur durmanın
Kıl tavafı al eline fermanın.

Değeri yok dünyanın zerre kadar
Bivefadır bu fena gelir gider.

Bak ne söyler raviyan-ı muteber
Kâbe için çok acıklı bir haber.

Saadet devri nihayet buluptur
İbni Zübeyr'in zamanı gelüptür.

Bu zalimin yaptığıını söyleyim
Dilim tutmaz nasıl tarif eyleyim.

Söküp Kâbe'yi dağıtıp yıktılar
Toplayıp hem ağaçların yaktılar.

Bundan sonra devri Hüccac erince
Tamirine emir verdi görünce.

Hazır olup her taraftan koptular
Yıkılan yerleri tekrar yaptılar.

Lain Kırmıtı'nın geldi zamanı
Münkürullah idi yoktu imanı.

Hacer-ül Esved'i alıp götürdü
Gizledi hem uzak yerde yitirdi.

Sene dört yüz tamam tarih olupdu
Beni İshak İbrahim bur gelipdi.

Bu yanadan gör bu zatın işini
Çok aradı Hacer Esved taşını.

Nihayetsiz pare verdi birine
Bulup geri bıraktırdı yerine.

Bundan sonra incinmedi yapısı
Dini İslam'ın saadet yapısı.

Nasip eylesin Hüda cümlemize
Rahmet için inzal edildi bize.

Ol Resul'ü kainatın aşkına
Yardım eyle Ahmet ÇITAK şaşkına.

Şu saadet evini göster bana
Bunun ile kavuşur kullar sana.

Bastırır dağları çoktur günahım
Nere gitsem sensin ancak penahım.

Bu rivayet burada buldu hitam
Çün Muhammed Mustafa'ya ver selam.

OTUZ ÜÇ FARZ

Tarif edem dinlen otuz üç farzı
Kim yaparsa bunu yüzü nur olur
Sağ iken burada bilmiyen dürzü
Ahirette iki gözü kör olur.

Altısı imanda İslamda beşi
Üçü de gusülde yapsın her kişi
İki darp bir niyet teyemmüm işi
Bu üçü bilmiyen rezil hor olur.

Namazda on iki abdeste dördü
Bu emri Resul'e Miraç'ta verdi
Mahlukuna lutuf halıkın derdi
Kara yerde bize yoldaş yar olur.

Bak bakım bunları birbir söyleyim
Türkçe manasını tarif eyleyim
Bazı dinsiz inkâr eder neyleyim
Mahşer günü kolay işi zor olur.

Mübarek imandan söyleyim yönen
Allah'a Resul'e Kitab'a inan
Devran-ı alemi devredip dönen
Mükerrem melekler bize yar olur.

İmana esastır kadere kanmak
Ölürsek çürürük dirillik sanmak
Hayır şer Allah'tan farzdır inanmak
Bu altıya bel bağlayan er olur.

Savm, salat, hac, zekat İslam'ın şartı
Şahadet kelâmı dillerde tartı
Bu beş hil'at bize gerekli örtü
Bunların münkiri dinden dâr olur.

Ne güzel temizlik bakın gusüle
Dinsiz olan meyletmez bu usule
Bunu yapmıyanın boynu kesile
Lanet yağar gövdesinde kir olur.

Ağzını burnunu üç defa yıkan
Zor eden bir yanın genzine tıkan
Her yanını ıslan kurtarın yakan
Şifa gelir damarlara kâr olur.

Teyemmümde ancak şudur meziyyet
Su olmazsa boşa çekmen eziyet
İki kez el vurup eden bir niyet
Ümitsiz ihtiyaç hemen var olur.

Namazdaki farzın içinde beşi
Yedisi ihtiva eylemiş dışı
Bunları yapmadan geberen kişi
Yazık ömrü boşa gider pır olur.

İçindeki beşi bitirmelidir
Kıyam, rükû, sücut, getirmelidir
Kıraattan sonra oturmalıdır
Teşehhüt miktarı burda dur olur.

Dışta vakit, niyet, tekbir olmalı
Gusül edip hem de abdest almalı
Her yanı pislikten temiz kılmalı
Setri avret, kıple bunda ser olur.

Abdesdi alırken besmele derler
Yıka yüzlerini parlasın nurlar
Ayaklar topuğa dirseğe eller
Meshedilmek başa dörtte bir olur.

Nefsi şeytan düşman sözün tutmayın
Farzı ilahiyi gafflet etmeyin
Şaşarsınız başka yola gitmeyin
Fırsat gider bol dünyanız dar olur.

Otuz üç farz gelir bab-ı rahmetten
Mahşer günü kurtulursun zahmetten
Ayaklar türabı ÇITAK Ahmet'ten
Bu nasihat size yadigar olur

NAMAZ

Kıl namazın al eline beratın
Dû cihanda seni güldürür namaz
Dünyasın değişen ehli salatın
Ruhunu bâlâya kaldırır namaz.

Kılan için haktan ferman gelecek
Bütün korkulardan emin olacak
Kabirde bizimle yoldaş olacak
Saadet evine yoldurur namaz.

İslam'ın miracı cennet durağı
Bütün peygamberler bunun ırağı
Menzil alın yakın edin ırağı
Günahı mağfiret kaldırır namaz.

Bir daha dünyaya geri gelemek
Ne eylesek hak rızasın bulamak
Namaz kılmadıkça İslam olamak
Nefsi emmareyi öldürür namaz.

Huzuru mahşerde ağardır yüzün
Yöneldir Mevla'ya yumşadır özün
Günahı giderir geçirir nazın
Olmayan işini oldurur namaz.

Sırat köprüsünü kolay geçirir
Kanat bağlar şehit gibi uçurur
Ab-ı Kevser sularından içirir
Tarik-i felahı buldurur namaz.

Cehennem kalkanı dinin direği
Kılmıyan zalimin yoktur gereği
Füyuzat merkezi paklar yüreği
İmanı içine doldurur namaz.

Yüz sürer Halik'a secde kııarsın
Asi defterinden ismin silersin
Dua eder hacetini dilersin
Allah'a derdini bildirir namaz.

Cennetin miftahı hakkın rahmeti
Şafi olur yarın görmen zahmeti
Muhibbi sadıkın ÇITAK Ahmed'i
Deryayı ummana daldırır namaz.

NİCOLDU?*

Vaden tamam oldu Hacı Halloğlu
Terk ettin dünyanı elin nicoldu
Milyon servetiyin kadrin bilmedin
Nefsine zulmettin halın nicoldu?

Sen gitmeden mirascılar geldiler
Mevcut malın hakim ile böldüler
Bir makara ipliğini aldılar
Mabut eylediğin malın nicoldu?

Emeklerin heder oldu baksana
Gitmedin Kâbe'ye girdin doksana
Dünyada çıkarını kendin yaksana
Şimdi karanlıkda yolun nicoldu?

Beş mirasçı tam sermaye duttular
Don gömlek yeleşti bile sattular
Samır kürkü peymal Yezid ettiler
Yorgan döşek kilim halın nicoldu?

Aldığın faizin günü bitti mi
Eceline para yardım etti mi
Sen heman hesap ver keyfin yetti mi
Döşüne vursana elin nicoldu?

Yedi sene oldu hesap bitmiyor
Damadların mala çöktü gitmiyor
Ölü masrafını kabul etmiyor
Yedirdiğin kaymak balın nicoldu?

---

* Milyon sahibi Elbistanlı Hacı Halil oğlu Mehmet Erten servetinin kısmı küllisini yüksek faizinen meydana getirmişti. Bu servetin beş altı sene devam etmediğini görünce Allah'ın azamet kudretine diğer zenginlerin de inanmasını ve ibret almasını istedi. Bu kıymetli zatın maneviyatına kaniydim onun emriyle söyledim:

Hani aklın bumuydu bildiğin
Haram helal mal ederdin bulduğun
Kırk sekiz bin pankonota aldığıın
Bağ bahçe havuzun gülün nicoldu?

Vefasız dünyanın bozuk temeli
Gafil insan kandırmaktır emeli
Hak yoluna sarf etmedin bu malı
De bakım cevap ver dilin nicoldu?

Ahmet ÇITAK bu dert sana da toktur
Güvenme dünyanın değeri yoktur
Maksad bir imtihan en sonu haktır
Hazret-i Süleyman kulun nicoldu?

EFENDİM*

Zaman icabatı feleğin işin
Bir memur feylini sordu efendim
Gözünün önünü görmiyen kişi
Nasıl noksanını gördü efendim.

Teline dokunan felah bulur mu
Elmas kıran taşta paha gelir mi
Varisi enbiya tahkir olur mu
Dini zedelemek derdi efendim.

İrfan bulmaz tarikata gelmiyen
Altını ne bilsin sarraf olmayan
Tenekenin değerini bilmiyen
Cevher pazarına girdi efendim.

Kazara gönlünü kırsak birimiz
Sahip olmak icabeder gerimiz
Bizler dursun ruhu cariyarımız
Dar yerde ulaşır dördü efendim.

Hazm eder dinlersin böyle masalı
Çarhı alem söndü gönlüm küseli
Bu ufak sıkıntı radyo misali
Hazreti Allah'a verdi efendim.

Ehvalı Muhammet şemsinin mahı
Tarik-ı Nakşi'nin istinatgahı
Sizi yanlış gören gözlerin şahı
Körler menziline erdi efendim.

Türkiye'nin hayatının gıdası
Uğradı sayene bayü gedası
Manevi pençeyin yüksek sedası
Düşmandan kurtardı yurdu efendim.

---

* Memleketimize yeni gelen bir kaymakam Şeyh Hacı Mustafa Efendi merhumun vatana hizmeti ve maneviyatı hakkında bir bilgiye sahip olmadığından merhum hakkında fena zehaba kapılmış ve hakaret ederek gönlünü kırmış ve bağ damında oturmasına sebep olmuştu. Bunun üzerine kaymakama hitaben Şeyh Efendinin muhteremliğini izah etmek maksadile şunu yazıp okudum.

Cefasız mahbubun tadı mı olur
Karga öter amma dudusu mu olur
Her insanın temiz sütü mü olur
Boş yere kalbini kırdı efendim.

Eksik olmaz evliyanın belası
Cefa görmek derecenin cilasısı
Mihnetle yapıldı dinin kalası
Köprüsünü Resul kurdu efendim.

Hamza'nın katlini reva görükler
Şehit edip kulağını yirikler
Bu çeşit münafık dini çürükler
Ali'ye hançeri vurdu efendim.

Firavn'i Musa'ya Eyyub'e yare
Yunus'a balığı Halil'i nare
Attık ki sınavı sabrını göre
Yusuf da kuyuda durdu efendim.

Şehit eylediler Resul'ün dışın
Ağya kattılar Hasan'ın aşın
Mübarek Hüseyin'in halini düşün
Kerbela'ya kanın serdi efendim.

İşine bak şeyh Muhittin Arab'ın
Suçun bağışladı Fehli Horab'ın
Darda içti Mansur ecel şarabın
Nesimi deriyi verdi efendim.

Hızır Elyas bekler bahrile berri
Tasarruf ederler hayr ile şerri
Sureyi Suphan da ledünnü sırrı
Hükümünü koluna sardı efendim.

Ahmet ÇITAK senin izinde sakin
Eksik etmez Mevlam evliya yükün
Huzuru meclisin eltafi pakın
Aklını başına derdi efendim.

KALIR MISIN*

Sersem gönül uslanmıyon
Sen de yola gelir misin?
Feryat edip seslenmiyon
Geçti vaktin bilir misin?

Dünya senin olsa niden
Utanmadan günah eden
Ecel gelir durman giden
Buna çare bulur musun?

Mamur fani, viran beka
Niçin yalvarmıyon Hakka
Kurtulaman elde yaka
El gider sen kalır mısın?

Bir veliden ruhsat alıp
Geceler uykusuz kalıp
Hakkın rızasını bulup
Suçtan emin olur musun?

Tabib bul derdine baktır
Tövbe eyle günah çoktur
Giden kalır gelen yoktur
Bundan ibret alır mısın?

Ahmet ÇITAK gafil durup
Bu kadar hikmeti görüp
Eldeki fırsatı verip
Yüreğinden solur musun?

---

* Azgın gönlümün Allah'dan haya edip yola gelmesi için döğüşlü nasihat.

YİNE GÖNÜLE

Aman Yarab aman kapına geldim
Tarik-i necatı bulamıyorum
Şeytan ile nefsin esiri oldum
Yakamı bunlardan alamıyorum.

Ne büyük bir düşman ne muhkem pendî
Gözüm sende lakin bırakmaz kendi
Nefsimiz zulümü şeytanın fendi
İkisine galip gelemiyorum.

Bunların teklifi hoş gelmiyor
Zevki sefa işi, işe gelmiyor
Neden sonra akıl başa geliyor
Ne fayda ben geri gelemiyorum.

Her zaman isteğim senden Yaradan
Şu iki muzuru kaldır aradan
Kalbimi kurtarıp akdan karadan
Sevgimi semtine salamıyorum.

Bir hayır amelim yokdur işimde
Vakit geçti dutar yokdur yaşımda
Nire getsem ikisi bir peşimde
Dünya muhabbetim silemiyorum.

Gaflet yollarına düşüp kopuyom
Nefsi emmareye uyup sapıyom
Ahmet ÇITAK iradesiz yapıyom
Halbuki gönlümden dilemiyorum.

GEREKTİR

Peygamber döşeğin işgal edenler
Hukuka riayet kılmak gerektir
Adalet yoluna doğru gidenler
Haklıyı arayıp bulmak gerektir

Her iki tarafı bir kıyas görüp
Şahitten suali etraflı sorup
Babası olsa da cezasını verip
Ömer gibi dürüst olmak gerektir

Fakire miskine ederse çalım
Gözlesin bakalım gelmez mi ölüm
Adalet bir cevher, husumet zulüm
Zalimin beynini delmek gerektir

Azmeyleyip yan bakarsa işine
Kurtulaman evin yıkar başına
Dağ gibi devrilir düşer peşine
Böylesinden beri olmak gerektir

Rüşvet alıp işi çekerse zora
Adalete ermek nereden nere
Dürüst çalışmayan gömülsün yere
İsmi defterden silmek gerektir

Zalime yar olup hakkı deviren
Vardığı beldeye fesat koyuran
Adaleti adavete çeviren
Hakimden rütbeyi almak gerektir

Dini bütün adil memur olanın
İnceleyip hakikati bulanın
Vazifeyi tamam namus bilenin
Yoluna can verip ölmek gerektir

Amanın aldanman bu dünya yalan
Var ise gösterin ebedi kalan
Ahmet ÇITAK der ki hep memur olan
Bir kılı ikiye bölmek gerektir

BU GECE*

Doğdu Resul alem erdi güneşe
Dünyaya ziyası düştü bu gece
Nice puthaneler girdi telaşe
Kafirler yolunu şaştı bu gece

Şeytanı mekkarda kırıldı gurur
Yer gök ehli bütün buldular sürür
Leylayı berattan doğunca bu nûr
Yüzü üstü putlar düştü bu gece

Evrahı embiya ettiler nida
Merhaba diyerek neşr oldu seda
Bezendi cihana ilahi hüda
Rahmetin deryası coştı bu gece

Meleklerin elindeki üç alem
Dikildi yerine yok oldu zulüm
Mahluku asuman ta levhi kalem
Yer yüzüne doğru koştı bu gece

Vecde gelip felek etti seyranı
On sekiz bin alem bunun hayranı
Hakkın nuru Muhammed'in bayramı
Yedi kat gökleri açtı bu gece

Cennetten üç huri kızı geldiler
Kundağın içinden nuru aldılar
Emine hatuna hizmet kıldılar
Ellerinden şerbet içti bu gece

---

* Peygamberimizin doğum günü (Mevlit Kandili) için söylediğim şiir.

Başına vurulmuş şefaata tacın
Sabi iken diler ümmetin suçun
Gökteki melekler ziyaret için
Bütün huzuruna uçtu bu gece

Mahşerde şefaata şanına seza
Ümmeti olana edilmez ceza
Mağfiret füyüzat lütfünü bize
Haliki lemyezil saçtı bu gece

Habibine mevlam müntazır oldu
Kün feyekün emri buradan geldi
Ahmet ÇITAK bağrın aşk ile doldu
Yüreğinde kalyan coştı bu gece

NEBİMİZ*

Cenab-ı Hak sizi davet kılarak
Cibril-i Emin'i saldı nebimiz
İki aşık birbirini bularak
Bir nur iken pür nur oldu nebimiz

Mutlu gün erişti Recep ayına
Asuman dürüldü hâk-i payına
Melekler sarıldı usul boyuna
Tebessüm ederek güldü nebimiz

Makam-ı şerifte bindi Burak'a
Bir nazarda yakın oldu yırağa
Yedi kat semaya en son durağa
Varmak sana nasip oldu nebimiz

Yoldaş oldu Cebrail'e uyarak
Gökte olan hikmetleri sayarak
Ziruha bir avuç toprak diyerek
Suçları şefaata kıldı nebimiz

Hasret bitti maksadına erince
Bihuruf konuştun ora varınca
Can gözüyle Hak cemalin görünce
Nur-u iman ile doldu nebimiz

Varlığa sebepsin kıymetin bâlâ
Şehidimiz Kuran okuruz hâlâ
Sitreyi münteha menzili âlâ
Orada mevlayı buldu nebimiz

---

* Miraç Kandili dolayısıyla Resulümüze yazdığım şiir

Melekler mihracın tepşir kıldılar
Evrah-ı enbiya karşı geldiler
Mübarek veçhine aşık oldular
Hepsi kadrini bildi nebimiz

Mahbubi Huda'sın ey esma-i pak
Size hizmet etti asuman eflak
Bais-i mevcudat levlake levlak
Şanında bu şeref kaldı nebimiz

En makbul günümüz Miraç gecesi
Yükseldi şanımız Miraç gecesi
Şefât kanalımız Miraç gecesi
Affımızı Hak'tan aldı nebimiz

Hikmet deryasından erişti sırra
Hicap perdesi kalkıp karıştı nura
Arşı kürsü geçip nihayet yere
Bir nefeste gidip geldi nebimiz

Ahmet ÇITAK gitmez bekler eşiğin
Bu cihanı tenvir etti ışığın
Senin muhabbetin nice aşığın
Bağrının başını deldi nebimiz

ELLEMEN

İnsanoğlun incitmeyin gardaşlar
Hak gücenir hallerini ellemen
Allah için namaz kılan haldaşlar
Hakk'ı seven kullarına ellemen.

Bunları bahtiyar etmiş Huda'sı
Sevdikleri Kur'an Cibril sedası
Levh-i mahfuz satri ruhun gıdası
Yürekteki sırlarına ellemen.

Saltanatın sevdasına gelmezler
Saray altın cevher versen almazlar
Kanun harici döğüş bilmezler
Zincir takıp kollarına ellemen.

Can verir askerden kaçmazlar geri
Şehit olak diye verirler seri
Devlet için feda ederler varı
Sahip olun mallarına ellemen.

Başlarını kessen hata etmezler
Emr-i ilahiden dışra gitmezler
Karga gibi cak cak diye ötmezler
Kur'an okur dillerine ellemen.

Gece gündüz feryat figan işleri
Hak dedikçe yanar bağı başları
Irmak gibi çağlar gözü yaşları
Özden akan sellerine ellemen

Allah'ını sevenin bulunmaz dengi
Boş yere eylemen cidali cengi
Sakının solmasın Kur'an'ın rengi
Koku saçan güllerine ellemen.

Bolşevik olanı aran buldurun
Ya Rus'a gönderin ya da öldürün
Bar evi kaldırın dansı kaldırın
Bunların sağ sollarına ellemen.

Kov gıybet isyana ağız açmazlar
Ortalığa fesat tohum saçmazlar
Dini taç ederler haktan kaçmazlar
İncinmesin tellerine ellemen.

Ahmet ÇITAK der ki dideler ruşen
Selamet bunların izine düşen
Rehberi hidayet nebiyi zişan
Muhammet'in yollarına ellemen.

ALLAH'IM

Nimetine şükür olsun
Nice lütfun var Allah'ım
Ben kavuştum düşmanıma
Muradını ver Allah'ım

Sen gönderdin şerri hayrı
Tabipte hoş olur sayrı
Tövbe olsun etmem gayrı
Ahu figan zar Allah'ım

Dertliye dünya dar dedin
Ulaşır lütfun pur dedin
Aşığa vuslat var dedin
Senin sözün bir Allah'ım

Sana şirk koşarlar neden
Yoktan vücut buldu beden
Nimetini inkar eden
Bu dünyadan kov Allah'ım

Kim gelse Mevla'm yanına
Yok sözü sığmaz şanına
Ahmet ÇITAK ihsanına
Daim şükür der Allah'ım

DEĞİL Mİ?

Gel gönül halim ol büyüklük etme
Mağrurların hasmı Allah değil mi?
Aslın toprak sakın ileri gitme
Hâk-i meşrep Halilullah değil mi?

Hakk'a karşı terbiyenizi takının
Ağısına düşmen şeytan fakının
Boyuna takılan toktan sakının
O melun merdudibillah değil mi?

Boşa koskalanman aslını sorsan
Zibil yığınının kendini görsen
Sıfatını dakan işe yarasan
Alçak gönül nazarullah değil mi?

Arzusuna erer ölmeden ölen
Yok oldu kendini varlıkta bulan
Bütün tasarrufu eline alan
Ehli irfan fena fillah değil mi?

Senin değil mal mülk sözü dilinde
Evlât ahfat karta südük belinde
Men arafta sirri bürhan elinde
Bunu diyen Resulullah değil mi?

Elinde bir fırsat var iken ayık
Halıkına karşı bükülmez bıyık
Büyüklük Allah'ın zatine layık
Benim diyen aduvullah değil mi?

Toprağa giricin kabir yatağın
Maşşere varıcın var mı tutağın
Hakikat tutağı Ahmet ÇITAK'ın
Bütün sözü hasbilillah değil mi?

HOCAM

Varisi enbiya alemi dâna
Kullara Mevla'sın buldurur hocam
Gözünde yok asla bu dar-ı fena
Mahşer-i Kübra'dan bildirin hocam

Veliy-i azamsın cennet durağın
Alem-i İslam'a çoktur gereğın
Deryay-ı ummandan dolar yüreğın
Rahim-i Rahman'a daldırın hocam

Şeriat tahtına çıkan oturun
Nice imansızın işin bitirin
Meclis-i irfandan temsil getirin
Hakikatten ilham aldırın hocam

Allah ile kulun arasın görün
Merdane teşirin şah gibi durun
Hazret-i Ali'nin izinden yürün
Dini çürüklere saldırın hocam

Atom bomba sözün Kur'an silahı
Bu da bir nimettir lutf-u ilahi
Masonun başına takar silahı
İsmi defterden sildirin hocam

Menfaat perese meylin yok senin
Kimseye bağlanman Allah'ı tanın
Resul-u kibriya parti başkanın
Ah eder rengini soldurun hocam

Ol şahı sultandan irtibat alık
Yüreğine aşk-ı ilahi doluk
Maneviyat ilmi müsehha oluk
Alem-i ezelden bildirin hocam

Hak katında sait ismi Őerifin
Gözüne arpıyon bazı harızın
Şeytan maskarası aklı zarifin
Derisine saman doldurunhocam

Delilin Kuran-ı Kerim daha ne
Dini ürük olan eder bahane
Mücahid-i Kübra oldun cihana
Münkirin bağrını deldirin hocam

Canın vakıf din İslam'ın uğruna
Hançer gibi batan dinsiz bağrına
Din kılıcı silah eden böğrüne
Şu Deccal devrini öldürün hocam

Asır azdı başımızda dumanı
Yol gösterin ihya eden zamanı
Zalimin kalbine takan imanı
Kafirleri İslam oldurun hocam

Ahmet ÇITAK hayran Kur'an izine
Canım kurban böyle alim sözüne
Yüz sürerim ayakların tozuna
Őakileri sait kıldırın hocam

YALAN DÜNYA

Mağrurlanma dostum Adem'i düşün
Ona da kalmadı şu yalan dünya
Havva ile teknil bin etti yaşın
Ona da kalmadı şu yalan dünya

Hazret-i Nuh bin yaşadı nicoldu
Gemi düzdü Cebrail de hacoldu
İkinci anamız kadri yücoldu
Ona da kalmadı şu yalan dünya

Nicoldu Halil'i ateşe atan
Nicoldu Hazret-i Yunus'u yutan
Boş yere Yusuf'u kuyuya atan
Ona da kalmadı şu yalan dünya

Davut oğlu Süleyman'a baksana
Belkıs gibi terbiyeni taksana
Bas ile hükmeyledi kırk sene
Ona da kalmadı şu yalan dünya

Takyanus şeddadin ne oldu hali
Nerde kaldı Han Harun'un malı
Pehlivan Hamza i Haydar-ı Ali
Ona da kalmadı şu yalan dünya

Vatan etti Firavun Mısır şehrini
Çok çekti mübarek Musa kahrını
Yokuşa akıttı Asi Nehri'ni
Ona da kalmadı şu yalan dünya

Hazret-i Muhammet resuller başı
Bu bir sırrı Huda kevneyn güneşi
Çar-i yari güzün Cebrail yoldaşı
Ona da kalmadı şu yalan dünya

Sahabe-i kiram idi her yanı
Burhan etmişlerdi azim Kuran'ı
Hırkasını geydi Veysel Karani
Ona da kalmadı Şu yalan dünya

Zapt eyledi Berlin, Şam'ı, Musul'u
Boğazı set idi bunun usulü
Kerbela da kesti Ali Resul'ü
Ona da kalmadı Şu yalan dünya

Şunları düşünüp eyilip kalman
Şu Ahmet ÇITAK'ın haline bakman
İskender-i Kübra Zülkarneyn Lokman
Ona da kalmadı Şu yalan dünya

BİRİÇÜN

Bir yarım var elinde
Derbederin biriçün
Aşk pazarı yolunda
Yüzüm sürem biriçün

Hep alem tapusunda
Noksan yok yapısında
Olaydım kapısında
Hizmetkarım biriçün

Başka sevdaya gelmem
Cevher verseler almam
Yanlış kapıyı çalmam
İntizarım biriçün

Tatlı dünya sarhoşluk
Muhabbeti bir kuşluk
Ne etsen sonu boşluk
Ah edenin biriçün

Geldim geri gidicim
Dünyayı mı yutucum
Zengin olup nidicim
Tarumarım biriçün

Canla hayranım ona
Rızası yeter bana
Ömrüm erecek sona
Yok kararım biriçün

Niyeti unutmuşam
Hak yolunu tutmuşam
Sivayı terk etmişem
Başım korum biriçün

Şeytan azdı kibrile
Bulan buldu sabrile
Muhammet hem Cibril'e
Minnettarım biriçün

Hasmı galip olmasın
Göç ki arkan olmasın
Kama olup kalmasın
Namus arım biriçün

Lütfü çoktur kuluna
Mülkü bizde buluna
Kurban olsun yoluna
Canım korum biriçün

Ahmet ÇITAK özlerim
Daim vuslat gözlerim
Dövünür hem sızlarım
Ah u zarım biriçün

İNSANOĞLU

Boşa mağrurlanma hey insanoğlu
Birgün olur icabına bakarlar
Aleme türap ol alçak et gönlü
Büyüklenme ahlakından bıkarlar

Akıbeti figan ne kadar gülsen
Maksada erişin haddini bilsen
Zaloğlu Rüstem'in ayarı olsan
El vurmada arkan üstü yıkarlar

Evlat maldan bir gün dönen yönünü
Şah olsan dinlemez kimse şanını
Seve seve beslediğin canını
Götürürler bir dar yere tıkarlar

Gücün yettiğine zulüm kıldınsa
Ataya anaya asi oldunsa
Dünyadan ahrete çıplak geldinse
Yılan çıyan sol böğründen sokarlar

Asilere ateş gömlek biçilir
Yiğit olan işte orda seçilir
Huzuru baride defter açılır
Suçlarını gözlerine çakarlar

Hükümet kuvvetin alet ettinse
Memur olup rüşvet alıp yuttunsa
Adalet babından kaçıp gittinse
Cehennemde ateşlere yakarlar

İflah olman el hakkını alınca
Ne verin mizanda seni bulunca
Mahşerde günahın ağır gelince
Her tüyüne bir çingirak takarlar

Ahmet ÇITAK bütün sözlerin haklıdır
Ne çare dünyanın sersemi çoktur
Adalet orada iltimas yoktur
Tatlı canı cenderede sıkırlar.

METH-İ RESUL

Kapına gelmişem canan
Nice can var hisarında
Kamu dil aciz oldular
Nazarı imtisalinde

Ledünni ilmi zatında
Mübarek hilatin levlak
Muhibbin hak sıfatın nur
Akar şükkar lisanında

Nebiler umdular rahmet
Şefaat bahri katından
Ki hayrüşşafinsin sen
Tâ Hazret-i İsa'nın da

Varıp miracı seyrettin
Cemalin nurin ol zatın
Nihayet menzile erdin
Neler oldu visalinde

Tecelli etti zat ile
Teaşşuk eyledi Mevla'm
Melekler beyhuş oldular
Habibullah risalinde

Mükerrer padişah oldun
Hicabı nur-i azamdan
Adem doğdu mevcudat
O nurdan infialinde

Hakir Ahmet ÇITAK şanın
Sena etmek diler lakin
Kısa dilde uzun gaye
Ne haddim var misalinde

YARAMAZ

Diyanet reisi sizden ricamız
Bir imam var burda hali yaramaz
Polat nahiyesinde olan hocamız
Ahlakı bozulmuş yolu yaramaz

İslam olan rakı içer kurar mı
Namaz miraç imam sarhoş yarar mı
Kur'an çıkan yere zibil girer mi
Suratı kavrulsun dili yaramaz

Onun da suçu yok fikre dalma
Öküzde süt olmaz, söğütte elma
Mukaddes makama sarhoşu salma
Dökülür ağzından seli yaramaz

Sırma olsa bunu dikmem yakama
Kurban olsun ruhban papaz hahama
Secdegah merkezi böyle makama
Akıllı münasip deli yaramaz

Cahil olsa kusuruna bakılmaz
Dini olanın nasıl canı sıkılmaz
İt döşüne cevher boncuk takılmaz
Yüz numaraya ipek halı yaramaz

İnhisara varıp meyhane açsın
Kur'an'ı bırakıp rakıyı içsin
Kiliseye gidip camiden geçsin
Gül kokacak yere çalı yaramaz

Sarhoş gezer dört tarafa söverek
Cemaat kaçıyor bağrın döğerek
Zemzem gibi duru akan su gerek
Baharın bulanık seli yaramaz

İslahı mümkünse hak insaf versin
Değilse hemen kabire girsin
Gazabı ilahi kanadın kırsın
Ağacı kurusun dalı yaramaz

İli Maraş Elbistan'dır kazası
Haritada garba düşer hizası
Himmetine bağlı bunun cezası
Kalıbı kurusun kılı yaramaz

Eğer sen de bu recamı tutmazsan
Bu erzeli vazifeden almazsan
İndallah mesulsün takip etmezsen
Felç olur Türkiye eli yaramaz

Gül dalında ne işi var kuzgunun
Kesilmesi gerek burdan rızkının
Ahmet ÇITAK der ki böyle azgının
Tohumu kesilsin dölü yaramaz

KUR'AN-I KERİM

Tarif edim dinlen kelimullahı
Şerefi alidir Kur'an-ı Kerim
Her noktası ispat eder Allah'ı
Hikmetle doludur Kur'an-ı Kerim

Dört esas üstüne konmuş temeli
Tevhid ile nübüvvet haşır demeli
Adalet ibadet kulun emeli
Cennetin gülüdür Kur'an-ı Kerim

On sekiz bin alem emir beridir
Hazreti Muhammet, Cibril yaridir
Hazineyi rahman anahtaridir
Şeriat yoludur Kur'an-ı Kerim

Şu yüz dört kitabın hükmü bundadır
İnkâr eden çeşmi ama mandadır
Arş'ı ala ismi azam bundadır
Keramet dalıdır Kur'an-ı Kerim

Gıda verir ruha kurtulur beden
Zulmete kavuşur yabana giden
Kadrini bilmeyip itiraz eden
Dini yok delili Kur'an-ı Kerim

Asumanın nakışını düzüyor
Ahiretin haritasın çiziyor
Her sözü bir katı burhan yazıyor
Bir umman selidir Kur'an-ı Kerim

Hutbeyi ezeli mürşidi alem
Emrine amade ta levhi kalem
Ahmet ÇITAK der ki hasılı kelim
Uludan uludur Kur'an-ı Kerim

MEVLANA

Altı yüz seksen dokuz yıl ezel
İlan oldu hüsnü halin Mevlana
Bu tarihte erdi ruhuna gazel
Yayıldı reyhanın gülün Mevlana

Aşığı şeydasın bülbül misali
Hakikat sözlerin bilmen masalı
Terk edip dünyanı buldun misali
Tarik-i hidayet yolun Mevlana

Şems'iden kavuştun o şemsi mahe
Can atıp eriştin ulvi mahe
Aranızda perde kalmadı şahe
Ne zaman dilesen bulun Mevlana

Işığı Allah'tan gizli fenersin
Hakikat şarabını içip kanarsın
Bir nefeste bin pervane dönersin
Acayip bir seyran halin Mevlana

Gavs-ı azam rütben lütfu ilahi
Dilinde tevhidin şeydan silahı
Kuşanın kılıcı giyen külahı
Padişahlar tutmuş kolun Mevlana

Aşıkları maşukuna götürün
İrşat eden nice hamı yetirin
Naz eder Allah'a her işi bitirin
Dertliler derman olun Mevlana

Fena fillah olup ölmeden öldün
Aşk ile deryayı ummana daldın
Kaseyi uşşakı destine aldın
Hazneyi Rahman'dan dolun Mevlana

Hakikat deryadan köpük oluksun
Köpüğü eritip umman kalıksın
Katre iken derya ile doluksun
İnci mercan sağın solun Mevlana

Şan vermiş cihana sülalen soyun
İsmi Hakk çağırıp elinde neyin
Sultanı evliya tasarruf payın
Emrini haliften alın Mevlana

Ehl-i İslam ferman etti ismini
Aşk-ı Huda püryan etti cismini
Gökte melek seyran etti resmini
Kelamullah söyler dilin Mevlana

Ahmet ÇITAK söyler ismini sizin
Sülaleyi Tahir aslınız sizin
Mualla hünkar ala nesliniz sizin
Yâd ederiz yılın hala Mevlana

MUHAMMET

Ruhun baisi alem
Ne güzelsin Muhammet
Sıfatın levhi kalem
Ne güzelsin Muhammet

Hak nurundan bulundun
Rahmet n halk olundun
Kainata bilindin
Ne güzelsin Muhammet

Ulu Sultan ser versin
Sirullahı ekbersin
Nebilere rehbersin
Ne güzelsin Muhammet

Levhi mahfuzda ismin
Aleme rahmet resmin
Nura gark olmuş ismin
Ne güzelsin Muhammet

Gövden belenmiş nura
Kalbin karışmış sırı
Glgen düşmedi yere
Ne güzelsin Muhammet

Başta saadet tacı
Seyreyledin miracı
Günahların ilacı
Ne güzelsin Muhammet

Kur'an indi şanına
Cibril geldi yanına
Levlak dendi canına
Ne güzelsin Muhammet

Gökte levh-i kalemsin
Yerde fahri alemsin
Selat u vesselamsın
Ne güzelsin Muhammet

Aşık oldu zülcelal
Bu ne kudret ne kemal
Alnı nur kaşı hilal
Ne güzelsin Muhammet

Cebrail yardı sadrın
Ne kadar yüksek hulkun
Cihada ferman aldın
Ne güzelsin Muhammet

Özün dertlere derman
Yüzün rahmeti rahman
Sözün herkese iman
Ne güzelsin Muhammet

Geldi refref Burağın
Yakın oldu ırağın
Ahmet ÇITAK çırağın
Ne güzelsin Muhammet

İRFAN YUVAMIZ

Hükümetten akan pınar gözünden
Kovasin doldurur irfan yuvamız
Kahraman Türklerin yüksek sözünden
Rengini aldırır irfan yuvamız

Burdan doğar güneş saçar ziyayı
Cehaletten uzak eder yuvayı
Tenvir eder dağı taşı ovayı
Cevahir buldurur irfan yuvamız

İnsan değil bunun kadrin bilmeyen
Fırsatı bulamaz bura gelmeyen
Her bir zaman nihayeti olmayan
Nimete daldırır irfan yuvamız

Bilgiler çoğalır nimet saçılır
Şanlı Türk'e her an zafer açılır
Düşman dağılır dost seçilir
Vatanı güldürür irfan yuvamız

Her zaman dilinde yurdunu anar
İğne deliğinden dünyayı dener
Hangi iş çığırdan çıkarsa eğer
Ehline bildirir irfan yuvamız

Bu yüksek yuvaya aslan derilir
Temiz kan damara burdan verilir
Kıymetini bilmeyenler sürülür
İsmi sildirir irfan yuvamız

Burdan çıkar ordu vatan kalkanı
Kırmızı bayrağın şeref Takanı
Yurdumuza eğri gözle bakanı
Vurunca öldürür irfan yuvamız

Harp işi öğretir yetirir hamı
Selamet yaşatır göstermez gamı
Hasmını görünce ejderha gibi
Düşmanı yıldırır irfan yuvamız

Tükenmez hüneri hangisin sayım
Malımı canımı yoluna koyam
Ahmet ÇITAK der ki bizlere daim
Toy düğün çaldırır irfan yuvamız

BEYNAMAZ HAKKINDA

Beynamazlar gelin hasbihal edek
Açık güne inkâr etmek olur mu
Doğrusanız eğer namazı nidek
Değil ise suçu örtmek olur mu?

Çare mi buldunuz sizden soralım
Bizi de kurtarın serin duralım
Ferman mı aldınız verin görelim
Yağma yok ekmeden bitmek olur mu?

Azrail'den acep binnet mi size
Evliyadan yoksa himmet mi size
Sırat mı geçildi cennet mi size
Durma uyan gafil yatmak olur mu?

Namaz kıl ki için dışın nur ola
Yoldaş ol Resule şefaât dile
Rahmeti rahman eline dola
Mağfiret babından tutmak olur mu?

Sana lazım ise dinelt direğin
Yoksa balığa çok mu gereğin
Ne kadar katılmış zalim yüreğin
Şeytanı işine katmak olur mu?

Namaz kılmayan işe yaramaz
Mahşer de sürünür sual veremez
Cehenneme gider rahmet göremez
Din İslam şartını yırtmak olur mu?

Bir meniden aslın müzmahal kulsun
Salih ol ki insan sıfatın gelsin
Karanlık kabirde yoldaşın olsun
Yılan çıyan ile yatmak olur mu?

Bırak şu hocayı aklına danış
Çareni bul durma bu dava geniş
Al oku Kur'an'ı manasın konuş
Emrini hor görüp yitmek olur mu?

Namaz kılmaz dansa salar kadını
Utanmadan taşır erkek adını
Ebedi saadet cennet tahdını
Dünyanın zevkine satmak olur mu?

Pantol ütüsüne kıyman kabarın
Toprağın altına giren zıbarın
Bugün yarın derken bir gün geberin
Nefis zalim gönlün gütmek olur mu?

Aslı yoksa eğer itman ederiz
Var ise zulmete düşer gideriz
Fırsatı verirsek hapı yutarız
Acı katranı tatmak olur mu?

Basiret kapalı kalb göz körleşik
Her damara yüzbin şeytan yerleşik
Ayağın mezarda sakal kırışık
Göz göre çirkefe batmak olur mu?

Sözüm yok karışmam dinsiz soyuna
Ahkâmî ilahî gelmez oyuna
Stalin izine gidip boyuna
Kör şeytanı rehber etmek olur mu?

Bolşevikler yalan sakın kanmayın
Kuran'ı Kerim'i roman sanmayın
Ervahta verilen sözden dönmeyin
Buradan imansız gitmek olur mu?

Ahmet ÇITAK namaz borcu pek çetin
Temiz et zahirin düzelsin batın
Bırakıp Allah'ın türlü nimetin
Cehennem lokmasını yutmak olur mu?

YA RAB*

Kapuna gelmişim tükenmez suçum
Hata isyan, günah çevrem Ya Rabbi.
Fitneyi dünyadan doluktur içim,
Huzuruna nasıl varım Ya Rabbi.

Zaman yakın duydum ahiret sesin.
Kat kat etti günah kalbimin pasın.
Gönder füyuzatın yıkasın, yusun.
Kalmasın yürekte kırım Ya Rabbi.

Sıhhat gitti candan tabib bulmuyom,
Fırsat gitti elden yola gelmiyom
Bir ahmak sersemim ibret almıyom
Yüzü kara, gözü körüm Ya Rabbi.

Bir tüten âlemi âbad eylersin.
Şirk koşan münkiri berbad eylersin.
Kapuna gelene imdad eylersin,
Rahmeyle murada erem Ya Rabbi.

La tuknetu ferman başta taç bize
Deryayı lütfundan rahmet saç bize
Gizli hazineni göster aç bize
Tükensin feryadı zarım Ya Rabbi.

Âlemi doyurur nimetin namın,
Sultanı azamsın kâinat senin,
Ne gelir elinden bir kuru canın,
Onu da yoluna korum Ya Rabbi.

* Cenabı hakka âcizane münacat

Şu mevcudat gösteriyor kemalin,
Celâli kibriya, veçhi cemalin,
Nuru Muhammed'in kurdun temelin,
Eşiğine yüzüm sürüm Ya Rabbi.

Bir şeyim yok ancak yanık özüm var.
İlahımsın kurtar sana nazım var,
Ölmeden yolunda ölmek gözüm var,
Bağrımı yerlere serim Ya Rabbi.

Ruhum senin sen de ruha vekilsin,
Fenafillah ile günah dökülsün,
Ne gerek şu ceset geri çekilsin.
Aha emanetin verim Ya Rabbi.

Gaybi hazinenden zerre miktarı,
Derdime bir deva ulaştır bari,
Hakikat isterim nedim ağyarı,
Bu cihanda sensin yarım Ya Rabbi.

Güle meftun bülbül gülhan aramaz,
Dünya'ya meyleden sırra eremez,
Bağışla günahım filim yaramaz,
Mağfiret deryana girim Ya Rabbi.

Toprağı lutfundan insan eyledin,
Ahseni takvimi ihsan eyledin,
Aşık vuslatı asan eyledin,
Nolur didarını görüm Ya Rabbi.

Tükenmez dünyanın gülü reyhanı,
Nazar et gönlüme olsun ruhani,
Görürsün gözüme veçhi süphani,
Bu olsun dünyada kârım Ya Rabbi.

Uluhiyet sarayında oturun,
İrşat ağacında meyve bitirin,
Bir nazarda nice hamı yetirin,
Bu esrarı kimden sorum Ya Rabbi.

Vasfını diyemem ne mümkün haşa,
Her neye bakarsam sen gelin başa,
On sekiz bin âlem eder temaşa,
Hiç birisi bilmez sırrın Ya Rabbi.

Ahmet ÇITAK durma her zaman inle,
Rızayı hakkı bul, nasihat dinle,
Gözüm yaşlı, gönül meşgul seninle,
Gece gündüz ismin derim Ya Rabbi.

YAVRUM*

İslam bayrağının altında yaşan
Gâvura uzadın kolunu yavrum
Orucu görünce dağlara düşen
Terk edip gidersin elini yavrum.

Bu dünya bir hayal kalaman baki
Boynuna takdığın iblisin toku
Esende çakıldak, karnında rakı
Hele sil ağzından selini yavrum.

Emri hakkı inkâr eden din verin
Nemrud musun inadına yan verin
Hayvan gibi sızlayarak can verin
Dependen çekerler dilini yavrum.

Ervahı ezelde nasib olmadı
Bunun için havfi hüda gelmedi
Allah senin orucuna kalmadı
Sen kendin kırıyon kolunu yavrum.

Gâvurlar da nezaketin bozmazdı
Ramazan da oruç yeyip gezmezdi
İslam olan tarikattan azmazdı
Ne için sapıttın yolunu yavrum.

Başında boynuzun nereye pusan
İftihar ederek böyle yay asan
Geberin kabirde yediğin kusan
Dar yere tıklarlar ölünü yavrum.

---

* Aşikare oruç yiyen serhoşlara

Altın ol kıymeti yoktur penesin
Sıfatını takınıyon minasın
Senin gibi böyle azgın künesin
Bir gün keser Mevlam yalını yavrum.

Muradına erdin fikrin bu ise
Pak nimeti koymak günah mayısa
Layık değil senin gibi d...se
Bu şeref tutar mı elini yavrum.

Ahmet ÇITAK görmek arama körde
Bozulan mayada olur mu perde
İbadet, kabahat gizlenir burada
Mahşerde görürüm halini yavrum.

VARMOLA

Gafil insan seni nasıl uyarak
Bu dünyadan büyük yalan varmola
Çirkefine aldanyom diyerek
Dögünüp bağırını delen varmola.

Dans oyunu hep herkesin aynında
Kız oğlan karışık eli boynunda
Kime iyi desek haçı koynunda
Hakikatli İslam olan varmola.

Tebdile imkan yok Allah'ın işin
Razı ol kadere günahın düşün
Nuh gibi resulün bin etti yaşın
Tozundan bir eser bulan varmola.

Hepimiz varıcak laht bize mimber
Temiz ruha ölüm misk ile anber
Dünyada rahat yok dedi peygamber
Boyuna oynayıp gülen varmola.

Yiğit isterim ki şeytan oynata
Hidayet babında canın kaynata
Benim deyu sarıldığın dünyada
Haktan başka daim kalan varmola.

İmtihan vermiye geldik buraya
Nöbeti beklerik girdik sıraya
Bin bir çeşit emir çıktı araya
Şeriata rağbet kalan varmola.

Ahmet ÇITAK şimdi doğru söz özür
Dünya azdı bütün seni kim kazır
Çağır imdadına erişsin Hızır
Bak hele yardıma gelen varmola.

HOCAM

Bir garip hadise duydum üzüldüm
Bundaki esbabı sormalı hocam
İçimden bağrımı dövdüm ezildim
Haklı isem bir hak vermeli hocam
Nasıl zamandayız sormalı hocam

İcazetnameli bir vaiz gelmiş
Maraşlıya hasbi nasihat kılmış
Reddinize karşı mukadder olmuş
Bu zatın gönlünü görmeli hocam
Vaiz için ruhsat vermeli hocam

Vaizi muhterem hazimkar hel mi
O da Türk evladı yoksa bir el mi
Yirmi yaşında kazanılmış el mi
Ne sebep fikrini yormalı hocam
Sarhoşu aradan ırmalı hocam

Bin farmason birbirine yar olur
Üç hocaya geniş dünya dar olur
Eller duyar bu iş bize ar olur
Cahile ne cevap vermeli hocam
Alimlerden örnek görmeli hocam

Birisi de benim olmaz oluyum
Zamandan kurtulum asın ölüyüm
İşyanım çok Hakk'ın asi kuluyum
Kara yere nasıl girmeli hocam
Mahşerde ne cevap vermeli hocam

Bir neş'e çıkar mı ötmezse kumru
Vaiz ile artar İslam'ın ömrü
İnnemel mü'minun ihvetün emri
Bu kat'î bürhanda durmalı hocam
Tarıkı felaha girmeli hocam.

İki dede gezdi yok idi ipi
Vardığı yer dolu arahı küpü
Ordaki rafazı olanın hepi
Ne hürmet ettiler görmeli hocam
Bunları ne için kırmalı hocam

Cemil Sait Barlas dolaşır bazen
Gazeteye aksi makale yazan
Damarından dini çıkarıp gezen
Sapkının şevkini kırmalı hocam
Bunlara nasihat vermeli hocam

Herhalde deccalın devri bu asır
Burayı da geçti koskoca Mısır
Var ise hocanın suçunu hazır
Vaaz için emir vermeli hocam
İslamı camie dermeli hocam

Hak-i paydan recam her söze bakma
İstifanı yazıp canımız yakma
Yüz on bin nüfusu öksüz bırakma
Vazifende sabit durmalı hocam
İslam'a fetvayı vermeli hocam

Elin hem ayağın öpüm eteğin
Haccül harameyinsin cennet yatağın
Bağışla kusurun Ahmet ÇITAK'ın
Bir kastim yok mazur görmeli hocam
Azgının ağzına vurmali hocam

NASIHAT

Bak sözüme zihnime vur her zaman,
Şeriat harici horap değil mi?
Dibinde çahıldak başında duman
Ağzının yatağı şarap değil mi?

Şeytanın gölünden tasın doldurma,
Zelalet mekrine nefsi yeldirme,
Aslına bak sakın başın kaldırma,
Bütün temelimiz türab değil mi?

Ayarını bozdurmuşun ağzının,
Hakk'a karşı hayası yok yüzüyün,
Her tarladan iki tezek sözüyün,
Kimi yampeş kimi yörep değil mi?

Kısa aklın ile neler anarsın,
Basiret kör her tarafı değnersin,
Dört tarafa dil uzatma donarsın,
Hazreti Muhammed Arap değil mi?

Ahmet ÇITAK der ki bir gün utanın,
Temiz insan isen haddini tanın,
Din İslam düşmanı hınzır şeytanın,
Başına ördüğü çorap değil mi?

REFORMCULARA

Bir din çıkardınız reformcular
Çok güldük kitapsız forslarınıza
Din İslam olanın dışı gıcılar
Kim duysa tükürür yüzlerinize.

Akla sığmayana yalan dersiniz
Hakkın hikmetini geri korsunuz
Gece gündüz lânet yağar körsünüz
Devre yola giden izlerinize.

Dünyada beyhude geçer gününüz
Kitabınız hani yok mu dininiz
Bırakın inadı Hakk'a dönünüz
Hıtam verin çalgı sazlarınıza.

Kaçırman fırsatı bu dâvâ derin
Akıbet düşünün dolaşman serin
Şimdi adın Osman ölürsen yarın
Ne yazmalı kefen bezlerinize.

Alem-i İslama fesat döktürmen
Karınızı ortalıkta sektirmen
Dansa salıp sarhoş halay çektirmen
Fenalık öğretmen kızlarınıza.

Elli dört ettiniz otuz üç farzı
Dal bacak ettiniz namusu ırzı
Bunu yapan kimse olmaz mı dürzü
Siyah perde örtün yüzlerinize.

Bu mübarek güldür boşa bitmedi
Alime adavet sizden gitmedi
Ağulu şırınga tesir etmedi
Nodur mu çakıldı gözlerinize.

Adı İslam küfre kalıp resminiz
Arada şaşırın bizi isminiz
Korkarım ki cehennemlik cisminiz
Orda vurursunuz dizlerinize.

Ahmet ÇITAK sen de yürekten davran
Hep bunlar farmason azılı evran
İt ürür yolundan kalır mı kervan
Kimse kanmaz sahte sözlerinize.

SAKININ*

Vatandaşım sizden yüksek ricam var
Sözüme itiraz etmen sakının
Ben neciyim yücelerden yüce var
Emrinden dışarı gitmen sakının.

Buraya genç yaşta bir vaiz gelmiş
Dini olan kimse mustefit olmuş
Kimisi boş yere adavet kılmış
Bırakın bunlara çatman sakının.

Masum hocalara yan yan bakarlar
Peygamber olsa da bir kulp takarlar
Bir gün sizi cehenneme tıkarlar
İşinize hile katman sakının.

Vallahi billahi ahret vardır
Mahşeri Kübra'nın suali zordur
Gönlünüz gaflette gözünüz kördür
Utanın uykuda yatman sakının.

Fırsat gider durman bir tedbir kılın
Hocanın elinden kitabın alın
Ya bir papaz ya da bir keşiş bulun
Bal var iken ağı yutman sakının.

Böyle mi yapardı eshab-ı güzin
Kimi kısa söyler kiminiz uzun
Vaizin delili Kur'an-ı azim
Tac edin sözünü yitmen sakının.

---

* Ramazan'ın iptidasından beri kazamızda her gün öğle ve ikinci vakitlerinde hasbi vaiz eden Tarsuslu 18 yaşındaki Salih Babuş adlı sayın hocaya bazı muhalif kimselerin kötü niyet ve çirkin dedikodularını aynel yakın gördüğümden içim sızladı ve bu yanlış hareketlere karşı bu manzumeyi söyledim.

Kimi der hadisin ravisi sahte
Kimi der mürteci kimi de softa
Kimi der hocayı kovak bu hafta
Kötü karga gibi ötmen sakının.

Bilseniz hocalar cevahir satar
İmar için elde kaşağı tutar
Yağarı olanın canına batar
Gölgenize çifte atman sakının.

Altın burma taksan ne anlar ite
Cehennem beriye sen daha öte
İstersen gavur ol ister tap puta
Çekilin çirkefe batman sakının.

İki hoca kaldı davranın hele
Bunları da kesin tükensin belâ
Dans evi olsun ki keyfiniz gele
Rakı içip çalım satman sakının.

Bu rezalet asrımızın planı
Zaten sevmezsiniz İslam olanı
Hocalara isnad edip yalanı
Siyaseti alet etmen sakının.

Ahmet ÇITAK söyler dinsiz bedene
Malım canım kurban rağbet edene
Lânet olsun sahte yola gidene
Şeytanın sözünü tutman sakının.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÜNYA HÂLİ

KURTULDUK

Sayın mebusumuz dinlen derdimiz
Sözünü ferman sandık kurtulduk
Ne talihsiz bahtı kara yurdumuz
Boyuna ateşe yandık kurtulduk.

Kasaba demiye utandık elden
Ham gönde canımız ne gelir elden
Boş çuval dolar mı bu kuru dilden
Hep gelen sözlere kandık kurtulduk.

Şöyle bir zamanda böyle kazada
Doksan bin nüfusun canı cezada
Vekalette ismimiz yok hizada
Kapalı torbaya konduk kurtulduk.

Kol kanat bağlanık kırık dalımız
Nafia vekili yapmaz yolumuz
Bundan sonra gamlı arzıhalımız
Yüce Tanrı'mıza sunduk kurtulduk.

Elbistan merkezi geniş ovamız
Dokuz nehir akar boştur kovamız
Harap durur cennet gibi yuvamız
Yarasa kuşuna döndük kurtulduk.

Eller vatanını daim donatır
Bize matem nasip bilmem bu nedir
Ahmet ÇITAK der ki bunca senedir
Cak caktan yok yoğa indik kurtulduk.

SAYLAV

Memleket derdimiz tarif ederiz
Habi gaffet, fikir donumuz saylav
Tarihte var imiş çekip gideriz
Hiç kimseye yoktur kinimiz saylav.

Başımıza zindan olup dünyamız
Yoksa hükümette yok mu künyemiz
Ta ezelden böyle harap dünyamız
Ah ile geçiyor günümüz saylav.

Haddinden ziyade bahçe bağımız
Çeşit çeşit maden dolu dağımız
Fabrikanın ismin bilmek çoğumuz
Zavar gibi olur unumuz saylav.

Hangi tarla irat verir bidersiz
Lokman hekim maden suyu kadersiz
Matemdeyiz kimsemiz yok kedersiz
Damarda kurumuş kanımız saylav.

Vekil ettik sizi ata sanıyok
Arkamızı dağa verdik sanıyok
Yurdumuza bakan yoktur yanıyok
Harap olmuş herbir yanımız saylav.

Ahmet ÇITAK mamur olmadık getti
Derdimize çare bulmadık getti
Ya kurtulup ya da ölmedik getti
Dar kabın içinde canımız saylav.

RENÇBERLER

Bider eker milletine yetirir
Barındırır solu sağı rençberler
İradını pazarlara getirir
Zebze, meyve, yoğurt, yağı rençberler.

Reçbere muhtaçsın gezen dolanın
Yemede gözleri geri kalanın
Tüccar bakkal esnaf memur olanın
Başlarına dakar tuğu rençberler.

Bankalar işine yardım ettikçe
Harap yer düzeldi biraz gettikçe
Ziraattan bolca fidan arttikça
Çoğalttı bahçeyi bağı rençberler.

Aşar kalktı emlak başa tacoldu
Şahna kolcu ıstılahı nicoldu
Her nerede olsa kadri yücoldu
Türkiye'nin yüzü ağı rençberler.

Gerekliyi bir gün evvel bulursa
İstekleri ayağına gelirse
Hükümetten biraz yardım olursa
Devirir yerinden dağı rençberler.

Var olsun Türkiye daha gelişir
Zahra salar her tarafta dilişir
Çiftçileri arslan gibi çalışır
Yaz, kış, bahar her bir rençberler.

Ne çare nafia yapmaz yolumuz
Ambar faresine gıda malımız
Ziraat merkezi geniş elimiz
Elbistan da daha çoğu rençberler.

Ahmet ÇITAK tükenmiyor elemin
Söyledikçe artar gider kelamın
Demiye ne hacet bütün alemin
Ellerinin varı yoğu rençberler.

TÜCCARLAR

Bu sene dünyanın hali değişti
Arada işini boyar tüccarlar
Tahammül cevheri sona erişti
Milleti mihnete koyar tüccarlar.

Devri cumhuriyet gözünü yumma
Sözün tutmayana uğrasın humma
Ne güzel narh verdin her şeye amma
Ne çare nefesine uyar tüccarlar.

Türkiye'nin her tarafı mal dolsa
İntikar yerleşti ne kadar gelse
Bulutun ardında fısıltı olsa
Yıldırımından anlar duyar tüccarlar.

Beyaz bezi beşyüz kırka satmışlar
Kötü mihni dört liraya tartmışlar
Kanaatin kapısını örtmüşler
Merhamete ateş kayar tüccarlar.

Üç senedir kilit vurdum ağzıma
Fakir hali yaş indirdi gözüme
Heder oluyoruz neme lazıma
Başımızı dara dayar tüccarlar.

Zalimi gaddarlar hep bizi buldu
Araman düşmana ne lüzum kaldı
Eşkiyalık dağdan pazara geldi
Paşaları bile soyar tüccarlar.

İşe yarıyanı binde birisi
Nefse mahkum kan yeyici gerisi
Hangisine varsak dünya harisi
Her tarafta hep bir ayar tüccarlar.

Ev başına gerekliyi sormalı
Sağ böğründe faturayı görmeli
Tüccara ne hacet bize vermeli
Ne kadar söz verse cayar tüccarlar.

Zahireyi ucuz verdik ofise
Memur ile çiftçi girdi kafese
Ahmet ÇITAK kuvvet verme nefese
Darılır canına kıyar tüccarlar.

ARKADAŞ*

Kolay kolay ham tahtaya basmazdım
Bilmiyom ki bana noldu arkadaş
Yayan gelsem kahir edip küsmezdim
Başıma bir amel buldum arkadaş.

Bilmem ki yerime kaç günde varam
Gettikçe menzilden uzuyor aram
Ezildi dizlerim açıldı yaram
Boyumca belada kaldım arkadaş.

İnsem yeri yemem kundura sıkır
Şahlanır burnunu çamıra dıkar
Belinin yarası pis gibi kokar
Hepi dursun bundan yıldım arkadaş.

Cehennemde olmaz böyle bir ceza
Değmeden devrilir ayağı buza
Bana bir hayvan sal dediğim söze
Yüz bin defa pişman oldum arkadaş.

Kıl ip kolan ayak yalın süleke
Cinsi Arap amma kendi eneke
Elim yırttı eyerdeki teneke
Akan kanlarımı sildim arkadaş.

---

* Kapıdere istasyonunda odun müteahhitliği yapmak üzere Kapıdere'ye gidiyordum. Şimdi nahiye olan Nurhak köyünde Ali Tekin isminde bir arkadaştan bir at istedim. Kapıdere'ye atla gidecektim. O da ortağına bir mektup yazıp atı bana vermesini söyledi. Ben evimden ayrıldım. İleride atı alıp gidecektim. Yanıma da bir adam alıp ata bindim. At bahara çok zayıf çıktığından bir müddet gittikten sonra yoruldu. Çok zahmet çekerek bir günde ancak birkaç saatlik yol gittik. Artık rezalet canıma değmişti. Yolu yaya gitmeye razı olarak Atı bırakıp hemen orada Ali Tekin'e şu manzumeyi yazıp atla birlikte geri gönderdim:

Korkarım gidemem burada kallım
Ben sizden kiramı ahrette allım
Üzüldü içerim iflah mı ollum
Hazır et kabrimi öldüm arkadaş.

Yürü desem yönün döner güneşe
Şekline bakanın gözü kamaşa
At bana eder ben de ata temaşa
Çevirme suyunda kaldım arkadaş.

Ahmet ÇITAK gayri varmaz oraya
Dört saat menzirim Kapudere'ye
Sabahınan erken çıktım buraya
Gece yarısında geldim arkadaş.

MAKSAD-I MACERA

Şimdi geldik maksadı maceraya
Altı ağa birleşti bir araya.

Bir rivayet edem olsun yadigâr
Kapudere'sine attı ruzigâr.

Altı ağa birbirisin buldular
Her birisi bir diyardan geldiler.

Bir araya derildiler hepsi
Gün gibi açıldı nizah kapısı.

Askere odun salardık buradan
Gönüller ayıkmaz ağdan karadan.

Asra göre adam gelir meydana
Hiç mahana etmeyelim dört yana.

Ağaları birer birer sayalım
Kimler ise adlarını duyalım.

Birisi Memmet birisi Mustafa
Birisi de Halil ağa boş kafa.

Abdullah ağa birisi namüdar
Beşincisi Fevzullah'dır şehsüvar.

Altıncısı Ahmet şair ozandır
Ağaların derneğini bozandır.

Mustafa, Memmet, Halil'in durağı
Besni köylerinin kıraç kurağı.

Pazarcıĝa ait köyün yarısı
Çataltepe aĝası it sürüsü.

Ketum bunlar nüfusta kayıtları yok
Hepisi dubara hileleri çok.

Şimdi vererek Abdullah'tan haberi
Mal müdürü olup vurmuŐ teberi.

Slk zadeler aslı mahirdir
Kökten sürme aĝalıĝı zahirdir.

Bir Malatya çıkmaz bunun sözünden
Müdürlükten ıktı rüşvet yüzünden.

Bundan sonra Fevzullah'ı bilelim
Bu zati biz nasıl tarif kılalım.

Fevzullah kulların hazne günahı
Dedesı beldenin puŐtu penahı.

Ceddi Elbistan'da mürsel oluğtur
Nice Őakilere yardım kılığtır.

Yetmiş sene evvel eski zamanda
Nice han evleri koymuş dmanda.

Şimdiye dek tamam saydım hepini
Bundan sonra diyem ıtak Őini.

Altıncısı Ahmet ıtak bellidir
Hak yolunda bülbülü veŐ dillidir.

Elbistan'da aŐıklardan biridir
Kızılıcoba mahallesi yeridir.

Hemi katip hemi hoca hem aşık
Hemi reçber hemi ağa hem sadık.

Bazı defa kunturata ahdeder
Her ne yapsa doğruluğa cehdeder.

Şimdi bildik altı ağa kim durur
Her birisi bir kuvvetli sem durur.

Biz salardık Abdullah bey satardı
Gece gündüz rakı içer yatardı.

Çok güvendik aldattı beşimizi
Ancak kurşun aralar işimizi.

Nice odun soldık hesap görmedik
Yüze çıkıp hatırını kırmadık.

Malatya'ya name yazıp gel dedik
Gelmez isen beş bin lira sal dedik.

Bu nameye cevap bile salmadı
Çok gözledik yollarını gelmedi.

Birimiz geduben hemen getirdik
Kapudere çayırına oturduk.

Şimdi burda tam hesaba başladık
Bu ana dek bin ton odun işledik.

Altımız bir derildik hem buraya
Çeşit çeşit defter çıktı araya.

Bin yüz lira ziyan açmış birisi
Üç bin lira alıp kaçmış birisi.

Biri on bin lira heman kâr ister
Birisi derkine varise göster.

Birisi ortaya para saymıyor
Altı defter birbirine uymuyor.

Ortalığa ulu kavga açıldı
Yırtıldı defterler yere saçıldı.

Fevzullah derkine orman benimdir
Abdullah bey der ki ferman benimdir.

Ahmet der ki hiç tanımam kimseyi
Söylen cemaate duysun kıssayı.

Memmet, Halil, Mustafa hem oradan
Siz gedin dediler bize buradan.

Şimdi düştük nihayetsiz fesada
Manda girse çıkamaz bu hesaba.

Aman ya Rab bu işimiz biter mi
Anasın yapanın akli yeter mi.

İster yiğit olsun ister kurada
Fesat veren görünmez hiç arada.

Arkasın döneni hemen yudarlara
Kahvaltıyı iki sokum ederler.

Niçin bunlarda emniyet ararsın
İnanılmazkine günah veresin.

Ağalıktan yakışmadık işe biz
İsraf ettik hep dolaştık boşa biz.

Her ne etsek çaresin bulamadık
Veznedardan on para alamadık.

Abdullah bey hemen kaçtı trende
Kabahat hep bu hesabı soranda.

Malatya'ya vardı bu ortağımız
Orda sattı bir vagon merteğimiz.

Beş yüz lira aldı onda vermedi
Getti bir daha yüzümüz görmedi.

Buna beş ağanın gönlü kısıldı
Bu adamdan ümidimiz kesildi.

Fevzullah'ın yakasını çevirdim
Ciğerini kötü söze kavurdum.

Abdullah'ı bize sen buldun dedim
Çıkarıp senedin meydana kodum.

Bin liradır bana borcunuz heman
De bakalım vermeli geldi zaman.

Hem asılsın hem kefilisin ver dedim
O gettiyse sen hesabı gör dedim.

Varısa söylen duyalım derdiniz
Bu paramı çabuk verin dördünüz.

Dediler ki ne mümkün para vermek
Adem ölse yine mahpusa girmek.

Para vermek bizim için aybolur
Ağalığımız şerefi kaybolur.

Ben de dedim bunu size yedirmem
Kanun var hakkımı asla kodurmam.

Çok acayip bir iş deyip güldüler
Duyunca kanunu ıslık aldılar.

Bunu duyup devre dua eyledim
Vacip oldu şu türküyü söyledim

AĞALIK

Çok cüçük çıkardın yüksek yuvada
Saraydan küllüğe kondu ağalık.
Şahin gibi av ederdi havada
Yedi kat zemine endi ağalık.

Yakar idi tagallübün boyası
Dört tarafa bakamazdık doyası.
Parlayınca Cumhuriyet ziyası
İnkıraza düşüp söndü ağalık.

Böyle gelir geder idi görgünüz
Seli yana serilirdi serginiz
Hükümetten ağır idi verginiz
Bilmem ki nicoldu şimdi ağalık.

Kanunun pençesi tıktı çuvala
Sesin çıkmaz oldu döndün kavala
Çok gün gördün amma erdin zevala
Tükenmez kemal sandı bu ağalık.

Her işte mevlânın hikmeti dolu
Azan kula böyle gösterir yolu
Tükendi çingisi savruldu külü
Ört düşüp kökünden yandı ağalık.

İkinci bir hüküm idi emeli
Ağalık manası zulmün temeli
Bu köhne fikiri gayri komalı
Kalmadı arınıp yundu ağalık.

Derebeylik her taraftan kalkınca
Nice can başını ipe takınca
İltimas yok gidişata bakınca
Teslim bayrağını sundu ağalık.

HÜKÜMETİMİZ

Ağalığı bir paraya sattı hükümetimiz
Darda kalan canımıza yetti hükümetimiz.

Korku yok serbest gezerken düştünüz hep çatıya
Nice böyle çok zalımı yuttu hükümetimiz.

Ağalık pazuya sıklet olmuş iken def olup
Müstehitleri mih ile çattı hükümetimiz.

Kimse sunamaz elini başta gezdir cevheri
İnzibatı ne kadar hoş etti hükümetimiz.

Al bayrağın hilalından görünür her bir taraf
Bu fidan dalında bir gül bitti hükümetimiz.

Kimse yok ıssız yazıda kurt koyuna bakıyor
Dağdaki hayvana tesir etti hükümetimiz.

Her şahın nefsinde hürdür kahrı gazap kalmadı
Gizli hükümdar olanın zıddı hükümetimiz.

Zalimin zulmunu kırıp masumu azad eder
Bu masanın perdesini yırttı hükümetimiz.

Ahmet ÇITAK cevherini alana sat anlasın
Ağa şerbetine ağı kattı hükümetimiz.

AĞALAR

Bunu duyup azmettiler kastıma
Hep ağalar hücum etti üstüme.

Mecbur olup hançeri çektim hemen
Yüzlerini dönderdiler ol zaman.

Baktılar ki çaresi yok durdular
Bin liraya bir avuç su verdiler.

Biz bu halde söyleşir iken kelam
Geldi gama Şeyh Memet verdi selâm.

Feyzullah'a para vermiş almamış
Geçti zaman sabra takat kalmamış.

İkisi de bunlar gibi ağadır
Akrabası ağalara buğadır.

Beş yüz lira ödünç almış vermemiş
İki senedir yüzünü görmemiş.

Konuşuben ver dediler paramız
Ele karşı açılmasın aramız.

Çıkarıp senedi hemen kodular
Kalk bakalım borcunu ver dediler.

Feyzullah çok minnet etti olmadı
Öbürleri bildiğinden kalmadı.

Sen ağaysan bizde daha fazlayız
Dediler ki daha nice gözleyiz.

Dedi Feyzo vakti deyil dur dedi
Pul vereyim get arzuhal ver dedi.

Şeyh Memet Gemo tükürdü yüzüne
Kızdı candan Feyzullah'ın sözüne.

Ağalığı tuttu heman darıldı
Feyzo ağa kerkez gibi kuruldu.

Bu bir ördek bize az daha sal dedi
Duramazsan gel ..... al dedi.

Bunu duyan şeyh Memet depti heman
Naresi dağları yıktı ol zeman.

Çalkalanıp haykırır derya gibi
Çekti yumruğunu ejderha gibi.

Dedi kurtar gel canın elimden
Ne herze çıktı bilin mi dilinden.

Feyzo dedi hiç tanımam hayını
Yumruğunan gönderirim payını.

Eskisinden daha fazla söyledi
Giruben meydanda cevlan eyledi.

Dedi kurt eniği yine kurt olur
Atalarım yüreğine derd olur.

Şeyh Memed de karşı geldi dev gibi
Feyzullah'ı kucakladı kav gibi.

Göge çıktı pehlivanlar naresi
Çok devam etti nizamın aresi.

Ağalığı kalkan etmiş elleri
Matkapların kılıç etmiş dilleri.

Kılıç çakıltısı tuttu dereyi
Beş on adam göremedik arayı.

Ağalık her zaman böyle melamet
Cumhuriyet geldi bulduk selâmet.

Hiç görmedik bunlar gibi pehlivan
Bulunur ahırda eşleri heman.

Bunlar böyle harp içindeyken heman
Garp tarafından göründü bir düman.

Geldi gördüm bir yiğit benzer dağa
Kapudere aslanı Memet ağa.

Beş evi var hem misafır gafidir
İşte bu zat ağaların şahidir.

Kullar ile aldı tam bir araya
Kime vurduysa devirdi şoraya.

Darılıben defeyledi binları
Yularları sıyrılık azgınları.

Bunlar yere yoğurt gibi yığıldı
Besmeleyi gören şeytan dağıldı.

İşte budur ağalığın kusuru
Aldığını vermez imiş usulu.

Devri zaman esas sebep başları
Böyle idi tagallübün işleri.

Kanunu duyunca ıslık aldılar
Tam ağa gelince geri kaldılar.

Ağalığın getti gelmesi güman
Heybetleri titretir yerde saman.

Bir deryaya sanki damla düşüktür
Haram servet mezarında ışıktır.

Bakın millet hukuk nasıl zay olur
Temiz haklar yumruk ile pay olur.

Bu belâlar hep ağalık ucundan
Şükür kolay kurtulduk bu hücumdan.

Tez kavuştu bize cühuru zaman
Yoksa hallarımız olmuştu yaman.

Niçin dua etmeyelim zamana
Tegallübün zehri döndü samana.

Ger dilersiz bulasız Fevzi necat
Yüzlerine kadra kadra tükruk at.

Hainatün hainatün hainat
Ellerinden zar ağladı kainat*.

---

* Bu odun müteahitliği işinden hamdolsun bir bardak su ile kurtulduktan sonra otomobile binip Elbistan'a müteveccihen yola çıktım.

VAR BİZİM

Milletvekilleri gamlı serimiz
Melül mahzun ellerimiz var bizim
Duyulmuyor göğe çıktı zarımız
Tutmaz kırık kollarımız var bizim.

Belâ başta harman gibi savrulur
On vilayet gıdamıza çevrilir
Makinalar gider iken devrilir
Bir haraba yollarımız var bizim.

Her tarafa bunca dilekçe saldıık
Hepisinden gayri payımız aldık
Merhamet umarız sahipsiz kaldık
Gölgesi yok dallarımız var bizim.

Yeter gayri ahımızdan kaçınız
Vekil ettik sızlamıyor içiniz
İsmimiz yok ise kayda geçiniz
Yazık yaman hallerimiz var bizim.

Cumhuriyet varlığını diledik
Gövdemizi alkanlara beledik
Göz yaşile fidanını suladık
Koku vermez güllerimiz var bizim

Hastahane yoktur candan bezeriz
Güzergaha kabrimizi kazarız
Ölüleri yol boyuna düzeriz
Göz yaşından sellerimiz var bizim.

Ahmet ÇITAK bu hayatı netmeli
Satıp savıp başka yere getmeli
Çoban olup elde sığır gütmeli
Sözü bilmez dillerimiz var bizim.

KURTULUR

Zalim insan mezarına girince
Orada belasın bulur kurtulur
Münkir Nekir topuzunan vurunca
Şaşırır haddini bilir kurtulur.

Akıl ermez insan oğlu fendine
Nefsi galip tutar bağlar bendine
Dünya boştur bir şey vermez kendine
Gözleri arkada kalır kurtulur.

Hak emrin baştacı etmeli hergün
Haini hakikat dergâhtan sürgün
Şura bura hay huy ederken birgün
Azrail bu canı alır kurtulur.

Arasat'ta kalıp hakkı bilmeyen
Rezil rüsvay olur yola gelmeyen
Evladına adaleti olmayan
Doğru cehenneme gelir kurtulur.

Haksız insan daim girdap boylayan
Bunu ben değilim Kur'an söyleyen
Kız evladın maldan mahrum eyleyen
Zırlayı zırlayı ölür kurtulur.

Mal kıza gerekli oğlan aramaz
Dul kalırsa hiç bir yerde duramaz
Kardaş avratları işe yaramaz
Görömlere düşman olur kurtulur.

Ahmet ÇITAK sıkıntıyı boylama
Kör göze sürmeyi teklif eyleme
Herkes yoldan azık boşa söyleme
Sözlerin arada kalır kurtulur.

VAR MOLA

Gafil insan seni nasıl uyarak
Şu dünyadan büyük yalan var mola
Çirkefine aldanyom diyerek
Dövünüp bağrını delen var mola.

Yiğit isterim ki şeytan oynada
Hakikat yolunda canın kaydada
Benim diye sarıldığın dünyada
Hak'tan başka daim kalan var mola.

Nicoldu Karun'un malını düşün
Hak sahibi hakkın burda ver peşin
Sultan Süleyman'ın bin etti yaşın
Tozundan bir eser bulan var mola.

Hepimiz varıcık laht bize member
Temiz ruha ölüm misk ile amber
Rahat yok dünyada dedi peygamber
Boyuna kayıtsız gülen var mola.

Ahmet ÇITAK şimdi doğru söz özür
Haksız oldu bütün bey, paşa, vezir
Bozuk amelimiz el çekti Hızır
Hukuka riayet kılan var mola.

ŞİMDİLİK

Okul baylarının işi kutludur
Bu yollara getmek gerek Şimdilik
Önü acı amma sonu tatlıdır
Acısından tatmak gerek Şimdilik.

Öğretmen derneği Adana Şehri
Çalışıp gayretle olmalı dehri
Hasret sıkıntısı gurbetin kahri
Ağıysa da yutmak gerek Şimdilik.

Ne olurdu Güplüce'nin köyünde
Kahya olurdu köylülerin önünde
Löküs hayat istiyorsan sonunda
Gurbet elde yatmak gerek Şimdilik.

Maarif evinden insan kaçır mı
Kanatsız kuş yuvasından uçar mı
Hiç gördün mü ekmiyenler biçer mi
Tohum alıp atmak gerek Şimdilik.

Yaramaz yerlere yanaŐma sakın
Asaletin düşün terbiyen takın
Kimse ile nizam eyleme sakın
El gönlünü gütmek gerek Şimdilik.

Dersine bak arzulama burayı
Hele Şimdi vatan eyle orayı
Babanı düşünüp açma yarayı
O perdeyi örtmek gerek Şimdilik.

Takip eyle öğretmenini izini
Darılsa da çekmelisin nazını
EniŐten Ahmed'in doğru sözünü
Zor ise de tutmak gerek Şimdilik.

KARDEŞ

Bahçene methiye yazdım nazm ile
Geniş ol her söze aldırma kardeş
Anla durumunu dinle hazm ile
Geniş ol her söze aldırma kardeş.

Tarlası kuvvetli kekik bitmiyor
Dikilen ağacın biri dutmuyor
Üç tutun var serçelere yetmiyor
Bahçeni kuşlara yoldurma kardeş.

Üs tarafı karga sekmez bayırdır
Alt tarafı çöl içinde çayırdır
Biraz da el yesin sana hayırdır
Hepsini içeri doldurma kardeş.

Bahçe mi bostan mı bilmem ki neci
Kurumuş ağacı duruyor piçi
Yedi kök darı var hıyarı acı
Asmayı yerinden kaldırma kardeş.

Seksen deve hazırlanmış ayvaya
Ecnebiden tüccar gelmiş meyvaya
Kabala sat zahmet verme saymaya
Gelen müşteriyi yıldırma kardeş.

Giren pişman olur geri dağılır
Gölgesi yok ısıcaktan boğulur
Yel değmeden meyva yere yığılır
Topla koy sandığa uldurma kardeş.

İyi bahçe amma ağacı yoktur
Sirten otu ile bıtırak çoktur
Nazardan esirge bir kemik taktır
Şöhretin ellere bildirme kardeş.

Karyesi Akpınar ıtaklar soyu
Havız yeri hazır olsaydı suyu
Susuz yerde bahçemolur hey ayı
Beni merakımdan öldürme kardeş.

Ahmet ÇITAK söyler öğüdün candan
Büyük kardeşinim söz dinle benden
İşin neticesi gel vazgeç bundan
El alemi bize güldürme kardeş.

HAZIR OL*

Karın ölmüş şeleklerin azalmış
Merak etme gayri sen de hazır ol
Kara bahtın yamacına düzülmüş
Gönül gütmeye gayri sen de hazır ol.

Sallanıyor başın titrer kolların
Söyler iken kekeliyor dillerin
Evlenip de kanlısolma ellerin
Kafa dutma gayri sen de hazır ol.

Dünya yalan toprak anavatandır
Tahammül et sabır ulu sultandır
Seksen yaşadın ömür hıtamdır
Yaban gitme gayri sen de hazır ol.

Dut sözümü elde fırsat çok iken
Günah etme hele canın sağ iken
Bu dünyaya nasıl geldin yok iken
Kapı yitme gayri sen de hazır ol.

Ayrıldın karıdan halin güç oldu
Çok gün gördün amma sonu hiç oldu
Düşün bakım anan baban nicoldu
Çok uzatma sen de gayri hazır ol.

Ahmet ÇITAK ikaz eyle dostunu
Arif olan kimse anlar kastını
Ziyneti dünyadan yıka destini
Gafil yatma gayri sen de hazır ol.

---

* Elbistan'a bağlı Hacınınoğlu köyünden Kasım Çavuş namında ihtiyar bir arkadaşım seksen yaşındaki karısının ölümüne binaen şaka yollu bir mektup yazarak nasihat istiyor. Ben de gönlünü almak için şu manzumeyi yazdım.

BİNBAŞIM*

Bir manzume saldım rağbet kılmayan
Sözlerimden ibret almaz binbaşım
Aşk atına binip dalgıç olmayan
Deryanın dibine dalmaz binbaşım.

İşte böyle bazı bulur etmiyen
Kadir kıymet bilmez sitem tatmıyan
Ömründe bir defa hapis yatmıyan
Dışarı kıymetin bilmez binbaşım.

Dereceyi böyle buldu bulanlar
Kâmil değil dertten şekva kılanlar
Cefa çekip bişkin adam olanlar
Gördüğü zahmetten yılmaz binbaşım.

Her daim başlara devlet mi konar
Bazı böyle bu çarh tersine döner
Vareden kulunun sabrını sınar
Musibet boşuna gelmez binbaşım.

Mehenk yeri ora ibret alana
Bu sözler bir cevher kadrin bilene
Dünyada bikusur hapis olana
Ahrette azap olmaz binbaşım.

Kim bilir ki kimin gönlün kırdınız
Yahut kazap etti size yurdunuz
Zaman geçer bir gün gider derdiniz
Başa gelen başda kalmaz binbaşım.

---

* Sebebini anlayamadığım bir meseleden dolayı hapis olarak Elbistan'a gelen ve şair olduğunu söyleyen bir kurmay binbaşının kötü talihine bir manzume yazmamı rica etmesi üzerine şunu söyledim.

Avrat dursun gelir yiğide bela
Nice peygamberler düştü bu yola
Ayıp değil şahin çarpılır dala
Kuzgunları bela bulmaz binbaşım.

Sabır taceyle geçer bu demin
Kurmay binbaşısın malum kıdemin
Ahmet ÇITAK der ki yiğit adamın
Kendi ölür namı ölmez binbaşım.

ŞEFİMİZ*

Bir recamız vardır hak- ipayinden
Derdimiz selleri coşuk Şefimiz
Cumhuriyet güneşinden ayından
Bize de uğrasın ıfık Şefimiz.

Düşman da acıyor hallarımıza
Kim bakacak söyle ellerimize
Bir yardım umarız yollarımıza
Şeleşimiz size düşük Şefimiz.

Göge direklendi ahü zarımız
Kurban keser sağlam gelen dirimiz
Yol boyuna kabir deşmek kârımız
Mihnet boyumuzdan aşık Şefimiz.

Ahmet ÇITAK merhametin özlüyor
Memleketlim emrinizi gözlüyor
Tahammül yok yürekleri sızlıyor
Sabır merkezinden coşuk Şefimiz.

---

* Kapudere yolunda bizden biraz önce hareket eden otomobil kazaya uğrayıp bir kişi ölüyor. Arkadan biz varıp bu manzarayı gördük. Havanın yağmurlu olmasından yollar çıkılmaz bir hale gelmiş bu yüzden de kaza olmuştu. Yolumuzun yapılması hakkında lazım gelen yerlere yazdımsa da bir fayda göremedik. Orada hemen Sayın İnönü'müze hitaben yolumuzun tamirini istedim.

LEYLEKLER

Yaz geldi diyerek cenup çölünden
Şimale yönelip uçtu leylekler
Durmadılar Adana'nın elinde
Maraş'tan beriye geçti leylekler.

Rum kışının pençesine girdiniz
Bir köprüde öldü otuz dördünüz
Şehit düşüp canınızı verdiniz
Ecel şerbetini içti leylekler.

Yıl döndükçe zaman sizi anıcı
Kara konup karıştınız sonucu
Uçsalar havada kanat donucu
Püsküllü belaya düştü leylekler.

Bu belaya sizi adet düşürdü
Kar yağarak bu tarafa aşırıldı
Tabiat tanrısı bu yıl şaşırdı
Gökten karı fazla saçtı leylekler.

Adet daim yaptığını ederdi
Yazık size bu puşluğu niderdi
Halbuki tabiat doğru giderdi
Sizin şansınızdan şaştı leylekler.

Bin dokuz yüz otuz dokuz kışında
Şubat ayı sonu yirmi beşinde
Elbistan elinin köprü başında
Yuvasını koyup kaçtı leylekler.

Sizden fazla yandı bizim özümüz
Haktan gelen işe geçmez nazımız
Azdı zaman kış eyledi yazımız
Soğuktan bağrınız pişti leylekler.

Ahmet ÇITAK geri kovdu kışınız
Kalmadı burada erkek dişiniz
Vakitsiz zemanda gelme işiniz
Başınıza bela açtı leylekler.

SALMAN AMANIN*

Elbistan halkımız meftunu olak
Böylesi bir bayın salman amanın
Giderse mislini nereden bulak
Ne lazımsa deyin salman amanın
Gereği çok bize böyle simanın.

Hürmetle emrine riayet edin
Nireyi dilerse oraya gedin
Muhterem gönlünü her halde güdün
Hatırını sayın salman amanın
Çaresini bulun burda komanın.

Feryad edin sözünüzü duymazsa
Mutlusunuz arzunuzu sıymazsa
İnsan hali kendi size uymazsa
Siz kendine uyun salman amanın
Hilesini bilir sahte gümanın.

Kol kanat dal olur suçlarınıza
Yardımlı yağdırır işlerinize
Ne derse emrini başlarınıza
Taç edipte geyin salman amanın
İçinden kurtulun kara dumanın.

Vecdi Yarman adı vakarı fildir
Kokusu misk amber domurcuk güldür
Nihayetsiz ilmi merhamet boldur
Bu sözümü duyun salman amanın
Allameyi asırıdır zamanın.

---

* Vecdi Yarman namında Adana'nın Osmaniye kazasından olan büyük şair, hakimlik vazifesi ile vatanımız Elbistan'a geldi. Nice geceleri şiirle sabahlara kadar geçirdik. Neticede Diyarbakır'a getmesine emir verildi. Ben de kendisini memleketimize Belediye Reisi yapak diye şu manzumeyi söyledim:

Kazanılmış kazanç gönlün yapınız
Cevher hazne bulmuş gibi kopunuz
Hergün böyle uğraşmadan hepiniz
Elinizi yuyun salman amanın
Çınkısı tükensin muzip yamanın.

Bu muradı Ahmet ÇITAK görürse
Fikirler birleşir burda durursa
Sonu şeker olur ağı verirse
Düşünmeden yiyin salman amanın
Lekesi olur mu temiz dananın.*

---

* Memleketim bu manzumeyi ehemmiyetle karşılayıp kendilerine müracaat ettiler ise de yeni nişanlılı bulunan İstanbul'lu Vecdi Yarman evleneceğini ileri sürdü. Bu münasebetle arzumuzun geri kalması bizi müteessir etti. İstanbul'a gitmeye niyet etti, yalnız düğünde benim ve ailemin bulunmasını bir ay sonra mektupla isterim dedi. Biz de bunu çok gözledikse de bir netice çıkmaması hususuna üzüldüm. Hatta üç ay kadar da gözledim. Bir cevap çıkmayınca şu manzumeyi yazdım, İstanbul'a adresine gönderdim:

NE FAYDA

Çirkin talihime düşüğü paydır
Kader bizi devre attı ne fayda
Bir haberin alamadım üç aydır
Bir yanı üstüne yattı ne fayda.

Yazamaz ki kalem kahrım bildirim
Görmek ister gönül olsa yıldırım
Samimi ahabım Vecdi çıldırım
Bir mektuba bizi sattı ne fayda.

Gülü gitmiş bülbül gibi sızlarım
Gözüm yolda hergün haber gözlerim
İştiyaktan mahrum duran gözlerim
Yıldız gibi doğdu battı ne fayda.

Karar kalmaz imiş kalbi üzgünde
Dost yarası hasalır mı tez günde
Dağlar kadar muhabbetim az günde
Yıldız gibi doğdu battı ne fayda.

Çaldın mı düğünü aldın mı kızı
Geldi mi arkadaş gönlüyün sazi
Oraya varınca unuttun bizi
Arkadaş aklından getti ne fayda.

Ahmet ÇITAK bir dost bulmadın getti
Toprak mı çürüyük bulunmaz ciddi
Aramızda yoktur İskender seddi
Sulu dilin gülü bitti ne fayda.

CEVAP

Deme gönül verdim bir vefasıza
Bu can tende iken hastadır yerin
Ruhumda açılmış taze nevrüze
Benzeyen bu duygu senin eserin.

Biraz sustum ise sanma ihmaldir
Arkadaş bekletmek elbet vebaldır
İnsanı alt eden kötü ahvaldır
Bana ermiş iken mutlu haberin.

Bir nebze çıkmadın hatırdan heman
Yadınle doludur yürek her zaman
Bağzanda coşuyor çektiğim hicran
Aklıma geldikçe tatlı sözlerin.

Muhabbetin deryasında yüzerdik
Şiir hülya ikliminde gezerdik
Ümitleri hakikatla bezerdik
Aramızda yeri yoktur kederin.

O haz dolu günler unudulur mu
Sevgi sarayını yıkmak olur mu
Yaşanılan hatıralar ölür mü
Çiğnendiği görülük mü cevherin.

Kum yerinde kalır sel çağlasa da
Aşk ateşi sönmez kor bağlasa da
Ayrılık narına hem dağlasa da
Cilvesi tükenmez mutlu kaderin.

Büyük şehirlerin derdi var başta
Akıl fikir daim dolanık işte
Berçinliyiz hayat denen savaşta
Bırakmak olmuyor peşin zaferin.

Mazur gr kardeşim bu günler geçer
Elbet gönül sevgi eşminden içer
Sabır eken mutlak selamet biçer
Madem katılmıştır dostluk biderin.

Sen arırsın fazla söze ne hacet
ılkın der ki halim bundan ibaret
Cevabın beklerim bu bir işaret
Mefturnuyum dilindeki şekerin.

(Vecdi Yarman)

İSTERİM

Ruhumun gıdası mektubun aldım
Selam eder sağlığını isterim
Hüzn ile okudum cevabın saldım
Ben de arkasına varmak isterim.

Huzur-i meclisin her gün dileğim
Bu nasip eder mola feleğim
Kavuşmak kayıdı büyük şeğim
Başka fikirleri ırmak isterim.

Dünyanın ziyneti muhibbi sadık
Ehli cennet bundan bir nebze dadık
Bir dost bulup onda gurbette koduk
Ben burada nasıl durmak isterim.

Gönül gamlı bir ahabın yüzünden
Bu firkat zor imiş mazı közünden
Düşte görür kaybederim gözümden
Çok göresim geldi görmek isterim.

Rahat komaz fikir Ahmet ÇITAK'ı
Arzu emel vurur yüreğe dadı
Cehennem zenciri hasretin bağı
Rızık aksa bunu kırmak isterim.

OLA

Bin dokuz yüz kırk ikinin kıtlığı
İkinci seneye kalır mı ola
Dağa düştü millet yedi çıtlığı
Ziruh bundan ibret alır mı ola.

Bir belaya düştük bakan yok bize
Belediye halkı çemkirir yüze
Ölümde ne var ki yoklukta ceza
Başına gelmiyen bilir mi ola.

Evladı ayeller kollara bağıdır
Mutfak, kiler evi sorarsan dağıdır
Her yanı mezarda kuru can sağdır
Ölü fakir tekrar ölür mü ola.

Bir darlık yerleşti her bir köşeye
Erzaksız yetimler nasıl yaşıya
Müracaat etsek İsmet Paşa'ya
Bunun çaresini bulur mu ola.

Fırının önüne mahşer kurulur
Bir liraya yarım kilo verilir
Yitişi yitişi insan yorulur
Kabirde bu azap olur mu ola.

Yüz gram verilir dünya bir sitem
Bu cevri görmüyor mezarda yatan
Gidem den gedilmez ezelden vatan
Biz getsek çocuklar gelir mi ola.

Ahmet ÇITAK sana gam veren fakir
Zenginler zevkinde yoksullar hakir
Bir kilo ekmeğe üç gün bez dokur
Bu kıtlık boyuna kalır mı ola.

VALİMİZ

Keşfe gelip bura, meze yiyerek
Tevatür bir rakı içti valimiz
Size lazım değil buğday diyerek
Bizim fakirleri seçti valimiz.

Sual edip noksanımız bilmeden
Bütün derdimize vakıf olmadan
Ne anladık böyle boşa gelmeden
Gitmek sevdasına düştü valimiz.

Yaptığımı duyduk işi kurada
Binlerce fukara kaldı arada
Bozuk düzen iş gören yok burada
Bunlardan bağrımız pişti valimiz.

Ne ise teşrifi bilmek istedik
Toplanıp yanına gelmek istedik
Derdimize çare bulmak istedik
Bir büyük dert daha açtı valimiz.

Beldemizin daim hüzündür payı
Bu çeşit gelmeden gelmemen iyi
Elbistan'ı gezdim iş gördüm deyi
Avradına vardı şişti valimiz.

Kanunumuz güzel gonca gül gimi
Soğuk kanı yaklaşmadı el gimi
Hakkımızı alıp getti yel gimi
Bir selam vermeden geçti valimiz.

Ahmet ÇITAK der ki bağrımız pişti
Size yalvarmadan dilimiz şişti
Yedi sekiz çeşit işimiz düştü
Hiç birin yapmadan kaçtı valimiz.

DOKTOR

Bir belaya düştü Elbistan eli
Bilmem ki ne zaman ırılır doktor
Dinle sözlerimi biraz çek eli
Eğri yolda gezen yorulur doktor.

İlk gelişte kuzu gibi meledin
Memleketin kepeğini eledin
Bu lekeyle deryaları buladın
Ayıbın açıkta görülür doktor.

On metre menzile kırk lira ister
Parasız fakire görülür ester
Ücret kanununun maddesin göster
Maaşın milletten verilir doktor.

Sen sana gizlice sandığı kırdın
Seksen lira alıp bıraktın dördün
Kızılay parası gücenir yurdun
Duyarsa mafevkın darılır doktor.

Mürtekipsin vazifende hilen var
Her deliğe elin sunma yılan var
Her ettiğın mel'anatı bilen var
Metan meydana serilir doktor.

Hilekarsın seni etmeli sürgün
Milletin sıhhatın düşünmen birgün
Köylüden yumurta bekliyon hergün
Kabuğu başında kırılır doktor.

Rüşvet pazarına panayır kurmuş
Alçaklık sermayen milyona ermiş
Rezalet evinin içine girmiş
Tezvirlik yakandan sarılır doktor.

Ne İslâm ne gavur ne putperesttir
Her insana haddin tanımak derstir
Sanat cevher amma sahip könestir
Maymun da saraya kurulur doktor.

Kalırsan göçmeli bulduk belayı
Vekalet yazmak bunun kolayı
Adliyemiz adil bulur hileyi
Kuyruğuna kalıp vurulur doktor.

Ahmet ÇITAK der ki gel eyle töbe
Kinin hâpı sattın parası cöbe
Bu hallerin bir bir bilinir saba
Senin de defterin dürülür doktor.

MEMURUN

Pak olursa memurların emeli
Şan verir şöhreti özü memurun
Senin gibi bozuk ise temeli
Havada savrulur tozu memurun.

Cevhere sarrafsın camekan bozuk
Aldığın maaşa acırım yazık
Doğru get yoluna asrımız nazik
Kanundan ayrılmaz izi memurun.

Vazifeye mağrur olup kurulman
Hak yerini bulur boşa yorulman
Her gelene kafa tutup darılman
Alicenap gerek yüzü memurun.

Keyf için gelmiyor yanıza gelen
Parasız fakire görünmen yılan
Kendi şerefının kadrini bilen
Hiç kimsede olmaz gözü memurun.

El hakkını nefsi gibi bilmezse
Yazık ona memur böyle olmazsa
Müstakim bulunup rüşvet almazsa
Kılıç gibi keser sözü memurun.

Memura hatır yok kanunu dener
Kölede hak görse müşiri yener
Sadakat var ise yürekte eğer
Dağları devirir nazı memurun.

Ahmet ÇITAK memur rüşvet alınca
Kurtarmaz yakayı ihbar olunca
Teftiş gelip noksanını bulunca
Kışa uğrar gider yazı memurun.

TABİBE DÜŞTÜK*

İyi doktor memleketin şerefi
Kimseye kul olmaz tabibe düştük
Gözümüzü korkutmuştu selefti
İnsafı kırılmaz tabibe düştük.

Her yokuşun olur imiş düzleri
Memleketçe memnun etti bizleri
Madeni cevahir sağlam sözleri
Mehenge vurulmaz tabibe düştük.

Fakire emeği ilacı beleş
Sıhhatımız için ediyor telaş
Vazifeye dikkat gayreti keleş
Hizmetten yorulmaz tabibe düştük.

Yapacak olduğu her işi haklar
Hastayı bir günde beş defa yoklar
Canı sıkıldıkça dilini saklar
Hasmına darılmaz tabibe düştük.

Yoksula merhamet hastaya tehli
Her ilmi yerinde bırakmış cehli
Alicenap hem de sehavet ehli
Emsali görülmez tabibe düştük.

Bir mariz ücrete elli not salık
Gerisin gönderik onbeşin alık
Bu san'at Lokman'dan teberik kalık
Vicdandan ayrılmaz tabibe düştük.

Ahmet ÇITAK nazik şahsın ehlidir
Nedim Alca adı Çeşme şehridir
Yaşı küçük bilgisi çok dehridir
Ettiği sorulmaz tabibe düştük.

---

* Nedim Alca ismindeki İzmir'li doktorumuz ise gayretle çalışıp fakir hastaların ilacını dahi kendi alıyordu. Doktor Nedim Alca için şu şiiri söyledim.

YURDUMUZ*

Bu cihan harbinin gürültüsünü
Duymadı kulağı gördü yurdumuz
Bekliyor bayrağın buyrultusunu
Harp donun koluna sardı yurdumuz
Emir bekler Türk gençleri merdimiz.

Döğüşten dönmemiş Türklerin soyu
Meydan isteyen beladır payı
Biz ele el bize değmiyek deyi
Çekildi geriye durdu yurdumuz
Önümüzde kaplan aslan ardımız.

Şanlı Türk elinin eli varolsun
Kırmızı bayrağın alı varolsun
Milli şefimizin dili varolsun
Her tarafa cevap verdi yurdumuz
Ara görüp kan dökmemek derdimiz.

Hamam uçtu kurna harap tas kaldı
Düşman kaçtı yüreğinde pas kaldı
Binbir çeşit muzı getti has kaldı
Nice yaramazı sürdü yurdumuz
Aralaştı içerdeki kurdumuz.

Hep düveller birbirini parçalar
Dört taraf çevrili nere kaçarlar
Darlık matemine girdi niceler
Bu yokluğu şükür ırdı yurdumuz
Perişan olmadık hiçbir ferdimiz.

---

* İkinci Cihan Harbi bütün şiddeti ile devam ettiği ve Almanların hükümetleri işgal etmesi bir an meselesi olduğu zamanda üzerimizde daima tehlike ve içi ateşli kasırga bulutları esmekte idi. Bu zor zamanda Türk milletinin burnu kanatılmıyarak bin bir türlü mahrumiyetlere göğüs gerilerek selamete ulaşıldığına ve şanlı milletimizin yüksek tedbirile saadete kavuştuğumuza ait sözler:

Bin dokuz yüz kırk birine eriştik
Kim ile konuşsak sağlam görüştük
Harp etmedik alem ile barıştık
Umduğu amele erdi yurdumuz
Sulhü yaptı düvellerle dördümüz.

Ahmet ÇITAK söyler dillerin destan
Vilayetim Maraş, kazam Elbistan
Trakya cephesin yaptık kabristan
Boğazlara topu kurdu yurdumuz
Hazır olmuş emir bekler ordumuz.

GENERAL*

Boyumdan ziyade isteğim çoktur
Bilmem ki hangisin sayım General
Dilinen tarifin imkanı yoktur
Binde birisini deyim General.

İki ev sahibi damadım orda
Gölgeniz altında çalışır yurda
Kendi getti ocak dağıldı burda
Çocuklarım kime koyum General.

Çifte baba öldü daha duymadı
Size yazmaz idim bu dert koymadı
Felekte düşünüp sonun saymadı
Yas donuna girdi boyum General.

Gam yüküne yuva oldu sinemiz
Kocam öldü söndü koca binamız
Dört yetim var ıssız kaldı hanemiz
Zindan oldu bana evim General.

Şanlı sipersiniz geline kıza
Büyükten küçüğe uğramaz ceza
Vilayetim Maraş, Elbistan kaza
Akpınar çifliğim köyüm General.

---

* Bütün dünyanın alevler içinde yandığı bu sıralarda bütün kuvvetleri teçhiz ederek sınır boylarında bekleten Türk'ün şanlı ordusunda vazifeli akrabalarımın bulunmaları vardı. Bunlar arasında büyük kardeşimin oğlu ve hem de küçük kardeşimin damadı olan bir yeğenim Trakya cephesindeydi. Kayınpederinin ölmesi ile kimsesiz kalan kayıinvalidesinin yanıma gelerek damadının birkaç gün olsun izinli gelmesi ve işleri biraz düzelterip geri dönmesi için Tümen kumandanı bulunan İsmail Hakkı Tekçe'ye hitaben ve kayıinvalidesinin ağzı ile bir şiir yazmamı istedi. Bu arada babası da ölmüştü. Ben de kendisini kırmıyarak o zaman Tümgeneral bulunan tümen komutanı İsmail Tekçe'ye şunu yazdım:

Servet saman alacaktan geçildi
Sürülmedi tarlam elden seçildi
Canlı mallar dört tarafa saçıldı
Dışarı da çıkmam huyum General.

Emrine amade bekler koğuşun
Kızımla nişanlı Şevket Çavuş'un
Düğünü olacak sanki kavuşum
Gözlerim yaşını yuyum General.

İkinci taburda altı yüz yetmiş
Altıncı numrada askerlik etmiş
Birbuçuk senedir buradan getmiş
Üçüncü bölükte sayım General.

Kimsenin suçu yok kadere küstüm
Zineti dünyadan ümidim kestim
Matemli mektubu yazmaktan kasdim
Aydın olsun bu bir ayım General.

Fatıma'm der gün görmedi yüzlerim
Çok derdim var daha denmez gizlerim
Trakya yoluna bakar gözlerim
Gelen olmaz figan payım General*.

---

* Küçük kardeşimin karısı Fatma'nın ağzı ile yazdığım bu şiirden başka General İsmail Hakkı Tekçe'ye birde ben hitap ettim.

GENERAL

Hak ettin söylerim ahvali halin
Paşalar içinde birsin General
Türklere gerekli ömrü ikbalin
Dünyalar durdukça dursun General.

Gayret kılıcını aldı eline
Şahin oldu Trakya'nın eline
Tenezzül eylemez dünya malına
Doğrulukta mahir birsin General.

Cesaret yıldırım gezer her yerde
Radyo sedasına olur mu perde
Mevlâm esirgesin kalırsan darda
Hızır imdadına ersin General.

Askerlik pertevi iman feneri
Levh-i kalem dedi size din eri
Yapan varsa eğer böyle hüneri
Tarihler asırdan sorsun General.

Layıksın bu sıfat şanına seza
Düşmanlara kalkan gölgesin bize
İnönü, Mareşal rehberimize
Hakiki dost ciddi yarsın General.

Dere ettin bu cephenin düzünü
Gelen görür Azrail'in gözünü
Üstündeki Trakya'nın tozunu
Cenneti ala da yursun General.

Doğruluk rütbesi cevahir taşı
Mücahit şerefi sevaplar başı
Dini bir uğrunda yaptığın işi
Server-i kainat görsün General.

İki sene oldu dörtbir yanını
Kabristan eyledi aslan inini
Bu beyite tıktım tarih gününü
Bin dokuz yüz kırk bir dersin General.

Ahmet ÇITAK söyler Tekçe metini
Maksadım bildirmek aslı zatini
Böyle çalışanın mükâfatını
Halık-ı lemyezel versin General.

_B_ _V_ _B_ _Y_ _T_ _H_ _D_ _Y_ _K_ _D_ _M_
2 6 2 10 400 5 4 10 100 4 40
_T_ _E_ _R_ _Y_ _H_ _K_ _V_ _N_ _V_ _N_ _Y_
400 1 200 10 600 20 6 50 6 50 10

=1941

HAKİM BEY*

Ağır ceza hakiminden ayrıldık
Dal kırıldı boşta kaldı elimiz
Duru akan sularımız bulandı
Bundan sonra azgın akar selimiz.

Hakikatı arar ince elerdi
Kanunu gözetir kılı bölerdi
Varlığında vatanımız gülerdi
Uçtu bülbül mahzun kaldı gülümüz.

Kanuna yan bakıp kafa tutanı
Terbiye eylerdi böyle şeytanı
Burdur vilayeti anavatanı
Beş senedir incitmedi telimiz.

Cepte duran cevherimiz zay oldu
Bahtı beyaz Uşaklıya pay oldu
Derya getti nasibimiz çay oldu
Korkarım ki yaman olur halimiz.

Adili mutlaktır adalet evi
Haklı karıncaya boğdurur devi
Her zaman bir görür kasaba köyü
Gölgesinde eğlenirdi elimiz.

---

* Bu senelerde memleketimizde bulunan Ağır Ceza Reisi Kâzım Aksoy'un kardeşimin evinde oturması münasebeti ile kendisile ara sıra görüşüyorduk. Bir defasında kendisi hakkında benden bir şiir rica etti. Ben de yeni geldiği için kendisine şu cevabı verdim. "Size yazılacak şiirin methiye olması lazımdır. Biz de ise kırmızı altınlar, kıymetli halılar, yağlı lokmalarımız var. Eğer siz bunlardan yakayı kurtarır nefsinize hakim olursanız bir methiye yazarım" dedim. Seslenmedi. Birgün ben köyden Elbistan'a vardığımda Kâzım beyin tayininin Uşak kazasına çıktığını öğrendim. Elbistan kazasının memur ve ileri gelenleri uğurlamaya gelmişler. Bunlar arasından beni gören hükümet tabibi Kâzım beye bir veda şiiri söylememi rica etti. Ben de eski söylediğimi hatırlayarak görev yaptığı zamanda nefesine hakim olduğunu da isbat eden bu muhterem zata şunu söyledim:

Doğruluğu bir domurcuk gül idi
Vicdanı pak merhameti bol idi
Fakire masuma kanat kol idi
Ayrıldık kırıldı gayri belimiz.

Tegallübün zehirinden datmadık
Zamanında sıkıntılı yatmadık
Şahsına münasip hürmet etmedik
Hak-i paye karşı kısa dilimiz.

Kâzım Aksoy adı, daha genç yaşı
Ahmet ÇITAK der ki varmola eşi
Ayrılık günümüz haziran beşi
Bin dokuz yüz kırk beş matem yılımız.

MÜFETTİŞ

Seyreyledim bazı memur haline
Doğru söze yatar olmaz müfettiş
Kendi kadrin bilen dünya malına
Şerefini satar olmaz müfettiş.

Aslı pak istemez hile etmeyi
Sertaç eder kanun sözün tutmayı
Bülbül bilir gül dalında ötmeyi
Kargalarda öter olmaz müfettiş.

Kötü fikir çürük kalbi pas alır
Doğru memur kumaşını has alır
Eğrilerde uzun menzil kısılır
Doğruluğa yeter olmaz müfettiş.

Hain olsa usanlıır vezirden
Kimseye menfaat olmaz muzırdan
Bu sözün doğrusu haşa huzurdan
Kurt derneği katar olmaz müfettiş.

Eğri memur vazifede kalamaz
Temiz ruha asla leke gelemes
Çam ışığı elektrik olamaz
Pak şulede tüter olmaz müfettiş.

Sahibi asalet temiz soy olur
Bir namert elinde kanun zay olur
Çakala çarpana çalmak huy olur
Aslan yerin tutar olmaz müfettiş.

Ahmet ÇITAK sözü adam olana
Arz eder sözünü Ferit Melen'e
İrtikap bir ölüm kendin bilene
Daha bundan beter olmaz müfettiş.

SAKIN

Aldanma dünyaya hey insanoğlu
Arkasına düşüp yorulma sakın
İltifat eyleme çok uzun boylu
Ararsa o seni görölme sakın.

Mal evlat bu dünya muzır değil mi
Yanında belası hazır değil mi
Kör güzden yaş umma özür değil mi
Boş kalır kucağın sarılma sakın.

Dünyanın zineti zevalsiz tozak
Hayalden ibaret kurulu tuzak
Bunu seven olur Allah'tan uzak
Kuru çalımına vurulma sakın.

Yazı senin, yaban senin, dağ senin
Çiftlik senin, bahçe senin, bağ senin
Vezir oldun başında var tuğ senin
Hepisi berhava kurulma sakın.

İşi işret gaflet elinden şaşıp
Tüvbe yok günahın haddini aşıp
Burda iken nefsin ardına düşüp
Meydanı mahşerden sürölme sakın.

Bu dünya bir cambaz alemi yener
Çıkaman mekrine girdinse eğer
Ahrette zebanı yolunu dener
Kabrinden kıbrayıp dirilme sakın.

Kim kılın koparmış çarkı alemin
Bulur ahmakları yükler alemin
Ahmet ÇITAK söyler Allah kelamın
Uydurma sanıpta darılma sakın.

VATANDAŞLARIM*

Yer oynadı yine ezildi canlar
Boydan aştı keder vatandaşlarım
Yer yüzünde sizi duyan insanlar
Hep teselli eder vatandaşlarım.

Sırrı hikmet anlaşılmaz bir hüner
Kullara musibet Mevlâ'dan iner
Bazı böyle bu çark tersine döner
Emek olur heder vatandaşlarım.

Acep kâinatın kalır mı biri
On sekiz bin alem mahvolur geri
Hiç doymaz bilmen mi bu kara yeri
Hepimizi yutar vatandaşlarım.

Bekleriz sırayı gelir günümüz
Yakasız bir gömlek olur donumuz
Son sonu ölüme varır canımız
Ziruh olan tadar vatandaşlarım.

Sevdiğine olur cilvesi Hakk'ın
Kur'an'da sure-i Yusuf'u okun
Evladı Resul'ün haline bakın
Yerin bulur kader vatandaşlarım.

Server-i kainat buyurdu candan
Bu dünya mü'mine olacak zindan
Hep gelen atamız gettiler burdan
Bu mirası peder vatandaşlarım.

---

* Bu sıralarda meydana gelen Adapazarı zelzelesi için şunu söyledim.

Ne çare hak emri dağıldı yuva
Sabır ilaç buna tahammül deva
Bu yalan dünyanın sonu berhava
Gelen kalmaz geder vatandaşlarım.

Derdinize yoldaş olduk buradan
Gözden çıktı geçtik maldan paradan
Bundan sonra sizi bizi yaradan
Göstermesin keder vatandaşlarım.

Bin dokuz yüz kırk dört tam tarih bugün
Dünyanın matemi ahrette düğün
Ne çekti resuller bu ane değin
Mihneti bu kadar vatandaşlarım.

Sultan Süleyman'a kalmadı bu mal
Şehitlere erdi sureti cemal
Her zevali takip eder bir kemal
Hak emrini güder vatandaşlarım.

Günaha kefarete görülen zahmet
Kalana selamet gidene rahmet
Bütün yolunuza bu ÇITAK Ahmet
Canın kurban adar vatandaşlarım.

GAYRİ*

Nazik bir simayı elden kaçırdık
Görür müyüz ola yıllarda gayri
Altın hırızmalı kuşu uçurduk
Ara ki bulasın dallarda gayri.

Başına taç eder kadrin bilenler
Takdir etti teftişine gelenler
Bundan sonra derin derdi olanlar
Arasın dermanı sellerde gayri.

Nice fakirlere meccanen baktın
Ayrılık narına herkesi yaktın
Yüz on bin nüfusu öksüz bıraktın
Gözlerimiz kalır yollarda gayri.

Kimsenin hükmünde kalan değilim
Dalkavuk tadını alan değilim
Her nereyi desem yalan değilim
Bulamak eşini ellerde gayri.

Gelince dünyaya böyle gelmeli
Hep memurlar bunun gibi olmalı
Gediyor mislini nerden bulmalı
Söyleriz şanını dillerde gayri

Ya huri ya melek bunun anası
Tecrübe istemez temiz binası
İstanbul'un garip hastahanesi
Gezdirsin şahini kollarda gayri.

---

* Memleketimizde sekiz sene şerefile vazife gören hükümet tabibimiz Nedim Alca Elbistan'dan ihtisas için İstanbul'a gitmek üzere ayrılıyordu. Sayın doktoru uğurlamaya gelen kalabalık benden bir şiir istediler. Şimdi İzmir de dahiliye mütehasısı bulunan Muhterem doktor için iki şiir söyledim.

Memleket namına ricamız sizden
Bağışla suçumuz memnun ol bizden
Ruhumuz seninle ıradın gözden
Kokunu ararız yellerde gayri.

Sekiz sene doğru dürüst oturdu
Nice hastalara derman getirdi
Ahmet ÇITAK Leyla'sını yitirdi
Mecnun gibi kaldı çöllerde gayri.

AYRILDIK

Memleket halkımız matemde kaldık
Huyu güzel temiz dilden ayrıldık
Muhterem doktoru savmaya geldik
Sırmamız soyuldu telden ayrıldık.

Değiştı vekalet burada komaz
Ne etsek çare yok emrini sıymaz
Her çiçekten dimağımız tad duymaz
Ağzımız alıştı baldan ayrıldık.

Mühim işimize çare bulurdu
Derdimizi röntgen gibi bilirdi
Her bir yana kanat gölge olurdu
Boş kaldı elimiz daldan ayrıldık.

Bu meslekin derecesi âlidir
Has doktora kıymet kesen delidir
Vilayeti İzmir Çeşme elidir
Nedim Alca gibi gülden ayrıldık.

Her ne etsek gider idi hoşuna
Bülbül güle biz de buna aşına
İntizar ederiz sebep başına
Vicdanı pak rahmi boldan ayrıldık.

Pek ileri gitmiş ilmi fünunda
Kabına sığmadı aslan ininde
Bindokuzyüzkırkbeş salı gününde
Ağustos yedi de gülden ayrıldık.

Ahmet ÇITAK bu çark böyledir işte
Kaybeder dostunu aratır düşte
Zail oldu akıl kalmadı başta
Dili rana hüsn-ü halden ayrıldık.

ALBAYIM*

İsteğine erer yâd eden seni
Aleme merhamet kılan albayım
Ufak bir himmetin şâd eder beni
Büyük sıkıntımı siler albayım.

Bu kapının eşikliğin kim terkler
Hayatlar bahşeder günahlar bekler
Gölgeniz altında kahraman Türkler
Düşmanın bağrını deler albayım.

Böyle hizmet koç yiğidin sazıdır
Din yoluna bir kurbanlık kuzudur
Ölse şehit öldürürse gazidir
Bu şereften kimler yılar albayım.

Oğlum asker ben de hazırım burada
Can feda ederiz vatana yurda
Sevinerek koşmak gerek her ferde
Bu hizmet boynuma yular albayım.

Terbiye öğüdün sizden aldıkça
Kırmızı bayrağa hizmet kıldıkça
Oğlumun bu işi akla geldikçe
Gönlüme bir sevinç dolar albayım.

Fevzi Mareşalin emri kalanız
Ruhsat için bazı olur molanız
Onbeş aydır orda mahzun köleniz
İzin için mektup salar albayım.

---

* Bu senelerde askerde bulunan oğlum bana bir mektup yazarak izinli gelebilmesi için alay komutanına hitaben bir manzume yazmamı istedi. Ben de komutana hitaben şunu yazıp gönderdim:

Salarsan da sağ ol salmaz isen de
Canım sıkmam teneşirde yusan da
Beş daha var bunu da bil kesende
Hepisi emrine yeler albayım.

Kör olsun gönölün arzusu tezdir
Sabır tahammölü dışarıda azdır
Vatana muhabbet iradesizdir
İştıyak gönölü bulur albayım.

Bab-1 kereminden bir himmet ersin
Müsade edersen atasın görsün
Gelip getme hariç on beş gün dursun
Bu müddet kifayet kılar albayım.

Hak şairi Ahmet ÇITAK adımız
Harp yolunda hep patladı ödümüz
Sayenizde aslan olur kedimiz
Şahin gibi akmak çalar albayım*.

---

* Bu münasebetle oğluma da ayrıca bir oğüt yazdım.

KUZUM

Vatanına hizmet eden yorulmaz
Hak ile askerde kalmalı kuzum
İki sene müddet fazla durulmaz
Zamana intizar kılmalı kuzum.

Askerlik mukaddes vazife dine
Mirası peygamber bilmeli yine
Her bir zaman amiriyin emrine
Keskin ateş gibi yelmeli kuzum.

Şöyle çalış görem heç olma naim
Özünde sadakat sözünde kaim
Müstakim hizmetle hazır ol daim
Vazife uğrunda ölmeli kuzum.

Patlamıyan bağrın ödü mü olur
Gezmiyen aslanın adı mı olur
Çiğ et kaynamazsa tadı mı olur
Hamlık hata pişkin olmalı kuzum.

Getme sefahate nefsine uyup
Sakla asaletin eyleme kayıp
Kötü söz pis çehre gurbette ayıp
Düşmanına bile gülmeli kuzum.

Defterine ahlaksızlık yazdırma
Mafevkine karşı gelip kızdırma
Bazı söze tahammül et sızdırma
Kalbteki karayı silmeli kuzum.

Bu şerefe hadim bey, vezir, paşa
Askerlik hayatı gider mi boşa
Dinle öğüdümü tac eyle başa
Sözlerimden ibret almalı kuzum.

Ahmet ÇITAK der ki olmalı girgin
Sefili her yerden ederler sürgün
Külhan beyi ile konuşma birgün
İnsan emsalini bulmalı kuzum.

AMANIN*

Sayın mebusumuz bize de bakın
Gözünüz önünden koman amanın
Saadet evinin içine tıkın
Yazık canımıza kıyman amanın.

Bu katil yol emer gider kanımız
Bugün yarın ile geçer günümüz
Yeminle söylerim darda canımız
Dört yanın sözüne uyman amanın.

Adet ettik yolda kalıp ölmeyi
Gözü açık millet yutmaz dolmayı
Bu yol yapılmazsa mebus olmayı
Düşte görsenizde yoyman amanın.

Siz var iken daha kime varalım
Diri diri kabire mi girelim
Beş kat edin yol parasın verelim
İş bitirin hatır sayman amanın.

Bizdeki dert hepisinden fazladır
Yurdum yolsuz ciğerimi sızlatır
İnönü'müz vâd eyledi gözletir
Verdiğiniz sözden cayman amanın.

İstemek bu sene gelmeyin bura
Sarf olmasın boşa üç dört bin lira
Küstü size vatan beyhude yere
Bez dokuyup iplik ıyman amanın.

Ahmet ÇITAK yanar keyfinde eller
Doğruyu söylersen divane derler
Nisan geldi daha kapalı yollar
Bu belada bizi koyman amanın.

---

* Elbistan Kapudere yolunun yapılması için Maraş mebuslarına şu şiiri yazdım.

İNCİTMEN*

Büyük Millet Meclisi'nden isteğim
Düzgün söylen dilinizi incitmen
Vatana muhabbet daim desteğim
Yurda bakın elinizi incitmen.

Ne dersenez emrinizi güderiz
Ölüme salsanız koşar gideriz
Vebalımız size rica ederiz
Doğru gedin yolunuzu incitmen.

Nefis davasını başa üstedip
Dinleyeni yüreğinden hastedip
Yekdiğerin hayatına kastedip
Yazık size telinizi incitmen.

Demokrat, halk, millet bütün var olun
Düşmanlara fırsat vermen bir olun
Kafa çatın döğüş etmen yâr olun
Gülü solar dalınızı incitmen.

Açık vermen bütçenizi düzeltin
Şu vatanı sümbül gibi süzeltin
Millet fakir vergileri azaltın
İsraf edip malınızı incitmen.

Meclise gelipte girmez olaydım
Boş yere beş saat durmaz olaydım
Dalgalı döğüşü görmez olaydım
Hamlamasın kolunuzu incitmen.

---

* Büyük Millet Meclisine giderek oradaki müzakereleri takip ettiğim bir esnada mebuslar arasında bir kavga başladı. Ben bu kavgayı bizzat seyrettim. Birçok mebuslar Kütahya milletvekili Ahmet Tahtakılıc'ı dövüyorlardı. Bunu görünce şunu yazdım.

Böyle mebus olmaz nedir derdiniz
Maksat güneş siz buluta girdiniz
Vura vura masaları kırdınız
Gerek olur elinizi incitmen.

Azm ederek yürekten kin bağlayıp
Ahmet'lerin yüreklerin dağlayıp
Kitaba sığmayan sözler söyleyip
Kadir Mevlâ ulunuzu incitmen.

Hakkı bulun doğru söze yatışın
İflas ettik çağrımıza yetişin
Meydan sizin bülbül gibi ötüşün
Hırgür edip gülünüzü incitmen.

İrkımız Türk doğru söze yatarız
Her birimiz bir orduya yeteriz
Mahşer günü yakanızdan tutarız
Yaman olur halınızı incitmen.

Bu hadise tamam yaktı özümü
Gayrı gelmem korkuttunuz gözümü
Koyunun kavalı edip sözümü
Ahmet ÇITAK kulunuzu incitmen.

GEREKTİR*

Tahtakılıç Ahmet millet namına
Bir taziye saldım almak gerektir
Yakışmazdı medeniyet şanına
Sabredip tahammül kılmak gerektir.

Elbistan'dan geldim dinledim sizi
Sana değen sille incitti bizi
Vicdana mı sığar çok dövsün azı
Düşünüp fikire dalmak gerektir.

Ne diyor duyanlar bir kulak versen
Şerefın ne kadar yükseldi görsen
Bu hale canımı sıkmayım dersin
Kerbela vakasın bilmek gerektir.

Adalet hürriyet ahkamı bu mu
Son devre veremin olur mu emi
Güzergah ederiz meydanı gamı
Böyle yaşamaktan ölmek gerektir.

Bu tokat bizlere bilen bilirse
Çekiliyor zahmet başa gelirse
Mebusun kanunu dayak olursa
Jandarmaya kurban olmak gerektir.

Milletin hukuku geçti karşına
Mevkii iktidar çöktü başına
Gerekli vazife mühim işine
Eskisinden fazla gelmek gerektir.

---

* Kütahya Milletvekili Ahmet Tahtakılıç'a millet namına şunu yazmayı münasip gördüm.

Doğru sözlü meydan almaz kovulur
İşte böyle nahak yere dögülür
Bozuk dünya dalkavuklar sevilir
Bu tuhaf işlere gülmek gerektir.

Cemiyet namına ricamız senden
Bağışla suçları kırılma bundan
Böyüklük şanı sorarsan benden
Kötülüğe ikram kılmak gerektir.

Ahmet ÇITAK yeter haddini tanı
Söyleme doğruyu asarlar seni
Vatanım düzelsin istemem canı
Hakikat uğrunda ölmek gerektir*.

---

* Ankara'da bu hadiselere şahit olup lazım gelen şiirleri yazdıktan sonra İstanbul'a hareket ettim. İlk iş misafir evim olan Avukat Sayın Vecdi Yarman'ın evine vardım. Biraz hoşbeşten sonra Elbistan hükümet tabibliğinden ayrılarak ihtisas yapmak üzere İstanbul da Gureba Hastanesi'nde çalışan Doktor Nedim beyi ziyaret etmeye gittim. Beni görür görmez son derece sevinen doktorla kucaklaşıp öpüştük. Buna hayret eden yanındaki arkadaşlarına beni tanıttı. Baştabib ve diğer doktorlar benden irticalen bir şiir söylememi istediler. Ben de bir mevzu gösterin dedim. Bunu işiten Nedim Bey yerinden fırlayıp işi şakaya dökmek için iki hemşire alıp getirdi. Bunlardan Hafize hanım isminde baş hemşire olanı sağ tarafıma oturdu. Diğer Ragibe hanım da sol tarafıma oturdu. İşte sana mevzu, bunlara birer şiir söyle dediler. Hastanenin bütün doktorları odaya toplanmışlardı. Ben de hemen Hafize hanıma hitaben şunu söyledim. Ben söylerken doktorlar yazıyorlardı:

HAFİZE

Nasıl methedeyim bilmiyom seni
Bütün hemşirenin başı Hafize
Dokuz yüz kırk sekiz tarihi günü
Şubat'ın yığirmi beşi Hafize.

İstanbul da güneş gibi ışıyor
Kiraz dudağından mercan düşüyor
Lokum gibi el değmeden aşıyor
Zahmete uğratmaz dişi Hafize.

Duruşu yalınız dünyanın malı
Fidan boy üslubu selvinin dalı
Hurma göz çevresi kalem misali
Hilalden yaptırmış kaşu Hafize.

Canından ediyor gören bekarı
Gözü mayhoş dili badem şekeri
Ne güzel yapılmış gerdan tekeri
Bu sanat Allah'ın işi Hafize.

Böylesi dilberin çekilir nazı
Bunu seven görmez cehennem yüzü
Dolanışı hünkar mülayim sözü
İki gül bezetmiş döşü Hafize.

Ahmet ÇITAK'ın sana deyişi
Sakın sarma bele kötü kayışı
Bülbülü okşuyor cıvıldaışı
Sanki has bahçenin kuşu Hafize*.

---

* Bu şiire Hafize hanım kuruldu ve Ragibe hanım darıldı ve dedi ki bütün güzellikleri Hafize'ye söyledi bize bir şey kalmadı dedi. Nedim bey de bunda söz çoktur sizi de methedecek şeyler bulur acele etmeyin dedi. Ben de peki diyerek Ragibe hanıma şunu söyledim.

GEDİYOR

Gureba evinde bir ceylan gördüm
Sallanıp içinde gezip gidiyor
Tokat eli imiş aslını sordum
Sevdası başında tozup gidiyor.

Tepeden tırnağa uygun nakışı
Kırmızı gül miski amber kokusu
Fidan boy ok kirpik ispir bakışı
Görenin bağrını ezip gidiyor.

Bir cennet meyvesi koklamalıdır
Yemiye öz döğmez saklamalıdır
İkide bir gönlün yoklamalıdır
Her sözden bir cevher süzüp gidiyor.

Yaldızlı hal gibi titrer saçları
Henüz yeni kabarıyor döşleri
Karlı yayla göğsü kalem kaşları
Katlime fermanı yazıp gidiyor.

Benleri dizilmiş gerdan üstüne
Daha bekar el değmemiş postuna
Eli ile işmar eder dostuna
Dili inci mercan dizip gidiyor.

Ahmet ÇITAK bu gün şenoldu canım
Sandımki cennet oldu her yanım
On altı yaşında Ragibe hanım
Nezakat gölünde yüzüp gidiyor.

Buradan ayrıldım ve doğruca camiye gidip öğle namazını kıldım. Camiden çıktıktan sonra hemen yanıma asker kıyafetli birisi gelerek; “babam bana para göndermiyor, anam da kendi altınını bana harçlık olarak göndermiş. Ben bunun pahasını ve nerede bozdurulacağını bilmiyorum. Sizin temiz bir insan olduğunuza şüphe etmiyorum. Şunu bana bozdur” dedi. Ben de Kapalı Çarşı’ya gidip bozdur dedim. O da birisi daha böyle dedi orayı bulamadım burada size rastladım dedi ve böyle derken de ağlıyordu.

Bu haline üzülerken altına dahi bakmadım. (halbuki altın işini iyi anlardım) peki bozayım dedim ve cebimde bulunan yüz yirmi lirayı verdim. İki yüz kırk liraya kestiğimiz Beşibiryerde’nin kalan yüz yirmi lirasını vermek üzere askerle birlikte misafir evime gittim. O kapıda kaldı ben yukarıdan para almak üzere çıktım. Parayı alıp geldiğimde askeri bulamadım. Bir taraftan sevindim, altını yarı fiyatına almıştım. Diğer taraftan bunda bir iş var diye hemen altına baktım ki altın kalp. Hemen emniyete müracaat ettim. Emniyette hemşerim polis Kenan beyle görüştüm ve meseleyi anlatarak resmen şikayette bulundum. Emniyette önüme 700 tane hırsız resmi koydular. Bunlar arasında varsa bak dediler. Çok zahmet çekmeden bana altın bozduran adamı tanıdım ve gösterdim. Bu adamın çok yaman dolandırıcı olduğunu söylemekle bulacaklarını vaat ettiler.

Ben henüz karakoldan çıkmadan Elazizli bir adam geldi. Evini ipotek vererek aldığı 3700 lira ile İstanbul’a gelmiş. Eşya alıp geçimini düzeltmiye çalışacakmış. Bu parasını Galata Köprüsü’nde vurdurmuş. Halini sürünerek anlatan bu adama komiser ve polisler güldüler. Bu gülmede bir mana sezdim ve bunların da yankesicilerle ortak oldukları kanaatine vararak bunlardan iş çıkmaz dedim. Doğru Emniyet Başmüdürü’nün yanına gidip İstanbul gibi temiz bir diyarda 700 dolandırıcı ve yankesici olduğunu bildiğiniz halde makamınızda nasıl rahat ediyorsunuz dedim.

“Kanunda sopa maddesi kaldırıldığı için işkence yapamıyoruz bunlar ondan çoğaldı fakat senin hırsızını buluruz” dedi. Gerçekten de gece yarısına doğru beni dolandıran hırsız bulduklarını sabahleyin karakola vardığımda işittim. Hırsız oradaydı. Altını bana verirken elimi öpüp gözyaşını elime akıtan bu dolandırıcının tekrar elimi öpmesini ve benim de affetmemi söylediler. Elimi öpmek üzere eğilen yankesiciye sana bir defa elimi öptürdüm 120 liramı aldın şimdi yine 120 lira vermek lazım diye kendisini rezil ettim. Paramı tamamen vermesini söyledim.

Paranın bir kısmını harcadığını fakat tamamlayıp vereceğini davadan vazgeçmemi söyledi ise de kabul etmeyip o paradan vazgeçer seni kanunun pençesine teslim etmekten vazgeçmem dedim. Hiç olmazsa birkaç ay yatarsın da benim gibi yabancılar kurtulur dedim ve ayrıldım.

Bilahere Elbistan’a bu hususta talimat geldi. İfademi verdim ve İstanbul ikinci sorgu dairesine şu manzumeyi ifademle birlikte gönderdim.

BEYİM

Affeyle değersiz bir dilek için
Hak-i payenizi üzerim beyim
Bir zalim hilebaz mücrimin suçun
Hakikat bağından çözerim beyim.

İstanbul'da düştüm hırsız hasına
Hep polisler ortak kimin nesine
İkinci müstantik dairesine
Dert söyler bir destan düzeriz beyim.

Beşibirlik elde asker biçimi
Sahte para satmak imiş geçimi
Vatan muhabbeti sardı içimi
Bu sebebden oldu pazarım beyim.

Cila getti mecediye görünür
Böyle erkek avrat şeşi bürünür
Mevkuf olur mapuslarda sürünür
Elim erse başın ezerim beyim.

Gözlerinin yaşlarına bakardım
Ağlar iken olan param çıkardım
İnsanın gözünden anlar çakardım
Merhametim örttü nazarım beyim.

Adili mutlaksın değerın çoktur
Arama şahidi sözlerim haktır
Yüz yigirmi notun değeri yoktur
Avanta olmama kızarım beyim.

Ne acayip fare aslan yutar mı
Böyle işe düşmez idim hedemi
Selamet namına sahte adamı
Öğrensinler deyi yazarım beyim.

Cumhuriyet devri deşti yaramı
Savcıya söyle de salsın paramı
Elli üç yaşadım yemem haramı
Duru akan suyu süzerim beyim.

Polis teşkilatı orda gümanlı
Bir baş müdür gerek dinli imanlı
Ben Ahmet ÇITAK'ım başım dumanlı
Şiir deryasında yüzerim beyim.

BİZİM*

Sıhhat bakanımız safa geldiniz
Alkışla karşılar elimiz bizim
Ana yurdumuzu mesut kıldınız
Yeşerdi kuruyan dalımız bizim.

Bizi kanatlayıp kollamak için
Gerekli isteği yollamak için
Olan derdimizi bellemek için
Teşrif etti bugün ulumuz bizim.

Hastahane bitti şad ettin bizi
Tarihten neslimiz yad eder sizi
Yerine getirdin verdiğin sözü
Sayene uğradı elimiz bizim.

Başımız ağrısa ora geliriz
Zor işlerin çaresini buluruz
Bu lutfi mevladan nimet biliriz
Derya oldu şükür gölümüz bizim.

İki buçuk milyon bütçeden aldın
Elektirik için Maraş'a saldın
Bize de bir cibi hediye kıldın
Uzun oldu kısa kısa dilimiz bizim.

---

* Sağlık Bakanı olan sayın mebusumuz Kemali Bayezit sayesinde kazamızın senelerden beri hasret çektiği hastane problemi sona erdi. Yıllar yılı bir çok hastalarımızın sıhhat yuvasından mahrum olarak hastalıklarla uğraştığı ve gebe kadınların doğum yapamamasından kış günlerinde fırtına ve boranlarda Kapudere'sine hayvan sırtında giderek ölmeleri mukarrer olan bu dertlerden kurtaran sayın Kemali Bayezit kazamıza hastane yaptırmak suretile en büyük iyiliği yapmış oldu. Bu kıymetli eserinden dolayı her an ve her dakika bu kaza halkı kendisini unutmıyacak ve unutamaz da. İşte memlekete ihsan ettiği hastanenin açılma töreninde bu sağlık yuvasına bir cip ve rotgen getirmiş olduğunu bu törende görmem üzerine bu kıymetli zata şunu söyledim:

Hiç fazla söylemem ettiğin derim
Yaptığın işleri meydana korum
Bizi burda koyup gidersen yarin
Bakar mı ola acep valimiz bizim.

Ancak sensin üstümüze ışıyan
Şeleğimizi üstünüzde taşıyan
Nuh'un tufanından beri yaşıyan
Kuruyacak Gavur Gölü'müz bizim.

Mebusluğu kuru çalım sanırdık
Dört yılda bir anca ismin tanırdık
İçi derin bir torbaya konurduk
Kırık idi evvel belimiz bizim.

Aslı malum Bayezitli Kemal'in
Doğru yolda hüsnü hizmet emelin
Mucibi iftihar oldu temelin
Çok şükür düzeldi halımız bizim.

Ahmet ÇITAK der ki mürüvvet kâni
On altı vekilin şerefi şanı
Sıhhat buldu yurdumuzun her yanı
Üzülmedi her dem telimiz bizim.

MEBUSLAR

Dört yıl evvel yeni vekil olurken
Maaşları artırdınız mebuslar
Bütçemizden ayrıпта gelirken
Altı milyon getirdiniz mebuslar.

On sekiz milyonun hakkı zay oldu
On beşer bin her mebusa pay oldu
Hak etmeden ücret almak huy oldu
Hani vicdan yitirdiniz mebuslar.

Bunu duyan ecnebiler gülmez mi
Böyle servet kâr parası olmaz mı
Kabir-i mevt yoksa sizi bulmaz mı
İşimizi bitirdiniz mebuslar.

Hele bakın vekillerin işine
Kanun çıkarmışlar kendi başına
Öldürüp milleti çöküp leşine
Kanın emip oturdunuz mebuslar.

Baba evladına hile eder mi
Ele geçen malın böyle yutar mı
Bu iş bize kaza yoksa kader mi
Türk şerefini batırdınız mebuslar.

Arvas der ki hakkımız yok alamak
Bunlar der ki böyle fırsat bulamak
Servet getti gayri iflah olmak
Vayımıza oturdunuz mebuslar.

Sahibimiz derimizi post etti
Çoban yoktur kurt koyuna kast etti
Dans oyunu aklınızı mest etti
Tavatır keyf yetirdiniz mebuslar.

İki milyar borcumuzu görürken
Üç yüz milyon açığımız dururken
Can hırtlakta ruhu teslim verirken
Devrimize oturdunuz mebuslar.

Bu ateş kâr etti millet bağına
Yağlı boya alan gelmiş böğrüne
Evvel beni asın millet uğruna
Bitmedi mi çatırdınız mebuslar.

Siz var iken düşmana mı varasın
Makro Paşa bize çare arasın
Göz yaşile dul yetimler parasın
Demet demet getirdiniz mebuslar.

Yemin edip vardınız o merkeze
Yalvararak rey aldınız herkese
Güle bülbül üleşliğe kerkeze
Hangisinden getirdiniz mebuslar.

Vatandaşım hak kurtara sizleri
Bir çare var ölüm bekler bizleri
Doymadılar daha orda gözleri
Sandalyayı yitirdiler mebuslar.

Bu adalet size kimden gelikdir
Hazreti Ömer'den mi miras kalıktır
Neremize el dokansa uluktur
Kara çula yatırdınız mebuslar.

Rey vermiye dillerimiz dağlandı
Bütün millet demokrata bağlandı
Bu partinin yavan aşu yağlandı
Siz de şapa oturdunuz mebuslar.

Ahmet ÇITAK vakti geçdi yazmanın
Manası yok dört tarafı gezmenin
Pamuğunu attırdınız haznenin
Ocağımız batırdınız mebuslar.

SAKININ

Uyarmak isterim vatandaşları
Açın gözünüzü sızman sakının
Tertip ediliyor mebus işleri
Yaramaz insanı yazman sakının.

Hamiyeti olan gerek vatana
Aslı temiz olsunkine utana
Hile eder meydan vermen şeytana
Katırandan şeker süzmen sakının.

Kapılman igfale doğruya gelin
Oylarınız serbest kadrini bilin
Gün gibi parlayan ışığı bulun
Karanlık köşede gezmen sakının.

Bu işte vebal çok hazer kılmalı
Vatana acıyan önder olmalı
Deryanın dibinden cevher bulmalı
Bulanık göllerde yüzmen sakının.

İnce nokta seçim vebal merkezi
Nefsi gibi bilen olsun herkesi
Bülbül gerek bize nidek kerkezi
Kargayı katara düzmen sakının.

El kaldırıp maaş almak hüner mi
Aslan yatağına çakal konar mı
Per olmazsa pervaneler döner mi
Usta bulun çarhı bozman sakının.

Sen benlik davası ne büyük illet
Birbirine düşer kırılır millet
İttifak olmazsa savrulur zillet
Porgramı yanlış çizmen sakının.

Ahmet ÇITAK der ki dünya daraldı
Vicdana yıldırım düştü köreldi
Bu asırda insan bulmak zoraldı
Bu doğru sözüme kızman sakının.

GARDİYAN

Bir öğüt veriyim dutarsan eğer
Kabul et sözümden çıkma gardiyan
Bayramda hapisler yolları daner
Teselli ver gönül yıkma gardiyan.

Dokunma biraz da ferah olsunlar
Pash gamîn çaresini bulsunlar
Ay yıldıza bakıp soluk alsınlar
Akşamdan içeri dıkma gardiyan.

Aslı temizler de kötü huy olmaz
Fena fikir sahibinde soy olmaz
Her bir ikram hak yanında zay olmaz
Ettiğini başa kakma gardiyan.

Evlad ayalları burnunda tüter
Niçe gün savarlar ölümden beter
Kara donlu bayram bunlara yeter
Sen de bir çingirdak takma gardiyan.

Kimi garip düşkün kimisi naçar
Hangisini görsen derdini açar
Bilin mi ne kadar makbule geçer
Dar yerde verilen lokma gardiyan.

O mihnet haneye girerler niçin
Ya iftira ya da namusu için
Kederlerin geder bağışla suçun
Gördüğün kusura bakma gardiyan.

Yiğit ölür namı nişanı kalır
Ettiğin ikramı Yaradan bilir
Kuru çalım mapuslara zor gelir
Boş yere canların sıkma gardiyan.

Onlar kim bilin mi gözü kanlıdır
Her birisi bir kahraman şanlıdır
En küçüğü on beş sene günlüdür
Sakın ha canların yakma gardiyan.

Ahmet ÇITAK der ki dertsiz kul olmaz
Altın yere düşmeyinen pul olmaz
Yiğit meclisinde kötü hal olmaz
Aklına gelenden korkma gardiyan*.

---

* Bulgaristan mezaliminden yılarak ana vatana göç eden ırkdaşlarımız için de şunu söyledim:

GÖÇMENLER

Kader hali değişildi yurdunuz
Türk vatani durağınız göçmenler
Mal can kurban paylaşırık derdiniz
Serin olsun yüreğiniz göçmenler.

Zati layik değildiniz ora siz
Büyük küçük hoş geldiniz bura siz
Kavuştunuz bizim gibi yare siz
Kasaveti bırakınız göçmenler.

Her zaman bir haber alamıyorduk
Ne ise derdiniz bilemiyorduk
Siz orda biz burda olamıyorduk
Yakın oldu yırağınız göçmenler.

Bolşevik'i kabul etmek dediniz
Dini sevip maldan eli yudunuz
Üç dört evi bir sepete kodunuz
Telef oldu gereğiniz göçmenler.

Ferah olun bundan sonra güleriz
Türk birliği deryaları boyarız
Ol Halik-i lemyezelden dileriz
Hiç kalmasın merakınız göçmenler.

Tarihde yazılı şanımız bizim
Ezelden karışık kanımız bizim
Kur'an kerim İslam dinimiz bizim
Hilal oldu bayrağınız göçmenler.

Peygamberden hicret yolu iziniz
Sabredin gölgelemem yüzünüz
Gurbet elde melul mahzun özünüz
Bizi yakdı fırağınız göçmenler.

Katlandınız hınzır Bulgar gamına
Vermediniz dini dünya demine
Ahmet ÇITAK İslâmiyet namına
Kapınızda şırağınız göçmenler.

GÖZÜNÜZ AYDIN

Bir af geldi mapusların suçuna
Gözlerken gördünüz gözünüz aydın
Mahzun duran hanenizin içine
Şükredin vardınız gözünüz aydın.

Şimden sonra gayrı serin dolanın
Başına iş gelir adam olanın
Dar yerdeyken size haber salanın
Belini kırdınız gözünüz aydın.

Hasret gederdiniz bahar yazlara
Dağlar bir hoş görünürdü gözlere
Burcak burcak kokusile sizlere
Kavuştu yurdunuz gözünüz aydın.

Var olsun Türkiye hasaldı illet
Yar olsun Yaradan vermesin zillet
Şanlansın bayrağı sağ olsun millet
Murada erdiniz gözünüz aydın.

Çocuklar perişan boynun burardı
Avradınız gününüzü arardı
Mapus da geriden hatır sorardı
Koynuna girdiniz gözünüz aydın.

Sağ başa serancam gelip geliyor
Kader katlanıyor gönül yutuyor
Ahmet ÇITAK sizi tebrik ediyor
Kalmadı derdiniz gözünüz aydın.

ALLAH AŞKINA*

Dinleyin mebuslar sözlerimizi
Zihnimize vurun Allah aşkına
Temiz edin bize özlerinizi
Noksanları görün Allah aşkına.

Demeyin ki gözümüzü yumarız
Rey verdik sizlere yardım umarız
Asil Türk neslimiz temiz damarız
Tarihlerden sorun Allah aşkına.

Harap koman bakın ellerimize
Değerli gül takın dallarımıza
Gözünüzü dikmen mallarımıza
Hakkımızı korun Allah aşkına.

Dört yılda bir kuru dere sularız
Üfürürsek deryaları bularız
Yaramazın ismin yurddan sileriz
Tefekküre varın Allah aşkına.

Vazifeniz mühim gelmez oyuna
Ürkütmen milleti benzer koyuna
Kendi fikrinize getmen boyuna
Şu gaffleti ırın Allah aşkına.

Dert yürekte iğne yarası değil
Mebusluk değirmen yöresi değil
Parti kavgasının sırası değil
Bu defteri dürün Allah aşkına.

Verdiğiniz sözler nerede hanı
İkinci seçimde isteriz bunu
İktidarı bulan etmesin kini
Şu fikirden farin Allah aşkına.

---

* İki partinin birbiri ile yaptığı çetin münakaşalara dayanamadığım için partilere ve mebuslara kardeş gibi geçinmeleri ve vatana sahip çıkmaları için şunu yazdım:

Bir tek eli sallan bakım nesi var
İkisi bir olur ise sesi var
Avcılar çok dört tarafda pusu var
Hep beraber yürün Allah aşkına.

Siz var iken kime edek amanı
Hele sonra yapın apardumanı
Fakir düştük gayret etmek zamanı
Fabrikalar kurun Allah aşkına.

Dığdığının dığdığısı demeyin
Haksız şeyi verseler de yemeyin
Elimizi belimizde komayın
Etmen bunu durun Allah aşkına.

Ahmak değil millet dolma yutturman
Sahip olun kurda koyun güttürmen
Menfaatınız dursun zarar ettirmen
Lüzumu yok kârın Allah aşkına.

Sefahat seline karışıp akman
Doğru söz acolur kusura bakman
Varedin yokları temeli yıkman
Kırıkları sarın Allah aşkına.

Perişan oluruz gafflet etseniz
Yok oluruz yanlış yola getseniz
Karşı gelmem size beni satsanız
Aha canım verin Allah aşkına.

Ahmet ÇITAK söyler sözün sahini
Yirmi milyonun alman ahini
İntizar indirir gökden şahini
Aklınızı derin Allah aşkına.

BİZE

Sevgili mebuslar sizden ricamız
Vadiniz var sahip olunuz bize
Evimiz yıkıldı söndü ocağımız
Bir su da serpmiyor eliniz bize.

Ne çabuk çevrildi yönünüz bizden
Saltanat sevdası ırattı gözden
Ahrette şafaat istemek sizden
Gerekmez orada ölünüz bize.

Hastahane gibi bir gül dakınız
Elektrik çıramızı yakınız
Her yanımız bağlı gelip bakınız
Asfaltdan ayrılmaz yolunuz bize.

Doğru sözlü şair dellalı Hakk'ın
Noksanları görün uykudan kalkın
Ya çekilin ya da millete bakın
Gölge göstermiyor dalınız bize.

Nerde kaldı Nedim Ökmen'in sözü
Maraşlı değil ki acısın özü
Nasıl okşadınız düşünün bizi
Haңçer oldu sulu diliniz bize.

Suçunu diyeni severdi Ömer
Adalet merkezi o şemsi kamer
Bu izi yitiren felah mı umar
Nazarınız yeter yalınız bize.

Unuttunuz bizi kalbiniz serin
Biz mateme girdik derdimiz derin
Ellidört seçimi gelmez mi yarin
Ne söyler o zaman diliniz bize.

Ahmet ÇITAK derdin Allah'a çağır
Kulları pek meşgul kulagı sağır
Size de suç bulmam yükünüz ağır
Uğraşmadan değmez eliniz bize.

BİR GÜN*

Kasevet eyleme kuzum
Yönün bura dönen bir gün
İnşallah gelin bu yazın
Tekmil olur senen bir gün.

Kötü can askerden korkar
Yiğit olan can mı sıkar
Günün biter rızkın kalkar
Tekmil olur senen bir gün.

Kuş konar yiğit koluna
Hizmetin Allah yoluna
Kumandanıyın eline
Tezkireni sunar bir gün.

Sabır selametın kabı
Mevlâm eder fethi babı
Güle meftun bülbül gibi
Vatanına konan bir gün.

Bu yara hasalır emsiz
Mektubunu gönder gamsız
Mülakat atına gemsiz
Sevinerek binen bir gün.

Getti günün kaldı yarı
Kötü tavuk yıkar tarı
Hazmı cefa yiğit kârı
Görmediğe dönen bir gün.

Var ise derdini gizle
Kızdırma dört yanı söze
Ahmet ÇITAK der ki gözle
Gelin bura enen bir gün

* İkinci oğlum askere gittiğinde kendisine şu nasihatı yazdım:

TEĞMEN

Asker olan orda kalmaz
Giden bir gün gelir teğmen
İnsanlık et zayi olmaz
Su çukurun bulur teğmen.

Hazmederler her ne desen
Vicdanın merkezi lisan
Ne bider dökerse insan
Sahibini bulur teğmen.

İncitmesin deyi bizi
Bekçi kodu devlet sizi
Temiz adam denen sözü
Söylemeden alır teğmen.

Düşman olsa bağrınızda
Dolaşırlar böğrünüzde
Vur deseniz uğrunuzda
Hepi birden ölür teğmen.

Darılma perde yırtılır
Bazı kabahat örtülür
Kötü ölür el kurtulur
Yiğit namı kalır teğmen.

Tektir etme her şey için
Gönül kırma güzel geçin
Senden aşağının suçun
Bağışlarsan nolur teğmen.

Ahmet ÇITAK orda gözüm
Yanında kurbanlık kuzum
Her ne dersen dutar sözün
Köle etsen olur teğmen.

MİLLET PARTİSİ

Ey millet partisi mükedder olman
Takdir-i Hüda'yı silemezsiniz
Hayır şer Allah'tan kusura kalman
Ne hikmet var bunda bilemezsiniz.

Bu işler tecelli edilmiş çokdan
Ne gelirse başa bilmeli hakdan
Mahluka belayı verir mi yokdan
Yapdığından şekva kılamazsınız.

Doğru yol kabahat asrımız azgın
Bülbülün halinden anlar mı kuzgun
Al yeşil mor boya kabında süzgün
Boşalmayın geri dolamazsınız.

Kadere bağlanmak İslam'ın şartı
Arada vesile oluyor parti
Dinler mi Yaradan tezeyi kartı
Bu mühim davayı çalamazsınız.

Bir kıymet kıldı mı gülü reyhanda
Şimdi rağbet taçık maçık oharda
Bu suçların kökü kutbi cihanda
İşlerine engel olamazsınız.

Dinden mübakese açmak olur mu
Suçları meydana saçmak olur mu
Postal ile suyu geçmek olur mu
Bu aklınan orda kalamazsınız.

Simsiyah istikbal rengini aldı
Göz yaşıım kaleme mürekkep oldu
Düzelmemiz büyük Allah'a kaldı
Harap yer yapmıya yelemesiniz.

Rehberiniz aksi kullandı fendi
Fırsat bulup eşek kürtüne bindi
Riyakâr dalkavuk zamanı şimdi
Eyyam dümbeleği olamazsınız.

Çarhı alem kayb eyledi ayarın
Ne suçu var Menderes'in Bayar'ın
Azdı yaraları temiz diyarın
Bir tabib bulup da salamazsınız.

Adalet hakların siper örtüsü
Kime ne eylemiş Millet Partisi
Nefsine uyanda vicdan tartısı
Yıllarca arasan bulamazsınız.

Ahmet ÇITAK candan öğütcü size
İrtica boyasın vurdurman yüze
Kalk demen sakın yatan öküze
Korkarım sözüme gelemesiniz.

OLSUN*

Ankara da Gülhane'nin gülleri
Evlatlarımıza sizden car olsun
Hükümetimizin temiz elleri
Kadrinizi bilmiyenler kör olsun.

Baş biliriz Kasım Kadri Yüce'yi
Hastalara gündüz eder geceyi
Hepsinin hocası Doktor Recai
Madunları ile bütün var olsun.

Türkiye'nin ordusunun şanları
Azrail elinden alır canları
Bize bağışlasın Mevlâ bunları
İşlerine perverdigâr yar olsun.

Ameliyat evlerine tıklarlar
Dertli başı selamete sokarlar
Hepisine bir kıyasta bakarlar
İsterse general ister er olsun.

Bulunmaz bunların kıymeti çoktur
Değerli tabibin pahası yoktur
Bir elde durulmaz olmazsa doktor
Bu emir Mevlâ'dan kalbe yer olsun.

İncitmeden canı yarar biçerler
Olan derdi pirinç gibi seçerler
Yürek ciğer kafa tasın açarlar
Gerek mide damar gerek ur olsun.

---

* Ankara da Gülhane Hastahanesi sayın doktorlarına hitaben şunu yazıp gönderdim.

Bir karlı dağ gibi sanki orada
Nice Türk evladı erer murada
Aran tarihini görün burada
Gizledim ki bilen binde bir olsun.

Operatör Salih Elbistan eli
Bu da bir ordunun kıymetli gülü
Parçalar hastayı duyurmaz eli
Ne şehbaz iş görür ister zor olsun.

Muzaffer, Mustafa, Mehmet üçünü
Kemal, Tahir beşi aslan biçimi
Tam demedim vasfınızı suçumu
Bağışlayın kabahatten dür olsun.

İşittiğim gibi dedim sizleri
Hüneriniz şad ediyor bizleri
Riya bilmez Ahmet ÇITAK sözleri
Yiğirminci asra yadigâr olsun.*

---

* “Aran tarihimi görün burayı” sözünde tarih gününü ebcedi kebir ile izah ettiğimden 1947 yılını şöyle çıkarmak mümkündür. Ehli bilir.

E R E K T E R Y H M Y K
1 200 1 20 400 1 200 10 600 40 10 20

V R K B V R E D H
20 2 20 2 6 200 1 4 5 =1947

Yeni yazıdaki harfler ebcedi kebir hesabına uygun gelmemekte ise de eski yazıya mümesil harfler olmadığından ancak böyle çıkmaktadır. Bu hesaptan anlıyanlar maksadı bulurlar.

BİR KÖTÜ DOKTORA

Bir tabibe düştük bilgisi yoktur
Tekmil cahil içi dışı doktorun
Yıktığı yuvanın sayısı çoktur
Gitmemiş ağzının keşi doktorun.

Vardığı hastayı herhal öldürür
Fermanlı bir katil bizi yıldırır
Bir tabibim diye ağzın kaldırır
Aksi ilaç verme işi doktorun.

Marifeti sayma ile bitmiyor
Bir çocuğa aşı vursa tutmuyor
Kassalcılar sağ böğründen getmiyor
Kazma kürek yanı peşi doktorun.

Kapı saymaç bütün elinden yıldık
Topal Timurleğin Sivas'ı olduk
Eğer yitirmezsek belayı bulduk
Başımızdan getmez kışı doktorun.

Bu meslekten bunun kaydın silmeli
Üstümüzden bu belayı almalı
Ecnebiye numunelik salmalı
Alaman da yoktur eşi doktorun.

Kurdun yanı sıra kuşta barınır
Hoca hafız yanı sıra sürünür
Parasız fakire yılan görünür
Yıkılır çehresi kaşı doktorun.

Ne eylesin şaştı koca Elbistan
İğnesinin ucu doğru kabristan
Ahmet ÇITAK buna dedikçe destan
Artar şanı kalkar başı doktorun.

GÖRESİM GELDİ*

Karakışta kalmış gönül köşkümüz
Yakan yazlarını göresim geldi
Gözlerinde mehtap mehtap aşkımız
Çıkan bazlarını göresim geldi.

Bir dost buldum her tarafı gezerek
Aşık oldum aşk deryasının yüzerek
Kuğu kuşu gibi yandan süzerek
Bakan gözlerini göresim geldi.

Hasretini alamıyom bağrımdan
Sevki aşkın zahmet verir böğrümünden
Yel değdikçe kapınızın uğrundan
Çıkan tozlarını göresim geldi.

Bir şey demem gayri sefil bülbüle
Meğer meftun imiş o nazlı güle
Mektubun geldikçe sevgini dile
Tıkan nazlarını göresim geldi.

Sultan-ı şuara mübarek Nabi
İştihak aşkından doldurdu kabı
Hazreti Yakub'un Yusuf'u gibi
Kokan yüzlerini göresim geldi.

Usta olan ancak anlar yapıdan
Leyla idi o Mecnun'u sapıdan
İstanbul da Dolmabahçe kapıdan
Çıkan izlerini göresim geldi.

---

* İstanbul'daki arkadaşım avukat Vecdi Yarman'a çifte ayaklı bir manzume yazıp gönderdim. Çünkü çok göreceğim gelmişti.

Feryat etme bülbül kastın gülise
Var git İstanbul'a karış cüluse
Nezaket gölünden kalbi huluse
Akan gözlerini göresim geldi.

Dost mızrabı göstermez mi gücünü
Felekten almaz mı firkat öcünü
Can evine tellerinin ucunu
Tıkan sazlarını göresim geldi.

Ahmet ÇITAK hasret aldı dermanın
Rızık kalkmaz elde değil fermanın
Dudu kuşu gibi Vecdi Yarman'ın
Şakan gözlerini göresim geldi.

“Çılgın” namı müstearını kullanan Vecdi bey en baştaki iki beyitle şu yazacağı beyitleri kendisi yazıyor.

Çılgın eder ÇITAK Ahmed'im medet
Muhabbet ateşi canıma minnet
Yüreğime daim feyzi bereket
Sokan gözlerini göresim geldi.

EĞERİNİ*

Sen veriksin getirmemiş
Saldım sevin eğerini
Şükür muhtar yitirmemiş
Saldım sevin eğerini.

Akar sırımların yağı
Mavi çaput terki bağı
Türkiye'nin yüzü ağı
Saldım sevin eğerini.

İçinden kurtlar akışır
Kirine sinek çöküşür
Müzehaneye yakışır
Saldım sevin eğerini.

İşitmesin Acem şahı
Alır sonra eden ahı
Mahlukatın nazargahı
Saldım sevin eğerini.

Mıhlardan sakla dizini
Sırması yakar gözünü
Matemden kurtar özünü
Saldım sevin eğerini.

Ahmet ÇITAK ömrün söken
Ata binen kargı diken
Dört Yol'da portakal çeken
Saldım sevin eğerini.

---

* Bu şiir memleketimizde sağlık memuru bulunan Dört Yol'lu bir arkadaşın bizim köy muhtarına bıraktığı eğer takımı ile ilgilidir. Bana mektup yazarak kıymetli bir eğer takımı bırakmıştım kaybolmasın acele gönder diyor. Eğeri getirince beş para etmez, köhne bir şey olduğunu görünce latife yollu şu şiiri de beraber gönderdim.

GAYRİ*

İki parti bizi pişman ettiniz
Sözünüze rağbet kılamak gayri
Kardeşi kardeşe düşman ettiniz
Gel dediğiniz yere gelemek gayri.

Bunca yıl taşıdık her ikinizi
Var olun çok memnun ettiniz bizi
Bu sefer keçeden süzeriz sizi
Geçti gayretiniz çalamak gayri.

Bölündü ülkemiz yarıya yarı
Birisi dam diyor birisi darı
Sahip olsun bize Hüda'yi bari
Kimseden bir yardım dilemek gayri.

Gözümüz orda mevkii nedek
Bilmem hanginizin gönlünü güdek
Şaştık elinizden nereye gedek
Ya kurtulup ya da ölemek gayri.

Hangisine varsak saltanat derdi
Cebi hümayını şereflî yurdu
Başımız onulmaz galeye girdi
Ne mümkün selamet bulamak gayri.

Sedası çıkar mı kırık kavalın
Çalın da gösterin öyle kavalın
Tanesi kalır mı yırtık çuvalın
Dibi boş anbarık dolamak gayri.

---

* Birgün bir hasbihal esnasında hangi partiye mensup olduğumu sordular. Cevaben hiçbir partiden değilim yalnız vatana ve millete daha çok faydalı olacakları tercih ederim dedim. Bu hususta hiçbir şiirin yok mu diyenlere şu şiiri okudum:

Hangi birinizin suçuna bakam
Hakikat söylesem yırtılır yakam
Peygamber durağı gettiğiniz makam
Her adamı ora salamak gayri.

Aslan yatağını vermek kediye
Helâl mal işrete olmaz hediye
Hep işi bıraktık dedikoduya
Ne mümkün payidar olamak gayri.

Ahmet ÇITAK gönül gamlı uyuyor
Kim varsa maaşa bir zam koyuyor
Ahmak değil millet bunu duyuyor
Her adamı rey'e alamak gayri.

VALİMİZ

Bir ay önce bize Uşak elinden
Tayini Maraş'a geldi valimiz
Hiçbir kimse incinmemiş elinden
Kanuna riayet kıldı valimiz.

Sayesinde mesut yaşar bu diyar
Haini vatanın gözünü oyar
Adıyaman vilayeti bahtiyar
Her derde bir merhem çaldı valimiz.

Semahet gösterir etmez zulümü
Nezaket gayreti açtı dilimi
Kitaptan öğrenir insan ilimi
Açtırmaya sebep oldu valimiz.

Her yerde daim hasbidir sözün
Yurduma vakfettim hayatım özüm
Tutamam dilimi görürse gözüm
Çalışıp noksanı buldu valimiz.

Müstakim memurun hepsi var olsun
İşlerine Cenab-ı Hak yâr olsun
Çabuk biter işler gerek zor olsun
Fakirlere himmet kıldı valimiz.

Mehmet Saracoğlu aslı necabı
Vazife bitmezse eder hicabı
Ahmet ÇITAK der ki rızık icabı
Kısmet bizi bura saldı valimiz.

GENÇLER

Altmış iki tarih on sekiz martta
Şehitler yurduna geliyor gençler
Felç edip vatanı koydunuz derde
Ar namus orada ölüyor gençler.

Kırk yedinci yıldönümü şanına
Hürmet için şehitlerin kanına
Bin beş yüz talebe saldık yanına
Bak nasıl ziyaret kılıyor gençler.

Otuz milyon temsil edilmiş güya
Bir meydan açılmış bayana, baya
Ervahı şüheda şâd olsun diye
Hükümet sizleri salıyor gençler.

Mehmet Akif neler yazmıştı yurda
Aksini tecelli ettiniz burda
Şehitlere dua olacak yerde
Rakı içip sarhoş oluyor gençler.

O dernek başkanı Faruk Narin de
Fazilet cevheri yokmuş serinde
Metresini almış beraberinde
Balık baştan kokmuş gidiyor gençler.

Yiğirmi beş masum burdan seçilmiş
Kızıl olu şarapları açılmış
Külotlar serilip bayrak açılmış
Rezaletten gıda alıyor gençler.

Böyle mi şad olur şehit kabiri
İslam olan buna etmez sabırı
Berbat Süleyman'ı geçti her biri
Deryayı çirkefe dalıyor gençler.

Venedik fuhşunu geçti yurdumuz
Size lanet okur her bir ferdimiz
Matem tutar mahzun şanlı ordumuz
Onlar da yürekten soluyor gençler.

Sarhoşlar salyalı bayanlar donsuz
Bolşevik hayranı bir kısım dinsiz
Şehitlerle alay ettiler sonsuz
Bu hal bağrımızı deliyor gençler.

Türk milleti bu gün kara bağladı
Vicdanı olanın bağrını dağladı
Vatanın toprağı, taşı ağladı
Daha utanmadan gülüyor gençler.

Oğlan zebih kadın çıplak akışır
Kamarada birbirine takışır
Bu gidişat ..... yakışır
Bolşevik'e örnek oluyor gençler.

Merasimi niçin tahkir kıldınız
Fatıha yerine çalgı çaldınız
Alem-i İslam'a rüsva oldunuz
Kanlı yaş gözlere doluyor gençler.

Tarihlerde yad olacak isminiz
Nola suya gark olaydı cisminiz
Vahşi hayvan tavrı insan resminiz
Medeniyet nerde kalıyor gençler.

Gitmez olaydınız Çanakkale'ye
Nazlı vatan düştü gamlı belaya
İstemek sizleri gelmen sılaya
Vatandaşlar sizden yılıyor gençler.

Bu iğrenç suç aklımızdan gitmiyor
Türk milleti sizi kabul etmiyor
Savcılar da adil hile yutmuyor
İnceleyip suçu eliyor gençler.

Hainlere nasıl emanet olak
İrfan yuvasından bunları alak
Yakışmaz Moskof'a armağan salak
Kudurmuş kızana yelıyor gençler.

Böyle mi okuttu sizi yurdumuz
Gençliğin de namın hiçe verdiniz
Şehitlerin şerefini kırdınız
Vatana hıyanet kılıyor gençler.

Bizler için onlar dökmüş kanını
Din yolunda feda etti canını
Tarihe sığmıyan Türk'ün şanını
Yok edip oradan siliyor gençler.

Müsterih ol gençlik kusura kalma
Öküzde süt olmaz, söğütte elma
Mukaddes huzura soysuzu salma
Domurcuk gülleri yoluyor gençler.

Ahmet ÇITAK kederinden ölecek
Daha başımıza neler gelecek
Şunlar mı vatana bekçi olacak
Fikrinizden millet yılıyor gençler.

KIZILAY

Derdimize yoldaş olur can atar
Çaremizi arar gider Kızılay
Kaldırır düşkünü ulaşır tutar
Şahin gibi ırar gider Kızılay.

Felakete kalkan millete siper
Nerede noksan görse gayretle yapar
Yatanı doğrultur harabı yapar
Kırıkları sarar gider Kızılay.

Elden ele çadır tutar taşınır
Güneş gibi her tarafa ışınır
Derdimizin ıslahını düşünür
Efkarını bozar gider Kızılay.

Yarasını sarar uçan kuşların
Yardıma koşar gamlı işlerin
Türk milleti olan vatandaşların
Hallerini sorar gider Kızılay.

Ankara da bunun merkez durağı
Fırsat vermez yakın eder ırağı
Babamızdan fazla bize gereği
Derdimizi dürer gider Kızılay.

Sevayı semada göğün katında
İslam kanı mevcut aslı zatında
Türk milleti gölgesinin altında
Serbest yaşar durur Kızılay.

Ahmet ÇITAK senin izinde kaim
Tükenmez ki vasfın dil ile sayım
Şu otuz milyonun içinde daim
İşlerine yarar gider Kızılay.

KARDAŞ

Doktorlar çekti elini
Terk ettim Antep elini
Beş çocuğu genç gelini
Böyle kime koydun kardaş

Yel diye tutun derde
Medet çağırdın her yerde
Gözünde yaş canın darda
Kurşun kurşun didin kardaş

Antep gurbet orda koman
Kardaş derdi kolay demen
Zalim doktor kesti aman
Parçaladı budun kardaş

Cansız fotoğraf koynumda
Gitmez hayalim aynımda
Dört ay gezdirdim bağrımda
Cemeğimi yedin kardaş

Baba, ana, evlat verdim
Hepinden sen belim kırdın
Elbistan kazası yurdun,
Çıtak Emin adın kardaş

Bahçeyin gülüne baktın
Ağlayıp ciğerim yaktın
Beni yalnız bıraktın
Böyle miydi vâdin kardaş

Bayramlar gelip geçiyor
Sineme yare açıyor
Ayalın kabre kaçıyor
Tek dolanır Dudu'n kardaş

Çeker giderim yasını
Silemem gönlüm pasını
Hep okurum Yasin'i
Cennet olsun yurdun kardaş

BEYİM

Bir gamlı arzuhal gönderdim size
Cevabın beklerim varıyor beyim
Ziraatçi olan bakmıyor bize
Sarpa çekip yolu yürüyor beyim

Babamızsın bakmak vicdani borcun
Halimizi görsen herhalde acın
Vekaletle bildir yetmezse gücün
Hakkımızı onlar arıyor beyim

Haram olsun nimetimiz yiyorlar
İşimizi ihmal edip koyarlar
Bize mücadele kaldı diyorlar
Memurların niçin duruyor beyim

Hükümet hoyuk mu koymuş onları
Avare mi geçecektir günleri
Tohumluk mu besliyok biz bunları
Hazinemiz ziyan görüyor beyim

Bunca çiftçilerin ömrü çürümüş
Bir bahçe meydana gelmek zor imiş
Yapraklar dökülmüş dallar kurumuş
Meyvesiz bedeni duruyor beyim

Derdin döküp millet ihbar etmiyor
Nice yoksul var ki gücü yetmiyor
Haşereleler yuva yapmış gitmiyor
Göz göre ağaçlar kuruyor beyim

Parasız sökmüyor her nedense
Aybaşımı bekler gözü kasada
Ebem de oturur böyle masada
Bunlar vazifesin yeriyor beyim

Ahmet ÇITAK siyah çalman yüzüme
Yaşım altmış leke komam özüme
Kail ol ahrete, inan sözüme
Allah bizi sizden soruyor beyim

İLBAYIM

Hakikat sahada biraz sözüm var
Dinle derdim anla halim İlbayım
İki çift söz kısa kelam nazım var
Bir haksıza düştü yolum İlbayım.

Yılan gibi taciz etti bizleri
Yüzü azgın deli gibi sözleri
Tiken olmuş güle batar sözleri
Adaleti almış zulüm İlbayım.

Kanunumuz temiz sarpa koşuyor
Zehveran dilinden ağı düşüyor
Kimi görse culuk gibi şişiyor
Adet olmuş kuru çalım İlbayım.

Fecr-i kazip ışık vermez zerresi
Zulmü azim tam zebani cehresi
Hakkı nahak etmek imiş behresi
Haşa deyip kalbi salim İlbayım.

Aslın anladık gavurdan dönme
Bütün kararları tepeden inme
Her ne dese yalan sözüne kanma
Sanki sinemada film İlbayım.

Kırk senelik halk şairi mesleğim
Evlat avrat elli nüfus desteğim
Reca minnet haki paydan isteğim
Elinden kurtulsun elim İlbayım.

Zerre kadar suç var ise kötüyüm
Çok fena söylüyor nasıl yutayım
Sağlığımda kabirde mi yatayım
Matem oldu günüm yılım İlbayım.

Meşhur kelam arpa olmaz semerde
Leke olmaz mah-i şemsi kamerde
Asalet aranmaz bozuk damarda
Sen de bilin bunu gülüm İlbayım.

Ahmet ÇITAK telden ibret alırım
Doğru söyler hakikate gelirim
İnsan olsa terbiyemi bilirim
Nezaketten şaşmaz dilim İlbayım.

MAREŞALİMİZ

Mareşal Fevzi Çakmak için...

Askeri şanımız behresi çoktur
Orduları bozar mareşalimiz
Dünyayı arasan emsalin yoktur
Uğramasın nazar mareşalimiz

Yenmez kılıcının yaresi acı
Adını behleriz başımız tacı
Elindeki kızıl bayrağın ucu
Arşa kadar uzar mareşalimiz

Her kim toprağına bir ayak basar
Ümidi yok candan kanına susar
Ya ölür ya kaçır ya yere pusar
Tuttuğunu ezer mareşalimiz

Başını ezersin gavur turisin
Hazret-i Ali'nin Zülfikar'ısın
Pırogram tahtının haznedarisin
Haritalar çizer mareşalimiz

Merhameti yüksek vicdanı paktır
Nusreti baride bekçisi Hak'tır
Manevi kulağın ne kadar saktır
Olacağı sezer mareşalimiz

Her zaman efkarın düşman kastına
Doğruluk kılıcı parlar destinde
Harp zamanı orduların üstünde
Şahin gibi gezer mareşalimiz

Yunanları Dumluca'da öldürdün
Türkiye'den Fıransız'ı kaldırdın
Sağ kalanı deryalara doldurdun
Hasmın suda yüzer mareşalimiz

Nice devlet sakındılar harbinden
Geçmediler hürvedğin garbından
Bin dokuz yüz kırk bir cihan harbinden
Eylemedin hazer mareşalimiz

Kalp gözün açık bakmadan görün
Üstüne geleni gözünden vurun
Kafırlere kaba dağ gibi durun
Türk'e rahi gezer mareşalimiz

Bilenler asırda birsin dediler
Tarihe ismin böyle kodular
Haddini tecavüz eden adular
Geçer candan bezer mareşalimiz

Bir ismi mübarek Fevzi ilahi
Bir ismi de Çakmak elde silahı
Düşmana giydirir ateş külahı
Orduları bozar mareşalimiz

Kurşundan sakınmaz ateş yürektir
Yerli kaya sınımaz mermer direktir
Türk'e değil tüm cihana gerektir
Ovaları düzer mareşalimiz

Ebcet hesabı dedim şanı
Bu beyite taktım tarih gününü
Türkiye elinin her bir yanını
Hasme etti mesrur mareşalimiz

UTANIN

Parti liderleri bir öğüdüm var
Şona buna uyup azman utanın
Kayıp etmen sakın namus ile ar
Haddinden ziyade yazman utanın

Efkarı umuma alet etmeyin
Dört tarafa boşa çalım satmayın
Kendi holtamızla balık tutmayın
Menfaat peşinde gezmen utanın

Fırıldak çevirip adam şaşırman
Vatanımız büyük küçük düşürmen
Sahta surat burun karın şişirmen
Ağız açık dudak büzmen utanın

Demokrasi keyfe bakın demiyor
Amel için temel yıkın demiyor
Bulanık sellerde akın demiyor
Gemisiz deryada yüzmen utanın

İşte meydan el bir edin girişin
Sürat ile menzile tez erişin
Husumet eylemen güzel görüşün
Şu millete kuyu kazman utanın

Vatan sever kimler ise biliriz
Cemiyet yanılmaz cevher buluruz
Derdimize yar olanı alırız
Siz orada boşa gezmen utanın

Her dem nifak tohumu ektiniz
Her biriniz bir tarafa çektiniz
Bütün işi cambazlığa döktünüz
Bu doğru sözüme kızman utanın

Temsil edersiniz gya bizleri
Neden söylersiniz fena sözleri
Dökme kalıp hep biliriz sizleri
Aın gözleriniz sızman utanın

Ahmet ÇITAK riya bilmem gözüm yok
Eyinize canım kurban sözüm yok
Hataları def etmeli lüzum yok
Dostumuzla aramız bozman utanın

MEZİYET HANIM

Adana'nın orta mektep hocası
Şad etti bu eli Meziyet Hanım.
Sayenizde adam oldu nicesi
Talebeniz dolu Meziyet Hanım.

Öğrenciler örnek alır sözünden
Merhamet fişkırır temiz özünden
Çok avare geçim buldu yüzünden
Çocukların gülü Meziyet Hanım.

İltimas eylemek nereden nere
Ağzından bir ham söz çıkmaz boş yere
Herkesi not verir hakkına göre
Doğru tutar yolu Meziyet Hanım

Bu aşkı düşümde verdiler bana
Elli yıldır kafa çürüttüm buna
Tahir'i emanet eyledim sana
Baldızımın oğlu Meziyet Hanım

Bin dokuz yüz yetmiş numrası bunun
İkinci sınıfta sorarsan tanın
Yardımlını biraz beklerim senin
Üzülmesin telin Meziyet Hanım.

Kendisi çok dürüst mahçup bu Tahir
Kötü söylesen de eylemez kahır
Alicenap şahsın himmetin mahir
İnsafınız dolu Meziyet Hanım.

Memedi Akif'in izin güderim,
Vatana canımı kurban ederim,
Kuran'ın izine düşer giderim,
Severim her kulu Meziyet Hanım.

Bin dokuz yüz altmış perşembe günü
Huzuruna yazıp gönderdim bunu
Ahmet ÇITAK taciz eyledi seni
Beyan etti hali Meziyet Hanım

GÖNLE

İslam oğlu derdin deme ellere
Sabırını ta eden temiz yürektir
Tahammül et destan olma dillere
Dert görmeyen gövde kuru direktir

Sabreden sultanı Eyyub'u gözet
Kerbela'yı düşün filini düzelt
Derdini aleme eyleme mezat
Şikayet eyleyen Hak'tan uzaktır

Fakirim diyorsan dağlanır dilin
Yüz bin lira değer hemen bir kolun
Bunları bilmesi lazım her kulun
Bu emeli bilmek kuru firaktır

Yiğit isen sabır eyle cefaya
Mahrum kalın meyil etme sefaya
Dünya'ya meyleden dinsiz kafaya
Bu işten yakarı çabuk bıraktır

Yusuf gibi dar kuyuda durmadın
Halil gibi ateşlere girmedin
Sahabeler gibi zahmet görmedin
Bunları hatıra almak gerektir

Bir nur doğdu Mekke gibi şehirden
Neler çekti Resul anar ehlinden
Şikayet etmedi Ebu Cehil'den
Ahmet ÇITAK kapısında ıraktır

BAHAR GÜLLERİ

Bülbül gül halini söyleyim
Bulmuş dertli yarı bahar gülleri
Bülbül aşık gül vefasız neyleyim
Gel bu işten fani bahar gülleri

Kan kırmızı rengin mis gibi kokan
Tarife ne hacet hikmeti Hakk'ın
Şu sefil bülbülün haline bakın
Vermek ister serin bahar gülleri

Aşık olmuş maşukunu özlüyor
Gönlü mahzun gece gündüz sızlıyor
Figandan maksadı vuslat gözlüyor
Boşa değil zarı bahar gülleri

Kel kargayı öldürseler ötmüyor
Bunlar da aşkından vatan tutmuyor
Hikmeti hafisin akıl yetmiyor
Hakk'ın gizli sırrı bahar gülleri

Hicabından kızıl donu bürünür
Aşıkının halin sormaz erinir
Güzel amma merhametsiz görünür
İnsafınız hani bahar gülleri

Aklı olan bundan ibret almaz mı
Şu hikmetten Allah'ını bulmaz mı
Her gezenin bir muzusu olmaz mı
Hammaz etmiş hanı bahar gülleri

Buna da tabiat derler aradan
Bu rengi almış acaba nereden
Bilmeyenler bilsin seni yaradan
Ol Hüda-yı bari bahar gülleri

Ahmet ÇITAK hemdem olmuş gülünen
Tarifine gücüm yetmez dilinen
Nuriazam parçasından bulunan
Muhammet'in teri bahar gülleri

BUNLARIN*

Bir kabile gördüm İzmir elinde
Çok hoşuma gitti hali bunların
Can atarlar insaniyet yolunda
Ne kadar ikramlı eli bunların

Bir ana altı kız  oğlan varı
Yüzbaşı babası Kayseri yeri
Adı İzzet olmuş kalanı diri
Bin dokuz yüz kırk üç yılı bunların

İsimlerin bir bir söyleyim hele
Latife, Rukiye, Nihal, Adile,
Mufide hem Müjgan altısı ile
Fuat yaman Baran dalı bunların

Anası Nuriye her fili düzdür
Hakim oğulları gelinlik kızdır
Karşısından konuşmaktan acizdir
Vilayette olan vali bunların

Bu evli kızların kocasın sayak
Tarihte görünsün ismini duyak
Tahsilin hünerin beldesin diyek
Bilinsin vatanı eli bunların

Müfide'nin eşi Fuat Tunalı
Her ikisi baytar hem eli senalı
Vatanı Erzurum şahın sunalı
İstanbul'a düşmüş yolu bunların

---

* Kayınbiraderim şükrü Bey 'in ailesinin methi

Baytariye yüzbaşısı olmuştur
Bırakıp mesleği nefret kılmıştır
Çok mesutlar iki oğlu olmuştur
Bir kitap dükkanı malı bunların

Cevdet Tansur Rukiye'nin yoldaşı
İstanbul vatani kırk iki yaşı
Şerefli bir memur muhasip eşi
Genç yaşında olmuş dölü bunların

Tülün kızın satmış kibar candadır
Sevim Sezen iki kızı yandadır
Oğlu Fuat asker mektebindedir
Bu dört çocuk sırma heli bunların

Adile'nin Şükrü Tahir eşidir
Şerefini sartaç eder taşıdır
Kayseri de yıldız gibi ışıdır
Elbistan Güblüce eli bunların

Adile Hanım'ın aydın gecesi
Çok hanedan bu hanımın kocası
İkisi de lise mektep hocası
Birbirinden tatlı dili bunların

Üç evlat hepsi tahsil ediyor
Kızı İzgi küçük gönül güdüyor
İki oğlu İstanbul'a gidiyor
Biri Tahir biri Ali bunların

Mütehassıs kadın doktoru Nihal
Şakir Erhun buna yoldaştır herhal
İkisinin mislin bulamak mahal
Tabiptir hüneri dolu bunların

Otuz beş yaşları çocuğu yoktur
Bevliyeci Şakir bilgili doktor
Balıkesir yurdu nezaket çoktur
Dillerinden akar balı bunların

Nebahat enüstü mektep süsüdür
Otuz yaşlı Necdet insan hasıdır
Sigorta teftişi yardımcısıdır
Bir oğlu var İzzet gülü bunların

Yaman ile Baran bir ekiz eşi
İkisi bir doğdu yigirmi üç yaşı
Birbirine benzer göz kulak kaşı
Yek vücut damarda kılı bunların

Gayret edip derste galip gelmişler
Sınıfta kalmayıp zafer bulmuşlar
Hukukta çalışıp hakim olmuşlar
Adalet kanunu yolu bunların

Müjgan Hanım ile Latife bekar
Öğretmen olmuşlar dilleri şeker
Talebeye karşı şeker söz döker
Namusu çok nefsi ölü bunların

Ecdadı İzmir'de buldu gereği
Eşref Paşa Mahallesi durağı
Sekiz numaralı hane direği
Görülmemiş asla zulmü bunların

Ahmet ÇITAK Hakk'a bağlı ötesi
Bizim tuluatin olmaz hatası
Şükrü kayınımın kayınatası
Hepinin içinde gülü bunların

MUHTAR

Kayınbaban ile uğraşır isen
Ettiğini elden bulasın muhtar
Yapılan duanın kadrin bilersen
Okuyup okuyup gülesin muhtar

İkide bir borçlun gele karşıdan
On günde bir nikah geçe başından
Kelpetenler gıda alsın dışından
Hayatından şekva kılasın muhtar

Bıyıkların cımbız ile çekile
Ağ üstüne kızıl boya döküle
Elli yaşamadan belin büküle
Sümüklü bir koca olasın muhtar

Doktorlar yaranı devre emliye
Uzak yol giderken atın hamlıya
Gece yarısında üstün damlıya
Yatağın çamura belensin muhtar

Vatan etsin çıban kanadın kolun
Kızıl arı soksun dudağın dilin
Kırk köyün densizi çevirsin yolun
Üstüne bir tuzak dolansın muhtar

Gizli olan kabahatin duysunlar
Şeker akidine zehir koysunlar
İmansız hırsızlar seni soysunlar
Çırıl çıplak orada kalasın muhtar

Karakola dövülüp de küsesin
Kırk arşın kuyuya sehven düşesin
Rakı içip yediğini kusasın
Köpekler yüzünü yalasın muhtar

Ahmet ÇITAK seni eyler sözünen
Uyuz ola kaşınasın nazınan
Karanlık gecede boklu bezinen
Yüzüyün terini silesin muhtar

SİZİN

Bir kısım masonlar geldi cihana
Gelmez olun imanınız yok sizin
Tabiatı edersiniz bahane
Boynunuza takılmasın tok sizin

Haydin bir sineğe kanat bitirin
Kur'an-ı Kerim'in mislin getirin
Başınıza kül elen de oturun
Kalbinizi mühürlemiş hak sizin

Çark-ı felek kendi başın döner mi?
Bak güneşe bir an şevki söner mi?
Bunca sıklet zerre kadar ener mi?
Gafilsiniz düşüğüünüz yok sizin

Siz de gidin bir tek yıldız takınız
Kimi seyyar kimi sabit bakınız
Bir meni aslınız Hak'tan korkunuz
Zibil dolu karnınız hep tok sizin

Ay Yıldız'ı yoksa siz mi kodunuz
Kalbi kafir şekli insan adınız
Ahiretin aslı yoktur dediniz
Dinsiziniz neler yazdı bak sizin

Sizlersiniz kainattın kezzabı
Başınızda patlar kabir azabı
Karşınızda durur kabir azabı
Er geç bir gün bağrınızda ok sizin

Kur'an'ı bozmaya fikir korsunuz
Basireti bağlı gözü körsünüz
Maymunun sulbünden geldik dersiniz
Kör şeytana hörmetiniz çok sizin

Din terfia mani diye yazdınız
İslam alemin çarkın bozdunuz
Yoksa Kur'an'dan mı hile sezdimiz
Tilki gibi kulağınız sak sizin

Dört kitabı kabul etmez biriniz
Öleniniz mundar hınzır diriniz
Münkir şerri izhar sizin kârınız
Dağlar kadar kusurunuz çok sizin

Nesli Nemrut cinsi Firavun huyunuz
Namus bilmez paçavra soyunuz
Dünya ahret kepazelik payınız
Şeytanın kurduğu gizli fak sizin

Gelin tutman Bolşevik'in izini
Hak kapamış hepinizin gözünü
Ahmet ÇITAK niden etme sözünü
Allah'ına asi olan hak sizin

ENİŞTEMİZ

Vereceğın halat hanı gelmedi
Başına geleni gör eniştemiz
Suya attık biz de sabır kalmadı
Eller duyup olsun cor eniştemiz

Halini diyeydin yok ise paran
Islandı tüylerim dağıldı piren
Daha bundan fazla belaya giren
Gönder keçemizi ver eniştemiz

Sürünerek gittin göle aşığı
Kimseyi tanımaz elin uşığı
Adam sandık senin gibi eşığı
Verdiğin vadinde dur eniştemiz

Boşa rüsvay oldun bütün aleme
Çok gördük senin gibi ağzı yalama
Şimdi de çemkirip bizi dalama
Git de elinizde ür eniştemiz

Bu işi aradın niçin kızıyon
Müfettiş mi oldun burada geziyon
Gölümüzde ördek oldun yüzüyon
Behreli avcımız var eniştemiz

Sen de bilin doğru idi içimiz
Sürüyerek suya attık üçümüz
Zor ile aradın yoktur suçumuz
Bundan sonra gelme dur eniştemiz

Ahmet ÇITAK der ki sözünü yetir
Zora dökme işin tertipli bitir
Sil ağzıyın keşin yerinde otur
Bir köye baş gelmek zor eniştemiz

BÖKE'MİZ

Bir pehlivan gördüm güzel güreşir
Girenin defterini dürer Böke'miz
Hasım arar ülkeleri dolaşır
Karşının belini kırar Böke'miz

İlçesi Elbistan babası Hacı
Vurulmuş başına pehlivan tacı
Kisvede girince elinin ucu
Bir güzel intizam kurar Böke'miz

Türk şerefi şöhretini galdırır
Yüksek namın her tarafa saldırır
Ecnebinin pehlivanın yıldırır
Yüzlerini yere serer Böke'miz

Mermer gibi vücudunu soyunca
Şahin olur kisvetini giyince
Karşıdan rakibi buyur deyince
Ateş olsa durmaz girer Böke'miz

İki misli sıkleti ile güreşir
Fırsat vermez aslan gibi ulaşır
Nere gitse şerefi ile dolaşır
Getirmez namusa zarar Böke'miz

Aslını biliriz Türk İslam şükür
İsmi sorarsan Pehlivan Bekir
Hasmından korkuyu eylemez fikir
Tuttuğunu yere serer Böke'miz

Mehmet Yüce arkadaşı birinci
Macar şampiyonunu yıktı girince
Gözünü çıkardı yere vurunca
Yoldaşıyla tam bir karar Böke'miz

İkisi bir hünkar gibi gezerler
Güreşirken kılı yağdan süzerler
Kim karşı gelse beynin ezerler
Hasmının döşünde durur Böke'miz

Ankara da Yaşar Doğu hocası
Asrımızda pehlivanlar yücesi
Gelen pişman, payın aldı nicesi
Girdiğini herhal yarar Böke'miz

Dokuz yüz elli beş tarihi sene
Kurtuluş bayramı şan verdi dine
Maraş'ta bir güreş eyledi yine
Bu şöhret şanına yarar Böke'miz

Varmadan yıkıyor hasmın yitince
Kan domurur bileğini tutunca
Kendi rızası ile yere yatınca
Alt taraftan fırsat arar Böke'miz

Güreşe girince koç gibi döner
Maharet gösterir her çeşit hüner
Karşıya bir kere kolunu sunar
Yılan gibi hemen sarar Böke'miz

Bu Allah vergisi ne güzel haldir
Hikmetine bakın bu da bir kuldur
Otuz yaşı tamam on iki yıldır
Türke gelen hasmı kırar Böke'miz

Ahmet ÇITAK durmaz aşka gelirse
Doğru söyler sahibini bulursa
Hele karşıdaki gavur olursa
Başına bir çorap örer Böke'miz

BİR GÜN

- Bölükbaşı'na

Cumhuriyet Millet Parti lideri
Sabır et musibet ırılır bir gün
Razı ol kadere bırak kederi
Saadet evine girilir bir gün

Mahzun olma elbet mesut olursun
Berat fermanını ele alırsın
Yine millet huzuruna gelirsin
Dostların başına derilir bir gün

Takdir eder herkes seni gül gibi
Seni bize çok gördüler el gibi
Kara günün ömrü akan sel gibi
Zalimlik edenden sorulur bir gün

Her zaman vatanın hakkını güden
Selamet namına can feda eden
Hedefin adalet yoluna giden
Menzil-i maksuda erilir bir gün

Adil-i mutlak'tan emanımız var
Men dakika dukkaya imanımız var
Kadere bağlıyız zamanımız var
Emanet bağımız kırılır bir gün

İtibarın arata orada kalırsan
Şerefine gül takıldı bilirsen
Şehit olun millet için ölürsen
Namınız tarihte görülür bir gün

Bir kararda anca Mevla'mız kalır
Cevherin kıymetin sarrafi bilir
Mahkeme-i Kübra mahşerde olur
Hak nizam terazi kurulur bir gün

Çok büyük kulların istinatgahı
Tahtından ayırdı nice bin şahı
Dağları eritir mazlumun ahı
Zalimin defteri dürülür bir gün

Zeynel Abidin'le Yusuf u Kenan
Nazar et bunları hatırla her an
Şahidin mübarek Hazret-i Kur'an
Masuma mükafat verilir bir gün

Her teklifin doğru yersiz değilsin
Riyakar dalkavuk arsız değilsin
Teyyare çalmanın hırsız değilsin
Suç arayan sende yorulur bir gün

Hak ile hakikat idi işiniz
Bunun için hasım doldu peşiniz
Ey Millet Partisi Bölükbaşı'nız
Ölmez ya mabustan ayrılır bir gün

Düşküne masuma dal kanat olun
Çektiğin zahmetin ecrini alın
Ahmet ÇITAK yazar bildirir halin
Görünce boynuna sarılır bir gün

TARIM BAKANI

Akılda olmayan bir bela bize
Ansızın verildi Tarım Bakanı
Mecbur olduk bunu demeye size
Tel ile soruldu Tarım Bakanı

İniler dağımız köyler gürüler
Sığır şaşırıldı kaçır sürüler
Yıldırım sağılır şimşek parılar
Bir düğün kuruldu Tarım Bakanı

Hışı çıktı Elbistan'ın elinin
Derdimize gücü yetmez valinin
Biçer döverine verdik kolunun
Belimiz kırıldı Tarım Bakanı

Rahmeyle sığındık adaletine
Yazıldı ismimiz yüce katına
Bütün gereğimiz aslı zatına
Ezelden verildi Tarım Bakanı

Tolu değil bela yağdı başlara
Bir şey kalmadı ki verek borçlara
Açık kaldık ne diyelim gençlere
Bir yokluk sarıldı Tarım Bakanı

Afatı semadan uğradık kışa
Filimiz felaket getirdi başa
Mekrimiz uğradı dağdaki kuşa
Rızığımız dar oldu Tarım Bakanı

Daha uğramadan gazel çağımız
Baharda yaprağın döktü bağımız
Toludan görünmez oldu dağımız
Otları ırıldı Tarım Bakanı

Acı halimize aslı yok deme
Vereme uğradık emir ver eme
Feleğin kahrından deryayı gama
Gönülsüz girildi Tarım Bakanı

Derdimizin binde birini söyledik
Üç dört milyon bir ziyana uğradık
Ekine malları seyip eyledik
Harmanda sürüldü Tarım Bakanı

Dokuz yüz elli bir tarihi heman
Yiğirmi iki mayıs ikindi zaman
Siyah bulut ile bir kara duman
Dört yana gerildi Tarım Bakanı

Üç yüz gıram dolu yağdı havada
Bağ bahçe bostan savdı ovada
Sahipsiz kuş gibi kaldık yuvada
Dert başa derildi Tarım Bakanı

Derdimize vekil eyledik seni
Yitirdik geçimi yolumuz hani
Sen var iken kime söyleyek bunu
Kanımız yoğruldu Tarım Bakanı

Ahmet ÇITAK söyler gördüğü hali
Mahvoldu çok gelim ihtiyaç dolu
Beş bin ağacımın meyveli dalı
Yerlere serildi Tarım Bakanı

BAKIM

Saltanat süsüne düşkün olanlar
Ecnebiyi bize güldürün bakım
Gizli döğüş için tedbir alanlar
Türkleri ikiye böldürün bakım
Bizler de bekleriz emrini Hakk'ın

Bu sahte işlerin olmaz eyisi
Tahrik edip boşa üç beş deyüsü
Menderes Koraltan cumhur reisi
Giderken yoluna saldırın bakım
Zannedersem artık vaktiniz yakın

Adam olan ara görür, çekişmez
Sırtımıza bela olup sıkışmaz
Bu vahşi hareket bize yakışmaz
Türk'ün şerefini öldürün bakım
İstemiyok sizi aradan çıkın

Ne günler dakıldı şu nazlı yurda
Kara gün gayboldu kalmadık darda
İktidar yıldızda sizler de burda
Herkes boş dava çaldırın bakım
Umduğunuz olmaz eylemeyin akın

Düşman Rus'un ahvaline uyararak
Buuz adaveti kalbe koyarak
Masum çocuklara gençlik diyerek
Bir kuru sevdaya geldirin bakım
Kulundan utanın Allah'tan korkun

Canımızı feda ettik bu uğra
Bolşevik rejimini sarmadık böğre
Dahili durumu beş dakika sonra
Gizlice Moskof a bildirin bakım
Kafanıza hayvan boynuzu takın

Otuz milyon birbirini kırsın mı
Kızıl kan boş yere akıp dursun mu
Beş yaramaz muradına ersin mi
Masonlara dini buldurun bakım
İnanman vatandaş keyfinize bakın

Aç gözünü beri bak hain-i vatan
İslam'a yaptığın zulümden utan
Sakın kandırmasın sizi kör şeytan
Şu kini aradan kaldırın bakım
Vela havle çekin salavat okun

Ahmet ÇITAK der ki tedbir alalım
Kanuna riayet hürmet kılalım
Ululemrin rızasını bulalım
Aklınızı başa aldırın bakım
Bırakın isyanı gafletten kalkın

BİR OTOBÜS YOLCULUĞU

Belediyemize İthaf...

Göz değmesin sana boncuklar takın
Tayyare olmuşsun koca makine
Hakikat belleme sözümü sakın
Boynu yolunmuşsun koca makine.

Azılı celladsın elde teberin
Korkarım bir yere düşen geberin
Nuh'un tufanından vardır haberin
Son devri bulmuşsun koca makine.

Şerefın bozuyon koca Maraş'ın
Sarhoş gibi sallanarak dolaşın
Senin de suçun yok çıkmaz üleşin
Belanı bulmuşsun koca makine.

Kerkez gibi kurnaz yola gitmiyor
Güreşti köpekle gücü yetmiyor
Dökülmüş dişleri dibi tutmuyor
İhtiyar olmuşsun koca makine.

Şakaya gelir mi yenmez bu yara
Öğüt kâr eder mi bozuk ayara
Yunan kralından bizim diyara
Hediye gelmişsin koca makine.

Tutmuyor fireni erimiş demir
Rahat eyle gayri çürümüş ömür
Hüccacı zalımsın elinde emir
Azrail olmuşsun koca makine.

Nazlı Naciye'mden ayırma beni
Ocağına düştüm severim seni
On altı evladım öksüz kon bunu
Kastıma yeliksın koca makine.

Müşteriyi gürültüden yıldırın
Korkarım ki beş on İslam öldürün
Pek yakında bir dereyi doldurun
Amelden kalıksın koca makine.

Emniyetin orda adı var imiş
Belediye memurları kör imiş
Tehlikeye can bırakmak zor imiş
Hep esir kalıksın koca makine.

Bir yol binen daha bin tövbe eder
Topal eşek ile yarışa gider
Bu sahicilik bize mirası peder
Bir hamî buluksun koca makine.

Besmele söylemez şoförün dili
Çeviri çeviri yoruldu kolu
Haleti nezi de perişan halı
Canından yılıksın koca makine.

Serhoş olmuş usta, muavin tilki
İsmi söylesem gücenir belki
Elinden kurtulak çabukca öl ki
Sağ iken ölüksün koca makine.

Bütün gazeteye methini verem
Sahibine söyle bozmasın aram
Zehir zıkkım senin kazancın haram
Nereden geliksin koca makine.

Çalıştırma bunu paturon kuzum
Garazım yok haşa hasbidir sözüm
Bir daha binersem kapansın gözüm
Çok zulüm kılıksın koca makine.

Ahmet ÇITAK sözü âleme nazdır
Ne kadar intizar eylesem azdır
Otuz altı model boyası bozdur
İrenği soluksun koca makine.

VAR OLSUN

İşletme müdürü Enver Başol'un
Şöhreti, şerefi halı var olsun
Vatandaşa tebşirin var hoşolsun
Himmeti hüneri hali var olsun

Afşin ile Göksün, Elbistan düzü
Yüz on bin nüfusuz kurtardın bizi
Her tarafı istikamet yıldızı
Gün gibi parlayan gülü var olsun

Vazifeyi namus bilir dolaşır
Nerde noksan görse hemen ulaşır
Tünel yarar dağlar ile güreşir
Arıza görmeyen yolu var olsun

Kapudere sanki olmuştu viran
Yüreği acırdı halimiz gören
Dördüncü makasın emrini veren
Merhamet merkezi dili var olsun

Şükür, seni etti bize baş Allah
İdarenin şerefisin maşallah
Bir de bize kantar yapan inşallah
İşletmenin uzun kolu var olsun

Madunü Müdür bey, bak ki nediyor
Kırk bin ton zahrayı savup gidiyor
O da bize böyle hizmet ediyor
Vatanı Sivas'ın ili var olsun

Yol yaptın hangara döktün demirin
Üç kazaya hayat verdi emirin
Hak niyet sahibi böyle amirin
Temiz olur sağı, solu var olsun

Ah ile ömrümüz geçerdi yıllar
Zahranın altından giderdi seller
Çifte hangar yaptın kurtuldu mallar
Üstümüzde gölge dalı var olsun

Elbistan ilçesi eli namına
Bir teşekkürname saldım yanına
Hak keder vermesin mutlu canına
Akraba, ehbabı dölü var olsun

Böyle olur işte arslan yatağın
Yüksek vicdan elde gayret tutağın
Riyakâr olmayan Ahmet ÇITAK'ın
Doğru destan yazan eli var olsun.

MAMUR OLMADIK GİTTİ

Memleket derdini tarif ederiz
Habi gaffet, fikir donumuz bizim
Talihte var imiş çekip gideriz
Hiç kimseye yoktur kinimiz bizim

Başımıza zindan olup dünyamız
Yoksa hükümette yok mu künyemiz
Taa ezelden böyle harap bünyemiz
Ah! ile geçiyor günümüz bizim

Haddinden ziyade bahçe bağımız
Çeşit çeşit maden dolu dağımız
Fabrikanın ismin bilmek çoğumuz
Zavar gibi olur unumuz bizim

Hangi tarla irat verir bidersiz
Lokman Hekim maden suyu kadersiz
Madendeyiz kimsemiz yok kedersiz
Damarda kurumuş kanımız bizim

Vekil ettik sizi ata tanıyok
Arkamızı dağa verdik sanıyok
Yurdumuza bakan yoktur yanıyok
Harap olmuş her bir yanımız bizim

Sırat yollarından yaman köprümüz
Sanki iki başta hazır kabrimiz
Dert tükenmez sona erdi solumuz
Gittikçe sönüyor şanımız bizim

Ahmet ÇITAK mamur olmadık gitti
Derdimize çare bulmadık gitti
Ya kurtulup ya da ölmedik gitti
Dar kabrin içinde canımız bizim

KALMADI

Bir ince derde uğradım
Dermansızım can kalmadı,
Gören tabib verem diyor,
Benzim sarı kan kalmadı.

Oldu işret temiz gıda,
Buna mayyal bay-ü geda
Bu da bir hikmeti hüda
Dünya azdı din kalmadı.

Kötü körüzler sütlendi,
Büyük kazalar dertlendi,
Hasbi odalar kitlendi,
Aslan öldü in kalmadı.

Şu zamanın bahtı kara,
Derdimize yoktur çare
Anbarlara düştü fare,
Mide çeker un kalmadı.

Ervaktaki ikrar hanı,
Nerde kaldı İslam şanı,
Kime varsan aldar seni,
Dünya şeytan bön kalmadı.

Eldeki cevher düşüyor,
Merakım boyum aşılıyor,
Avrat gişiyi boşuyor,
Gitti şuhut şan kalmadı.

Ahmet ÇITAK Hakk'a duyur,
Niden eli nefsin kayır,
Kutbu cihan yatmış uyur,
Hep yastalar şen kalmadı.

MAKARYOS

Adavet eyleme Türklerden sakın
Şaşırma haddini tanı Makaryos.
Kaldırma burnunu terbiyen takın
Boş yere ediyon kini Makaryos.

Aklınızdan geçen binde bir güman
E.O.K. çeteniz bir torba saman
Kımıldasan tozun savrulur heman
Terk etmek mi isten canı Makaryos.

Ayasofya sizi semtine kor mu
Orda çan ötmenin imkanı var mı
Baksana tarihe gözlerin kör mü
Söner mi Türklerin şanı Makaryos.

İnönü harbinde nasıl bozuldun
Sakarya'da üleş oldun ezildin
İzmir'de denize girdin süzüldün
Ne çabuk unuttun onu Makaryos.

Mümkün mü şahini karga alamaz
Ne etseniz yanınıza kalamaz
Ne munasip çakala mal olamaz
Gözü kanlı arslan ini Makaryos.

Harriman'ın ham keyfini yetirdin
Şarap küpü gibi varıp oturdun
Bütün halkı sıkıntıya batırdın
Protesto ettiler seni Makaryos.

Rey kazandı vali sende sürüntü
Katliâm sözlerin bize ürüntü
Kiliseye varıp etme gürültü
Karşı gel dökelim kanı Makaryos.

Nice devletleri yıkan Türklerez
Merdane oturup kalkan Türklerez
Kore çemberinden çıkan Türklerez
Al kana boyadık Çin'i Makaryos.

Kâr etmez Türklere desis hila
Dolaşma arada çarpılın dala
Üleşme kartal başına bela
Kurtaraman sonra canı Makaryos.

Bin dokuz yüz elli yedi miladi
İblisin igvası zihnın buladı
Burnundan bağlayıp ele doladı
Kendine çevirdi yönü Makaryos.

Yirmi altı milyon kurban oluruz
Yüz elli bin Türkü elden alırız
Kanuni Süleyman'dan kaldı biliriz
Lala Paşa verdi bunu Makaryos.

Kıbrıs eli Türke ezelden vatan
Bize sahip Allah sizinki şeytan
İngiltere sürdü suçundan utan
Şeyselde geçirdin günü Makaryos.

Külün çıkar yanımıza gelemen
Kıbrıs'ın teline hakim olaman
Ceddinizin intikamın alaman
O cesaret sizde hanı Makaryos.

Aha meydan buyur çalımını nidek
Silahını kuşan döğüşe gidek
Ben hoca sen papaz düello edek
Din gayretim koymaz beni Makaryos.

Bırakmaz İslamı ulu hüdası
İstinatgahımız Allah sadası
Putperest Rumların payı kedası
Rehber etmiş çürük dini Makaryos.

Ahmet ÇITAK der ki dikkat et söze
Seni seven azgın düşmandır bize
Harekatin hain çarpıyor göze
Yüreğin adavetkânı Makaryos.

KUMARCI

Bir nasihat yazdım adam olana
Haline bak acı nolur kumarcı.
Ömürde bir ölüm ecel gelene
Her günde yüz kerre ölür kumarcı

Devlet kuşu durmaz başından uçar,
Fırsat gider tavşan yamaca geçer,
Küfreder ağzından köpükler saçar,
Din imanı kökten yülür kumarcı.

İslam olan haram kazancı yer mi?
Zati yok aklınız gözünüz kör mü?
Hele bakın bundan kâr eden var mı?
Altın verir penes alır kumarcı.

Müptelası hayvan, şah olsa bence,
Nice han evleri devirdi bunca,
Kumarın kazancı, nedamet anca,
Umduğundan mahrum olur kumarcı.

Usta geri vermeyince duramaz.
Vücutları muzur, işe yaramaz,
Haysiyeti heder olur aramaz,
Namus gider candan solur kumarcı.

Rehberiniz şeytan, size yar gibi,
Helâl da var ise erir kar gibi,
Çıkmaz derelere düşer kör gibi,
Arar belâsını bulur kumarcı.

Eliyle evini başına yıkar,
Acından ağzından nefesi kokar,
Tüketir serveti keyfine bakar,
Abdal gibi çıplak kalır kumarcı.

Yıl başında eller ibadet eder.
Bunlar da şeytanın peşine gider,
Sıkıntı bağırında böğründe keder,
Rezaleti satın alır kumarıcı.

Allah'ı unuttur şeytana uyar,
Avradın esvabın, altının soyar,
Bir gün de darılır canına kıyar,
İmansız geberir ölür kumarıcı.

Temiz insan şerefini takınır,
Namusunu bir zerreden sakınır,
Her tarafta şöhret şanı okunur,
İşte bunlar methedilir kumarıcı.

Ahmet ÇITAK nidem ileri gitme,
Ervahı bozuğa nasihat etme,
Dağ çevrilmez boşa dilin incitme,
Kendi suçun sonra bilir kumarıcı.

CAHİT BEY

Hasbel kader bura uğradı yolum
Takdir ettim hüsnü halin Cahit bey
Maraş vilayetim Elbistan elim
Bize doktor olsan nolur Cahit bey.

Ana yurdun Nizip sehavet ehli
Eyledin tahsili bıraktın cehli
Vazifede ciddi hastaya tebli
Her derde bir çare bulun Cahit bey.

Bu sanatın görülmemiş birinde
Terbiye, nezaket dolu serinde
Edep, erkan, malumâtın yerinde
Ruha gıda verir dilin Cahit bey.

Ne güzel iş görün gayretin keleş
Yarıp yırtar iken etmezsin telaş
Yoksula emeğin ilacın beleş
Fakire dal kanat olun Cahit bey.

Anladık aslını benziyor maha
Yaptığın işlere kesilmez paha
Doktorlukta emsalin yok bir daha
Lokman'a uğramış yolun Cahit bey.

Temiz vicdan dolu para keseniz
Sözleriniz şifa her ne deseniz
Hayat yeri ameliyat masanız
Hastayı kabirden alın Cahit bey.

Ahmet ÇITAK der ki tebabet çetin
Her adamın boşa eylemem methin
Dahilde bulunan dertleri bütün
Röntgenden ziyade bilin Cahit bey.

* Dr. H. Cahit Korkut'a

SÖYLER GİDER*

Gelip geçen şairlerin halinden
Söyler gider Refik Ahmet Sevengil.
Sanki oğul balı akar dilinden
Bir zevk tadar Refik Ahmet Sevengil

Tarihleri süzer bulduğu gibi
Şairleri yazar olduğu gibi,
Hakikat evinden aldığı gibi,
Hakka gider Refik Ahmet Sevengil

Dışı cevher özü irfan haznası,
Alicenap sözü şeker sızması,
Aslı temiz vicdanının veznesi,
Dağlar kadar Refik Ahmet Sevengil

Kendi bizden söyler, bende kendini,
Dili fasih halim gördüm rengini,
Yigirminci asır bulmaz dengini,
Gizli lider Refik Ahmet Sevengil

Lekesi olur mu temiz damarın
Şulesi söner mi şemst-i kamerin
Âdilane sözü meşhur Ömer'in
İzin güder Refik Ahmet Sevengil

Gözüm ile gördüm hüsn-ü halini
Kenzi rahman bülbül etmiş dilini,
Alır satar aşıkların malını
Etmez heder Refik Ahmet Sevengil

---

* Her Pazar radyoda şairler için konuşan sayın Refik Ahmet Sevengil'e.

Sözü kaynak sanki demir tavında,
Bülbül gibi şakır radyo evinde,
Şairleri bir bir şehir köyünde,
Tarif eder Refik Ahmet Sevengil

Ebced-i kebirden hesap görüldü,
Alt yanına on sekiz harf derildi
Bu beyite olan tarih verildi
Bilen yutar Refik Ahmet Sevengil

Ahmet ÇITAK söyler ilham aldıkça,
Umman olur deryalara daldıkça,
Şerefine yaşa ömrün oldukça,
Görme keder Refik Ahmet Sevengil

BU NASIL BAYRAM*

Yine geldi yılbaşının bayramı
İşret müptelası kullar yaşasın
Bar evinde gençler eder seyranı
Tiyatro oynar ziller yaşasın

Keyf ederek rakı konyak içilir,
İslam olan bu dernekten seçilir,
Dudaklar boyanır danslar açılır,
Kucağa çekilen beller yaşasın.

Üstümüze zulmet yağdığı gece,
Yağmur gibi lânet yağdığı gece,
Hazreti İsa'nın doğduğu gece,
Tarihimiz milad yıllar yaşasın,

Böyle bayram kepezelik havası,
Toplantı yerleri zulmet yuvası,
Dans evinde keyf ederler doyası,
Sarmasarış olan kollar yaşasın,

Bu günahlar örter şemsi kameri,
Terbiye edemek bozuk damarı,
Büyük küçük bütün oynar kumarı,
Arada zay olan mallar yaşasın.

Neresinde ne var hani hak için,
Şeytan bunu icad etmiş fak için,
Boynumuza hazırladık tok için,
Cehennemden esen yeller yaşasın.

---

* Bu da benim yılbaşı tebriknamemdir!

Bayramları iki insan neslinin
Biri İslam biri gayri müslümin
Sen karar ver vicdanına teslimin
Ahrette perişan hallar yaşasın

Bayramda fakirin gönlü görülür
Abdest alıp camilere varılır
İbadet edilir vaaz verilir
Kaside okuyan diller yaşasın.

Ahmet ÇITAK der ki tövbe etmeli
Biz İslamımız fasık işi netmeli
Peygamber izine düşüp gitmeli
Hidayete varan yollar yaşasın.

ÇİLEYE UĞRAMIŞSIN*

Bir çileye uğramışın bu sıra
Dumanı başından ırılmadı mı?
Mektup salamadım kalma kusura
Mahzun gönlün bana darılmadı mı?

Hak yolunda biraz mahpus yatmışın
Dostuna sevgini isbat etmişin
Mücahitler menziline yetmişin
Yüreğin nur ile karılmadı mı?

Nur gibi parladın günahın soydun
Mübarek Resul'ün emrine uydun
Ne güzel bir şeref güzel gözlerin
Bu takdir Allah'tan verilmedi mi?

Aşk pazarı kurulmadı şan için
Maşukuna minnet etmez can için
Aydın bu dünya gelişin din için
Çark-ı alem böyle kurulmadı mı?

Zaman azdı millet yöneldi şerre
Dağ gibi imanı devirdi zerre
Bediüzzaman'a on yedi kere
Zehirli şırınga vurulmadı mı?

Bilemedim gitti bu zaman nasıl
İslâma buğzetmek olmuştur usul
Din için harb etti Hazreti Resul
Mübarek dişleri kırılmadı mı?

---

* Muhterem Yüzbaşı Mehmet Kayalar'ın hapisten çıkması münasebetiyle.

Bir kimse bilmez Allah'ın için
Fil kavmine saldı Ebabil kuşun
Zeynel Abidin'le Yusuf'u düşün
Bikusur mahbusda durulmadı mı?

Zekeriyya, Eyyup, mübarek Musa
Nice peygamberler büründü yasa
Ölüyü dirilten Hazreti İsa
Can verip çarmıha gerilmedi mi?

İsmail'in Hakk'a saf idi içi
Kurtardı bıçaktan gönderdi koçu
Ne idi Hazreti Halil'in suçu
Nemrud'un narına girilmedi mi?

Sıtmasından kurtulamadık sahilin
Zahmetin çekeriz bu nâehilin
Resule kasteden Ebucehil'in
İmansız defteri dürülmedi mi?

Ahmet ÇITAK dertten şekva kılaman
Canı vermeyince canan alaman
Deryaya girmezsen cevher bulaman
Bülbüller gül için yorulmadı mı?

BAŞVEKİLİMİZ

Kıbrıs'ın sulhuna karar vererek
Teyyareye girer Başvekilimiz
Hükümet erkânın başa dererek
Londra'ya sürer Başvekilimiz.

Sür'at aldı uçak dağ derya aştı
Yirmi dört canın tepdili şaştı
Bu gamlı hadise tarihe geçti
Hak'tan geldi karar Başvekilimiz.

Uçak sisten kaybeyledi yolunu
Dala çarpıp kırdı kanat kolunu
Göstermedi radar sağın solunu
Pilot devre sürer Başvekilimiz.

Düştü yere üçyüz metre süründü
Türk milleti derin yasa Büründü
Patladı deposu yangın göründü
Ateşlere girer Başvekilimiz.

Bir zaferden bir zafere koşarken
Bölündü teyyare yere düşerken
Ne mucize ateş boydan aşarken
Selâmete erer Başvekilimiz.

Noksanına bakar arar yurdunun
Hemi millet hem vatanın ordunun
Kıbrıs Türklerinin mühim derdinin
Çaresini arar Başvekilimiz.

Issız kaldım dört tarafa seslenin
(Peter Weller) ocağına yaslanın
Felaket kurbanı ondört aslanın
Mevtaların derer Başvekilimiz.

Kemal Zeytinoğlu terk etmiş canı
Düşümöze girse yoymazdık bunu
Has yoldaşın idi nicoldu hani
Somuncuoğlu Server Başvekilimiz.

Öz döymedik canlar kaldı arada
Ne çirkin felaket oldu orada
Şehitlerin çocukları burada
Boyunların burar Başvekilimiz.

Bin dokuzyüz elli dokuz yılında
Okland çiftliğinin hava yolunda
On yediye iki kaldık elinde
Yayan yola girer Başvekilimiz.

Tâ ecdatdan şehit olmak huyumuz
Bunu bize miras koymuş soyumuz
Güç yetmez kadere sabır payımız
Kararı Hak kurar Başvekilimiz.

Dünyayı yıkardık olsaydı muzur
Bir kasıt yokkine arıyak özür
Sahibil İslam'dır Hazreti Hızır
İmdadına erer Başvekilimiz.

Londra'da meclis yolunu gözler
Gamkisar oldunuz seferde sizler
Şehitler dizilmiş yaralı sızlar
Hallerini sorar Başvekilimiz.

Fazıl Küçük orda emrini bekler
Bir sözün Kıbrıs'ın derdini pakler
Esaret zincirin her zaman Türkler
Sayenizde kırar Başvekilimiz.

Ahmet ÇITAK yandı neylesin buna
Fırkatı iştiyak erişti sona
Lütfuna çok şükür Mevla'mız sana
Vermedi bir zarar Başvekilimiz.

VALİMİZ

Aziz Maraşlılar hissemend olun
Derdimize eder nazar valimiz
Emsali bulunmaz kadrini bilin
Gereği buldurur yazar valimiz.

Siyasetinde bütün işler döleşir
Nerde noksan görse hemen ulaşır
Vazifeyi namus bilir dolaşır
Selamet namına gezer valimiz.

Orhan Akbay ismi, hakikat güder
Her ne iş yaparsa doğruya gider
Mazlumun hakkını siyanet eder
Zalimin beynini ezer valimiz.

Azimbâkardır çalışmayla baş görür
Temiz vicdan cemiyeti hoş görür
Eser yapar güzel güzel iş görür
Gayret deryasında yüzer valimiz.

Vekâlete tesir eder sözleri
Her tarafa geçer gider nazları
Arzumuza kavuşturur bizleri
Nere sunsa kolu uzar valimiz.

Kalp gözü uyanık dört yanı dener
Şecaat gösterir haksızı yener
Hain-i vatanı görürse eğer
Onunla arayı bozar valimiz.

Bütün hareketi takdire şayan
Hakikate gelir ismini duyan
Esirger vatanı eylemez ziyan
Kılı yağdan çeker süzer valimiz.

Ahmet ÇITAK söz söylemez boşuna
Dilimiz yatışmaz riya işine
Nifak eden kimse gitmez hoşuna
Müfsidi görünce kızar valimiz

BEYİM

Sayın valim büyük ricam var size
Şairleri buldur görüşek beyim
Münasip bir cephe gösterin bize
O yolun üstünde yürüşek beyim

Emir değil haşa bakma suçuma
Dizi tutan gelsin aslan göçüne
Gölde gezmek hata derya içine
Güvel ördek gibi girişek beyim

Düşürmeden konuşalım naz ile
Dere tepe ayıp gidek düz ile
Meclise zevk veren şirin söz ile
Balınan yağ gibi karışak beyim

Herkes hünerini alsın destine
İrticalen yarışalım kastına
Hiç olmazsa beş altı gün üstüne
Söze cevap verip duruşak beyim

Haysiyeti saklayalım taş gibi
Doğru sözü haklıyalım paç gibi
Sürüsünden ayrı gezen koç gibi
El dursun dilinen vuruşak beyim

Aslı pak olanlar gösterir huyu
Santime girsin ki bilinsin boyu
Bahane istemem döğüşük deyi
Küskün isek şayet barışak beyim

Ahmet ÇITAK bazan olur asabi
Karşı duran şairlerin kasabı
Muamma usulü ebced hesabı
Bu ince noktadan soruşak beyim

KURTULDU*

Bakanlara Hitaben

Onsekiz vekile vatanın kahri
Suçunuz haddini aştı kurtuldu
Şairlerin sözü Süleyman mührü
Bu şelekte bize düştü kurtuldu.

Emin olup rey kullandık sizlere
Desise mi edin dedik bizlere
Talebeler diken oldu gözlere
Felaket kaynadı taştı kurtuldu.

Masum çocuklara lâyük mî ölüm
Selamet nâmına gördüler zulüm
Vicdanım sızladı söylüyor dilim
Gönül gamlı durmaz coştı kurtuldu.

Şu milletin vebaline girdiniz
Onbeş kişi bir komisyon kurdunuz
İmha için gizli emir verdiniz
İşte sizin dernek göçtü kurtuldu.

Demokrat olanı mahcup ettiniz
Otuz milyon Türk'ün hakkın yuttunuz
Uçurumdan gelmez yola gittiniz
Kabrinizi millet deşti kurtuldu.

Bin dokuz yüz altmış tarihin günü
Boş kaldı hazine parası hani
Suçunuza göre bu kara donu
Hâlik-ı lemyezel biçti kurtuldu.

---

* 27 Mayıs ihtilali hakkında bitaraf yazılan manzumem

İki milyar cevher geymiş karınız
Ne kolay bir kazanç imiş kârınız
Yaslı yurttta mesken oldu yeriniz
Yolunuz deryaya düştü kurtuldu.

Keliniz açıldı var mı emriniz
Beşyüz milyon yerleştirmiş kiminiz
Deryalarda yüzer harem geminiz
Celal Bayar buna şişti kurtuldu.

Bu sahte servetin olur mu hayrı
Sağlam hükümeti ettiniz sayrı
Ara ki bulasın fırsatı gayri
O tavşan yamaca geçti kurtuldu.

Ne size ihanet ne halka riya
Beni bülbül eden gördüğüm boya
Evvel sizi takdir ederdik güya
Suçumuza dünya şaştı kurtuldu.

Temiz bir Türk kanı idi aslımız
Nereden bozuldu bilmem neslimiz
Asırlarda görülmemiş mislimiz
İsminiz tarihe geçti kurtuldu.

Başımıza taç ettiniz zilleti
Baskıya gelir mi bu Türk milleti
Keyfiniz yetti mi görün illeti
Felek sizi ora saçtı kurtuldu.

Emanete edilirse hiyanet
Hak lütfünden neşredilir beyanet
Ordumuz ulaştı etti siyanet
İçimizden sizi seçti kurtuldu.

Üniversite gençlerini döktüler
Sopa ile bellerini büktüler
On parmağın hep tırnağın çektiler
Yandı bağrıları pişti kurtuldu.

Siz sizi üzdünüz beyhude yere
O mevki bulmak nereden nere
Birisini havadan atıldı yere
Ecel şerbetini içti kurtuldu.

Kırk yıldır şairim söylemem yalan
Altmışyedi yaşım son devrim kalan
Zulmün siteminde tarümar olan
Adalet dağlara kaçtı kurtuldu.

Dua edin özür dilen Allah'a
Sadık ümmet olun Resulullah'a
Ahmet ÇITAK gazez etmez billaha
Hakikate yemin içti kurtuldu.

SİZİNDİR

Demokratlar bize ikram ederler
Edin babam edin derman sizindir.
Lâyüksel dağına ama giderler
Kesin babam kesin orman sizindir.

Her kime ne desek ağzı havalı
Soluğu yetişen çalar kavalı
Hazırlandı buğday için uvalı
Ölçün babam ölçün harman sizindir.

Altın külemiz çekti suyunu
Temiz sandık bazı mikrop soyunu
Bin köylüye bedel bir dama oyunu
Oynan babam oynan meydan sizindir

Efendi köylü kaldı arada
Para bitti plasman yok burada
Her mebusa iki milyon kırada
Aın babam aın devran sizindir.

Bu adalet ancak sizde bulunur
Vicdanı olanın bağrı delinir
Dört senelik maaş peşin alınır
Alın babam alın zaman sizindir.

Köylüler banka açılısın dedi
Ulaştı meb'uslar üstüne konu
Köroğlu devrini savuştuk şimdi
Vurun babam vurun kervan sizindir.

Adaleti ezdik zulumu açtık
Toluya uğradık yağmurdan kaçtık
Ali'yi ararken Yezid'e düştük
Varın babam varın Mervan sizindir.

Şu asil Türklere yanyor içim
Bu nasıl adalet ne kötü geçim
Apardıman bitti gelmez mi seçim
Yapın babam yapın viran sizindir.

Kayboldu arada vicdan bizası
Böyle mi bulunur millet rızası
Ağzını açana hapis cezası
Verin babam verin ferman sizindir

Bir ezana bağladınız dilimiz
Feryat eder mezardaki ölümü
Kımıldasak şef'e değer kolumuz
Olun babam olun cihan sizindir.

Dost deyi derildik başlarınıza
Akıl yetmez oldu işlerinize
Yunan papazını döşlerinize
Sarın babam sarın yâren sizindir.

İstanbul da Florya'nın pilajı
Kız oğlan denizde atar kolajı
Çıplak kıza bakma ham ruh ilacı
Bakın babam bakın seyran sizindir.

Ahmet ÇITAK daim doğru söz derim
Kimseden pervam yok kazanır yerim
Sormaz mı mahşerde Mevlâ'yı kerim
Girin babam girin viran sizindir.

BIYIK

Bıyığı erkeğe abes görenler
Düşünüp fikire varmak gerektir
Lüzumsuz işlere fikir yoranlar
Kendine kabahat bulmak gerektir.

Her gönülde bir arslan var atılmaz
Güç yetip de yakasından tutulmaz
Dişi kafilesine erkek katılmaz
Birbirinden ayrı olmak gerektir.

Saç koyup anaya uyulmaz asla
Bıyık koy babaya sırtını yasla
Önder et vicdanın şerefini süsle
İşlerini temiz kılmak gerektir.

Cem Sultan askere bıyık bıraktı
Babası Fatih'in emerine baktı
Birinde yok idi tarağı taktı
Bu işi tarihten bulmak gerektir.

Her biri bir çeşit insan doludur
Kimisi bırakır kimisi yülütür
İyi olan Hakk'ın iyi kuludur
Kıldaki kudreti silmek gerektir.

Ahmet ÇITAK haklı söyler sözünü
Temiz zat ellemez elin özünü
Kimi anasını kimi kızını
Sever olduğunu bilmek gerektir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

DİYAR DİYAR

GÖKSÜN*

Bir yüksek kazanın methin söyleyim
Dile destan olsun ünü Göksün'ün
Kamaştı gözlerim nasıl eyleyim
Gübre dolu yanı yönü Göksün'ün.

Resmi dairesi bütün kirada
Yarım yırtık evler hepi kurada
Bir misafir varsa kalır arada
Bulunmaz oteli, hanı Göksün'ün.

Şehir sanır gelen memur dıkılır
Köy demeye bile insan sıkılır
At gezemez çamurundan yıkılır
Tanzifat tertibi hani Göksün'ün.

Yedi düvel haritasın çiziktir
Tıramvay işliyor yollar bozuktur
Gendilere acıyorum yazıktır
Bozuk düzen herbir yanı Göksün'ün.

Bulanık çay hamam, yoktur kapısı
Üçyüz hane bu şehirin hepisi
Çok müzmehal damlarının yapısı
Budak odun merdiveni Göksün'ün.

* Bir gün Elbistan'a indiğimde hatırıma Göksün kazasına gidip meşhur olan kerestelerinden bir miktar getirip Naciye için yeni bir ev yaptırmak geldi ve hemen Göksün'e hareket ettim. Şimdiye kadar Göksün'ü hiç görmemiştim. Hayalimde güzel ve şirin bir kaza canlandırıyordum. Göksün'e varmakla hayali inkisara uğradım. Ancak üçyüz hane kadar bir topluluk, devletin burası ile hiç alakası yok, hiçbir resmi daire kendi binasında oturmuyor. Ayşe, Fatma'nın evinde kiracı, sokaklarından bir kişi ancak yan gidebilir. Hanımlarının en son model tuvaletleri metresi 55 kuruşluk mavi bezden on metre genişliğinde döşlüklü dolama (bu geniş ve göğsü kapalı entari bozmasına yerli lisanla dolama denir). Belediye Reisinin ayağında iyi bir çarık. Merdivenleri odun parçasından mamul. Bunlardan sarfinazar çarşı tabir edilen en işlek yeri olan birkaç dükkanın bulunduğu meydanda gübre yığını çok dikkatimi çekti. Bu vaziyeti görünce yaradılıştan beri aslını kaybetmiyen bu mamur beldeye şu şiiri söylemek zorunda kaldım. Elnezafeti ninen iman...

Hocasının derdi beni öldürdü
İhlas suresiyle sabah kıldırdı
Sobası yok soğuk bizi yıldırıldı
Haleti nezih de dini Göksün'ün.

Aman Yarab daha ne var ellerde
İsli çamla elektrik ellerde
Onbeş arşın göv dolama bellerde
Mantolar modası donu Göksün'ün.

Bir dükkanda kumaş basma yırtarlar
Bir yanında yoğurt pekmez tartarlar
Defterleri değnek ucun kerterler
Marifet hünerin tanı Göksün'ün.

Nuhçe Arif belediye balonu
Saçma, saman, zibil dolu salonu
Bit bürümüş yakasını kolunu
Lezzet alır bundan canı Göksün'ün.

Söyledim tahammül kalmadı sabra
Sağ iken dünyada girmişler kabre
Bir tarafı çarşı bir yanı gübre
Paris'i bastırmış şanı Göksün'ün.

Bir kısmı Türk Çerkez bir yanı Kuşka
Her şeye yakışır şehirden başka
Bu dertler getirdi Ahmed'i aşka
Camisi şaşırtdı beni Göksün'ün.

ELBİSTAN

İçimi sızlatır harita resmi
Kazalara serdar olan Elbistan
Vilâyete lâıyk kasaba ismi
Emsalinden geri kalan Elbistan.

Tarihte Alp-sitan aslan yuvası
İkram etmek hepisinin havası
Ziraat merkezi geniş ovası
Her tarafa erzak salan Elbistan.

Yavuz Sultan Selim karargâh etti
Buradan harp için Bağdad'a gitti
Acem'i Mısır'ı burdan fethetti
Tarihi eserle dolan Elbistan.

Dürlü dürlü karargâhlar kuruldu
Tokat'taki eşkiyalar vuruldu
Dulkadir beyleri burda derildi
Tarihte nam, şöhret alan Elbistan.

Dün için kurşuna açık sinemiz
Fermesonluk bilmez hiçbir danemiz
Daim gelen için açık hanemiz
Misafir kadrini bilen Elbistan.

Korkarlardı Tuğrul şahın şerrinden
Bu marifet atamızın sırrından
Eti'ler eserin bulup yerinden
Müzelere de salan Elbistan.

Türkelimiz darmadağın olunca
Birleştiler Atatürk'ü bulunca
Sivas'tan ilk defa haber gelince
Konguraya rehber olan Elbistan.

Ahmet ÇITAK der ki çatalım başlar
Şelek değil bize böylesi işler
Kendinizi küçük görmek kardeşler
Temiz Türk kanından gelen Elbistan.

OLMAZ MI?*

Bu vatanda mühim dertlerimiz var
Düşünüp fikire dalsak olmaz mı?
Tamirattan mahrum yurtlarımız var
Ele bakıp ibret alsak olmaz mı?

Bunca geçen zenginimiz nic oldu
Servetler arada boşa harc oldu
Memleket bakımı bize borç oldu
Çalışıp el gibi olsak olmaz mı?

Yaş meyve biter mi kuru dil ile
İnsan yurdun bezetmez mi gül ile
Bazı derdimizi yazsak tel ile
Yüksek makamlara salsak olmaz mı?

Vilavet el gibi girmek düşünce
Emi olsa kelin çalar başına
Bir taraftan yardım umman boşuna
Biz bizi düşünüp bilsek olmaz mı?

Haritası vurulmamış vatanın
Memleketeye bakın elden utanın
Arada muziplik eden şeytanın
İsmi defterden silsek olmaz mı?

Bu dertler yakıyor Ahmet ÇITAK'ı
Sıtma yapar kapatmalı batağı
Böyle mi olmalı aslan yatağı
Tembellikten beri gelsek olmaz mı?

---

* Elbistan'ın kısaca tarihçesini yazdıktan sonra memleket ayanlarından ve belediye reisinden istediğim imar şiiri:

HATAY'IN KURTULUŞU*

Bayram edip bayrakları düzmeli
Ele geçti Antakiya elimiz
Bu şerefi tarihlere yazmalı
Bindokuzyüz otuz yedi yılımız.

Adana'da vâd alındı liderden
Siyah dona girmiştiniz kederden
Çok sürmeden kurtuldunuz bu dardan
Kolay bitti üzülmeli teliniz.

Cumhuriyet devri kisten binadır
Ziyet eder her tarafı donatır
Bu nusrete şükür ondört senedir
Kuruyan ağaçta bitti gülümüz.

Türk Ata'mız ahdin icra kılınca
İsmet İnönü'müz tedbir alınca
Fevzi Çakmak ordumuzda olunca
Daim böyle uzun olur dilimiz.

İskenderun Türkiye'nin kapısı
Türk binası ta ezelden yapısı
Az zamanda birleşecek hepisi
Bunu da gösterir Gazi ulumuz.

Rüştü Aras Cenevre'ye varınca
Siyaset evine temel kurunca
Her suale güzel cevap verince
Yeni bir don giydi eski malımız.

---

* Hatay'ın kurtuluşu münasebetiyle Maraş vilayetimizde bayram yapılıyordu. Beni de vali çağırıldı. Bozuk yollardan hurda otomobille Kapıdere'ye ve oradan da Maraş'a vasıl olup bayrama iştirak ettim. Hatipler günün manasını belirten veciz hitaplarda bulunduktan sonra başta vali olmak üzere benden de bu hususta bir manzume istediler. Hemen kürsüye çıkarak söylemeye başladım:

İsviçre de hey'et davaya baktı
Kesildi bu niza aradan kalktı
Türk'lerin heyecanı semaya çıktı
Sevinerek alkış etti elimiz.

Rus, İngiliz, Yunan, Romanya bizden
Cemiyeti Akvam çalıştı özden
Müttefik bulunan dostlarımızdan
Memnun oldu mezaradaki ölümüz.

Türk Hatay'ı Hititlerden bölündü
Dört bin sene evvel orda bulundu
Şimdi istiklâli ilan olundu
Birleşti bükülmez çelik kolumuz.

Aslan Türkler birbirine kenetli
Tarihlerde hep ebedi senetli
İlk varan kumandan Şükrü Kanatlı
Şerefli askerdir muhkem dalımız.

Ahmet ÇITAK söyler Türkün şanına
Sulh ile kavuştu burda sanına
Hatay ülkesinin her bir yanına
Ne zaman dilersek uğrar yolumuz.*

---

* Kurtuluş hakkında bunu söyledikten sonra bir de tebrik etmeyi düşünerek kürsüden inmeden söyledim.

GAYRİ

Türk Hatay ülkesi müjdeler olsun
İstenen murada erdiniz gayri
Hakkın nimetine secdeler olsun
İstiklâl evine girdiniz gayri.

Şairler tebriki nazm ile olur
Büyüme nişanı hazm ile olur
Arzuya erişmek azm ile olur
Gayretle belayı ırdınız gayri.

Şelek düşse kalmazdınız yalınız
Kızıl kana boyanırdı eliniz
Atatürk'ü yadeylesin diliniz
Kırk düğümlü bendi kırdınız gayri.

Türk namına bu bir büyük meziyet
Hazırlandık çirkin idi vaziyet
Unutulsun çektiğiniz eziyet
Kalmadı yürekte derdiniz gayri.

Hitit idi Türk Hatay'ı asıldan
Hududunuz dolaşırdı Musul'dan
Her zevale kemal bu bir usuldan
Kaldırıp zahmeti sürdünüz gayri.

Bizi seven devletlerin kırkı
Dediler bu işe şimdi sıralı
Çok asır savdınız akli karalı
Yine şereflendi yurdunuz gayri.

İskenderun esas iskele başı
Antakiye eski Türklerin döşü
Ahmet ÇITAK der ki aleme karşı
Dürülen bayrağı serdiniz gayri.

ATATÜRK

Düşünmen korkuyu Türk Hataylılar
Oldu size gayri yaren Atatürk
Her yana istenen cevabı salar
Fransız'ı ordan süren Atatürk.

Bize de siz gibi ulaştı birden
Süpürüp düşmanı kurtardı dardan
Yurdumuza el girmişti her yandan
Hepinin belini kıran Atatürk.

Nusrette yar oldu ulaştı Hak'tan
Türk namı aradan kalkmıştı çoktan
Kuvve-i milliye var etti yoktan
Bütün hasma karşı duran Atatürk.

Vâdini yetirir bir söz deyince
Sizin için zahmet çekti boyunca
Bayrağıma hakareti duyunca
Orduya vur emrin veren Atatürk.

Seferberlik oldu yere yığıldık
Aslandı inimizde boğulduk
Baş bellisiz oldu bütün dağıldık
Ulaşıp milleti deren Atatürk.

Yunan'ın askerinin ovaya saçık
Kıral korkusundan tahtından kaçık
İşmara ne hacet kalp gözü açık
Bakmadan dört yanı gören Atatürk.

Askerin önünde kumanda kıldı
Bir günde düşmanın kırk bini öldü
Kana belenerek gazilik aldı
Kurşuna göğsünü geren Atatürk.

Ahmet ÇITAK doğru söyler dilinde
Zor işlerin hep kolayı elinde
Boğazların bendi bağlı kolunda
Düşmandan korkusuz duran Atatürk.

MARAŞ'IN KURTULUŞU

Dinleyin gayretin söyleyim methin
Yadolsun dillere ünü MaraaŐ'ın
Gavur leŐile hep doldu bütün
Çarşısı pazarı hanı MaraaŐ'ın.

Üçyüz otuz altı tarihi sene
Bizi halkeyledi Mevlâ bu güne
Kanlı harp ettiler kaçtılar yine
Bayram oldu matem günü MaraaŐ'ın.

Hırlaklı'yı sebep başı seçtiler
Buna uyup canlarından geçtiler
Ermeni Fransız bütün kaçtılar
Kedisini aslan tanı MaraaŐ'ın.

Eli tutan hücum edip koyuldu
Kafir zayıll olup aklı bayıldı
Yedi iklim ar köşeye duyuldu
Şöhreti hüneri Şanı MaraaŐ'ın.

HurŐit AĞa muzı olup seslendi
İslâm ekmeğiyle kafir beslendi
Kutnu kumaş elbiseler ıslandı
Düşman kanyınan donu MaraaŐ'ın.

Őhedayı mübin makbul mmet
Meratib-i hülya meskeni cennet
Hem farz iŐlediniz hemi de sünnet
Yükseldi dergahta dini MaraaŐ'ın.

Adım Ahmet, ıtakoğlu'dur neslim
Nimeti ilahi gayret-i müslim
Kırıldı on bini gerisi teslim
On beş bin gavuru hani MaraaŐ'ın.

OTCULAR*

Bir çirkin iş gördüm edemem karar
Sonu fena bir yol tutar otcular
Meclisi mülemma vücudu zarar
Müzmehal bir kafa katar otcular.

Kim görse bunları bir deli beller
Duluğu şişirir dilini sallar
Tükürür döşüne dökülür seller
Ağzının barını yutar otcular.

Otu atar ağızların yumarlar
Acı külü şeker gibi emerler
Soluğu kesilir çatlar damarlar
Bu rezalet size yeter otcular.

Rakı içen ağzın siler oturur
Günah ederse de bir keyif yetirir
Bunlar da ağzından yere tükürür
Culuk pisi gibi atar otcular.

Bu çirkin hal İslamlığa yarar mı
Şeytan pisin insan dişe sürer mi
Kur'an çıkan yere zibil girer mi
Korkuyom eviniz batar otcular.

Göbekten yukarı ibretle bakın
Yedi kat kudreti burada Hakk'ın
Yedirin helali selavat okun

Dar yerde sizinle yatar otcular.

* Maraş vilayetinin şurasını burasını dolaştıktan sonra bir kahveye vardım. Kalabalık olan kahvede birçoklarının elinde teneke kutular içerisinde (ot) tabir edilen sert tütünle meşe külünün karıştırılmasından yapılmış kına gibi birşeyi ağızlarına atıp biraz durduktan sonra ağızlarını sağa sola büzerek ve "puf" diyerek yere tükürdüklerini gördüm. Yeşil renkli tükürük her tarafı berbat ediyordu. Bundan son derece canım sıkıldı. Dine ve adaba yakışmayan bu vaziyet karşısında orada şunu söyledim:

Tavşan gibi yürekleri efiler
Deve gibi dudakları pufular
Ot kalmazsa eyvah eder ofular
Geder avradına çatar otcular.

Menfaat olur mu tütünden külden
Allah'tan sakının utanın elden
Ahmet ÇITAK sizi esirger zülden
Her sözünde bir gül biter otcular.

ADANA*

Kırmızı etmişin beyaz donunu
Bilmiyom ki sana noldu Adana
Su çevirmiş birden her bir yanını
Başına bir bela geldi Adana.

Kisten muhkem sur var iken temelden
Boş kaldınız umduğunuz emelden
Ne candan ümit var size ne maldan
Bu selin elinden yıldırı Adana.

Sokak dolu çarşı bağlı yolunuz
Göz görmez gecede görmez halınız
Seyhan kıyısında gezer ölünüz
Tekmil belasını buldu Adana.

Anca malın onda biri kurtuldu
Mundar öldü üleşleri atıldı
Yıkıldı haneler çadır dutuldu
Zahmet deryasına daldı Adana.

Suda kaldı çarşı pazar haneler
Eridi devrildi kerpiç binalar
Sel içinde evlat arar analar
Dört yanın su ile doldu Adana.

Bin dokuz yüz otuz altı güzünde
Deniz durdu Adana'nın düzündü
Balıklar ölüsü tarla yüzünde
Kokusundan ikrah kıldı Adana.

---

* Bu sıralarda Adana vilayetimizde büyük bir sel afeti olduğunu kayın biraderim bildirmiş ve kendisine yazdığım şiiri okuduktan sonra bir de bu sel afetine yazmamı rica etmişti. Adana'nın sel afetine şunu söyledim. Kayın biraderime her ikisini bir gönderdim orada neşir ettirdi.

Çakıt suyu Bozantı'dan dolaştı
Kutnu yatak çamırlara bulaştı
Kırk bin lira canınıza ulaştı
Atatürk ihsanını saldı Adana.

Harap oldu getti her bir köşeniz
Deryaya döküldü mangal maşanız
Dibinden söküldü ağaç meşeniz
Dağlarınız çıplak kaldı Adana.

Vatandaşın yazık yandı emeği
Balıklara nasib oldu yemeği
Mecbur oldum ben bu hali demeği
Ahmet ÇITAK bağrını deldi Adana.

DİYARBAKIR'IN*

Çok eski tarihli bir belde gördüm
Muş ovası solu Diyarbakır'ın
Dört kapı çevresi içine girdim
Yekpare taş yolu Diyarbakır'ın.

Her yanı sur, kale ne güzel şehri
Yanından akıyor Dicle'nin nehri
Şark eli kilidi insanı dehri
Meşhur Celal gülü Diyarbakır'ın.

Kal'anın taşları Kur'an yazılı
Etrafında asri bina düzülü
Kış gününde koyunları kuzulu
Kar tutmuyor eli Diyarbakır'ın.

Bir temiz sülale halkının çoğu
Hem Anadolu'nun yüzünün ağı
Her yana çekilir pirinci yağı
Altın keser eli Diyarbakır'ın.

Bin bela geçirip istila görük
Sonunda Halid'in hükmüne girik
Bu iklimde yoktur imanı çürük
Ehli hali dolu Diyarbakır'ın.

Bayrampaşa camiine vuruldum
Çevresini geze geze yoruldum
Vakfa bakan memuruna kırıldım
Boynuna vebalı Diyarbakır'ın.

---

* Yine bu yıllarda elma satmak üzere Diyarbakır'a gitmiştim. Eski eserlerle çok hoşuma giden Diyarbakır'a şu manzumeyi söylemek mecburiyetinde kaldım:

Adliyesi yandı külü savrıldı
Kasasında altın para kavrıldı
Nice hukuk temelinden devrildi
Yaman oldu halı Diyarbakır'ın.

Şairler meskeni aslan yatağı
Bu duygu söyleten Ahmet ÇITAK'ı
Türkiyenin ellerinin dutağı
Ne tükenmez malı Diyarbakır'ın*.

---

* Diyarbakır da mahalli gazetelerde intişar eden bu şiirimi okuyan şark bülbülü Diyarbakırlı Celal Güzelses bulunduğu otele kadar gelip beni Diyarbakır müzik evine davet etti. Bu davete icabet ederek akşam müzik evine vardım. Çok çeşitli müzik dinledim. Bilhassa Mevlevi peşrev makamında çalınan müziğin tesiri ile ağladım ve iradesiz olarak bir manzume söyledim. Ben söylerken orada bulunanlardan birkaçı da kaleme alıyordu.

BU GECE*

Elbistan'dan çıkıp Diyarbekir'in
Musiki evine geldim bu gece
Sesini duydukça arttı zikirim
Ruhuma tam gıda aldım bu gece.

Meclisin gülleri geldi derildi
Beş on ahbab tam teşkilat kuruldu
Mevlevi peşrevi makam vuruldu
Zevkinden müstefit oldum bu gece.

Böyle seda ancak Allah yapısı
Yapamaz toplansa kulun hepsi
Dini olmayana iman kapısı
Celal'dan Cebbar'ı buldum bu gece.

Ehli İslam atın kuru sevdayı
Kon şu tabiatı bulun Hüda'yı
İbretle dinledim çıkan sedayı
Halıka temenna kıldım bu gece.

Neler duydum Celal Sesigüzel'den
Bu muhterem cemiyeti düzelden
Mestimüdam idim zati ezelden
Gırtlığıma kadar doldum bu gece.

Ahmet ÇITAK der ki dinlen sözümü
Âmâ hafız alsa verdim gözümü
Canımda Celal yaktı özümü
Ağladım gözyaşım sildim bu gece.

---

* Diyarbakır'da Mevlevi peşrev makamında çalınan müziğin tesiri ile ağlayarak söylediğim manzume.

ERZİNCAN*

Yer oynadı Türk'ün şarkını gezdi
İptida içine düştü Erzincan
Vicdanı olanın bağırını ezdi
Ciğerlere yara açtı Erzincan.

Kol kanat ezilmiş doktor bağıyor
Oğulsuz analar alkan ağlıyor
Kimsesiz yetimler yürek dağıyor
Atadan evladı seçti Erzincan.

Emir büyük yerden böyle buyruluk
Ana kızdan can ciğerden ayrılık
Gece yarısında birden devrilik
Musibet deryası coştı Erzincan.

Yirmi bin nüfusumuz kırıldı
On bin kadar yaralı derildi
Bütün ecnebiden ihsan görüldü
Derdini dünyaya saçtı Erzincan.

Yıkıldı mektepler canlar çürüyor
Talebeler yer altında duruyor
Öğretmenler ağlıyarak arıyor
Ne müşkül belaya düştü Erzincan.

Öz döğmedik canlar serili yerde
İniltisi göğde canları darda
Kaldılar dışarda yattılar karda
Esvabsız soğukta pişti Erzincan.

Ölen şehit zahmet yüklendi sağa
Bu derdi yük etsek götürmez dağa
Hiç rağbet kalmadı bahçeye bağa
Mülkünü bırakıp göçtü Erzincan.

---

* Şiddetli bir kış günü Erzincan felaketi olmuştu. Radyo başında felaketin tafsilatını dinliyorduk. İçimi yakan bu felaket hakkında da şunu yazdım.

Bu serencan o beldeye yol oluk
Yüz yetmiş yıl önce aynı hal oluk
Kız gelin arada kara dal oluk
Hangisine baksın şaştı Erzincan.

Sayılı yiğidin biri kalmadı
Dul oldu avratlar eri kalmadı
Ocaklar dağıldı yeri kalmadı
Yuvasını koyup kaçtı Erzincan.

Çarşısı pazarı kahvesi hani
Koca vilayetin söğündü şanı
Azrail elinde çoğunun canı
Ayrılık şerbetin içti Erzincan.

Bin dokuz yüz otuz dokuz kışında
Kimisinin mertek hezen döşünde
Kimisinin beyni çıkmış dışında
Bir kara yas donu biçti Erzincan.

Civar köyden kasabadan geldiler
Ölü diri yerden deşip buldular
Sivil, memur, asker bura doldular
Sizi duyan heman koştu Erzincan.

İsmet Paşa şahin gibi ulaştı
Ah ederek her tarafı dolaştı
Toprak kana kan toprağa bulaştı
Kırkbin can üstüne uçtu Erzincan.

Feleşin efkarı yerine yetti
Bülbül yuvasında baykuşlar öttü
Meşakkat deryası dünyayı tuttu
Firkatten bağrınız pişti Erzincan.

Ahmet ÇITAK sıkıntıdan yatmıyor
Yedibin hanede ocak tütmüyor
Kaza mı kader mi akıl yetmiyor
Boyunuzdan bela aştı Erzincan.

ELOĞLU*

Bin dokuz yüz kırk sekizin içinde
Sağ tarafın sola döndü Eloğlu
Bu varımış kaderiyin başında
Kılı getmiş kele döndü Eloğlu.

Asır sana hakareti ayb edip
şerefiyin gllerini sayb edip
İpek halı sıfatını kayb edip
Yamalıklı ula döndü Eloğlu.

Bu devri alemin her işi yalan
Yaslanma devrilir güvenme kalan
Elbistan'dan Kapudere'ye gelen
Bir haraba yola döndü Eloğlu.

İşte böyle bazı olur dar zaman
Bir panayır kurulurdu her zaman
İzmir'deki fuar idin bir zaman
Bir virane ele döndü Eloğlu.

Arap atlar gelir harılar iken
Makina, motorlar grler iken
Donanmış kız gibi parılar iken
Yüz yaşamış dula döndü Eloğlu.

Kış günü tükenmez yoğurdun yağın
Al yeşile bürünürdü toprağın
Gazele uğrayıp yeşil yaprağın
Gölgesi yok dala döndü Eloğlu.

---

* Adana zeri Elbistan'a dönerken Maraş'ın istasyonu olan Eloğlu'na uğradık. Eloğlu evvelce çok kalabalık ve şen bir istasyondur. Bu defa trenin Maraş'a girmesiyle masum kalan bu istasyonun hali bana hüzün vererek her şenliğin böyle bir mahzunluğu olduğunu düşünerek Eloğluna hitaben şunu söyledim:

Maraş'ın istasyon durağı idi
Koca vilayetin direği idi
Yüzkırkbin nüfusun gereği idi
Bir hayırsız kula döndü Eloğlu.

Bir iklimde daha yok idi dengi
Sanki bir eyerde gümüş üzengi
Tam ayar altını okşardı rengi
Geçmez akçe pula döndü Eloğlu.

Güzel idi şimdi oldu kurada
Ahmet ÇITAK gayri durmaz burada
Telefoncu Halil Ağa nerede
Bülbülü yok güle döndü Eloğlu.

GİDER*

Bir göç gördüm Maraş altı elinde
Binboğa dağların dileyip gider
Gözlerim kamaştı kızdan gelinden
Görenin gönlünü bulayıp gider.

Ağyar ile işimiz yok nidelim
Hoş geldi gönlüme tarif ederim
Şu güzel manzara aldı kederim
Uyanan ruhumu beleyip gider.

Katarın önünde kızların üçü
Birisi perçemli topukta saç
Donanmış güzeller çekerler göçü
Yuları kollara dolayıp gider.

Kimisi al giymiş kimisi sarı
Kimisi ihtiyar kimisi karı
Dizilmiş develer ardında sürü
Karışmış kuzular meleyip gider.

Katırları yüklü develer canlı
Güzelin birinin gerdanı benli
Koyunlar kırkılmış kuzular yünlü
Kıl dökmüş keçiler tüleyip gider.

---

* Bendeniz seyahate çıkmayı çok severim. Belki bu eseri okuyunca bu şair hiç evinde oturmazmış diyeceksiniz. Bunda haklısınız. Gerek ticaret ve gerekse seyahat için çok dolaşırım. Bu defa da Maraş'ta okuyan oğlumun hastalandığını öğrendim ve hemen yola çıktım. Narlı'dan otobüsle Maraş'a giderken yolda Yörüklerin göçüne rasladık. Develeri sürülerile iki tarafı ekin olan yoldan birçok zahmetle ilerliyen bu göçebelere otomobili durdurup yol vermek mecburiyetinde kaldık. Bu kafilenin geçmesi yarım saat kadar sürdü. Develeri arka arkaya bağlayıp en önden ip bükerek her katarı çeken yörük güzelleri ve develerin aheste hareketleriyle sürülerin bunlara karışması görülecek bir manzara idi. Bu manzarayı sonuna kadar hem seyrettim hem de şu manzumeyi yazdım.

Kimi Yörük kimi Çukurovalı
Hazin makam vurur çoban kavalı
Delikanlıların ağzı havalı
Kızlara dişini bileyip gider.

Develer kamyonun önüne dolar
Yetiştı köpekler şöföre dalar
Ürküttük deveyi kırıldı yular
Bir gelin katara ulayıp gider.

Dokuz yüz elli iki mayıs ayında
Kapıçam böğründe yollar boyunda
Maraş'ın hayatı Aksu çayında
Çobanlar sürüyü sulayıp gider.

Güneşi bastırır rengi kızların
Ömrü artar sizi gören gözlerin
Ahmet ÇITAK senin tuhaf sözlerin
Yürekteki gamı eleyip gider.

VİLAYETİMİZ

Bak Şu hikmet-i Huda'ya
Netti vilayetimiz
Gavurları kiliseden
Attı vilayetimiz

Üç yüz otuz altı yılın
On iki Şubat günü
Çeteler ile kafayı
Çaktı vilayetimiz

Üç hükümet kastımıza
Geldi top tüfek ile
Tutuben düşman gözüne
Battı vilayetimiz

Sabı sıbyan kahramanlar
Kız gelin balta ile
Düşmana dünyayı zindan
Etti vilayetimiz

Dinimiz sıhhati için
AçmıŐız göğsümüzü
Bunca milyon İslam hakkın
Güttü vilayetimiz

Allah Allah ism-i pakı
Aslan etti milleti
Bu fidan dalında bir gül
Bitti vilayetimiz

İlk hücum Sütçü İmam'dan
Ars yolunda başladı
Ehl-i küfrün bayrağını
Yırttı vilayetimiz

Düşmanın üleşi doldu
İstikamın içine
Kırk gavuru bir kuruşa
Sattı vilayetimiz

Bir kısım köpekle çakal
Düştü aslan toruna
Hepinin ağzını tutup
Yırttı vilayetimiz

Yiğirmi dört günde tamam
Doğdu zafer güneşi
Kırmızı bayrağa yüzün
Sürdü vilayetimiz

Kanımıza aç yeriye
Dinimizin düşmanı
Ermeni'yi Fransız'ı
Yuttu vilayetimiz

Hazret-i fahr-i cihanın
İzinin kurbanıyız
Dini İslam, düşmanın
Zıttı vilayetimiz

Hamdi bin nimet Huda'ya
Matemi ettik düğün
Çekti gayretle oraya
Setti vilayetimiz

İftihar ettik şehitle
Vacib-i saltane biz
Cennet-i alayı vatan
Tuttu vilayetimiz

Ahirette gazilik
Hakkımız Hak'tan isteriz
Dünya da günahı elden
Attı vilayetimiz

Söyle Ahmet ÇITAK durma
Şanlı Maraş harbini
Otuz bin kâfiri kana
Kattı vilayetimiz

SABUNCU*

Adana şehrinden duydum ününü
Şah gibi dolaşın aslan Sabuncu
Kadir Mevla'm daim etsin şanını
Emr-i ilahiden uslan Sabuncu

Dostu melek düşmanı şeytanın
Mahluka seyidin Hak'tan utanın
Aslın pak Darende anavatanın
Temiz sülalesin neslin Sabuncu

Semahatta bir aleme yetersin
Fabrikalar kurar kumaş yırtarsın
Nice yıl nafile oruç tutarsın
Cennet libasından süslen Sabuncu

Seni sever yurdun bayi gedası
Alicenap şahsın ruhun gıdası
Zenginlere örnek etmiş Huda'sı
Bu helal servetten beslen Sabuncu

Hak yolunda bol harcadın kismadın
Şerefın ile dik dolaştın pusmadın
Nice ürüntüye kulak asmadın
Daim böyle hakka yaslan Sabuncu

Ahmet ÇITAK der ki hakkı gözedin
Kış günlerin mabeynini düzeldin
Çifte minareli cami süzerdin
Böyle olur işte İslam Sabuncu

---

* Adana'da Çifte Minareli Cami'yi yaptıran şahsa methiye

ANTEP'İN

Anavatanımda bir diyar gördüm
Şad eyledi beni eli Antep'in
Var olsun bu ülke candan övündüm
Nimet dolu sağı solu Antep'in

Toprağı diyara altın saçıyor
Dudu kumru sokaklarda uçuyor
Tiren şose ortasından geçiyor
Dört tarafa bağlı yolu Antep'in

Gazilik şerefi parlattı dini
Bütün alem tasdik eyledi bunu
Fıransız zulmünden kurtuluş günü
Üç yüz otuz yedi yılı Antep'in

İçinde oturan Türkler muratlı
Fıstığı, zeytini, bağı iratlı
Baklavası meşhur hepinden tatlı
Tükenmez üzümü, balı Antep'in

Meşhur usta çıkar Antep elinden
Hepisinin hüner gelir elinden
Ayrılmazlar asla Allah yolundan
İçlerinde iman dolu Antep'in

Cennet gibi yetişiyor ovası
Ölüye can verir abı havası
Cemil Bey doktoru dertler devası
Bu muhterem sima gülü Antep'in

Cenubun kilidi Türklerin dalı
Altmış vilayetin içinin gülü
Tükenmez bu şehrin sanatı dolu
Ne güzel hünerli eli Antep'in

Nice gündüz alış veriş işleri
Bıçak ile yontuluyor taşları
Hazin hazin ötüşüyor kuşları
Serin serin eser yeli Antep'in

Arşa direklendi şehidin şanı
Gazilik şerefi parlattı dini
Kelamullahımız meth etti bunu
Şöhret bulmuş hasbi hali Antep'in

Bu haller söyletti ÇITAK Ahmet'i
Burada yaşayan görmez zahmeti
Bahar günleri bol yağıyor rahmeti
Halep'i süpürür seli Antep'in

URFA

Kur'an'da meth olan mukaddes belde
Eltafi rahmandır yeri Urfa'nın
Ne güzel yapılmış misli yok ede
Her yanı hüdayi bari Urfa'nın

Tarihi durumun edeyim beyan
Şöhretini bilsin namını duyan
Türk kavmi Sümerler ilk taşın koyan
Kale oldu dört kenarı Urfa'nın

Sümerler'den sonra Hititler aldı
Bir zaman bunların hükmünde kaldı
Asuriler gelip tarumar kıldı
Nemrut oldu hissedarı Urfa'nın

Allah'ım diyerek meydana çıktı
Değilsin diyeni ateşe tıktı
Bir övez evini başına yıktı
Kabul oldu inkisarı Urfa'nın

Kin tuttu Nemrut'a Halil'in içi
Korkmadı zulümden kesti put hacı
Attılar ateşe yok etti suçu
Gülüzar edildi narı Urfa'nın

Yetmiş asır savan böyle bir hasım
Meydan açtı yek diğere çok hasım
Her biri bir çeşit kullandı isim
At san yok kararı Urfa'nın

Meka dünyalılar adası dedi
Kaliro ismini Yunanlı kodu
Araplar da Ruha söylendi adı
Kaç makama döndü seri Urfa'nın

Meka dünyalıyı Zülkarneyn kırdı
Bundan sonra Rumlar eline girdi
Şol Diyarbakır'a tahtın kurdu
Mahzun oldu gül diyarı Urfa'nın

Deruni Ûlade kıylükal oldu
Zamanı fetrette çirkin hal oldu
Bu Ûladen Keyhüsrev'e mal oldu
Tükenmedi tarumarı Urfa'nın

Hazret-i Ömer'in devri geliktir
Rumeli'yi kesip teslim alıktır
Kılıcını çekip ikiye bölüktür
Abbasiler namudarı Urfa'nın

Tüafil milletin devri başladı
Selçuk hükümeti bunu haşladı
Alpaslan hepini kovdu taşladı
Ehli talip oldu harı Urfa'nın

Salibin ordusu Harran elinde
Beş yüz seksen yedi hicret yılında
Salah oldu Eyüp'ün elinde
Emrah oldu buğden arı Urfa'nın

İngiliz, Fıransız biraz bulaştı
Milli mücadele geldi ulaştı
Kahramanlar balta ile dolaştı
Kafir doldu hep mezarı Urfa'nın

Düşmanları bir araya aldılar
Dünyayı başına zindan kıldılar
Bu ağır şeekten salim oldular
Kışı kovdu yaz baharı Urfa'nın

Gayri sözüml Ehlullah'a gelmiştir
İçi dışı veli nebi dolmuştur
Berd-ü selam emri nazil olmuştur
Bundan arttı itibarı Urfa'nın

Halil'in makamı Eyüp'ün yurdu
Bal arısı oldu gövdenin kurdu
İbrahim Nemrut'un narına girdi
Anlaşılmaz hikmet sırrı Urfa'nın

Kutbu cihan dendi Zavi Baba'ya
Terk-i dünya edip girdi abaya
Yakup kalfa mürşit oldu Nabi'ya
Divancası yadigarı Urfa'nın

Ermeni'yi Fıransız'ı kovdular
Gitmeyeni sopa ile dövdüler
İbrahim Paşa'nın devrin savdılar
Hiç kalmadı zulümdarı Urfa'nın

İmam Bakır Harran elinde bidâ
Ayağın tozuna bin canım feda
Evliya merkezi hak-i şüheda
Her diyardan çok kibarı Urfa'nın

Biraz da beldenin deyim halini
Her köşesi değer dünya malını
Aciz komuş nice şair dilini
Sümbül gibi tam etvarı Urfa'nın

Yedi bin yaşında bendi bu gazel
Beş bin sene geçti milattan ezel
Halirrahman Gölü hepinden güzel
Parladı mağrada nuru Urfa'nın

Dünyayı tutuyor Harran yazısı
Arap atlar cera kovar tazısı
Mart çıkınca toklu olur kuzusu
Koyunları sürü sürü Urfa'nın

Ovaları zümrüt dağı sümbüldür
Altmış vilayetin içinde güldür
Misafir severler gözleri boldur
Şahı meşrep her bir eri Urfa'nın

Müze hanesinde eserler dolu
Yapıldı köprüsü muntazam yolu
Sebzesi tükenmez açılır gülü
Kış gününde olmaz karı Urfa'nın

Tezgahlar kurulup ipek dokunur
Kadınları açık gezmez sakınır
Üç altmış beş gün tam cüz okunur
Vakti imsak her sabah Urfa'nın

Mağralı ev bütün üst taraf dağı
Üzümü fıstığı tükenmez yağı
Bol irat gösterir bahçesi bağı
Her tarafa gider narı Urfa'nın

Sur var iken tam beş idi kapısı
Devir döndü harap oldu yapısı
On üç hamam, otuz cami hepisi
Sekiz kaza bütün varı Urfa'nın

Yapılır etrafı sur ile ceber
Ya zehri müsemin emrile amber
Haldullah gibi yüce peygamber
Ber mucibi iftiharı Urfa'nın

Şeyhleri ateşe girseler yanmaz
İmanı olmayan bu işe kanmaz
Karnını parçalar hayatı sönmez
Ahmed-i Rufai piri Urfa'nın

Evliya ulema şairi çoktur
Hep mezhep sahibi masonu yoktur
Sarhoşu da kamil hedefi haktır
Tam bırakmış bu dindarı Urfa'nın

Azer'in yaptığı heykel bulundu
İstanbul'un müzesine alındı
Parti çıktı millet iki bölündü
Olmaz gayri imarı tam Urfa'nın

On saatte bunu yazdım hastayım
Otuz gündür düzelmedim yastayım
Suyunuz yok hükümetten isteyin
Hasıl olsun intizarı Urfa'nın

Henüz erdim altmış iki yaşına
İşyanım çok geçti ömrüm boşuna
Her birisi üç lisana aşına
Mecbur eder bu küftarı Urfa'nın

Bu nazımlar tarihlerden süzüldü
Kısa tuluattan destan düzüldü
Tükenmiyor ancak bura yazıldı
Binde olan bir eseri Urfa'nın

Memleketin yazmamış Nabi niçün
Ben yazdım var ise bağışlan suçum
Hazret-i İbrahim hatırı için
Ben de oldum cedd-i bari Urfa'nın
Tarif ile bitmez şerefi yüce

Çokları ibadet ederler gece
Hayatta evliya buluntu hoca
Yüz beş yaşlı iftiharı Urfa'nın

Dar sokak yanma taş kisten binası
Elli bin nüfustur on bin hanesi
Şan verir alem makam Şinasi
Çok bulunur bestekarı Urfa'nın

Ahmet ÇITAK burda bağladı sözü
Miladi tarihle sarf etti sizi
Mübarek yer için bağışla bizi
Şöhret bulmuş iktidarı Urfa'nın

ELBİSTAN

Gazabı ilahı tükenmez kışın
Söylesem derdini roman Elbistan
Odun yok, sahip yok, belalı başın
Uçan kuştan yardım uman Elbistan

Kasım girer soğuk gelir ulaşır
Kar yağdııkça kelebiniz dolaşır
Sablıcan yağ gibi tutar bulaşır
Peşinizden gezer hemen Elbistan

Don söker mıhları çatlatır taşı
Düşünün sahilde geçirin kışı
Akıl verir size kırlangıç kuşu
Yazın orda kışın Yemen Elbistan

Porsuk gibi çıkamazlar sovuıktan
Kepaze olurlar kötü tavuıktan
Dişleri dambura çalar soğuktan
Sibiryaya bilir mi aman Elbistan

Kuşlar girer hazne damın kapışır
İtler durmaz duldalara kopuşur
Elin vursan zerzelere yapışır
Başta döner siyah duman Elbistan

Esnaflar açamaz çarşı pazarı
Buz tutar kaş kibrik bıyık üzeri
Don olur deşilmez ölü mezarı
İçinizde gevrer iman Elbistan

Biçare çocuklar oynar buzunan
Beş çuval dolar mı kuru sözünen
Ne idare çıkar dört ay yazınan
Gözle ki kavuşa zaman Elbistan

Kargalar kaymakam, kurtlar kumandan
Gün topun görmezler dumandan
Fakirler küfreder çıkar imandan
Odun kalmaz yakar saman Elbistan

Soğuktan büzülüp yanyan yürürler
Kazançların kahveciye verirler
Üç gün de bir damlarını küürler
Kar içine dalıp tuman Elbistan

Zenginleri dolu düşünmez biri
Boşa bekler gider o zalim yeri
Sekiz ay avara görmezler karı
Soğuk deryasına liman Elbistan

Kar yağdıka fıkalar tırmıklar
Soğuktan buz tutar kızgın yemekler
Yaz gelir kış gitmez yanar emekler
On ay görmez çayır çimen Elbistan

Düşmanın da bu belayı çekmeye
Dizi tutan gider keven sökmeye
Mart çıkar başlarız bider ekmeye
Saadet sizlere güman Elbistan

Bel dizel makine gömülmez kara
Aşamaz ki yolu menzile vara
Hicret etmek anca bu derde çare
Terkedin vatanı hemen Elbistan

Ahmet ÇITAK ayık gözünü yumma
Böylesi beldeden rahatlık umma
Kışınızdıan kaçtım kurtuldum amma
Naciye'm yok halim yaman Elbistan

MARAŞ KALESİ

Maraş kalesinde bir kahve gördüm
Dört köşeli havuz gölü ne güzel
Müsteciri Mustafa Or imiş sordum
Alicenap şahsı dili ne güzel.

İcarı verilmiş merdoğlu merde
Mislini göremem gezdiğim yerde
Alkole müsaade etmiyor burada
Allah'ın tanıyor yolu ne güzel.

İçine girenin gidesi gelmez
Eritir gamını gasafet kalmaz
Böyle bir manzara dünyada olmaz
Yaşıla karışmış alı ne güzel.

Tarihte Türklerin arslan yuvası
Seyrangahı güzel geniş ovası
Ölüye can verir abo havası
Serin serin eser yeli ne güzel.

Çifte gazinosu şahane biçim
Bakın eserleri görün de geçin
Dolaplar kurulmuş çocuklar için
Sallangaç sallanır teli ne güzel.

Makinalar tepesine çıkıyor
Havadan tazyikli sular akıyor
Çiçekler açılmış güller kokuyor
Sallanır ağaçlar dalı ne güzel.

Vilayeti arzusuna erdiren
Gerek olan noksanları gördüren
İşret etmen deyi ucuz verdiren
Sayın Orhan Akbay vali ne güzel.

Her şeyi yerinde kapusu kötü
Kisbina yapılmış aslında zati
Ne kadar söyleyen tükenmez meti
Nazaratı geniş eli ne güzel.

Koca kale Ahırdağı eteği
Galyana getirdi Ahmet ÇITAK'ı
Maraş vilayeti İslam yatağı
İçlerinde iman dolu ne güzel.

GAZİ VİLAYETİMİZ*

Gör Şu hikmeti hüdayı, netti vilayetimiz.

Birleşip araya çekti, seddi vilayetimiz.

Üç zulumdar kastımıza geldi top tüfek ile

Mızrak olup gözlerine battı vilayetimiz.

Sütçü İmam çeteler hep aldılar bir araya

Ehli küfrün bayrağını yırttı vilayetimiz.

Düşmanın üleşi doldu derelerin içine,

Bin gavuru bir paraya sattı vilayetimiz.

Allah Allah ismi paki aslan etti hepini

Bu fidan dalında bir gül bitti vilayetimiz.

Üç yüz otuz altı yılın on iki Şubat günü

Atatürk ile kafayı çattı vilayetimiz.

Hazreti fahri cihanın izinin kurbanıyız,

Dini İslam düşmanının zıddı vilayetimiz.

Sabi sıbyan kahramanlar kız gelin balta ile

Düşmana dünyayı zindan etti vilayetimiz.

Yurdumuzun sıhhatı çün siper ettik göğsümüz

On sekiz milyonun hakkın güttü vilayetimiz.

Bir kısım köpekle çakal düştü arslan toruna

Hepinin ağzını tutup yırttı vilayetimiz.

Yiğirmi iki gün sonra doğdu zafer güneşi

Kırmızı bayrağa yüzün sürttü vilayetimiz.

* Maraş destanını aruzla ifade..

Hamdi bi minnet hüdaya matemi ettik düğün,
Düşmanın tüm kuvvetini yuttu vilayetimiz.

Kanımıza aş yeriye dinimizin düşmanı
Ermeni'yi Fransız'ı attı vilayetimiz.

İftihar ettik şehitle hazreti Allah'a biz
Cennet-i âlayı vatan tuttu vilayetimiz.

Ahirette gazilik hakkımızı hep isteriz
Dünyada bu payı elden attı vilayetimiz.

Durma Ahmet ÇITAK söyle şanlı Maraş harbi
Düşmanları kızıl kana kattı vilayetimiz.

BEŞİNCİ BÖLÜM

ATIŞMA

KARDEŞİM*

Okudum destanın gözüm kardeşim
Öğütle iş bitmez para lazımdır
Kurda benzer sözün nazlı kardeşim
Acele gerekmez sıra gerektir.

Şimdi hükümetim el ele tutmuş
İlmile hüneri yaratmış yutmuş
Yurduna varlığı sabrile utmuş
Karanlık yerlere çıra lazımdır.

Baldan çok severim kara biberi
Her nerden sorarsan verem haberi
Maraş sokağında koydum teberi
Gazilik satmaya yara lazımdır.

Gürer'i sorarsan bir bahtı kara
Belediye reisimiz avara
Nuhçe Arif adı oynasın hora
Bir hela yapmaya lira lazımdır.

(Hacı Gürer)

---

* Göksün hakkında yazdığım şiirimi işiten Maraş Valisi yakından alaka göstererek Göksün'ün imarı hususunda çalışmağa başladığı sırada aslen Göksünlü olup Andırın kazasında ikamet eden ve köy katipliği vazifesinde bulunan Saraç Hacı Gürer bana "Ceddim Alaüddevle'nin Elbistan'ı birkaç defa basıp incitmişti intikamını almak için böyle yazıyorsun" diye mektup ve bir de manzume gönderdi idi o manzume şudur.

HACI BEY*

Üçüncü mektupda aldım mazmını
Hürmetle okudum gülüm Hacı Bey
Sen sana gel teskin eyle azmini
Selâm dursun sorman halim Hacı Bey.

Yeni düştün bir doğanın destine
Daha kimse el vurmamış postuna
Ayak bozuk bağlantı yok üstüne
Beyitler şiveden salim Hacı Bey.

Yazdıkların getmez elin hoşuna
Ne münasip çalım eden boşuna
Aç gözünü nazar eyle karşına
Şelekten bükülmez belim Hacı Bey.

Elnezafetu minel iman bilirsin
Anlarsan sözümü doğru bulursun
Kurt sözünden utan pişman olursun
Kötü söz sahibi zalim Hacı Bey.

Kurtulaman çirkin düştün belâya
Nice şairleri düzdüm halaya
Get reise hizmet etsin helâya
Bir şey bilmez kuru çalım Hacı Bey.

Bir sözü bin defa yürekte pişir
Halleyle ruhunu ağzından düşür
Kaba söz söyleme kendini döşür
Terbiyen yok ise salım Hacı Bey.

---

* Hacı Gürer'in mektup ve manzumesine cevaben kaleme aldığım şiirim.

İşi şahsa döker isen kızarım
Ordu olsan katarını bozarım
Andırın'a daha güzel yazarım
Rahat dur uğratma yolum Hacı Bey.

Öğüde vesile bütün kelimim
Döğüş istiyene kurşun, kalemim
Andırın halkına söyle selamım
Hepine minnettar olum Hacı Bey.

Sözüyün bazısı kurşuna yakın
Edebini topla terbiyen takın
Dördüncü mektuptan ağzını sakın
Ağı olur sonra balım Hacı Bey.

Ahmet ÇITAK asla komam özürüm
Zerre kadar leke olsa kazırım
Kırk ikilik top sıksan da hazırım
Elbistan durağım elim Hacı Bey.

VAR BENİM*

Elbistan elinden geldi bir haber
Türküden anlamaz bayım var benim
Yumruğum yetişir gerekmez teber
Kulaklar patlatır neyim var benim.

Şahini tanın mı doğanı takmaz
Düzgün beyitlerim bir yana akmaz
Parmak sayısından çokları çakmaz
Nazımlar on birden sayım var benim.

Ben senden fazlayım dalma kedere
Okudum rahmetler sizin pedere
Göksün'lü razımı olan kadere
Menekşe kokusu çayım var benim.

Burada şah gibi Mehmet Kayıran
Gurbet elden sevgileri ayıran
Gönül alçak selamımı duyurun
Hakim Ali Sezer dayım var benim.

Gürer'in sözleri yürekten özden
Korkar yavru deyil ateşten közden
Bu asır anlamaz Arapça sözden
Eskiye ok atar yayım var benim.

(Hacı Gürer)

---

* Yine Hacı Gürer'den aldığım ikinci karşılık:

ESKİ DEĞİL Mİ?*

Dünya kurulmadan ganneye giren
Mim ile nun'umuz eski değil mi?
Meydanı eleste ruhları deren
Membayı canımız eski değil mi?

Hep çalışır gayre, kaza obamız
Din İslâm'a şeref vermek çabamız
Hazreti Nuh oğlu Yasef babamız
Damarda kanımız eski değil mi?

Bir insan eskiye fena söz der mi?
Eskinin yeniye ettiği var mı?
Nuru ilahidir gözlerin kör mü?
Şefaata kanımız eski değil mi?

Asumanda yazdı Celle Celile
Gönderdi Resule Cibril elile
İtiraz ettiğin Arap dilile
Gelen Kur'an'ımız eski değil mi?

İmana gelirdi Ali'yi gören
Bu aslan İslam'ın temelini kuran
Nice pehlivanın defterini düren
Sahip kıranımız eski değil mi?

Göz kör göremem hiçbir köşeyi
Ancak tanın Döndü, Fatma, Ayşe'yi
Hele düşün Fevzi Çakmak paşayı
Askeri şanımız eski değil mi?

Sen yeni oldun da ne yaptın hani
Eskiye atarken haddini tanı
Sevinerek terkettiniz imanı
Halbuki dinimiz eski değil mi?

Ahmet ÇITAK seni yapar nergele
Kırar kollarını verir pergele
Aç gözlerini yukarı bak hergele
Ay, yıldız günümüz eski değil mi?

---

* Hacı Güner'in eskiyi beğenmeyip ok atması beni son derece kızdırdı bundan bahisle iki manzume yazdım onlardan başka Andırın hakimine de bir manzume yazıp her üçünü birlikte gönderdim.

GEREK

Andırın şairi Hacı Güner'in
Aklını başına aldırarak gerek
Şaşkınlık eyleyen böyle bir erin
Tüyün tozağını yoldurmak gerek.

Sen kime gösterin yumruk teberin
Yönüm dönsem el değmeden geberin
Aşkın haznasından var mı haberin
Kâseyi rahmandan doldurmak gerek.

İşi fiğan bana destan yazanın
El şeleşin çekip tektir kazanın
Senin gibi menzili yok ozanın
Eline zil takıp çaldırmak gerek.

Bağlarım kolunu ipe düzerim
Gazeteye ahvalini yazarım
Bostan argı ile yoktur pazarım
Bizi ummanlara daldırmak gerek.

Ne çıkar kalemden yüzüme gelsen
Tebdilini dolaşır ejderha olsan
Buna da yanılıp bir cevap salsan
Ardına melefeye saldırmak gerek.

Kanun hizmeteri hakim dayınız
Get Çerkez'e fazla ise çayınız
Yüksek seda veriyorsa nayınız
Deligi bolca deldirmek gerek.

Güllesiz topun gönder bakalım
Tamir edip kamasını takalım
Dibinden fitili koyup sıkalım
Düşmanı küçükten öldürmek gerek.

Çok açık diyom ki ibret alasin
Şairliğin değerini bilesin
Saraçlık değil ki boya çalasin
Kuru çalımına çıldırmak gerek.

Devrildi palanın düştü eyerin
Yem istemen gayri aldın kayarın
Bir de Maraş'ta var senin ayarın
Ortanızdan iki böldürmek gerek.

Şahin olmuş karga dünya azıcı
Şahlık umar dağda gezen kuzucu
Kedi gelmiş fil katarın bozucu
Gösterip fareyi buldurmak gerek.

Elbistanlı Ahmet ÇITAK soyumuz
Çok deryalar aşamıyor boyumuz
Keçe ile diş çekmektir huyumuz
Yavuz iti boşa yeldirmek gerek.

GÖKSUN'A

Aradın belayı suçum yok benim
Halbuki garazım yoktur Göksun'a.
Eskiler hakkında sözlerin senin
Getirdiği ziyan çoktur Göksun'a.

Reis ister ora çatal yürekli
Hükümet binası evvel gerekli
Bir de hamam ister amut direkli
Bu ihtiyaç demir toktur Göksun'a.

Hep birleşip bir mühendis dikiş
Yarım yırtık haneleri yıkınız
Sokakları bir tertibe sokunuz
Sen de durma kireç yaktır Göksun'a.

Otel han yok ara yerde süründüm
Ortalıkta mücrim gibi göründüm
Çok suçların söylemeye erindim
Her ne desem müstehaktır Göksun'a.

Mevkii hoş bir diyarda bulunmaz
Köylerinden hiç şikayet kılınmaz
Bin yaşında gübreleri silinmez
Nazar olur musha taktır Göksun'a.

Belediye memurların kes kurtul
Büyüklerin dar ağaca as kurtul
Ağzımı açtırma benim sus kurtul
Ceddiyin mülkiyse baktır Göksun'a.

İslâma tariki böyle kodular
Pis yere uğramaz kırklar yediler
Ennezafet minel iman dediler
Bunun için sözüm haktır Göksun'a.

Arif bilir sözlerimin incesin
İnsan dalda soldurur mu goncasın
Belediye kanununun peçesin
Durma gel geride dıktır Göksun'a.

Devir döner zaman bir karar kalmaz
Mezar taşıyınan iftihar olmaz
Aleddevle ölmüş dirilip gelmez
Şanından menfaat yoktur Göksun'a.

Şehir şekli nerde yorulma boşa
Akım dolu çarşı, pazar her köşe
Riyadan kaçırım ne mümkün haşa
Köy denmek kelâmı çoktur Göksun'a.

Hakikat maksadım Göksün eline
Vali duyup vakıf olsun haline
Biraz vicdanını alsın eline
Vatandaşlık sevgim sıktır Göksun'a.

Ahmet ÇITAK der ki uykudan uyan
Bu sevgin boş senin atıye ziyan
Andırın da durmaz ecdadın sayan
Maraş'tan nüfusun yıktır Göksun'a.

BEYİM*

Andırın hakimi adaletinle
Bir kaza elemsiz yaşıyor beyim
Bir tarafa hükmet derdimiz dinle
Şeleşimiz size düşüyor beyim.

Dulkadir beyleri Maraş'ta soyu
Haddinden ziyade sarhoşluk huyu
Adı Hacı Gürer şairim deyi
Geriden geriye şişiyor beyim.

Kumaşı bir eder şayağı ile
Tehdide kalkıyor dayağı ile
Bazı da olur ki ayağı ile
Kulağının dibin kaşıyor beyim.

Vezine, mevzune rabıtaya bak
Diken dursun gülü erbabına tak
Doğru söyle hükmet hangimizin hak
Nerede ki derya coşuyor beyim.

Ahmet ÇITAK der ki iki aşığı
Haklandırın mahkemeyin eşiğı
İstikamet yıldızının ışığı
Parlamış aleme ışıyor beyim.

---

* Hacı Gürer'le benim hangimizin haklı hangimizin haksız olduğumuzu muhakeme etmesi için Andırın yargıcına Hacı Gürer'in ve benim manzumelerimle birlikte bir de yargıcın şahsına yazdığım şu şiiri gönderdim.

Hakim lâzımgelen imtihanı yaptıktan sonra Hacı Gürer'in susmasını temin edip bana bildiriyor.

ELMA*

İlk baharda çiçek açar düzülür
Küçük olur danen zerreden elma
Sonbaharda yere düşer ezilir
Heder olur hemen yaradan elma.

Yaşadıkça güzelleşir cemalin
Mahluka bir nimet esas emelin
Sanii hakiki verir kemalin
Seni kim bilin mi türeden elma.

Bir zaman ağaçta durun el gibi
Dalda yeten, yere düşen yel gibi
İçin beyaz dışın gonca gül gibi
Yüzündeki boya nereden elma.

Şah oldun meyveye doğup gelince
Gam gider uşşakta ele alınca
Sen bu kadar böyle güzel olunca
Nasıl ola seni yaradan elma.

Gözlerin görene ediyor şaka
Bu kadar bir hikmet çok deyil hakka
Ne zarif kabuğun kâğıttan yufka
Yüzlerin zıyalı çıradan elma.

---

* Elbistan'a Halil Rifat Demirbağ isminde yeni bir kaymakam gelmişti. Her yerde şairliğinden bahseder dururmuş. Belediye reisi vesaire benden bahsettikleri zaman onunla yarış ederim demiş. Onlar da Çıtak'la başa çıkamazsın demişlerse de ikna olmamış. Beni aratıp buldurdular. Hep memleketin ileri gelenleri ve memurlar, gençler birliğinde toplanmışlardı, bende vardım. Kaymakam bey şairimiz sizden cevap istiyor dediler. Ben birkaç mısra hemen söyledim. Kaymakam, ben yazmadan söyleyemem dedi. Ben de öyle ise bir mevzu bulun yazalım dedim. Cebinden bir elma çıkardı, işte mevzu dedi. Ben tarif etmeye başladım.

Ben sözlerimi tamamladığımda Kaymakam Bey benimle kapışmayı göze alamamış olmalı ki "sen benim üstadımsın, ben yazamam" dedi. Hakkı kabul etti.

Ne kıymetli cevherisin sarrafın
Söylenir dillerde yüksek şerefın
Güzeller göbeği iki tarafın
Muhabbet saçılır buradan elma.

Doğan aya muşabihtir tekerin
Kulpun atar çekirdeğin dökerim
Lezzetin ağzının kırar şekerin
Faydan çok miğdeye şireden elma.

Temsil eder vechin âlayı arşı
Pazara gelirsen şen olur çarşı
Yetmez mi hicabın yezdana karşı
Kaldır nikabını aradan elma.

Mağrur olup eğer kendin kurarsan
İblis olun bu belayı ararsan
Bazı kerre kız koynuna girersen
Esirge kendini karadan elma.

Beyaz bir çiçekten kırmızı rengin
Hikmeti hafisin bulunmaz dengin
Kurt emer bağrını tükenmez cengin
Yaralı yüreğin buradan elma.

Ahmet ÇITAK seni düşürdü dile
Yüzündeki benler benziyor güle
Ahirette gıda olurken kula
Bizi de çıkarma sıradan elma.

GÖRDÜM*

Bu gece yatarken kendi elimde
Bugün eminemin düşünö gördüm
Karşıma oturmuş mendil elinde
Ağlıyor gözünün yaşını gördüm.

Sabah oldu hep derildik kazaya
Bizi istediler ağır cezaya
Hepimiz bir olup durduk hizaya
Sağdan Emine'min kaşını gördüm.

Avrat kişi benim ile girdiler
Huzuru hakime karşı durdular
Yerli yerin ifadeyi verdiler
Uzattı boynunu başını gördüm.

Emine bilmiyor engin yüceyi
Beraber getirmiş o bir kocayı
Mübaşir yüzünden aldı peçeyi
Al dudağı, inci dişini gördüm.

TALİP'im der ifademiz kurtuldu
Bu gün yarı gördüm yürek yırtıldı
Üçümüz bir çıktık kapı örtüldü
Sonraki bakmada peşini gördüm.

(Talip Coşkun)

---

* Elbistan tahrirat katibi Şekip bey Ankara'dan gelen bir gazetede bana hitaben yazılan bir şiir göstererek şair Talip Coşkun'un yazmış olduğu bu şiire cevap vermeme istedi. Gazeteyi okuduğum zaman şairin aşık olduğu Emine adındaki bir kızın başkasına vardığını ve kendisinin de kızı mahkemeye verdiğini ve mahkemeden kovulduğunu anladım. Şiirinde ne yapacağını benden rica ediyor ve bir cevap bekliyor. Şairin şiiri ve cevabı şudur.

TALİBİ COŞKUN

Eller almış nidem komşu kızına
Saldırma gönlünü Talibi Coşkun
Huzuru hakime çıkmış yüzüne
Döndürme gönlünü Talibi Coşkun.

Lokman'da ilaç yok hasret çekene
Vefasız dostların ömrü tükene
Bülbül isen gülü getmiş dikene
Kondurma gönlünü Talibi Coşkun.

Öğüt kâreylemez sevda salana
Can kalmaz gövdesi döner kovana
Seni isteyip eli sevene
Sundurma gönlünü Talibi Coşkun.

Zencir bent olur mu yola gelmeze
Sarf etme cevherin kendin bilmeze
Namusunu sakla olur olmaza
Endirme gönlünü Talibi Coşkun.

Hazine-i Rahman aşğın sadri
Bu da bir nimettir bilinsin kadri
Cevherin olmalı siperi sedri
Sındırma gönlünü Talibi Coşkun.

Benim de göz yaşım aktı bu yola
Sabr ile kavuştum o gonca güle
Erişir nasibin dur bakım hele
Yandırma gönlünü Talibi Coşkun.

Ahmet ÇITAK nazar ister Coşkun'dan
Nedamet götürür ağyar köşkünden
Hakikati ara mecaz aşkından
Kandırma gönlünü Talibi Coşkun.

GETTİ*

Felek beni cellatlara soydurdu
İşlik getti şalvar getti şal getti
Hayatımı kabristana koydurdu
Pantol getti yelek getti pul getti.

Yiğit idim güzellere bakardım
Arif idim her bir telden çakardım
Zengin idim altın saat takardım
Saat getti sırma getti tel getti.

Evvel beni bilmiyenler tanırdı
Kazamız içinde zengin denirdi
Odamızda türlü yemek yenirdi
Şeker getti şerbet getti bal getti.

Ben paramın arkasını kesmezdim
Boyun eğip hiç kimseye küsmezdim
Yalın ayak yeryüzüne basmazdım
Potin getti çorap getti çul getti.

Şu genç ömrüm nasıl geçti bilmedim
Arayıp da menendimi bulmadım
Kocuyorum daha murat almadım
Gençlik getti devir getti yıl getti.

Talip Coşkun böyle yandı yıkıldı
Ayağıma zincir lale takıldı
Viran oldu bizim bağlar yıkıldı
Bahçe getti bülbül getti gül getti.

(Talip Coşkun)

* Cevabımı okuyan Talibi Coşkun feleğe kahirle şöyle yazıyor.

OLMASIN*

Dinle öğüdümü Talibi Coşkun
Dargınım seninle aram olmasın
Karışma feleğe olursun şaşkın
Pakla yüreğini verem olmasın.

Her bir işte türlü hikmet gizlenir
Akli ermez insan oğlu sızlanır
Sabır devlet kuşu sonu gözlenir
Selamet isterim param olmasın.

Çekerim derdimi ele söylemem
Dünya çirkefinde zahmet boylamam
Löküs ışığına minnet eylemem
Karanlıkta durum çıram olmasın.

Pantol getti ise şalvar bulmalı
Hazinedir sağlık şükür kılmalı
Kanaat devlettir kadrin bilmeli
Kuruşa razıyım liram olmasın.

Sırma çuldan hayvan adam olur mu
Altın saat daim kolda kalır mı
Baksana Ali'ye namı ölür mü
Hazar eyle kötü meram olmasın.

Nazar et Karun'a terbiyen takın
Ram olma dünyaya zevali yakın
Sonu fani koma yürekte sakın
Muhabbeti dünya direm olmasın.

---

* Feleğin işine karışmanın iyi olmayacağını ima ederek nasihat yollu şu cevabı gönderdim. Bu cevabı alan Talip Coşkun Hakkı kabul edip susuyor.

Vâd eyledi Mevlâm rızık vermiye
Ömürden ziyade olmaz sermiye
Doğru tut işine hile girmiyey
Dikkat et kazançta haram olmasın.

Cevher, sırma, ipek olsa üstümüz
Kabristana boş varacak destimiz
En sonunda nuru hüda kasdımız
İstemek cenneti irem olmasın.

Fakir yetim idi mahbub-u Hüda
Ahmet ÇITAK senin yolunda feda
Razı ol kadere maksumdur gıda
İsterse gönderir sıram olmasın.

ÂŞIK RAHMİ'DEN*

Aleme belliyim aşkın bahrinde
Her yana dalgalar vuranlardanız
Ben Efsuslu sen Elbistan şehrinde
Oldukça cevabın verenlerdeniz.

Göksün kazasına vurmuşsun sille
Burayı herhalde temiz yer belle
Şairlik kursunda çok çektim çile
Aslanca göksümüz gerenlerdeniz.

Çirkin mi göründü Göksün gözüne
Taşkın getme gel sahip ol özüne
Meslektaşız hiç gücenmem sözüne
Gelen taşa karşı duranlardanız.

Nezakat imandan bunu yutmuşuz
Resul-ü Kibriya emrin tutmuşuz
Nice suç işlemiş hem affetmişiz
Azgın derde merhem saranlardanız.

Boklu çamurluya gülüp gezmekte
Gönül aşk badesin içmiş sızmakta
Ne mana var gözüm masal yazmakta
Bu sirkin köhnüne erenlerdeniz.

Ahmet Çıtak yüksek getmiş bu fende
Ne kadar hüner var bilmiyor bende
RAHMİ der elhasıl korku yok tende
En derin deryaya girenlerdeniz.

---

* Birkaç yıl önce Göksün'e yazdığım manzumeye çok içerliyen Göksün halkı Afşin'lı şair Hacı Mustafa Rahmi'yi hususi davet ile bana karşılık yazdırmak için Göksün'e götürüyorlar. Bunların başında benim şiirim üzerine Vali tarafından azledilen belediye reisi bulunuyor. Rahmi'de kabul edip bana şu manzumeyi yazıyor.

KUZUM*

Söz istenen her şaire aybolur
Sür'atle cevabın salmaz mı kuzum
Derin deryalara giren kaybolur
Arıyan belasın bulmaz mı kuzum.

Acıdım Göksün'e yandı özlerim
Düşmanlık yok terakkisin gözlerim
Memleket lehine sarıh sözlerim
Dağda gezen hayvan bilmez mi kuzum.

Tut kulak Resul'ün emrin güdelim
Nezafet imandan dedi nidelim
Suç büyük gizlenmez nasıl edelim
İnsan merakından ölmez mi kuzum.

Dağ gibi yığılmış kulluk pazara
Nüsha taktır uğramasın nazara
Bak bir kere hep girmişler mezara
Dünya da kabristan olmaz mı kuzum.

Eyleme ağzını be kaf kapısı
Köhne kelam sözleriyin hepisi
Elbistan'ın bir hükümet yapısı
Göksün'e muadil gelmez mi kuzum.

Fikrin bozuk kalbin paslı dar mısın
Önün kapan ardın tepen er misin
Masal bunun neresinde kör müsün
İnsan tefekküre dalmaz mı kuzum.

---

* Benim Göksün'ün kalkınması için yazdığım şiiri anlamıyarak bir lokma yemek için Göksün'e kadar gidip orada koltuğunu kabartarak bana şiir yazan Rahmi'ye şu cevabı yazdım:

Aşk meydanın bir oyuncak belleme
Yılan olur her deliği elleme
Bir öfkemde çarpılırsan silleme
Dişlerin ağzına dolmaz mı kuzum.

Niçin eden gıybetimde kovculuk
Şairlikte sana düşer boculuk
Anayın ağzının mekri hacılık
Hacı olan tavaf kılmaz mı kuzum.

Hakikati inkar eden görürken
Aradın belayı buldun dururken
Bir karga şahine karşı gelirken
Ağzının keşini silmez mi kuzum.

Ahmet ÇITAK Hak'tan aldı meşkini
Suyatmışlar senin gibi şaşkınlı
Bilmiyorsan tanı aşık aşkınlı
Mermer kayaları delmez mi kuzum.*

---

* Bu şiirime çok canı sıkılan Hacı Mustafa Rahmi acele olarak şu cevabı mektupla gönderiyor.

BAY AHMET

Gerçek sözlerime beyhude kızma
Hakikat noktayı süz geç bay Ahmet
Adabın gayrinde bir cevap yazma
Böylesi hallardan vazgeç bay Ahmet.

Zerresin çalmadan girme bir baba
Tutulur uğrarsın sonra itaba
Dalma boğulursun derin girdaba
Her suyu değnekle uz geç bay Ahmet.

Zaten kırık kalbim aşkın elinden
Baş bulanık daim coşkun selinden
Kem söz çıkmaz akıllının dilinden
İstersen sözüme kız geç bay Ahmet.

İki şair birbirine bak neler
Söylüyor diyerek el bize güler
Gönül daim size ram olmak diler
Kalpteki kararı çöz geç bay Ahmet.

Hoş sözlerle memnun eyle kuzunu
Boşboşuna ateşleme özünü
Gayet güzel pişkin söyle sözünü
Sende RAHMİ gibi düz geç bay Ahmet.

(Âşık Rahmi)

RAHMİ

Be kaf gördüm beyitlerin içinde
Bunun için beni kızdırdın Rahmi
Tükenmez kabahat dolu suçunda
Sen neden feylini azdırdın Rahmi.

Can feda ederim insan yolunda
Her dem hasbi gider sözüm dilimde
Bir lokma pılava Göksün elinde
Dolaşıp atını gezdirdin Rahmi.

Hiç kimsenin efkârını yormazken
Gıyabine iki çift söz dermezken
Aleme turabım gönül kırmazken
Zorunan şerefin bozdurdun Rahmi.

Nefse uyup çalım etme biryada
Sonra seni bırakırlar feryada
Ahmet ÇITAK gibi hangi deryada
Aşkı gemi edip yüzdürdün Rahmi.

MUAMMA*

Bir muamma neşrolundu her gerekli andadır
Evvvelinde kaf yazılı son hitamı nundadır.

Bindörtüüz altmış yedidir adedi ebcet hesap
Harfi dokuz koyda ara yedi nokta bundadır.

Yazda enbati turabi kışta gelir pazara
Bir kısmını can doğurur bir yanı da sendedir.

Yemek içmek zati bilmez bir zararsız nesnedir
Görmek istersen görürsün deme ki bu kandadır.

Dört gerek ile bir olur bazı insan yapamaz
Birisi cinden polattır gerisi hep yandadır.

Adı iki dadı yoktur yemek için yaramaz
Bunu bilmeyen bir insan çeşmi ama mandadır.

Bu muamma membaından hazzeder Ahmet ÇITAK
Bazı kerre çıplak olur bazı kerre kındadır.

_K_ _L_ _F_ _Y_ _V_ _R_ _G_ _E_ _M_
=1467
50 30 70 10 6 200 1000 1 50

* Bana kafa tutan Rahmi'ye bir de muamma gönderdim. Bu muamma ebecedi kebir hesabı ehlinin malumu olmakla beraber kılıf yorgandır.

Yukarda gösterilen ebecedi kebir hesabının tutarı 1467 olup dokuz harf yedi noktadır. Bu muamma eski yazıya göredir. Bu muammaya cevap veremiyen Rahmi'nin de bir daha sesi çıkmadı.

ANKET*

Bin dokuz yüz kırk iki yılı bütçe taslağı
Konuşulmakta iken mecliste basbayağı

İki değerli vekil millet adına çıkıp
Coşkun bir hamiyetle yumrukların sıkıp

Demişler pahalılık vesairenden naşı
Artmalıdır bütün mebusların maaşı

Fikir amelesiyiz bizler bugüne bugün
Ağır işçiler gibi yorulduk bu ana değin

Ayda dokuz yüz değil bin bile yetmez bize
Eğer vermezseniz hizmet etmeyiz size

Doğrusu bir bakıma hakları da yok değil
Elvekilükelasıl velevkana kör vasıl

Çeşitli piyangolar amorti verse bile
Aparduman çıkmıyor on beş yirmi binle

Yetmiş milyon liraya hazırlanan meclise
Yakışmak üzere önem vermeli süse

Bu nazik kör düğümü çözsün deyi bu millet
Yurda ve yurttaşlara hazırladım bir anket

Varsın bu yıl da böyle yoklukla kışlayalım
Onlar para dedikçe bizler de alkışlayalım

Ey çökelek kurbanı memetcik sunaları
Ey gözleri trahom dul öksüz anaları

---

* Halen İstanbulda avukatlık yapan çok kıymetli yüksek şair Vecdi Yarman tarafından gazete ile bana gönderip cevap istediği anket şudur:

Ayda bin beş yüz bile bize yetmez diyorlar
Yine zam edin maaşa ödenek istiyorlar

Hey orta yollu gündelikçi vatandaş
Ey Erzurum Erzincan Sivas Kayseri Maraş

Ey bütün Anadolu siz ki seçmenlersiniz
Ödenek istiyorlar bu işe ne dersiniz

Ey üç ayda onsekiz lira aylık alan dul
Ey bayramlarda bile sırtında paçavra çul

Ey en az iki milyon fakir yoksul
Beyler çıplak koyacak böyle mi yeni usul

Günde on iki saat beller depip gidenler
Ayda on bin lirayı yiyip gıda edenler

Seçtiğiniz baylara sekiz yüz yetmiyormuş
Çok yorulduk diyorlar idare etmiyormuş

Bir yandan ağlar bir yandan gülersiniz
Ödenek istiyorlar bu işe ne dersiniz

Etlerini satarak yetim çocuk besliyen
Çarıklı hem çariksız ufak yuva süsliyen

Ey zavallı köylüler memetcik sunaları
Hükümetin uğruna şehitler anaları

Vatan millet namına üstün feragat için
Namı hesabınıza az bir selamet için

Ki sizler yük altında daima inlersiniz
Ödenek istiyorlar söyleyin ne dersiniz?

(Vecdi Yarman)

YARMAN'IM

Şiirler dergisi anketin aldım
Aleme derdini seren Yarman'ım
Köylüler namına cevabın saldım
Müstehaktır elbet karar Yarman'ım.

Türk evladı koltukta bir desteyiz
Laf gelince hep alemde üsteyiz
Haleti nezide yatan hastayız
Daha bizden sen ne soran Yarman'ım.

Sayın mebusumuz bakın buraya
Meyil etmen aparduman saraya
Kazanç için göndermedik oraya
Söyleme açılır aran Yarman'ım.

Hasret oldu köylü yavan ekmeğe
Elimiz varmıyor bider dökmeğe
Alıştılar dans oynayup sekmeğe
Buna nasıl kanat geren Yarman'ım.

Adalet cevheri bulanık çayda
Beş yüz lira yetmiyor mu bir ayda
Her sözün bir cevher amma ne fayda
Beyhude kafanı yoran Yarman'ım.

Ne teklif var mala biri birinden
Rahat kakdı Türkiye'nin serinden
Sele getmiş değirmenin yerinden
Niden şakşakıyı soran Yarman'ım.

Vicdan rehber şerefini bilene
İşmar yeter sözden ibret alana
Para için bize mebus olana
Laik değil dağda Püren Yarman'ım.

Değme bakım dediklerin alsınlar
Yeterkine bunun ile kalsınlar
Adaletin çaresini bulsunlar
Buradan azıyor yaran Yarman'ım.

Ya bizi İsviçre eline götür
Ya da var Hazreti Ömer'i getir
Olmazsa yerinde rahat dur otur
Sonra bir belaya giren Yarman'ım.

Nirde kaldı adliyenin emanı
Tepemizden çıktı bunun dumanı
Şibik çalup boyun bükme zamanı
Yoksa defterini dürer Yarman'ım.

Yalvarınız İsmet baba Çakmak'a
İzin versin gedek suya akmağa
Kafamızı yastık ettik tokmağa
Korkarım belini kıran Yarman'ım.

Partilerin işi nefsin igvası
Bu sebebden tükenmiyor davası
Has bahçenin mahvoluyor meyvası
Hangi kırığı saran Yarman'ım.

Ne hallara kodun bizi hey felek
Bu mu idi senden istenen dilek
Dünya işi oldu şimdi dümbelek
Boşboşuna hatır kıram Yarman'ım.

Mert yaramaz bir dalkavuk olsana
Ahmet ÇITAK gibi geri kalsana
Devenin sözünden ibret alsana
Doğru yerin hanı neren Yarman'ım.

OLMALI

Bir şair bul bize bay Kemal Tolun
Marifette mahir olan olmalı
İsterim karşıma bir dünya gülüm
Derya gibi daşıp dolan olmalı.

Bu manzumu oku her yana söyle
Halk şair olanı bir teklif eyle
Bulacağın şair olsun ki şöyle
Bir kılı kırk defa bölen olmalı.

Adı kulağında olmalı hızlı
Arap atı huylu çok açık gözlü
Ehli mecal hemi mülayim sözlü
Alicenap yüzü gülen olmalı.

Aslan olan yaşlanmasın meşede
Gizli cevher paslanmasın köşede
Bu san'at bulunmaz beyde paşada
İlhamı Rahman'dan alan olmalı.

Görüşmek isteyen irfandan bilip
Dört taraf sözünden hissemend olup
Deryayı uşağın karine dalıp
Dibinden cevheri bulan olmalı.

Hakiki sahada fikrin diyerek
Sarfetsin sözünü içden duyarak
Ebcedi kebirden tarih koyarak
Muamma usulün bilen olmalı.

Temiz olsun özü ciğeri dağlı
Dalkavuk olmasın dilleri yağlı
Vicdanı lekesiz Allah'a bağlı
Dini bir uğruna ölen olmalı.

Ahmet ÇITAK adım Elbistan elim
Zamaneye kahrım durmuyor dilim
Nefsi azgın hemi olmasın zalim
Emri hakka rağbet kılan olmalı.

YOKTUR*

Engizek'ten aldım Bozkurt yazını
Kurşundan sakınır döşümüz yoktur
Biraz kinli gördüm senin özünü
Bakmadan görürüz şaşımız yoktur.

Ayıp değil kurtsun her yere giren
Beş kilo et için bir sürü kıran
Tüğ tozak yolmaya bir alet aran
Top tüfekten yıprar kaşımız yoktur.

Şebeke mi oldun kalleşlik yapan
Yüz yüze gelince el ayak öpen
Önünü pençelen arkanı kapan
Kimseye yürekte şişimiz yoktur.

Adam olan daim haddini tanır
Benlik davasında göstermez onur
Bir celfin ötmeden horozum sanır
Her ağza sürececek keşimiz yoktur.

Bırak şairliği yakar alevi
Pay eyle kozunu yağla kılavı
Aklındaki gezen hayal pilavı
Yağlı yersin yavan aşımız yoktur.

Dalkavuk sanatın eneke eden
Şirki hafi riya bu işi niden
Öküze binmişsin cirite giden
Arap at olmazsa koşumuz yoktur.

---

* Bu neşriyatı okuyan Elbistanlı şair Kamil Bozkurt ben ahret işi istediğim halde dünya işi ile cevap veriyor. Meramımı anlamayan bu densize şöyle cevap verdim.

Türkü sanıp saçma saman deriksin
Şairlik namını hiçe veriksin

Daha yetmeyiksin ekşi koruksun
Ham meyve ezecek dişimiz yoktur.

Bir dindar olmazsa söze girişmem
Sahte sıyrat şah olsa da girişmem
Şeytan işi anur ona karışmam
Benlik uykusunda düşümüz yoktur.

Hak ise maksadın meydana buyur
Sen ben ise kastın şeytana duyur
O cevher nicoldu gözünü ayır
Şu asırda gönlü hoşumuz yoktur.

Emel getti temelinden kıran var
Hıncır etin yiyenleri gören var
Allah'a yok diye nice üren var
Her ite atacak taşımız yoktur.

Nice nice şeydaları lâl ettik
Meyve veren fidanları dal ettik
Has bahçeyi kara kuşa mal ettik
Nerde kaldı bülbül kuşumuz yoktur.

Çarık satan haberin yok temizden
Lokantalar yemek yapar domuzdan
Arif misin anlar mısın rumuzdan
Gövdemiz duruyor başımız yoktur.

Şöyle bir alemi gezmek kârımdır
Uykunu uyuyon kalbin serindir
Bir Lokman arıyom derdim derindir
Sıhiyecisi ile işimiz yoktur.

Adem değil maymun imiş atamız
Haşir neşir yalan imiş ötemiz
Gözün kör mü haddin aştı hatamız
Fırtınada kaldık kışımız yoktur.

Yolun azar bütün akıldanemiz
Doğuramaz olaydı bizi anamız
Kökünden devrildi söndü hanemiz
Kabrimiz kazıldı leşimiz yoktur.

Onbeş evlat hemi ben de beraber
Hak yolunda kurban can da beraber
İslâm isen durma sen de beraber
Değil isen defol işimiz yoktur.

Doğru şair hakkın hasbi tellalı
Dili durmaz eli olur silleli
Bizi yanlış gören hayvan kelleli
Duysun doğru sözde eşimiz yoktur.

Ol nebimiz kainatta bir iken
Ağlar idi hep gövdesi nur iken
İşi işret dans oyunu var iken
Hak için gözlerde yaşımız yoktur.

Haydi bakam senin dediğne gidek
Seni bir kolayca imtihan edek
Bir muhabbet lazım döğüşü nidek
Ucu sivri elde şişimiz yoktur.

Bin yüz on bir adet ile ara bak
Dört harfin üstüne iki nokta tak
Gafilin feylini sorar bir gün hak
Günah dolu defter boşumuz yoktur.

Bunu bimiyorsan başkasın deyim
Almayı bir tarif eyledim bayım
Sen de bir armuda yaz bakam duyum
Bakırcı değiliz teşimiz yoktur.

Bunu da yapmazsa meydana girek
Yüzyüze görüşek kalemi bırak
Kırk elli gün söyler titirse yürek
Bir iki üç dört gün beşimiz yoktur.

Her şaire dalkavukluk pay oldu
Abtal gibi dilencilik huy oldu
Mehmet Akif, Neyzen Teyfik zay oldu
Ondan sonra meslektaşımız yoktur.

Ahmet ÇITAK durma yürekten döğün
Ne oldu görüyon şu ana değin
Gafletten uyanman halbuki bugün
Altmıştan aşağı yaşımız yoktur.

ŞİMDİ*

Dünya azdı gayri ermek murada
Derece derece iniyok şimdi
Suya düştük dal arıyok orada
Kim ne dese ona kaniyok şimdi.

Kalmadı arada dinin noktası
Gettikçe artıyor adam sahtesi
Ben hak diyom sen de ambar tahtası
Söylüyon ağzının unu yok şimdi.

Darul fünun derneğine var bakım
Her gördüğün talebeden sor bakım
Fatıha bilir mi cevap ver bakım
Tutuştuk temelden yanıyok şimdi.

Beyaz dip olur mu siyah tavada
Fırsat bulan av ediyor havada
Sahipsiz kuş gibi kaldık yuvada
O daldan o dala konuyok şimdi.

Ahrete imanın var ise eğer
Anlarsan her sözüm bir cevher değer
Kim çalsa davulu tersine döğer
Bizde makamına dönüyok şimdi.

Söyler gider Ahmet ÇITAK dilleri
Örselendi getti İslam gülleri
Ulaşsın Halık'ın kudret elleri
Tehlike evine eniyok şimdi

---

* Engizek'teki şiirime cevap veren ikinci şair Maraşlı Durdu Yoksul oldu. Buna verdiğim cevap da şunlardır:

Dinle bakam Durdu derdimi deyim
Firade firade firade yavrum
Çark bozuldu değirmene ne koyum
Sen ne çalım eden arada yavrum.

İnsan oğlu azdı emri tutmazlar
Tarik-i felaha koşup getmezler
Havf-ı ilahiden hazar etmezler
Dinini hor gören kurada yavrum.

Ervahı ezelden haber veren yok
Dünya bozuk ikrarına duran yok
Biz şairiz dilimizde firen yok
Elimizde değil irade yavrum.

Sevinirim toprak ile örtülsem
Dağlar çekmez şu günahla tartılsam
Nolur beni assalar da kurtulsam
Şehit olan erer murada yavrum.

Bu işlere dayanmaya can gerek
İslâmiyet şöhretine şan gerek
Hepsinden evvel bize din gerek
Ebedi saadet orada yavrum.

Şekerin yerine baba yiyelim
Kumaşın yerine aba giyelim
Mahşer-i Kübra'da biz ne diyelim
Hesaba çekerler orada yavrum.

Ahmet ÇITAK siyasetten beri dur
Nene lazım partilerden geri dur
Her taraftan şeytan hükmün yeridir
Ne durmalı gayri burada yavrum.

DURDU

Söyletme arkadaş söyletme beni
Gidişat canımı sıkıyor Durdu
İslamiyet dilde esası hani
Hakikat aradan kalkıyor Durdu.

Dinledim radyoda denen sözleri
Takip edecekler eski izleri
Hani ikrar okşadılar bizleri
Aklıma gelenler çıkıyor Durdu.

Her insana ayıp insan ekmesi
Caiz mi İslâm'ın mihnet çekmesi
Kıçını domaltıp boyun bükmesi
Evimi başıma yıkıyor Durdu.

Bütün azdık kör şeytana uyarık
Ahrette işini hava sayarık
Topuzu yiyince birgün duyarık
Ecel yolumuza bakıyor Durdu.

Bize gülüyorlar Şam'da Halep'te
Üzerimde kilit derdim dolapta
Baldır bacak açık eski kılıfta
Bu dertler bağrımı yakıyor Durdu.

Ahmet ÇITAK ırmaz gider dümanı
Boş bir akıl saçmak ister imanı
Düşmanım görmesin böyle zamanı
Evladımız boştan okuyor Durdu.

NE GEZEN*

Her gördüğün ile başa mı çıkan
Avcı çok arada çölde ne gezen
Tilki gibi sen de geriden bakan
Postunu yüzerler elde ne gezen.

Şairlik çok kolay geriden size
Gelince bilinir ancak yüzyüze
Deryadan bir meydan oluyon bize
Topuktan aşağı gölde ne gezen.

Baş selamet dilde olursa tartı
Haddini tanımak İslâm'ın şartı
Pehlivanım diyon başında örtü
Kırarlar pazunu elde ne gezen.

Maharet gösterir hükmün yetiren
Bir bahadır bulunur mu karıdan
Övez gibi tın tın eden geriden
Güzel arı gibi balda ne gezen.

Manası yok beş on kelam salıksın
Bu san'at çok mühim geri kalıksın
Usul bilmen ormandan mı geliğsin
Edep erkan haya yolda ne gezen.

Hakikattan iste cevap verelim
Şairlik deyince biraz duralım
Cambaz isen isbat eyle görelim
Tepen üstü düşen telde ne gezen.

---

* Afşın'ın Alemdar köyünden Şeyh Hamit adında bir şair de Durdu Yoksul'la Kamil Bozkurt'un fikirlerine iştirak ederek mağrurane bir şiir yazıyor. Engizek gazetesinde okuyunca buna bir ders vermek üzere şöyle cevap verdim:

Çalımını çocuğuna satsana
Niden bu san'atı tövbe etsene
Postunu başına çekip yatsana
Şahin mi olucun kolda ne gezen.

Bir kiloya otuz gram tartarsın
Yetmeyiksin ham armudun sertisin
Suyu getmiş yaş üzümün tortusun
Helva mı olucun salda ne gezen.

İnsan ile hayvan gibi tepişin
Dizin tutmaz tren ile kopuşun
Kene gibi rasgeldiğne yapışın
Namusu lekesiz gülde ne gezen.

Bırak bu çalımı gel doğru hakka
İlmin yok hemi de düşüncen yuka
Ağzını yırtarlar tutuldu yaka
Silahın yok ıssız belde ne gezen.

Ahmet ÇITAK bırak şunu nidersin
Yoksa nefesine mi uyup gidersin
Karga gibi Hamit cakcak edersin
Bülbül mü olucun dalda ne gezen.

GİDERLER*

Şairlerin kusurunu söyleyim
Korkarım sözüne gelmez giderler
Çoğunda bulunmaz erkan neyleyim
Penes alır cevher bulmaz giderler.

Kimisi çengici olup ellerde
Kimisi de bülbül olmuş dallarda
Kimi gezer ördek gibi göllerde
Derin deryalara dalmaz giderler.

Dalkavuk fenini kola takarlar
Riya eder din imandan çıkarlar
Hak için çekinir candan korkarlar
Kefeni koltuğa almaz giderler.

Aklımın yettiği sözün bitmiş
Ehli nar şairin yüzde yetmiş
Göremiyom ahretini utmuşu
Dünyada hak için yelmez giderler.

Binde birimizin hedefi haktır
Hakiki şairin değeri çoktur
Aşkî mecazinin kıymeti yoktur
Adaba riayet kılmaz giderler.

Kaybette edersek hasbi olmalı
Hakikati daim göze almalı
Sağ iken beşere hizmet kılmalı
Bu sanat zevkini almaz giderler.

---

* Engizek gazetesi sahibine hitaben ben böyle şair istemedim istediğim şair şöyle olmalı diye şunu yazıp gönderdim.

Doğru söz şairin muhkem silahı
Hazine-i Rahman sırrı ilahi
Tuluat buradan gelir billahi
Bunun kıymetini bilmez giderler.

Kim ne dese iğfaline uyarlar
Bir masumu kabtan kaba koyarlar
Topuzu yeyince birgün duyarlar
Menhiyyetten hazar kılmaz giderler.

Ahmet ÇITAK sözün alana söyle
Her şeye sıkıntı eyleme böyle
Bu sanat o kadar ince ki şöyle
Bir kılı kırk defa bölmez giderler.

KARDAŞ

ÇITAK

Gene bir kuş kondu sizin çalıya
Vazifeye dikkat etmeli kardaş
Ayağın koyarsa yapış yalıya
Yola terazile gitmeli kardaş

DERDİÇOK

Çok yaşa arkadaş aklına sağlık
Vazifeye dikkat ederim Çıtak
Korkma koymaz elin yalısı kayım
Yola terazile gidicim Çıtak

ÇITAK

Yine kondun bir dikensiz güllere
Huvaralık senden miras ellere
Yolun uğradıkça böyle mallara
Yetkin armut gibi yutmalı kardaş

DERDİÇOK

Bu yollarda çok dolaştı ayağım
Gayetten gölgeli serin koyağım
Daha yirik hem de şahbaz dayağım
Güzeller gönlünü güderim Çıtak

ÇITAK

Melefe gönderim ardın tutmazsa
Neder hazır tayin yola gitmezse
Şelek ağır gelip gücün yetmezse
Çangalı geriden atmalı kardaş

DERDİÇOK

Çok gördüm arkadaş ağır şeyi
Tayım yavuz bilmez bayır döleği
İyi bükülmezse yarin bileği
Çangalımı çifte ederim Çıtak

ÇITAK

ehren l gibi meretin diri
Hizmetine gelmez iki, üç karı
Vazife uğrunda vermeli seri
lsen de kuyruğu tutmalı kardaş

DERDİÇOK

ehremi nedicin matkabım uzun
Çok sardım dünyanın gelinin kızın
Tutarım sen gibi ahbabın sözün
Kuyruğuma düğüm ederim ıtak

ÇITAK

Gördüğünü verdin aldın buğdayı
Nece dar yerlerde sardin gedayı
Altmış beşten sonra kuru sevdayı
Layık görmem sana nitmeli kardaş

DERDİÇOK

Hiçbir kalfa stadına darılmaz
İnsan kocasa da gönül yorulmaz
Gzellere insan nasıl sarılmaz
Gerdanın terini yutarım ıtak

ÇITAK

Doğrusun rttn on beş karıyı
Dişin kesmez gayrı yumşak dariyı
Kaç karın bu kında kllendiriyi
Ayda bir tersine yatmalı kardaş

DERDİÇOK

Her olur olmaza taşımı atmam
Beri benzerine cevherim satmam
Asla yn virip tersine yatmam
Ederse yardımı kardeşim ıtak

ÇITAK

Elden utan gayri geçti zamanın
Kırıldı tellerin ötmez kemanın
Ahretini düşün işte imanın
Dünyayı ardına atmalı kardaş

DERDİÇOK

Bu sevda canıma minnet değil mi
Dilberlerin koynu cennet değil mi
Güzel sevmek kardaş sünnet değil mi
Sünnete riayet ederim Çıtak

ÇITAK

Benim gibi bir tanesin alsana
Sürümü tutarım haddin bilsene
Şükredip kadere razı olsana
Bal olmazsa bekmez tatmalı kardaş

DERDİÇOK

Dünyanın güzelini sardın döşüne
Nene lazım ahbap düştün eşine
Benim de pis kader çöktü peşime
Bunun için gitmez kederim Çıtak

ÇITAK

Ahmet ÇITAK dostun dilinde anar
Muhibbi sadıkın geriden dener
Erkeklik ar ise serinde eğer
Kafa tutup çalım satmalı kardaş

DERDİÇOK

DERDİÇOK perişan biliyon işte
Altmış oldu tutar kalmadı başta
Sen de karar etmen üç ile beşte
Başka serancamı niderim kardaş

MEHMET DOĞUÇ'A

Mektup saldın boşuna
Fikrini yormuş dedi
Hiç gitmedi hoşuna
Bir köpek ürmüş dedi

Ben dedim fikri çoktur
O dedi akli yoktur
Beni umsuluk ettin
Çabuk gönder bir doktur

Seni adam sanmadı
Adam dedim kanmadı
Bana sebep oldun
Yönün bile dönmedi

Bir teres salmış dedi
Bir deyyus gelmiş dedi
Mahrum kaldım şanımdan
Elim belimde kaldı

Bak kafayın keline
İçi dolu külüne
Beni rüsvay eyledin
Üç senelik geline

Nicesini salladı
Beni bomboş yolladı
Mübarek sözlerini
İt ürüyor belledi

Kafa kulak var dedim
Her derdime yor dedim
Yedi kilo arpayı
Bir öyünde yer dedim

Dedim çoktur gereği
Dedi sersem süreği
Adana kerhanesi
Daim onun durağı

Kadrim bilmedi gitti
Bir dost salmadın gitti
Elli sekiz yaşadım
Adam olmadın gitti

Ahmet ÇITAK bak buna
Kurbanım Doğuç sana
Parası borca olsun
Bir güzel kız sal bana

TEKRAR DOĞUA

Doğu duydum emrini
Sözlerini tutmadım
Hak uzatsın ömrünü
ıtak ile yatmadım

Ahiret benim derdim
Yönüm Hakk'a dönderdim
Orda güzel yok muydu
Bunu bana gönderdin

alım etti takmadın
Tavrından korkmadın
Mektubun geldi ama
Hiç açıp da bakmadım

Salma gayrı gelmesin
Kusuruma kalmasın
İkramından memnunum
Pancarın zay olmasın

Bilmem ki bu seyiptir
Yılda beş ay kayıptır
Bir daha böyle haber
Salma sakın ayıptır

Yolunmamış sakalı
Kıravatsız yakalı
Huri kızı koynuna
Layık görme çakalı

İnsan halden bilirdi
Sorar izin alırdı
Üç ayları tutmasaydım
Belki bir iş olurdu

Naciye der kanmadım
Yönüm bile dönmedim
Aşıklar aşurdılar
Sözüne inanmadım

Ahmet ÇITAK Efendi
Başımın tacı şimdi
Hep sözlerim latife
Aslana benzer kendi

HAYATI

Siyaset hakkında yazdığın nazmı
Okudum aşk ile aldım Hayati
Gönderdim cevabı dinle et hazmı
Efkarımı yazıp saldım Hayati

Hakk var iken hiç kimseye lüzum yok
Eğri büğrü gezenlere sözüm yok
Kamil gibi mebuslukta gözüm yok
Duyunca aklına güldüm Hayati

Senin de düşünce az imiş bildim
Seçim günü Hakk'ı reyime aldım
Yalvardım Türkleri emanet kıldım
Ezelden kadrini bildim Hayati

Yiğirmi milyonu gördün bu sene
Kim aldı Allah'ı reye desene
Şu halimi vicdanına koysana
Tek başıma ancak kaldım Hayati

Deli değilim ki yoldan sapayım
Tavuk değilim ki yeme kopayım
Aradığım yok ki elin öpeyim
Dövünüp bağrımı deldim Hayati

Kudurmadım daha aklım başımda
Fermanı ilahı durur karşımda
Kimseyi tanımam elli yaşında
Azrail'den korkmam öldüm Hayati

İyilere köle olmak efkarım
Kötüler şah olsa her an inkarım
Din İslam halimi sevgili yarım
Hakikati Hak'ta buldum Hayati

Riyakarın Allah belasın versin
Şöyle bir asın düşmanım görsün
Derdimin kapağın kaldırma dursun
Hayatımdan bile yıldım Hayati

Selamet namına bütün sözlerin
Bunun için yanar gezer sızlarım
Nere gitsem adaleti gözlerim
İşte bu davayı çaldım Hayati

ARKADAŞ

Durdu Yoksul bu akıl ile kalırsan
Dağa düşer kök edersin arkadaş
İki karı büyük hata bilirsin
Çatal rızkı tek edersin arkadaş

Biri hemen götürgeyi kaldırır
Soluğunu alt yanından aldırır
Bir şey de yapaman merak öldürür
Yırtar yakan çark edersin arkadaş

Durmaz gönül bir tarafa yüz verir
Öbür taraf ateş yakar köz verir
Ummadığın sıkıntılar göz verir
Derdi derde ek edersin arkadaş

Dört alma kitapta söylendi amma
Adalet etmezsen rahatlık umma
Ayıl gel gaffletten gözünü yumma
Sonra gamı yük edersin arkadaş

İki nikah ölüleri hortlatır
Sıkıntı etmeden gözün pürtletir
Köze basmış aptal gibi hortlatır
Düz yolunu dik edersin arkadaş

Düşmanın sevinir halini dener
Güç yetmez saçlıya orduyu yener
Kız almayıp bir de dul ise eğer
Kafan tutmaz terk edersin arkadaş

Ahmet ÇITAK öğüt verir bilirsən
Yakayı kurtarır ibret alırsan
Nefsi emmarene hakim olursan
Namusunu pak edersin arkadaş

ARKADAŞ

Sana bir destan gönderdim
Oku adam ol arkadaş
Dargınım yönüm dönderdim
Oldu sözün pul arkadaş

Dünya boştur gelir gider
Değeri yok zerre kadar
İnsan olan ikram eder
Böyle usul yok arkadaş

Yalan insanı gebertir
Dinin tüyün ürpertir
Namusumuza siperdir
Altın akçe pul arkadaş

Boşuna sözünden çıkan
Gönülü hatırı yıkan
Vali ile konan kalkan
Şerefini bil arkadaş

Adam olan sözün yutmaz
Kuru dalda meyve bitmez
Ahrette şefaathetmez
Servet saman arkadaş

Kötülüğe olma yakın
Şeref namusunu takın
İkinci mektubundan sakın
Çabuk çaren bul arkadaş

Ahmet ÇITAK duramıyorum
Dünyada mert göremiyom
Ettiğini aramıyorum
Sana güler el arkadaş

KUZUM*

Aşık Mehmet medh nameni aldım,
Boş oldu emeğim sızlarım kuzum,
Haberin yok benden gaflete daldım,
Kış oldu nevbahar yazlarım kuzum.

Nezaket icabı methim veriyon,
Bu güzellik sende şahsın görüyon
Fiski fücür için boşa kuruyon
Azgın fiylim nasıl düzlerim kuzum.

Şeytanın elinden yakam alamam
Camiye giderim sofi olamam,
Ayakkabım nere korsam bulamam,
Cemaat sonunu gözlerim kuzum.

Yaşım altmış duydum ahret sesini,
Paklemedim hala yürek pasını,
Edemedim mehman haslar hasını,
Konduramam hakkı özlerim kuzum.

Geriden kokuyor şeriat gülü,
Göstermiyor hırsım hakikat yolu,
Haddinden ziyade günahım dolu,
Denmez ki diyesin gizlerim kuzum.

Zekat vermek haram bütün malımız
Gönül mağrur gıybet eder dilimiz
Korkarım ki mundar gider ölümüz,
Dinler mi zebani nazlarım kuzum.

* Bizi metheden Şair Mehmet Göçer'in methine cevap

Suretime bakma siretim sahte
Gönlümdeki dünya gözüm yok hakta,
Tuzaktan kurtulmam kuyruğum fakta,
Temiz değil daha özlerim kuzum.

Nefse esir cahillerin gözüyüm,
Kötülüğümün hangi birin yazayım
Şu kadarcık bir huyumdan razıyım
Riya bilmez şükür sözlerim kuzum

Dıkmadım kalbime hübbü lillahi,
Ziyaret etmedim Resulullahı,
Gaflete kapılmış gönül billahi,
Basiret kör siyah yüzlerim kuzum

Gören pişman bizi bir de görmeyen
Adem değil doğru yola girmeyen
İslam değil haktan haber vermeyen
Bu yolda gezerken hızlarım kuzum

İsyan hata cürüm suçum çok benim.
Sabır şükür kanaatim yok benim.
Kusurumu af etmezse hak benim,
Havada savrulur tozlarım kuzum.

Ahmet ÇITAK babı hakka dayanmaz,
Feryad edip gece gama boyanmaz
Bu kadar hikmeti görür uyanmaz,
Bakar kör değil mi gözlerim kuzum.

MEHMET ALİ'YE*

Elbistan kazası Cela köyünde
Taze açmış bir tek bahar gülüdür
İnsanlık, adillik yatar gönlünde
Hakikat yolunun hak bülbülüdür

Vadine gözetir sözünde durur
Bir kötülük eden olsa hoş görür
İnsanlık yoluna canını verir
Cömertliği sanki bahar selidir

Eli dinler daim fazla söylemez
Düşmanın gıyabında kovlamaz
Can için kimseye mihnet eylemez
İnsanlık havisi mertlik yoludur

İnsanlık hisleri kalbine dolmuş
Şekavet, nezakette haddini bulmuş
Bu sanat hatemden teberik kalmış
Eli açık merhameti doludur

Güzel katip şöhret bulmuş kalemi
Yerinde sarf eder nazik kelamı
Meclisine hiç göstermez elemi
Beni meftun eden şirin dilidir.

Dini bütün başı bağlı Kur'an'a
Ahmet ÇITAK hayran böyle yarene
Şu sözü söylerim ismin sorana
Mustafa Ağazade Mehmet Ali'dir

---

* Muhterem Mehmet Ali Kılıç'ın bana gösterdiği hüsnü teveccüh unutamayacağım bir iyilik olmuştur. Bu civanmert insan için kitabımda küçük bir yer ayırmayı kendime vazife bildim. Fakat o mütevazılığını muhafaza ederek bunu kabul etmek istemediyse de ısrarla bu fikrine mani olup içimdeki kendisine karşı olan duyguları yazdım.

GİDERİK

Bütün şairlere...

Şairlerde çok kusur var söyleyim
Bende dahil yola gelmek giderik
Çoğunda bulunmaz erkân neyleyim
Ayak bozuk vezin bulmak giderik.

Kimisi çengici oluk ellerde
Kimi de cevahir arar sellerde
Kimi ördek gibi gezer göllerde
Derin deryalara dalmak giderik.

Birçoğu da el sözüne uyarlar
Bir masumu kabtan kaba koyarlar
Menfaat gözetir nefse uyarlar
Biz bu yüzden iflah olmak giderik.

Doğru söz şairin muhkem silahı
Hazinei, rahman sırrı ilâhi
Tuluat buradan gelir billahi
Bunun kıymetini bilmek giderik.

Binde birimizin hedefi haktır
Hakiki aşğın değeri çoktur
Eşki mecazeynin kıymeti yoktur
Hayvan gibi yaşar ölmek giderik.

Dalkavuk tefini kola takarlar
Riya eder din imandan çıkarlar
Bir it ürse delik arar korkarlar
Kefini koltuğa almak giderik.

Hatır için bazı gönül yıkanın
Adap, erkân usul yoldan çıkanın
Elin namusuna türkü yazanın
Suratına lânet kılmak giderik.

Aklımın yettiği sözün bitmiş
Ehl-i nar şairin yüzde yetmiş
Az görüyom ahretini utmuşu
Dünyada hak için yelmek giderik.

Gıybet de ederse hasbî olmalı
Sağ iken beşere hizmet kılmalı
Din için canını göze almalı
Bin yaşasak burda kalmak giderik.

Ahmet ÇITAK sözün alana söyle
Böyle olmayanı hep iskarteyle
Bu sanat o kadar inceki şöyle
Bir kılı kırk defa bölmek giderik.

BEĞENMEZ*

Bir vicdansız gördüm dine yan bakar
İmam Hatip olan ili beğenmez
Yürüyemez yerde semaya çıkar
Dini sağlam hüsnü halı beğenmez.

Dilenci mektebi diye söylüyor
İslamlık şerefin tahkir eyliyor
Günah deryasında akıp çağlıyor
Aklı yetmez sağı solu beğenmez.

İslamların gönlü bağ ile bostan
Ne gelirse çeker düşmandan dosttan
Zibilden zevk alan sefil tomustan
Arının ettiği balı beğenmez.

Aklın varsa eğer Allah işine
Karışma yanarsın boşu boşuna
Bakın hele şu kel karga kuşuna
Bülbül olmuş gonca gülü beğenmez.

Mahşer de biçmez mi tohumu saçan
Cehennemden çıkmaz haddini geçen
Kur'an'ı görünce dağlara kaçan
Hakikate giden yolu beğenmez.

Bu emri verene hayran oluyok
Saadete erdik soluk alıyok
Şu asırda böyle sözün yolu yok
Kötü olan iyi kulu beğenmez.

Bu dindar Türklerin İslam'dır soyu
Olmayan geberse ne kadar eyi
Hakkı seven Ahmet ÇITAK'ın huyu
Günah saçan sahte dili beğenmez.

---

* İmam Hatip okullarında dilenci yetiştir diyen Genel Sekreter'e:

KALP GÖZÜ KÖRLER İÇİN

Bir ehli irfandan cevher dökülse
Yaklaşıp yanına varan kalmadı
Gözlerin şahına nodur çakılsa
Mesesi hezeni gören kalmadı.

Gavur-İslam birbirine girişti
Alimin işine cahil karıştı
Rezaleti sorma sona erişti
İslama öğüdü veren kalmadı.

Dünyanın adamı dolu boyumca
Çoklarını göremiyom huyunca
Kaçıyorlar nasihatı duyunca
Elini bağrına vuran kalmadı.

Erkek kadın bir araya dizildi
Ar namus erbabı yere sürüldü
Bizim aradımız mertlik bozuldu
İkrarında sağlam duran kalmadı.

Nerde bulak şimdi asil kızları
Kör oldu dünyanın gülen gözleri
Ahmet ÇITAK söyler doğru sözleri
Can sıkıldı dilde firen kalmadı.

ARKADAŞ*

Engizek'ten bana saldıgın nazmı,
Aldım hemen cevap verdim arkadaş,
Şu asırda gafflet etmemek sözmü,
Zindan oluk bana yurdum arkadaş.

Ben değilim alem her an gafflette,
Zıvanadan çıkmış zaman gafflette,
Gönül mahzun başta duman gafflette,
Günden güne artar derdim arkadaş.

Sıkıntıdan hem de gafflet yükümüz
Ne cıdal edelim boşa ikimiz,
Yoldan azdı bütün aslı pakimiz,
Nerden gelir bize yardım arkadaş.

Hallarımız uçuşuma vardıkça,
Durumumuz inhisara girdikçe
Ummadığım gidişatı gördükçe,
Elimi bağrıma vurdum arkadaş.

Bunu bırak seni ele alalım,
Ne ise derdini söyle bilelim,
Harp ise maksadın karşı varalım,
Nice hasmı baştan ırdım arkadaş.

Er meydanı diyon kisvetin var mı?
Kiminle tutuştun, güreşmek zor mu?
Üstad diyen insan bu sözü der mi?
Şaştın mı halini sordum arkadaş.

---

* Sadık Çavuş'a cevabım.

Pazar edek kelim şaşkın olmasın
Hazer edek yürek şişkin olmasın
Nazar edek ayak düşkün olmasın
Otuz ayak burda derdim arkadaş.

Karanlıkta gölgene mi bakıyon
Fabrikan var mı ki kumaş dokuyon
Ne yaptım ki bana meydan okuyon,
Muhabbet ipini kırdın arkadaş.

Küheylan atına beygir demedik,
Çıkar ağla deyha öldü yemedik,
Tekerin önüne bir taş koymadık,
Eline sarımsak sürdüm arkadaş.

Lâyık değil sana altmış yaşında
Gezdirmiş şeytanı sakın peşinde,
Çift adam istiyon hemen karşında
Ben yeterim aciz ferdim arkadaş.

Bir yetmez mi ikimizi nedersin
Kımıldarsan gürültüye gedersin
Gücün yetmez boşa çalım edersin,
Yutaman kolumu gerdim arkadaş

Hayati Vasfi'ye uzak yolumuz
Onu niden size malum halımız,
Cevabından aciz olmaz dilimiz,
Rüyamda deryaya girdim arkadaş.

İstanbul da aşıkların beşinin,
Ankara da otuz iki kişinin,
Arasında koydum dilin dışının,
Bunların defterin dürdüm arkadaş.

Birden bire böyle havalı uçmak
Nefsi emmarenin ardına koşmak,
Kılınç ucu dursun kurşundan kaçmak,
Nice topa göğüs gerdim arkadaş.

Vasfi'nin çarığın başına kakam
Töğbe et bu söze yırtılır yakam,
Çarıklı değil mi Yunanı yıkan,
Bu halı gözümle gördüm arkadaş.

Evvelce hürmetim var idi size,
Bu çalımın biraz çarpıldı göze,
Mucipsiz bir meydan okudun bize,
Bununçün üstüne vardım arkadaş.

Sel suyunu deynek ile geçeydin,
Nezaketle ulu meydan açaydın,
Ortalığa cevher kelam saçaydın,
Bende noktasını kordum arkadaş.

Bizi imtihane hacet ne kuzum,
Kırk iki senedir neşr olur sözüm
Basmıya kıyarsan ayakta yüzüm
Vakarımda bilmek derdim arkadaş.

Ya tarziye ya da cevap veresin,
Açık meydan kisvet giyip giresin,
Korkarım ki postu yere seresin
Üleş dolu önüm ardım arkadaş.

Meydan kelimesin yazan eline,
Tecasül eyledim diyen diline,
Eğer bülbül isteseydin gülüne,
O vakit aferin derdim arkadaş.

Sakın ha bu hali semt'ne koyma
Kurtulman beladan nefsine uyma,
Mağrurluk edeni Müslüman sayma,
Elim erse suçun yurdum arkadaş

Ben postum başıma çektim duruyom,
Dillerim şiştikçe sille vuruyom,
Sen ne için uçurumda yürüyon,
Size de bir köprü kurdum arkadaş.

Mektup ile hicran gitmez yürekten
Kalem ile söz tükenmez yıraftan
Tuluatim sarfedemem meraktan,
Sus dedim dilini burdum arkadaş.

Yel ile devrilmez kis bina kala
Dil durursa başa gelir mi bela,
Ebcedi kebiri bilin mi ola
Çok muamma bundan derdim arkadaş.

Biraz da nasihat edim dinlersen,
Hakkı bulun yüreğinden inlerler
Hepisi boş bu söz dolu anlarsan
Hamuruna şeker kardın arkadaş.

Biraz ağzın havalanmış bu sıra,
Sizde suç yok er geliksin asıra.
Her ne desen hürsün bakmam kusura,
Nice kırıkları sardım arkadaş,

Ben de bu kapuya serimi kodum,
İçki mecaziden elimi yudum,
Hakikati ışkı arzular idim,
Şükür maksadıma erdim arkadaş.

Adana mukaddes bulunmaz ülke
Yoksulu bay eder fakire gölge
Sizi bağışladım böyle bir mülke
Yoksa daha neler derdim arkadaş.

Kerkez gibi hâşâ üleşe konmam,
Çirkefi aleme elimi sunmam
Ervahta verdiğim ikrardan dönmem,
Top geçmez dinime merdim arkadaş.

Ahmet ÇITAK der ki hasılı kelam,
Senin bu işine gülüştü alem,
Yüz yüze görüşek gerekmez kalem,
Parmagımı boşa yordum arkadaş.

KÂMİL*

Bir isim duydum şahidi çoktur
Her deliğe kolun sunuyon Kâmil
Ya delisin ya da düşürgün yoktur
Her sözü bir ferman sanıyon Kâmil

Demokrat'tan halka haber salıyon
Vilayette âzâ olmak diliyon
Duyan güler ormandan mı geliyon
Aslanı ayı mı tanıyon Kâmil

Bu millet babayın emeği değil
Demokrat anayın memeği değil,
Parasız lokanta yemeği değil,
Gittikçe şaşırıp duruyon Kâmil

İşte böyle hallar büker gaddimi,
Kafamı kesseler geçmem hattimi,
Latife mi sözün yoksa ciddimi,
Ellaham kendini sınıyon Kâmil

Şairlik sıfatın takınmalısın
Her tüğüne bir gül sokunmalısın
Zerre kadar kirden sakınmalısın
Çirkefe kolunu sokuyon Kâmil

Cömert olur dussak her söze kanma,
Hakikata dayan fikrinden dönme
Hanga kuşu şair engine konma,
Kıymetten sıfıra iniyon Kâmil.

* Halk Şairi Kâmil Bozkurt'a ikazım

Bulanık bir selin görünmez dibi
Hoş gelir boş gider işretin gabı,
Meşhur kelam almış güvercin gibi
Havada kırk defa dönüyon Kâmil.

Kârını eline alsan olmaz mı
Biraz da haddini bilsen olmaz mı
İsminle müsemma olsan olmaz mı
Dillerde ham şair deniyor Kâmil.

Şairlerin sözü renk verir güle,
Haktan iste rızgın güvenme kula,
Sahip ol şerefin gitmesin yeke,
Tutuştun temelden yanıyon Kâmil

Vatanı koruma olsun desteğin.
Selamet namına iste isteğin,
Mebusluktan fazla senin mesleğin
Bu nimet dalını yoruyon Kâmil

İstinafgâhımız bir bakla bizim
Kurbanı olam hakikat izin
Parti davasına yaklaşma kuzum
Bu doğru sözümü kınıyon Kâmil

Dameni merdane sarılmalyız,
Kötüleri bulup darılmalyız,
Döğüşü döğüşü yorulmalyız,
Sen yanlış fikrine kanmıyon Kâmil

Ahmet ÇITAK boşa kırmam hatırı
Can veririm hakikattan ötürü
Nefsine elmisin şeytan katırı
Kolansız üstüne binıyon Kâmil

KILMADIN GİTTİ*

Ellibeş yaşadım Zülkadiroğlu,
Her işte haddini bilmedin gitti,
Mücadele eden çok uzun boylu
Adaba riayet kılmadın gitti.

Ne suçum var beni halaya düzen,
Hatırı incitin gönülü üzen
Fikri olsa sözü süzekten süzen
Şu yarım aklına gülmedin gitti.

Hücum eden candan Mehmet Göçer'e
Serçe ermez şahin gibi uçara
Aklını vermişsin döver biçere
Boş kafa geziyon dolmadın gitti.

Mehmet Göçer sana püsküllü bela,
Seni yorar güvenci yok bir kula,
Adavet gösterin sen bana hala,
Aklını efkara salmadın gitti.

Gazeteye yazıp ne sesleniyon,
Çürük tahtalara çok yaslanıyon
Benlik davasına hevesleniyon,
Bu fikri kalbinden silmedin gitti.

Kalfesin bir güzel ust olamadın,
Çok yaptın işreti mest olamadın,
Nezaket ehline dost olamadın
Şirinde meziyet bulmadın gitti.

* Andırınlı Halk Şairi Zülkadiroğlu Hacı Gürer'e

Nazar et etrafa neler var elde,
Kargalar zevk alıp eğleşmez gülde,
Yirmi senedir geziyon dilde,
Deryanın dibine dalmadın gitti.

Şairler kelamı malum rumuzdur,
Sesin sözün bir boynuzlu camızdır,
Zülkadirli soyun aslın temizdir,
Ceddiyin izinde kalmadın gitti.

Vatan yavrusuna sevgini uzat,
Askerlik ediyor hatırın gözet,
Sahip ol şerefi eyleme mezat
Haklı bir davayı çalmadın gitti.

Ahmet ÇITAK der ki sözüm horala
Cevher bulup yaklaşaman sarrafa
Bir manzum yazarken karşı tarafa
Vicdanın eline almadın gitti.

KURT OLMUŞ

Şu dünyanın hali şaşırttı beni
Yer sallanır dipten taban kurt olmuş
Kime bel bağlasan aldatır seni
Dağda gezen cahil çoban kurt olmuş.

Eğer fırsat verir isen işinde
İptida dostunu pek gör düşünde
Can gömleğin gömlek canın peşinde
Arkana giydiğin aban kurt olmuş.

Bu öğüdü yazın altın teline
Ana kızı düşürüyor alınan
Bir dost bulsan konuşuyor elinen
Al yanaklı dilberler de kurt olmuş.

Verme sırrın verenlere nazar et
Peşin al parayı sonra pazar et
Orman, ova, derya, dağdan hazer et
Dere tepe, yazı yaban kurt olmuş.

Bir dostunu vakıf etsen sözüne
Yetmiş arşın kuyu kazar izine
Arama kimseyi yazık gözüne
Südünü emdiğin anan kurt olmuş.

Ahmet ÇITAK bu dert seni çürütür
Dünya azmış toprak taşı eritir
Çift sürdüğün öküzlerden geri dur
Kulpundan tuttuğun saban kurt olmuş.

DARILMAN SAKIN

Yoksul ve Solmaz'a

Durdu Yoksul, Solmaz, etmen hayali
Dünyanın peşinde yorulman sakın!
Berbat etti bu çarh niçe meyyâli
Ararsa o sizi görülmen sakın!

Saz çalgı dünyada muzur değil mi?
Her insana işret özür değil mi?
Yanında belâsı hazır değil mi?
Nedâmet eline sarılman sakın!

Dünyanın ziyneti zevalsız tuzak
Bunu seven olur Mevlâdan uzak
Hayalden ibaret kurulu tuzak
Kuru çalımına vurulman sakın!

Dünyaya râm olan yolundan çıkar
Rezalet okunu boynuna takar
Bar evi mülevves, ne çirkin kokar
Müzmühal meclise derilmen sakın!

Devrilir dayanma Ulu dağ olsa
Kömülür toprağa paşa, bey olsa
Saltanatla dolu, başı tuğ olsa
Hepisi berhava kurulman sakın!

Hüpbi dünya kalbin siyah sıvası
Sahte inanç it oyunu hevası
Saz teknesi malûm, lânet yuvası
Emri Kur'an bu söz, kırılman sakın!

Bu dünya bir canbaz, alemi yener
Alaman yakayı verdinse eğer
Mahşerde zebânî yolları dener
Suçunuz var'ise dirilmen sakın!

Nefsi emmârenin peşine koşup
Tvbe yok günahlar haddini aşıp
Dünyada şeytanın izine düşüp
Meydanı mahşerden, srlmen sakın!

Kim görmüş gününü çarhı âlemin
Bulur ahmakları yükler elemin
Ahmet ÇITAK söyler, Tanrı kelâmın
Uydurma sanıpta, darılma sakın!

DURDU YOKSUL'A

Durdu Yoksul derdin deme ellere
Sabır ehli belli, temiz yürektir
Tahammül et, destan olma dillere
Dert görmeyen yiğit, kuru direktir.

O sabır Sultanı Eyyub'u gözet
Kerbelâ'yı düşün, yolunu düzelt
Derdini aleme eyleme mezat
Şikâyet eyleyen, Haktan yıraaktır.

“Lârahâtı fit” dünyayı duysana
Peygamber sözünü kalbe koysana
Ümmet isen sen de ona uysana
İslâma şeriat yolu duraktır.

Fakirim diyorsan dağlanır dilin
Yüz bin lira değer hemen bir kolun
Soluyor mu yoksa ikinci gülün
Kapılma sevdaya kuru firaktır.

Adam isen sabır eyle cefaya
Mahrum kalın meyil etme sefaya
Zevkü dünya benzer dipsiz kuyuya
Bel bağlayan sığır misli sürekdir.

Yerinden yıpramaz gölgeli bir taş
Kanaatle şükür, dert komaz sırdaş
Ellâhem bu sıra paran yok gardaş
Korkarım bu derdin yağlı börekdir.

Yusuf gibi dar kuyuda durmadın
Halil gibi ateşlere girmedin
Sahabeler gibi zahmet görmedin
Bunları hatıra almak gerektir.

Bir nûr doğdu Mekke gibi şehirden
Neler çekti Resûl o nâ ehilden
Şikâyet etmedi Ebu Cehil'den
Ahmet ÇITAK kapusunda çıraaktır.

MEHMET GÖÇER*

Duydum hayır işin geri bozulmuş
Zerre merak etme buna Mehmet'im
Allah bilir yazgın kime yazılmış
Sabreyle şansını dene Mehmet'im

Cihan dinler şairlerin sözünü
Çünkü Hak ile hak etmiş sözünü
Zaten öyle namertlerin kızını
Biz layık görmeyiz sana Mehmet'im

Şair olan asla bağrını döğemez
Yanılıp kimseye boyun eğemez
Öyle kırk kız tırnağını değemez
Sen nailsin en üst şana Mehmet'im

Yenice halkını salona yakın
Ne sebep kızını vermiyor bakın
Ahlakı inatsa bir yural takın
Bana sal bağlayım hana Mehmet'im

O ancak açıklıkla terbiye olur
O vakit iyiyi kötüyü bilir
İnat ferdin cinsi eşekten gelir
Nuh masalı şahit buna Mehmet'im

Ona git bu sözüm bildir yazıyla
Malamat ederim kendin kızıyla
Düşüp kalkıyorsa karı sözülle
Karı ondan iyi gine Mehmet'im

---

* Darenden'in Yenice köyünden meslektaşımız genç şair Mehmet Göçer'in altı ay nişanlı durduğu sevgilisine kavuşamamasına sebep olan o kızın namert babasına hicviye ve Mehmet Göçer'e de teselli.

Bunlar onda yoksa git de neylesin
Gavurluğun köy halkına söylesin
Kızını oğluna nikah eylesin
Benden selam söyle ona Mehmet'im

Hayır iş bozanı katletsen haktır
Çünkü onun cürmü gavurdan çoktur
İşte o sebepten günahı yoktur
Dede darılmasın bana Mehmet'im

Ben sözüm yerine alıştırırım
Öyleleri ele gülüştürürüm
Daha da dilersen ulaştırırım
Onun rüsvaylığın bine Mehmet'im

Ahmet ÇITAK kızdı bu işe beter
Aşkım alevlendi dumanım tüter
Bu rüsvaylık ona şimdilik yeter
Gerisin bırakak sana Mehmet'im

GAZETECİLER DESTANI*

Vatan selameti nâmına

Muharrirler size bir öğüdüm var
Şuna buna uyup azman sakının
İnsanlık peşdarı namus ile ar
Haddinden ziyade yazman sakının.

İftira eyleyip söylemen yalan
Nezaket gösterir sözün bilen
Türk'ün şerefine sığınıp gelen
Misafirin kalbini üzmen sakının

Efkarı umumu alet etmeyin
Dört tarafa fazla çalım satmayın
Kendi oltanızla balık tutmayın
Menfaat peşinde gezmen sakının

Fırıldak çevirip adam şaşırman
Devletimiz büyük küçük düşürmen
Sahte surat karın burun şişirmen
Ağız açıp dudak bükmen sakının

Demokrasi keyfe bakın demiyor
Emel için temel yıkın demiyor
Bulanık sellerde akın demiyor
Gemisiz deryada yüzmen sakının.

İşte meydan elbir edin girişin
Sürat alın menzile tez erişin
Husumet eylemen güzel görüşün
Şu millete kuyu kazman sakının

* Maraş'a gittiğim sırada valimizi makamda ziyaret etmiş ve vali İbrahim Öztürk'ün isteği üzerine bu destanı makamda okumuştum. Aynı gün Engizek gazetesini ziyaretimde istek üzerine neşredilmek üzere bu destanı Engizek'e hediye ettim.

Vatan sever kimler ise biliriz
Cemiyet yanılmaz cevher buluruz
Derdimize yar olanı alırız
Siz orada boşa gezmen sakının

Kendinizi görün neler ettiniz
Dövizleri tüccarlara sattınız
Kesemizden büyük servet tuttunuz
Millete dubara düzmen sakının

Her dem nifak tohumunu ektiniz
Her biriniz bir tarafa çektiniz
Bütün işi cambazlığa döktünüz
Bu doğru sözüme kızman sakının

Karaborsa için kağıt almayın
Milletin hakkına hain olmayın
Haram servet ateş, rağbet kılmayın
Katırandan şeker süzmen sakının

Her gün bizler sadakatla inleriz
Selamet bahşeden sözü dinleriz
Dost kimse, siz demeden anlarız
Paslı çıkınları çözmen sakının

Temsil edersiniz güya bizleri
Niçin söylersiniz fena sözleri
Dökme kalıp hep biliriz sizleri
Açın gözünüzü sızman sakının

Ahmet ÇITAK riya bilmem, gözüm yok
Canım kurban iyinize sözüm yok
Sahteleri kapatmalı lüzum yok
Dostumuzla ara bozman sakının.

DURUYOM*

Sadık avuş bu yıl uğradım kışa
Çıkamıyom kardan pustum duruyom
Sen bizi gafletten uyardın yaşa
Sakın sanma size küstüm duruyom.

Yol bağı dört aydır çekeriz ceza
Her kimi göndersek bakmıyor bize
Sahibimiz yoktur gamlı bir kaza
Vekillerden ümit kestim duruyom.

Engizек'i sana verdik bu sıra
Kemal bey muhterem bakmaz kusura
İşler bozuk gönlüm dargın asıra
Zamaneye kahrım küstüm duruyom.

Kıbrıs'ı duydukça yanar bağırımız
Bu zulümden artar yürek ağrımız
Millet için sarf edilir şiirimiz
Vatandaşa candan dostum duruyom.

Bir zulmet yerleşti şu nazlı yurda
Taa baştan ayağı büründük derde
Meydan isteyene hazırız burada
Sanki korkudan pustum duruyom.

Kim ise sevdiğin iste görelim
Vaktin geçti kastın nedir soralım
Biraz da kendimden haber verelim
Düşüngüde kaldım sustum duruyom.

* Sadık avuş'a cevap

Dostum idi Vasfi döndüm yönümü
Söndürmek istedi çünkü şanıımı
Yetmiş beyit yazdım sıktı canımı
Deli boyraz gibi estim duruyom.

Meydan açtık yurdun şehir köyüne
Olan şair kisvetini geyine
Bir ilanat saldım radyo evine
Ankara'ya bir yay astım duruyom.

Hayali köz bastı yoktan yarama
Dik kafalı onda hürmet arama
Bunca gündür meyletmedim harama
Hakikati rafa astım duruyom.

El sundu yakama husumet sezdim
Cihangirim demiş bu söze kızdım
Yetmiş beyit bir de muamma yazdım
Dilini dişine kastım duruyom.

Bozkurt'un elinde Göçer'i görün
Çeliksirt Fikret'in halını sorun
Muhabbeti güzel Hacı Gürer'in
Onun sevgisine mestim duruyom.

Durdu Yoksul dönmüş kuru kovana
Kabahatin büyük aşık sevene
Kılıç olur dilim gönül dövene
Suç yazmaya hazır destim duruyom.

Ahmet ÇITAK der ki yanar özlerim
Hak aşıkın bulamadım sızlarım
Kadere bağlandım zaman gözlerim
Şimdilik dilimi kıstım duruyom.

HASAN ÇELEBİ*

Gazeteni gördüm Hopa'nın Sesi
Mahzun ettin beni Hasan Çelebi
Biçimsiz sözlerin bu nenin nesi
Edeþ irfan hani Hasan Çelebi.

Ne dese Hüradam izine dolaş
Kabul et emrini menzile ulaş
Hasbidir sözleri öğüdü beleş
Tarif eder dini Hasan Çelebi.

Şeriat nurunun ışığı sönmez
Sahibi Halik'tır mahlûka yenmez
Allah'ı sevene mürteci denmez
Gel söyleme bunu Hasan Çelebi.

Yine Hüradam'a insaflı derim
Dinsizi kes diyor Kuran-ı Kerim
Ben de hakikate serimi korum
Esirgemem canı Hasan Çelebi.

Asrın azgınları ağarttı saçım
Garazım yok hâşa yanardı içim
Dine hizmet kastım bulunmaz suçum
Düşman bilme beni Hasan Çelebi.

Bolşevik dersiniz kutbu cihane
Ticani sözünüz elde bahane
Gayrı sizi irşad etti daha ne
Reforumun dini Hasan Çelebi.

---

* Hüradam'a hücum eden Hopa'nın Sesi gazetesine cevap:

Hocalara karşı terbiyeni tak
İç rakını bar evinde keyfe bak
Küllümen aleyha fanin diyen Hak
Aslın fer'ini fani Hasan Çelebi.

Aşk namına ben de durmaz sızlarım
Vatandaşın selâmetin gözlerim
El hakkı mürrün hadisidir sözlerim
Boşa etme kini Hasan Çelebi.

Bir öğüt verem aklında kalsın
Yalvar ki Rahman'a mağfiret kulsın
Kime gücün yeter bir aciz kulsun
Boş geçirme günü Hasan Çelebi.

Basiretin yok ki ibret alsın
Sarrafa değilsin ki cevher bilesin
Hakikate gel ki adam olasın
Aslın kadre meni Hasan Çelebi.

Meyleder mi aslan muzur üveze
Bir yel değse kaçır gider suvaza
Ölçüsü yok sözlerin hep geveze
Kim ne tanır seni Hasan Çelebi.

Allah kefil kullarının rızgına
Bizi bırakmadı kartal kuzguna
Kahraman denir mi fiili azgına
Bozmadı mı dini Hasan Çelebi.

Haber et o zata bir namaz kulsın
Ayağı mezarda kadrini bilsin
Ormandan mı geldin ne ahmak kulsun
Sen ben dünya fani Hasan Çelebi.

Korkarım ki sen de onun gibisin
Kasnağı yok bir küleğin dibisin
Ya divane ya bir masum sabisin
Aklın zerre deni Hasan Çelebi.

Var ise düşüngen kahraman ara
Ayık bak gözünü dikkat et bura
Sızma bal içinde olursa fare
Nasıl yersin onu Hasan Çelebi.

Kahraman kim ise herkes görüyor
Sen de git bak İsparta'da duruyor
Dininin yoluna canın veriyor
Ora dönder yönü Hasan Çelebi.

Büyük Üstad nurlu beden aynası
Kim baksa görünür şahsı künyesi
Maksadı Hakk gözünde yok dünyası
Selamet her yanı Hasan Çelebi.

Bu zata ettiniz nice zulümü
Unutur mu millet bunu ölümü
Yine camileri kapamalı mı
Dağıttınız ini Hasan Çelebi.

Dilersen dâvâ et ora gelelim
Sizinle bir muhakeme olalım
Kim ise yobazı orda bulalım
Arıyon zıdanı Hasan Çelebi.

Mahşer-i Kübra da var mı tutağın
Yılan çıyan dolu kabir yatağın
Sana cevap yazan Ahmet ÇITAK'ın
Elbistan meskedi Hasan Çelebi.

DALOĞLU

Bir nazmını aldım Kahraman Yurt'ta
Dört yanını kariyorum Daloğlu
Efrenci yıl Temmuz yigirmi dördte
Çalım satıp duruyorsun Daloğlu.

Evvelce bir sitem etmiştin bize
Terbiyeli cevap gönderdim size
Her halde bu sıfat şanına seza
Daim kendin koruyorsun Daloğlu.

Nerde şalvar aldın kisvetin hanı
Üleşin serilir haddi tanı
Kendini beğenin kim bilir seni
Gölgeni mi görüyorsun Daloğlu.

Şairlerin piri kimdir bilsene
Hamalık hata pişkin adam olsana
Nezaketi Hayalî'den alsana
Boşa hatır kırıyorsun Daloğlu.

Kır şairi haps eyledim bir koyda
Böyle iken sükut duruyom evde
Ağzını kaldırıp köpeksiz köyde
Koska koksa yürüyorsun Daloğlu.

Çabalan çağırın emeğin hiçe
Bahası duyalım kiloyun kaç
Kalkanın bir görme kılıncın keçe
Nasıl harbe giriyorsun Daloğlu.

Noluksun ağzıyın duruyor keşi
Hırını çıkarır bir çimdik taşı
Şairlik bir dert Allah'ın işi
Avcı göle geliyor sun Daloğlu.

Şu dünya bir hayal bir şey yok bunda
Kendini hor görmek esastır dinde
Nefsi emareye meyil çok sende
Kör şeytana yarıyorsun Daloğlu.

Yükselen dağların gitmez boranı
Gönlü alaç olanın Allah yararı
Terbiyemiz için saldı Kur'an'ı.
Niçin emrin yeriyorsun Daloğlu.

Korkarım sözümden ibret alaman
Saydığın şaire lokma olaman
Hiç birinin karşısına gelemen
Boşa kanat geriyorsun Daloğlu.

Çalımına baktım Halep Şam senin
Alim olmuş sanki dünya tüm senin
Kusur sende suçu yoktur kimsenin
Ekdiğini deriyorsun Daloğlu.

Esirge yüreğin benlikten kuzum
Bazan olsa yere sererim yüzün
Gururdan kaç diye nasihat sözüm
İnsanlıktan kalıyorsun Daloğlu.

Bir muamma sordum bil bakım hele
Dumanın savrulsun çarpıl ki dala
Sallama kolunu sağ yandan sola
Belanı mı arıyorsun Daloğlu.

Ebcedi kebirden sekiz harf verek
Bin üçyüz elli iki adedi birek
Paşa'nın şifreyi bilmesi gerek
Yırtık bayrak seriyorsun Daloğlu.

Aha meydan gir boyuna baksınlar
Geride kalana motur çaksınlar
Kötü tavukları pine tıksınlar
Kime etek sürüyorsun Daloğlu.

Ahmet ÇITAK boşa etmez seferi
Mevlasından bekler daim zaferi
Paşa olmak ister dümen neferi
Boşa fikir yoruyorsun Daloğlu.

HAFİŞ NEFİŞ*

Daloğlu'ndan gelen manzumu gördüm
Olur mu cevabın eklemeyince
Burnuna bir güzel yavaşa vurdum
Bırakmam benliği terklemeyince

Bazı kimse hiçten türkü yakarlar
Evliya olsa da bir kulp takarlar
Peşini bırakmaz kötü çakallar
Puhun deve gibi kükremeyince

Aşık olur muammayı bilemez
Yetmiş beyit verdik cevap salamaz
Herkesin sikleti belli olamaz
Bir ağır şelege yüklemeyince

Şaire tuluat gelir savrulur
Kalbinin içinde dalga çevrilir
Füyuzat parılar derya korulur
Bunu bulmaz haktan beklemeyince

Şair olmuş nice insan burada
Daloğlu da gelmiş durur sırada
Ahmet ÇITAK rahat etmez burada
Hafiş nefişleri paklamayınca

* Daloğlu dostuma bir kuru dal daha

CEVAP

Kent gazete muhabiri mes'ulü,
Usule rivayet kılmadı gitti.
B.imzalı karakteri meçhulü,
Mezharı Osman'a salmadı gitti.

Size gizli olan zımnan bellidir
Terbiyeden uzak ağzı yellidir
Çalmadan oynuyor çifte tellidir
Bu adam sözünü bilmedi gitti

Zülkadıroğlu'nun şerefın ezik
Garga merkep, diye ağzını bozuk
Çifteler savuruk, masallar yazık
Bu sözünden bıkılıp solmadı gitti.

Çatlak kafa sarhoşlukta eşi yok
Horosani çalgın sağlam başı yok
Kel karganın gül dalında işi yok
Bil bülbülü rânâ olmadı gitti.

Böyle ahmak şairim der öğünür
Aklı yetse eğer durmaz öğürür
Beş-on beyit düzdüm diye sevinir
Yazdığı türküye gülmedi gitti.

Bazı meşe olur, bazı da palıt
Bazı ayaz olur bazı da bulut
Benliğe kapılmış dilinde kilit
Ağzının keşini silmedi gitti.

Eğer şair ise huzura gelsin
Nezakat öğrensin terbiye alsın
Dört yanı gözleyip haddini bilsin
İçi boş bir kavun dolmadı gitti.

Şinasi bey rica ediyorum size
Bulduğun şairi tut gönder bize
Çok olsun kanaat eylemem aza
Kim gelse karşımda kalmadı gitti.

Antep, Kilis, Maraş dahil buraya
Gelsinler aşıklar tam bir sıraya
Hepisi alsınlar beni araya
Deryamıza kimse dalmadı gitti

Döş döşe konuşak cilve nazınan
Koç gibi vuruşak, gedek düzünen
Bırak şu kalemi çabuk sözünen
Bu davayı kimse çalmadı gitti

Sert şair dallarını budarım
Beş tutanı evran olur yutarım
Beş on yıldır böyle ilân ederim
Karşıma bir kimse gelmedi gitti.

Üç günde beş beyit yazmak hüner mi?
Aşk olmazsa yürek çarhı döner mi?
Boş kafaya hoş tuluât ener mi?
Her damak bu tadı almadı gitti.

Pazar edek kelâm şaşkı olmasın
Hazer edek yürek şişkin olmasın
Nazar edek ayak düşkün olmasın
Şair olan kılı bölmedi gitti.

Bütün cemiyetten özür dilerim
Hazneyi rahman da bağlı yularım
Aşk serpilir iradesiz dolarım
Yürek bana çare bulmadı gitti.

Gönül söyler aşkın halından
Kel karga ne bilsin bülbül dilinden
Ahmet ÇITAK kötü şair elinden
Ya kurtulup ya da ölmedi gitti.

NASİHAT

-Bütün Şairlere-

Çekil şu gafletten hey insan oğlu
Şeytanı kendine güldürme sakın
Kalıbın yerinde, kalp gözün bağlı
Nefsini havaya yeldirme sakın

İraden elinde etme bahane
Azim Kur'an burhan sana daha ne!
Bir daha mı geleceksin cihane
Şu fırsatı elden aldırma sakın.

Ne geçti eline yaşadın yetmiş
Bir ayak mezarda zamanın bitmiş
Milyona mâliksin kanaat getmiş
Gördüğün üleşe saldırma sakın

Şu dünya bir hayal fikrini daldır
Bu fırsat ganimet kabını doldur
Şu âlem bir bahçe, neyimiz güldür
Mübarek rengini soldurma sakın

Dünyaya hükmetsen ölün billaha
Tertemiz ümmet ol Resurullah'a
Ne yüz ile varacaksın Allah'a
Defterine günah doldurma sakın

Farz oldu Kâbe'den yönünü dönen
Terk eden Burak'ı merkebe binen
Allah'ı tanıman şeytana kanan
Deli misin yoksa, çıldırma sakın

Hayvan mısın şu gafletten kalkmıyon
Sarhoş musun Allah'ından korkmuyon
Namaz miraç, emrü ferman bakmıyon
Vaktini şeytana çaldırma sakın

Ne için geldin düşün dünyana
Şu gafleti lâıyk görme vünyana
Hazır şeklin kaydettirip künyana
İslâm ribatını sildirme sakın

Bugün yarın derken verin canını
Yılan çıyan iliğedir inanı
Mason olup yok eyleme dini
Ruhunu imansız öldürme sakın

Bir memur olursan pak eyle özün
Âdalet ermezsen utanır yüzün
Bir de kibir eden, benlikte gözün
Burnunu havaya kaldırma sakın

Dünyanın zeyneti zevalsız ışıık
Ahmak olan bunun peşine düşük
Merhamet yok, zulüm haddini aşık
Âlemi şerrinden yeldirme sakın

Ahmet ÇITAK aç gözünü nazar et
Ebedi saadet köşkün pazar et
Dünya fani bel bağlama nazar et
Başına belayı buldurma sakın

ALTINCI BÖLÜM

AĞIT

OĞLUM*

Mihnet deryasının talibi oldum
İçine bir gemi dzdrdm oğlum
Kaptan baŐıyıldım derine daldım
Fırtınada yanlış yzdrdm oğlum.

Ferah gezer idim girdim ŐeleĐe
Gözüm nuru utun gettin meleğe
Tehimde dolaŐan kahpe feleğe
Gizli rahatımı sezdirirdim oğlum.

Kim eyler gönlümü yalnız kaldım
Şu mihnet haneden payımı aldım
Gelin yok çalgısız dĞnn aldım
Mevtanı tabutta gezdirdim oğlum.

Merhamet yok imiş zalim derdinde
Genç yaşında gzn kaldı ardında
Bindokuzyüz otuzyedi martında
Kabrini elimle kazdırdım oğlum.

Orta mektep savdı seni yerinden
Ne etsem getmiyor sevdan serimden
Feryat figanımdan ah zarımdan
Maraş'ın halkını bezdirdim oğlum.

Nakdi mrn cevherini düŐürdüm
Bu hasretle yüreğimi piŐirdim
Hangi yola gideceğim ŐaŐırdım
Gönlümün kuşunu tezdirdim oğlum.

---

* Samimi bir arkadaşımın biricik evladı ölmüştü, orta mektepte okuyan bu genç yavrusuna bir ağıt yazmamı rica etti ve hatıra olarak saklayacağını söyledi. Ben ocuğun babasının ağzı ile yazdığım Şu ağıdı kendine verdim.

Ağlar bacıların kanlı yaş eder
Bu matem içinde günüm yıl geçer
Göresi geldikçe mezara kaçar
Ananı evinden tezdirdim oğlum.

Ahbabların geldi seni arıyor
Tavsirin koynumda saklı duruyor
Acısı tepemden sada veriyor
Ciğerim çalıya cızdırdım oğlum.

Evler yıkan yakasız don geyince
Ateşli firkate girdim boyumca
Ağlıyarak kabristana koyunca
Kefenin bağını çezdirdim oğlum.

Küskün müsün yoksa güldüremedim
Çok minnet eyledim kaldıramadım
Her yanı arattım bulduramadım
Maraş'ın içini süzdürdüm oğlum.

Azrail pençesi değdi kuşuma
Düş görsem yoymazdım geldi başıma
Ellerimi vura vura döşüme
Hağrımın başını ezdirdim oğlum.

Tifo illetiynen düştün yatağa
Uçtu arı döndün kuru Peteğe
Rica minnet ettim Ahmet ÇITAK'a
Derdimi deftere yazdırdım oğlum.

MAREŞALIMIZ*

Teslimi ruh edip gazi fermanın
Dest-i pake aldın mareşalımız
Genç birliği Türk evladı her yanın
Matemlere saldın mareşalımız
Tam kırıldı kanadımız dalımız.

Ne yatarsın ksz kaldı ordumuz
Sahibini kaybeyledi yurdumuz
Bir gl iken derya oldu derdimiz
Bağrımızı deldin mareşalımız
Bundan sonra yaman olur halımız.

Fikrini yorardın düşman kasdında
Hasmını arardın kılıç desdinde
Harp zamanı orduların üstünde
Şahin gibi yeldin mareşalımız
Sayenizde incinmedi telimiz.

Yunanları Dumluca da ldrdn
Sakarya dağların üleş doldurdun
Demokrasi çaresini buldurdun
Rehberimiz oldun mareşalımız
Sadete kavuőturdun elimiz.

Şahsına münasip hürmet etmedik
Sprgeci kadar gönlün gtmedik
Ecnebiye karşı matem dutmadık
Garip garip öldün mareşalımız
Halbuki sen idin vatan glmz.

---

* 1950 senesi bir matem havası estirmiş ve Trkn büyük askeri ölmüştü. Bu haberi Elbistan'dan at üzerinde gazete okuyarak Cela köyüne kadar giden ve Naciye'nin teyzesi oğlu olmakla akrabalarımından ve aynı zamanda bu şiirlerimi hikayesiyle birlikte yeni yazıya tahvil eden Mehmet Ali Kılıç getirmişti. Bu arkadaş bana gazetedeki acı havadisi okudu ve cennet mekan Mareşal Fevzi akmak'ın vefat ettiğini haber verdi. Bunun zerine hemen arkadaşın yanında Şu ağıtı yazdım:

Türkiye eline kanat kol idin
Vicdanı pak merhameti bol idin
İstikamet bahçesinde gül idin
Gazel düşüp soldun mareşalımız
Başka bir çiçeği sunmak elimiz.

Ömer'ül Faruk'un adline uydun
Hazreti Ali'nin hilatını geydin
Ahretini uttun gözlerin aydın
Makamını buldun mareşalımız
Firdevs-i alaya erdi yolunuz.

Nice yaramazlar kırdı hatırın
Den bakam yerine adam getirin
Bolşevik sözünden bazı katırın
Çiftesinden yıldın mareşalımız
Böhlan etti kesilesi dilimiz.

Hakkın var millete her ne desen de
Bu namın tarihten getmez yusan da
Bin dokuz yüz elli on bir nisan da
Ruhu teslim kıldın mareşalımız
Kara yas donuna girdi yılımız.

Ahmet ÇITAK gamlı gönlü bulanın
Kadri olmaz din davası çalanın
Yası mı çekilir İslam olanın
Hak diyerek öldün mareşalımız
Vatan söndü solup getti gülümüz.

VAR MOLA*

Gafil insan seni nasıl uyararak
Bu dünyadan büyük yalan var mola
Çirkefine aldanyom diyerek
Dövünüp bağırını delen var mola.

Tebdile imkan yok mevlanın için
Razı ol kadere halını düşün
Sultan Süleyman'ın bin etti yaşın
Tozundan bir eser bulan var mola.

Hepimiz varırız laf bize member
Temiz ruha ölüm misk ile amber
Rahat yok dünyada dedi peygamber
Boyuna kayıtsız gülen var mola.

Yiğit isterim ki şeytan oynada
Hidayet yoluna canın kaydada
Benim deyi sarıldığın dünyada
Haktan başka daim kalan var mola.

Ahmet ÇITAK şimdi doğru söz özür
Yolunu şaşırdı bey, paşa, vezir
Yetiş bize gayrı hazreti Hızır
Hakikate rağbet kılan var mola.

---

* Askerliğin en son ve en yüksek rütbesine erişen Mareşal Fevzi akmak'ın ölümünden ibret almyarak hâlâ gafflette bulunan insan oğluna bu gaffletten uyanması için de şunu söyledim:

BABAM*

Elimiz derdine çare arardın
Onlar da canıma kıydılar babam
Masrafını daim göğüs gererdin
Ne güzel hatırın saydılar babam.

Ervahı ezelde bu imiş yazgım
Helal et hakkını tükenmiş rızkım
Allah'ı tanımaz düşmanlar azgın
İnsafı yürekten sıydılar babam.

Kahrım çok vatanım koca Maraş'a
Kimseye kötülük etmedim haşa
Hakk'ın binasını yıktılar boşa
Kuran'ın emrini sıydılar babam.

Öğüt ver karıma kara bağlatma
Hasretime yüreğini dağlatma
Teselli ver beş çocuğum ağlatma
Kara yas donunu giydiler babam.

Kader beni sizden eyledi ayrı
İki gün yanında yatmadım sayrı
Sabretsin validem gelemem gayrı
Gözümü ardımda koydular babam.

İmkân yok tebdile emri Hûda'yı
Yoksa incitmedim bayı gedayı
Demokrat Parti'ye oldum fedayı
Daim beni muzur sandılar babam.

---

* Maraş'ın meşhur ailelerinden Kadı oğlu Ziya Beyin bir tek oğlu Mehmet Kadıoğlu Köprüağzı istasyonunda kendi çiftçilerinden birisi tarafından yedi kurşunla vurularak öldürülmüştü. Alicenab ve fakir babası olan bu zat için Maraş matem ediyordu. Kendisini vuranın taraftarları ise bir sünnet düğününü bahane ederek şenlik yapıyorlardı. Bilhassa bu hadise içimi sızlattı. Merhumun ağzı ile yaptığı işleri izah yollu babasına hitaben şunu yazdım:

Habersiz vuruldum gözüm görmedi
Belimde silahım fayda vermedi
Devrildim bir yana elim varmadı
Kurşunla beynimi oydular babam.

Hizmeti pederden geçdim gidiyom
Şehidim cennete uçtum gidiyom
Evrakım ahrete açdım gidiyom
Davamı oraya koydular babam.

Mebus oldu emmim intikam alsın
Karalı bayramım aklında kalsın
Alçak hasımlarım bahriyap olsun
İçtiler kanımı doydular babam.

Kurşunun yarası yinmez güç imiş
İkramın çok idi düşman piç imiş
Bu halime Ahmet ÇITAK acımış
Her taraf derdimi duydular babam.

KADOĞLU*

Acıdım haline hatıra yazdım
Destan etsin seni diller Kadoğlu
Garaz etti düşman elinden bezdin
Geder mi düşmanın keni Kadoğlu.

Alnından vurmuşlar beyni dışında
Yedi kurşun değmiş dördü döşünde
Yakışır mı otuzyediy yaşında
Beyaz kefen etmiş donu Kadoğlu.

Kurbanlı bayrama kurban mı oldun
İki gün var daha acele kıldın
Bir idin babayın bağrını deldin
Unutur mu seni acep Kadoğlu.

Dokuz yüz elli iki ağustos ayı
Felaket merkezi Köprağzı köyü
Katilin ..... bir itin soyu
Aslından yok zatı dini Kadoğlu.

Bir divane sersem ellere uymuş
İkramına karşı canına kıymış
Halk Partisi buna bütün el koymuş
Böyle mi insanlık şanı Kadoğlu.

Vilayette hünkâr gibi dururdun
Düşmanının işi olsa görürdün
Yoksulların isteğini verirdin
Kimse inkâr etmez bunu Kadoğlu.

Ahmet ÇITAK bunu havale et Hakka
Sebebi kim ise evini yıka
Vicdanım sızladı yüreğim yuka
Bu hadise beni yaktı Kadoğlu.

---

* Arkasında beş çocukla genç ailesini bırakarak otuzyediy yaşında ve büyük bir servet sahibi olan maktul için ağıt olarak şunu da söyledim:

ŞEHİTLER*

Takdir-i ilahi bu çarkı felek
Kalemi tersine çaldı şehitler
Bir ümit yokkine çaresin bulak
Onulmaz belada kaldı şehitler.

Manevra yaparken Çanakkale'de
Dönünce kaldılar azım belada
Melekler sızladı arş-ı âlâda
Deryanın dibini buldu şehitler.

Güverteden atladınız dördünüz
Geri kalan gelmez yola girdiniz
Tarihte olmayan sizin derdiniz
Duyanın bağrını deldi şehitler.

Sekizen bir aslan darda kaldılar
Yüz yetmiş beş metre suya daldılar
Amerika uzmanları geldiler
Varolsun çok yardım kıldı şehitler.

Kurmay albay soldu mola benizin
Hava kesik tıkandı mı genizin
Kavuştuğu yerde iki denizin
Dumlupınar makber oldu şehitler.

Hep zabitler formasile döşenip
Yetmiş saat oksijenle yaşayıp
Deryada eceli ferman kuşanıp
Tomurcuk gül gibi soldu şehitler.

---

* Nato teşkilatı manevralarından dönen Dumlupınar deniz altımızın Çanakkale civarında bir İsvç vapuru ile çarpışması sonunda batıp seksenbeş vatandaşın şehit olmalarıyla neticelenen o hazin vak'a için şöyle yazdım:

Düşmanınız yok ki intikam alak
İstila değil ki orduyu salak
Karadeniz zalim vermiyor yolak
Nice gemi gelip kaldı şehitler.

Telsiz, telefonu kulağa koyduk
Vatanım sağolsun dediniz duyduk
Bizler de matemim donunu geydik
Zarınızdan dünya yıldır şehitler.

Yüz elli mil sürat ile akıyor
Gemiler kancayı boşa takıyor
Birbirine herkes Yasin okuyor
Ana baba günü oldu şehitler.

Selamınız aldı sunalarınız
Melül mahzun kaldı haneleriniz
Yolunuza bakan analarınız
Feryat edip saçın yoldu şehitler.

Bu iştihak bağrımızı dağladı
Vatanın toprağı taşı ağladı
Çocuğnuza devlet maaş bağladı
Vekaletten emir geldi şehitler.

Yad eder tarihler geçtikçe zaman
Dalgıçlara dalga vermedi aman
Girince olurdu halleri yaman
Döne döne size daldı şehitler.

Ahmet ÇITAK söyler olan işleri
Yandı size Türkiye'nin gençleri
İsveç gemisinin kaptan başları
Hızlı çarpıp sebep oldu şehitler.

BU ZATIN*

Bir masraf sahibi hanedan gördüm
Celeşî karyesi eli bu zatın
Sağ iken her daim beraber durdum
Saki meşrep idi eli bu zatın.

Başta götürürdü ikram edeni
Asaleti meşhur temiz medeni
Şah gibi kondurur gelip gideni
Misafire kurban malı bu zatın.

Ervahta şekavet şerbetin içik
Her tarafa namı şöretin saçık
Gelene git demez odası açık
Yedirir nimeti dolu bu zatın.

İki oğlu yerin küs etmez şükür
Sağ iken kimseye olmadı mekir
Sonunu düşünüp ederdi fikir
Alicenap idi hali bu zatın.

Ahrette meclis-i Resul'e gitsin
İncitmesin toprak selamet yatsın
Kimseye kötülük bilmez ki etsin
Gayet şirin idi dili bu zatın.

Ahmet ÇITAK der ki çok ikram etti
Nice düşkünlerin elinden tuttu
Dokuz yüz otuz beş martında getti
Cenneti âlâdır yolu bu zatın.

* Otuz seneden beri muhtelif zamanlar ve mevzular üzerinde yazdığım bütün şiirlerimi emeğini esirgmeden onbeş günde yeni yazıya tebdil ederek makina ile yazan ve hikayelerini benden öğrenerek sıraya koyup mümkün olduğu kadar temiz bir ifade ile anlatmaya çalışan Tarım Kredi Kooperatifi memuru ve aslen Cela köyünden olan Mehmet Ali Kılıç'ın babası muhitimizde iyiliği ve cömertliği ile temayüz etmiş bir şahsiyetti. Daima sofrası açık olan ve herkesin işini bitirip iyilik yapmayı san'at edinen Küçük Mehmet zade Mustafa Ağa'nın 1935 senesinde ölümü ile memleketimizde ve muhitimizde bir teessür uyandıran bu merhuma o zaman şu ağıdı yazmıştım.

ACIDI*

Bağrı parçalanmış bir mevta gördüm
Baş ucuna gelip yuyan acıdı
Mahşer gibi halkdan halını sordum
Yazık olmuş buna diyen acıdı.

Sebeb olmuş beş yüz lira parası
Gaip olmuş bir ay sürmüş arası
Yüreğim doğramış hançer yarası
Kanlı gömleğini soyan acıdı.

Anası döşüne vurur elini
Bacısı taşlara çalar kolunu
Böyle bir yiğidin feci halini
Kasaba köylerde duyan acıdı.

Gel eve gidelim deyi duttular
Aç susuz içerde neler ettiler
Toprakdan çıkarıp suya attılar
Balık böcük yılan çıyan acıdı.

Bağlayıp başına çöktüler seni
Nicettin bıçağı boş kalmış kını
Çarşı camisine serilmiş canı
Yoldan geçen atlı yayan acıdı.

Ayıp değil Elbistan'a küsdüğü
Su içinde taş eylemiş yasadığı
Dokturların bud bud edip kesdiği
Parçaları kabre koyan acıdı.

---

* Vurulmak sureti ile öldürölüp boğulan, bir ay sonra mevtası suyun içinde bulunan, Akçarşı'nın orta yerinde otopsisi yapılan genç için söylenmiştir:

Varmola acep bu Çekil len
On sekizde gözü ardında kalan
Merhamet vicdanı eseri olan
Sivil memur bayla bayan acıdı.

Feleğin okunda kader yayında
Ancak bu var imiş ĉirkin payında
Bin dokuz yüz kırk beş Şubat ayında
Bu tatlı canına kıyan acıdı.

Dini olan dayanır mı zulme
Bunu gördüm söz verirdi dilime
Ahmet ÇITAK der ki böyle lme
Bütün Allah'ımı sayan acıdı.

GİDİYOM*

Kaderde var imiş geldi başıma
Ecel şerbetini içtim gidiyom
Fırsat verdim hasım çöktü döşüme
Kefenim elimle biçtim gidiyom.

Bikusur keyf için öldürdün beni
Merhamet mürüvvet vicdanın hani
Divanı mahşerde bekliyorum seni
Şimdilik davamdan geçtim gidiyom.

Heman muhakeme burada olmaz
Mahkemeyi kübra para da almaz
İltiması rüşvet orada olmaz
Evrakım ahrete açtım gidiyom.

Alkanım görenler kaldılar dona
Bu zulmü yalnız etmedin bana
Babamın yetimin vebalı sana
Ben gelmez yollara düştüm gidiyom.

Şeriatın ahkâmından çıktınız
Hakk'ın binasını boşa yıkdınız
Keyf için mevtama kurşun sıkdınız
İncindim elinden kaçtım gidiyom.

Rahm eyle hey zalim babamı düşün
Her yanı top olup yiyemez aşın
El eline kaldı kim görsün işin
Nimeti pederden geçtim gidiyom.

---

* Onbeş sene beraber Arabi tahsil gördüğümüz arkadaşım Ethem kendi akrabası tarafından kurşunla öldürülmüştü. Arkasında kalan bir tek evladının çok küçük yaşta öksüz kalması memlekette hazin bir hava yaratmıştı. Bu teessüre iştirak ederek şunu söyledim:

Ağlatman ocuğum teselli eyle
Ne ise ettiğim suçumu söyle
İnsan akrabaya eder mi böyle
Bu hali düşünüp Şaştım gidiyorum.

Ahmet ÇITAK der ki Ethem'e kıyma
Genişdin çok yaşa dünyana doyma
Sen vebalde kaldın aldandım sayma
Şehidim cennete uçtum gidiyorum.

CIĞERİM

Ebedi vatana yöneldin oğlum
Dünyadan kısmetin bitti ciğerim
Balaban bakışlı gül fidan boylum
Kara yer seni de yuttu ciğerim.

Ancak bizi gayrı mahşerde bulun
Akıldan gitmiyor şiveli dilin
Dünyayı değerdi yalnız telin
Felek seni beleş dattı ciğerim.

Mahzun gönlüm bunu hayal sanıyor
Arayıp da bulmayınca kanıyor
Gizli ateş içerimde yanıyor
Dumanı başımda tüttü ciğerim.

Satlıcan gazeli düştü gülüme
Matem kuşağını sardı belime
Devlet kuşu konmuş idi koluma
Elimi vurmada n getti ciğerim.

Günden güne artar gider kederim
Kimseye bildirmem figan ederim
Böyle kara yazı çirkin kaderim
Beni sana hasret etti ciğerim.

Nirde kaldı çok uzadı aramız
Karanlıkta kaldık söndü çıramız
Lokman olsa bilmez derin yaramız
Yüreğime hançer battı ciğerim.

Hasretim başımda gönül hoş değil
Fırtınaya girdim dünya kış değil
Felek kahrın çekilecek iş değil
Bilmiyom ki sana netti ciğerim.

Ahmet ÇITAK düşte görse yoymazdı
Düşman olsa canı sever kıymazdı
Gözlerin öpmiye özüm döğmezdi
Toprağın altına yattı ciğerim.

KIZLAR*

Elbistan da Anbarcığın köyünde
Kazaya uğrayıp kırıldı kızlar
Dokuz yüz elli iki nisan ayında
Hayat defteriniz dürüldü kızlar.

Ellerile mezarların deştiler
Çaresi yok bir belaya düştüler
Bir murat almadan candan geçtiler
Felek sillesine vuruldu kızlar.

Dördü bir toprağın altında kalık
Kemikler ezilip renkleri soluk
Anbarcık ovası Kerbela oluk
Dünyanın elemi derildi kızlar.

Allah'ın işinin olmaz tartısı
Hazırlanmış evde düğün pırtısı
Davul yok serpilmiş duvak örtüsü
Al yeşil kefeni büründü kızlar.

Halınızı duyan yanıyor özden
Takdir böyle ana ayrılır kızdan
İpek sırma geyip kaçarken tozdan
Boyunca toprağa sarıldı kızlar.

Toprağa getmişler gerdek yapmağa
Kirlenmiş diyerek beyaz çarpmağa
Öz döğmezken gözlerini öpmeğe
Kurub yer altına serildi kızlar.

---

* Elbistan'ın Anbarcık köyünde evlerini beyaz toprakla badana yapmak üzere toprak getirmeye giden dört gelinlik kız toprağın altında kalarak öldüklerinden yakında gelin olacak bu zavallılara şunu yazdım:

Belendi toprağa humar gözünüz
Yazık oldu devre imiş yazınız
Kapandı ağzınız yandı özünüz
Büküldü beliniz kırıldı kızlar.

Sizi duyan esef etti yarıktan
Dört tarafı sızlattınız meraktan
Nişanlınız figan eder yürekten
Ağlayı ağlayı yoruldu kızlar.

Ahmet ÇITAK takdir etmiş Yaradan
Karışma hikmete çekil aradan
Şehit olup kurtuldunuz buradan
Elinize ferman verildi kızlar.

MÜFTÜMÜZ*

Gider iken Malatya'nın yolunda
Karahan Köyü'nde kaldı müftümüz
Bin dokuz yüz elli dokuz yılında
Vatanı mateme saldı müftümüz

Vehbi ilmin deryasına girişti
Ruh-u pakın menziline erişti
Resullullah meclisine karıştı
Makam-ı mahmudu buldu müftümüz

Reşit İnan adı ahlakı halim
Varis-i enbiya deryayı ilim
Bir arı sineği eyledi zulüm
Dilini sokunca öldü müftümüz

Elbistan ülkesi yandı ağladı
Dili şişti boğazını bağladı
Bir saatte hayatını sağladı
Mübarek cemalin soldu müftümüz

Kırk senedir vaiz verdi millete
Din şerefin düşürmedi zillete
İslamlığı uğratmadı illete
Sabgınları tenvir etti müftümüz

Yola geldi vaizin duyan Ermeni
Takdir-i Huda'nın olmaz dermanı
Altmış sekiz yaşta ecel fermanı
Gelip cennet mekan oldu müftümüz

* Müftümüz Reşit Efendinin vefatı üzerine söylediğim şiir

İlm-i Kur'an dolu idi sinesi
Bekaya erişti dar-i fenası
Dört bin kitap dolu kütüphanesi
Bizim gibi evde kaldı müftümüz

Eldeki cevahir düştü derine
Bu devlet konmazdı binde birine
Şu asırda kimi bulak yerine
Türk elinde cahil doldu müftümüz

Ahmet ÇITAK der ki soldu gülümüz
Ulemasız yaman olur halimiz
Öksüz gibi melül kaldı elimiz
Yaktı sinemiz deldi müftümüz

KUZULAR*

ANA

Kıtlık doğdu Doğu Anadolu'ya
Fıgan edin ağlan gülmen kuzular
Alıcı kuş geldi tıktı çalıya
Düşünüp fikire dalman kuzular
Bolluk gitti sebep oldu muzular

OĞUL

Ben çocuk sen karı bilmem ki nedek
Her taraf daralmış nereye gidek
Söz veren meclise iltica edek
O dil damak dostlar nerede anam
Yalana yaklaşmaz şerefli binam

ANA

Altmış birde darlık kavuştu
Kırk ikinin kıtlığını savıştı
Yetimler bayıldı açlar uyuştu
Çare yok kusura kalman kuzular
Matem tutar dağda meşe mazılar

OĞUL

Bela olduk mebusların başına
Ne kadar yalvarsak emek boşuna
Hattat çeker bayanının kaşına
Kim nitsin bizleri burada anam
Bir arzuhal yaz ki Allah'a sunam

ANA

Nideyim yavrular derdiniz derin
Mebuslar keyfinde yüreği serin
Tükenmedi dün bugün yarın
Ümit kesin haber salman kuzular
İmanı olanın içi sızılar

---

* Gazetecilerin bildirdiğine göre 1962 yılında bir anne üç çocuğu ile birlikte açlıktan baygın halde bulunmuş. Bu olayı şöyle dile getirdim.

OĞUL

Ümit yok kimseden çare bulak
Dudaktaki boya kadar olamak
Yokluğa yakayı verdik alamak
Atın da kurtulak Fırat'a anam
İstemem hayatı dağılsın binam

ANA

Para yok tüccarlar malın satmayık
Fabrikalar bağlı işi bitmeyik
İş yoktur amale kazanç etmeyik
Dayanın açlığa salman kuzular
Babanız gurbette sizi arzular

OĞUL

Dağlarda şu hale insaf kalmadı
Kar bastı otları gıda kalmadı
Babamız gurbete gitti gelmedi
Ölümüz arada kalacak anam
Bilmem ki yönümü kimlere dönem

ANA

Rey tükendi diken olduk gözlere
Tel çektik meclise bakamaz bizlere
Anca Allah sahip olsun sizlere
Hiç kimseye minnet kılman kuzular
Yük götürmez oldu artık cazılar

OĞUL

Gözlerimiz yolda gelmiyor ferman
Bayıldım dizimde kalmadı derman
Bir saat çok olur dakika durmam
Kaybolup gidiyor irade anam
Bir parça ağı ver içim de kanam

ANA

Kerbela vakasın akla getirin
Sebebinin ocağını batırın
Allah'a yalvarıp oğlum oturun
Başka bir kapıyı çalman kuzular
Her ne dese kanman size bu kazlar

OĞUL

Mallar da perişan hepisi sayrı
Kurumuş kanları ölüyor gayrı
Dizleri kırılmış gezemez bayırı
Kimi çolak kimi kavada anam
Acıyor yüreğim yanıyor sinem

ANA

Bakın ha vekiller şu hale bakın
Emaneti bizik sizlere Hakk'ın
Bakmazsanız gidin aradan çıkın
Boş yere siz feryat kılman kuzular
Yaz gelsin ki ot bitirsin yazılar

OĞUL

Doyar mı mebuslar dünyanın hırsı
Şu ölmüş milletin gizli varisi
Aç gezer Türklerin dörtte birisi
Nasıl ereceğiz murada anam
Böyle yaşamaktan yıkılsın hanem

Ahmet ÇITAK der ki bizde yanarız

Şu destanı vekillere sunarız
Maaşları katlamışlar kanarız
Hazine azalır alman kuzular
Bükülür mü polat olmuş pazılar

ZALİMLER*

Çermik kazasının Ekrek köyünden
Adana'ya gelip gitti zalimler
Beymahalle Abit Ağa evinde
Misafir olarak yattı zalimler.

Nankörlük ettiler nimetin yiyip
Hem katil oldular şeytana uyup
Bin lira aldılar dört cana kıyıp
İmanı paraya sattı zalimler.

Evvel kocasını sonra kadını
Başın ezip hış ettiler budunu
Yok ettiler masumların adını
Boğazından boğup attı zalimler.

Yataktan aldılar yalan söyleyip
Vurdular balyozu birden avlayıp
Hakkın binasını viran eyleyip
Şeytanın gönlünü güttü zalimler.

Masumlar bu zulme bakıp kalırken
Ezrail misali koşup gelirken
Ana baba çırpınarak ölürken
Yuvasız kuş gibi öttü zalimler.

Çocukları ayırdılar anadan
Saat dörtte çekildiler binadan
Taksiye binerek Saathane'den
O gece Antep'te yattı zalimler.

---

* Para hırsı ile öldürülen Abit ailesinin dört ferdine.

Zeki Hikmet korkusundan uyanmaz
Yetim kaldı nasıl ğama boyanmaz
İçinde imanı olan dayanmaz
Bir ocak söğünüp tüttü zalimler.

Bu iki masumun canını yakıp
Genç yaşta başların belaya sokup
Kimsesiz hanede mahpus bırakıp
Kitleyip kapuyu örttü zalimler.

Masuma hışmeden asi kör olsun
Mahşerde cehennem vatan yer olsun
Adana'nın emniyeti var olsun
Şahin gibi size yetti zalimler.

Antep otellerin gezip buldular
Üçünü bir hemen teslim aldılar
Cihan kazasına gece geldiler
Orda ifadeniz bitti zalimler.

Yaşasın Sururi aldı kederim
Gücüm yetse bunu vali ederim
Domuzun dünyadan eseti biderin
Cemiyetten şükür gitti zalimler.

Beyaz konak içi kızıl kan doldu
Hadise tarihe numune oldu
Adana bölgesi matemde kaldı
Yüreğinden yanıp sustu zalimler.

Nasıl vahşi imiş dediler görek
Türkçe bilmez biri tercüman gerek
Sözlerin ederken titriyor yürek
Dördünü bir ipe çatın zalimler.

Kerbela vakası andırdı bunu
Sülalesi Yezit bozukmuş kanı
Ocak ayı otuz Çarşamba günü
Derdini aleme kattı zalimler.

Bağrıları gübre vicdanı saman
Daş olsa dayanmaz erirdi hemen
Ne din var bunlarda ne gezer iman
Stalin yolunu tuttu zalimler.

Bu gamlı davayı Allah'a sunduk
Takdiri ezelin hükmüne kandık
Babaları mürtet anaları zındık
Asaletin isbat etti zalimler.

Bunları asmayan hakim sürünsün
İntikam almasa bürgü bürünsün
Adil ise işte meydan görünsün
Kanunun cildini yırttı zalimler.

İnsan oğlu bundan ibret almalı
Ne yapsa işini sağlam kılmalı
Ot değil bu hayat sahip olmalı
Baksanabunlara netti zalimler.

Ahmet ÇITAK ben de hatıra düzdüm
Vicdanım sızladı kalbimi üzdüm
Vilayet namına teselli yazdım
Kalanlar sağ olsun bitti zalimler.

GELİR BİR GÜN*

Durma ağla hey gözlerim,
Ömür hitam olur bir gün,
Zalım nefis tut sözlerim,
Mahşer günü gelir bir gün

Gece gündüz durma döğül,
Kaldırma burnunu eğil,
Ahret bura gibi değil,
Dinle bakım nolur bir gün.

Ziruh olanlar dirilir,
Bir ulu divan kurulur,
Amel yakana sarılır,
Arar seni bulur bir gün.

Bu çarkı âlem devrilir,
Hamur misali yoğrulur,
Dünyanın tozu savrulur,
O da kalmaz ölür bir gün.

İşü işret zevku safan,
Günah eden artar cefan,
Lahtetu kanınca kafan,
Tanır haddin bilir bir gün.

Namaz kılmaya gücenin,
Mağrurluk eden yücelin!
Tatlı canını ecelin
Pençesine alır bir gün.

---

* Her şeyin sonu ölüm değil mi?

Uzak yola azzık gerek,
Var mı hani göster görek,
Azrail elinde yürek,
Tavşan gibi solur bir gün.

Senin olsa bütün diyar,
Ecel gelir kabre konar,
Yılan çıyan karnın oyar,
Kokar gövden ılır bir gün.

İnsanoğlun ölüm yener,
Zebaniler yolun dener,
Mundar gittin ise eğer
Zebaniler bulur bir gün.

Aslın toprak bak soyuna,
Pis mikrop takma huyuna,
Boz ip ölçülür boyuna,
Su kazanda eyler bir gün.

Ayılın kardaşlar kalkın,
Allah'ın emrine bakın,
Senedim Kur'an'ı okun,
Dediklerim olur bir gün.

Ahmet ÇITAK düzelt yolun,
Yoksa yaman olur halin,
Emlak, ayal, evlat, malın
El eline kalır bir gün.

GAMLI GÜN*

Yedi Ocak İstanbul'un elinde
Bir gamlı felaket saçıldı bugün
Bin dokuz yüz elli dokuz yılında
Sahrayı Kerbelâ açıldı bugün.

(Kumlu Şirketi)'dir sebep başları
Göklere fırladı bina taşları
Anlaşılmaz hikmet kader işleri
Can üstüne evler uçuldu bugün.

Böyle bir hal görmemişti yurdumuz
Musibet yerine koştı ordumuz
Teselli kâr etmez büyük derdimiz
Matemli yas donu biçildi bugün.

Radyolarda çalgı yasa çevrildi
Otobüs üstüne binâ devrildi
Meserret oteli yandı kavruldu
Geri yapılması güç oldu bugün.

Bu nasıl infilak olmaz olası
Duymuyor kulaklar söndü cılası
Haraboldu Türkün nazlı sılası
Nice nazlı candan geçildi bugün.

Tranvay yolları kızıl kan oldu
Kederli hadise gamlı gün oldu
Beyaz gazeteler siyah don oldu
Boyumuza hilat ölçüldü bugün.

---

* 6 Ocak 1959 Salı günü saat 10.17'de İstanbul (Ebussuut) cad. (Neyir Han) da vukua gelen infilak felâketine ağıt

Ankara Caddesi Sirkeci yolu
Sıgmıyor sokağa yardımcı dolu
İki yüz yaralı hesapsız ölü
Dünkü sağ gezenler nicoldu bugün.

Kara duman ortalığı bürüdü
Seferber halinde millet yürüdü
Beşyüz metre yerde camlar eridi
Bırakıp haneleri kaçıldı bugün.

Söndürdü yangını vali ulaştı
İtfaiye şahin gibi dolaştı
Şehitlerin kanı taşa bulaştı
Dünyadan ahrete göçüldü bugün.

Celal Bayar ile Başbakan geldi
Felâket görene yandı yar oldu
Hastahanelere yaralı doldu
Kanlı yaş gözlerden saçıldı bugün.

Devrildi binalar taşlar bölündü
Her enkaz altından bir can alındı
Kimi diri kimi ölü bulundu
Şehitlik şarabı içildi bugün.

Bu çirkin kazaya yer gök ağladı
Gamlı yağmur indi sular çağladı
Sızladı analar kara bağladı
Atalar evlattan seçildi bugün.

Ahmet ÇITAK der ki kalan var olsun
Derdinize Kadir Mevlam yâr olsun
Kim ise sebebi gözü kör olsun
Başımıza belâ açıldı bugün.

BİZİM*

Bin üç yüz dokuzda ana rahminden
Dünyaya erişmiş elimiz bizim
Hak nasip eyledi aşkın bahrinden
Sekizde sunulmuş dolumuz bizim

Doğmadan babama düşte demişler
Adımı Ahmet'i Zeki koymuşlar
Yüreğimi şerbet ile yumuşlar
Şair oluk burdan dilimiz bizim

Benim de düşümde darı döktüler
On beş ton sıkleti belim büktüler
Boyumdan aşınca elin çektiler
Bin üç yüz on yedi yılımız bizim

Anamın doğumu Güplüce köyü
Elbistanlı babam evliya savı
Kızılca obadır mahallem evi
Maraş vilayeti ilimiz bizim

Çıtak kabilesi bayi gedamız
Tükenmez bol nimet vermiş Huda'mız
Gözlerimiz yolda açık odamız
Misafire kurban malımız bizim

Bir büyük kabile küçük erimiz
Hekim meşreb benlik etmek birimiz
Akpınar Çiftliği yayla yerimiz
Serin serin eser yelimiz bizim

---

* Belki bir gün gelir ki bütün vesikalar yok olabilir. Ben fakire de halk şairleri arasında küçük bir satırla yer verilmek müyesser olursa bunu derleyecek zati zahmetten kurtarmak için hayatımı nazım olarak anlatmak isterim.

Beş yaşında okumayı dinledim
On yaşında hak yolunda inledim
On beşinde çar köşeyi anladım
Yirmi üçte oldu dölümüz bizim

Çok davar sağdırıp yayla yayladım
Genç yaşında bazı keklik avladım
Elli dokuz yaşım on beş evladım
Menfaatsiz gölge dalımız bizim

Naciye'ye aşık oldum kavruldum
Külüm çıktı havalarda savruldum
Mecaziden hakikiye çevrildim
Hidayete erdi elimiz bizim

Babam tüccar idi ben de ikinci
Bir bahçem var bu tarafta ikinci
Beş bin servi etrafına dikinci
Meyuslar okşar halimiz bizim

Tüccar olsam doğru gitmek çaresiz
Hiçbir ambar görölük mü faresiz
Memur olsam gezer idim parasız
Ay başında borçlu valimiz bizim

Alemde hiç sevmem insanın puştun
Mertliğin yüzünden girdaba düştüm
Feleğin çemberin kaç defa geçtim
Henüz üzülmedi dilimiz bizim

Ahmet ÇITAK der ki tükendi sözüm
Bir muradım kaldı Kabe'de gözüm
Hacer'ül Esved'e sürseydim yüzüm
Azap görmez idi ölümüz bizim

İçindekiler

BİRİNCİ BÖLÜM AŞK'A DAİR

NAZLIM.....	18
HACCE HANIM.....	19
SEVDİĞİM.....	20
KADAR.....	22
NAZLIM.....	23
AŞK	24
BEKTAŞ.....	26
NACİYE'M	27
ARKADAŞ.....	29
TREN KATARI	29
EDEPSİZ	32
İLBAY.....	33
ALİ KAHVESİ	34
ÇEVİRME ÇAYI.....	36
SEVDİĞİM.....	37
BAHAR GÜLLERİ	39
BAHAR AYINDA	40
NAZLIM.....	42
ARKADAŞ.....	43
KAMALAK.....	45
ALİŞAR DÜZÜ.....	46
SEVDİĞİM.....	47
MERT OLAN.....	48
MİSAFİR	50
YETMEZ Mİ.....	52
KUZUMUZ	53
PAŞA	55
ARKADAŞ.....	56
SARHOŞLAR.....	57
GAZİMİZ.....	59
YÜZBAŞIM	61
AŞK OLSUN	63
GÖZÜM	64
HAK KUŞU	65

GERİ	67
ZENGİNİN	69
GÜPLÜCE ELİ	71
PUŞT OLUK.....	72
NACİYE'M	73
SEVDİĞİM.....	75
SUNAM	77
YANAĞIN.....	78
GERDANIN YANAĞIN	79
SİTEM	80
GİBİ.....	81
GAYRİ.....	85
ŞÜKÜR.....	86
ELİNDEN.....	87
ECEL GELİNCE.....	89
ÖLÜM.....	90
NAZLIM.....	91

İKİNCİ BÖLÜM
DEĞERLER

TÜRK BAYRAĞI	94
ADLIYE	96
HAKİMLER	98
ESHAB-I KEHF	99
YEDİLER.....	118
AYDIN GÖZÜNÜZ	121
ALLAH'IM	123
BAŞKA	124
BAKSINLAR	126
DİNSİZ	127
RAMAZAN	129
YARABBİ	131
NAAT	133
NAAT	134
MUHAMMED'İN	138
BASD-I MUKADDİME.....	139
KARBELA.....	140
KARBELA-II	143
KARBELA-III.....	145
HEY YEZİD	148
VELİYE.....	151
KADERİM.....	153

TAKDİRİ İLAHİ	155
DİNLE YEZİD.....	156
O GÜN.....	158
ETTİLER.....	160
DUA	161
BEDÜZZEMAN	162
DÜŞMANA KARŞI	164
DERVİŞLER.....	166
KURTULAK.....	168
KURTULUN.....	170
HAFIZ.....	172
EFENDİM	173
SEVİLİR.....	175
ABDURAHMAN ALİ'MİZ.....	176
TÜRKLERİN.....	179
BAKIN.....	181
GAMLİ ARZUHAL	183
GAYRI.....	184
GİDERİZ.....	185
ALLAH	187
GÖRDÜM	188
KÂBE'YE	189
OTUZ ÜÇ FARZ	200
NAMAZ	202
NİCOLDU?.....	204
EFENDİM	206
KALIR MISIN.....	208
YİNE GÖNÜLE.....	209
GEREKTİR	210
BU GECE	211
NEBİMİZ	213
ELLEMEN.....	215
ALLAH'IM.....	217
DEĞİL Mİ?.....	218
HOCAM	219
YALAN DÜNYA	221
BİRİÇÜN	223
İNSANOĞLU.....	225
YARAMAZ.....	227
KUR'AN-I KERİM.....	229
MEVLANA.....	230
MUHAMMET	232

İRİFAN YUVAMIZ	234
BEYNAMAZ HAKKINDA.....	236
YA RAB	238
YAVRUM	241
VARMOLA.....	243
HOCAM	244
NASİHAT	246
REFORMCULARA	247
SAKININ	249

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
DÜNYA HÂLİ

KURTULDUK.....	252
SAYLAV	253
RENÇBERLER	254
TÜCCARLAR	255
ARKADAŞ	257
MAKSAD-I MACERA.....	259
AĞALIK.....	265
HÜKÜMETİMİZ	266
AĞALAR	267
VAR BİZİM	271
KURTULUR.....	272
VAR MOLA.....	273
ŞİMDİLİK	274
KARDEŞ	275
HAZIR OL	277
BİNBAŞIM	278
ŞEFİMİZ.....	280
LEYLEKLER.....	281
SALMAN AMANIN	282
NE FAYDA	284
CEVAP	285
İSTERİM	287
OLA.....	288
VALİMİZ	289
DOKTOR	290
MEMURUN	292
TABİBE DÜŞTÜK.....	293
YURDUMUZ	294
GENERAL.....	296
GENERAL.....	298

HAKİM BEY	300
MÜFETTİŞ	302
SAKIN	303
VATANDAŞLARIM	304
GAYRİ	306
AYRILDIK	308
ALBAYIM	309
KUZUM	311
AMANIN	312
İNCİTMEN	313
GEREKTİR	315
HAFİZE	317
GEDİYOR	318
BEYİM	320
BİZİM	322
MEBUSLAR	324
SAKININ	326
GARDİYAN	327
GÖÇMENLER	329
GÖZÜNÜZ AYDIN	330
ALLAH AŞKINA	331
BİZE	333
BİR GÜN	334
TEĞMEN	335
MİLLET PARTİSİ	336
OLSUN	338
BİR KÖTÜ DOKTORA	339
GÖRESİM GELDİ	341
EĞERİNİ	343
GAYRİ	344
VALİMİZ	346
GENÇLER	347
KIZILAY	350
KARDAŞ	351
BEYİM	352
İLBAYIM	353
MAREŞALİMİZ	355
UTANIN	357
MEZİYET HANIM	359
GÖNLE	360
BAHAR GÜLLERİ	361
BUNLARIN	362

MUHTAR	365
SİZİN	366
ENİŞTEMİZ.....	368
BÖKE'MİZ	369
BİR GÜN	371
TARIM BAKANI	373
BAKIM.....	375
BİR OTOBÜS YOLCULUĞU	377
VAR OLSUN	379
MAMUR OLMADIK GİTTİ	381
KALMADI.....	382
MAKARYOS	383
KUMARCI	386
CAHİT BEY	388
SÖYLER GİDER	389
BU NASIL BAYRAM	391
ÇİLEYE UĞRAMIŞSIN	393
BAŞVEKİLİMİZ	395
VALİMİZ	397
BEYİM	398
KURTULDU.....	399
SİZİNDİR.....	402
BIYIK	404

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
DİYAR DİYAR

GÖKSÜN	406
ELBİSTAN.....	408
OLMAZ MI?	409
HATAY'IN KURTULUŞU.....	410
GAYRİ.....	412
ATATÜRK.....	413
MARAŞ'IN KURTULUŞU	414
OTCULAR	415
ADANA	417
DİYARBAKIR'IN	419
BU GECE	421
ERZİNCAN.....	422
ELOĞLU	424
GİDER	426
VİLAYETİMİZ	428
SABUNCU.....	431

ANTEP'İN	432
URFA	434
ELBİSTAN	440
MARAŞ KALESİ	442
GAZİ VİLAYETİMİZ	444

BEŞİNCİ BÖLÜM
ATIŞMA

KARDEŞİM	448
HACI BEY	449
VAR BENİM	450
ESKİ DEĞİL Mİ?	452
GEREK	453
GÖKSUN'A	455
BEYİM	457
ELMA	458
GÖRDÜM	460
TALİBİ COŞKUN	461
GETTİ	462
OLMASIN	463
ÂŞIK RAHMİ'DEN	465
KUZUM	466
BAY AHMET	468
RAHMİ	469
MUAMMA	470
ANKET	471
YARMAN'IM	473
OLMALI	475
YOKTUR	476
ŞİMDİ	480
DURDU	482
NE GEZEN	483
GİDERLER	485
KARDAŞ	487
MEHMET DOĞUÇ'A	490
TEKRAR DOĞUÇ'A	492
HAYATI	494
ARKADAŞ	496
ARKADAŞ	497
KUZUM	498
MEHMET ALİ'YE	500
GİDERİK	501

BEĞENMEZ.....	503
KALP GÖZÜ KÖRLER İÇİN	504
ARKADAŞ.....	505
KÂMİL.....	510
KILMADIN GİTTİ.....	512
KURT OLMUŞ	514
DARILMAN SAKIN	515
DURDU YOKSUL'A.....	517
MEHMET GÖÇER	518
GAZETECİLER DESTANI	520
DURUYOM.....	522
HASAN ÇELEBİ	524
DALOĞLU.....	527
HAFİŞ NEFİŞ	530
CEVAP	531
NASİHAT	533

ALTINCI BÖLÜM
AĞIT

OĞLUM.....	536
MAREŞALIMIZ	538
VAR MOLA.....	540
BABAM.....	541
KADOĞLU	543
ŞEHİTLER.....	544
BU ZATIN.....	546
ACIDI.....	547
GİDİYOM	549
CİĞERİM.....	551
KIZLAR	552
MÜFTÜMÜZ.....	554
KUZULAR.....	555
ZALİMLER.....	559
GELİR BİR GÜN.....	562
GAMLI GÜN	564
BİZİM	566